

בעזרת ה' יתברך
ספר שאלות ותשובות

ומזכור דבש אפיאק

חלק א'

שאלות שהופנו אלי בתחומים שונים, ובעיקר בענייני הדברים
המיצרים לנפש ומונעים ממנה את השמחה.

התשובות נתנו מתוך המעט שהבנתי מחכמתו הנפלאה של הנחמן
והרחמן - הנחל נובע מקור חכמה, רבי נחמן מברסלב זי"ע, שאמר:
אין יאוש בעולם כלל, ומכל מצב אפשר לצאת לאור גדול של שמחה,
כי יש ענין שיתהפך הכל לטובה.

והעיקר - לזכור:

הואלס הוא ער צר מאוז, והאלס והאלס
- לא לחזק כלל!!!

אברהם ציון סייג

המביא לדפוס והמקבץ את הספרים 'דבש מסלע', 'על רגל אחת', ועוד

המלצה למביא לדפוס, מאת הצדיק רבי שלמה יהודה בארי המכונה הינוקא:

”בסייעתא דשמיא עזרי מעם ה' ית' עושה שמים וארץ.

אל הרב הגאון רבי אברהם סייג נרו יאיר ויזרח. חזק ואמץ
במלאכת הקודש לקבץ ולבאר מתורת הנחל נובע מקור חכמה
ותלמידו הקדוש מוהרנ”ת לתועלת שיתקרבו לה' יתברך. ויהי רצון
שיהיה לתועלת. אשריך וטוב לך ויפוצו מעיינותיך חוצה להאיר
אור ה' ברוך הוא בכל העולמות.

ממני הקטן באלפי ישראל שלמה יהודה בארי.”

ממני הקטן באלפי ישראל שלמה יהודה בארי.
אל הרב הגאון רבי אברהם סייג נרו יאיר ויזרח.
חזק ואמץ במלאכת הקודש לקבץ ולבאר מתורת הנחל
נובע מקור חכמה ותלמידו הקדוש מוהרנ”ת לתועלת
שיתקרבו לה' יתברך. ויהי רצון שייהיה לתועלת.
אשריך וטוב לך ויפוצו מעיינותיך חוצה להאיר
אור ה' ברוך הוא בכל העולמות.

בעזרהי"ת

וּמִצֹרָה דְּרַב אֶפְרַיִם

לע"נ מו"ר אבי, פינחס אליהו בן אברהם אסיג ז"ל, ולע"נ
אמי גיטה בת רות ומשה טייב, נין ונכד לרבי חי טייב (לא
מת) זי"ע.

וכן לע"נ רפאל חי בן רות טייב, ורעייתו מלכה בת רגינה
וכן לע"נ מרים ובעלה ורנר מזור.

וכן לע"נ מזל מנחם בת רחל נפטרה ח' באב תשפ"א

תודתי נתונה לידידי נפתלי אירנפלד על הכנת כריכת לספר. וכן

לכלתי אליזבט סייג ולידידי פינחס יניב רפאלי עבור ההגהה והפיסוק.

לצפייה בשיעורי המחבר: ב'קול הנחל' בגלאטיוב, או ביוטיוב.

radiobreslav@gmail.com - לשאלות

לכל ענייני הספר ניתן לפנות לטלפונים הבאים:

053-4276544 ; 052-5000935 ; 0526888369 ; 0544202914

עלה בדעתי שמתאים לרשום פה חלום שחלמתי לפני כמה שנים. החלום נרשם בדיוק באותו יום שחלמתי אותו, וכן נרשם אז גם התאריך שבו היה החלום. הלכתי לחפש במחברת החלומות שבו נרשם החלום, ולא מצאתיו. לכן אני כותב על פי הזכרון וכמובן עם היסרון כמה מהפרטים המדוייקים שנרשמו בזמן החלום.

אמרו בחלום שרוצים לעשות לי מבחן, לבדוק אם ירדתי לסוף דעתו של רבנו ואם הבנתי אותו.

הודיעו לי מראש שהזמן הניתן לי להשיב על השאלות הוא שבריר שניה, כלומר, אין לי זמן לחשוב לפני שמשלב, אלא עלי להשיב מיד בסיום השאלה.

וכך יעשה המבחן. יריצו לפני בשרשרת כל מיני מקרים, ומצבים, בעיות ושאלות, ובסוף כל מקרה עלי לזרוק במהירות תשובה, שלמעשה היא תהיה תשובתו של רבנו לאותו עניין. במילים אחרות, האם תוכל לומר איך רבנו היה מתנהג אילו היו לפניו המקרים שאנו עומדים להריץ לפניך.

המבחן החל. אני עומד ומסתכל קדימה למקום שבו יריצו את המקרים, ופתאום החלו לרוץ מול עיני תמונות של כל מיני מקרים ואני כאילו רץ מול מטרות שקופצות וצריך להשיב על כל אחת. אחרי שראיתי את המטרה הראשונה עניתי עליה את התשובה במהירות כאשר אחריה רצה עוד מטרה. אחרי כל תשובה הבטתי לצד ימין לכיוון השופט שהיה צריך לסמן לי אם התשובה נכונה. הבטתי ימינה והשופט הנהן בראשו בחיוב על התשובה הראשונה, וכן על התשובה השניה והשלישית וכו' עד שנגמרו כל המטרות. הבטתי בחיוך אל השופט וראיתי שזה היה רבנו נחמן זי"ע.

הקדמה זו אני כותב ביום ראשון, כ"ט תמוז תש"ע, פה - בי"ח 'תל השומר', בעת ביקור חולים. הלב נצבט למראה הצער וכל הסבל שאני רואה פה סביבי... מה שעובר על בני אדם. זה כבר דבר שצריך לעורר אותנו לשמחה, להודות ולהלל את הקב"ה - שאנו במצב יחסית טוב מהשוכבים פה. חשוב מאוד להשתדל להכניס גוון צבעוני, גוון חי ושמח לחיינו האפורים, כדי למתן ולמתק את כל מה שעובר על כל אחד מאיתנו. והעיקר הוא - ע"י האמונה שכל מה שנעשה, בכללות ובפרטות - הכל הוא מהלך אלוהי נפלא לטובתינו הנצחית; ואמונה זו - היא שתהפוך את חיינו לגן עדן.

השאלות שמופיעות בספר הזה הן שאלות שנשאלו בפשיטות ובתמימות ע"י הגולשים בפורום שבאתר הנקרא 'אתר של שמחה', תחת הקטגוריה 'שאלות לרב'. המיוחד שבשאלות מעין אלו הוא האותנטיות שלהן. פשוט, מי ששאל את מה ששאל - זה בא מהמקום שבו עניין אותו דבר מסוים, או הציק לו אותו דבר באותו זמן, ואז השאלה נשאלה מהלב, ודבר הבא מהלב הוא אמיתי ונכנס אל הלב. לכן, גם האחרים שיקראו את השאלות תהיה להם הזדהות עם השואלים ועם השאלות, ויוכלו גם הם להפיק מהם תועלת; כי אמת - זה הכח של הקב"ה, וזה חותמו של הקב"ה, כדברי חז"ל, והחוחמת היא ממש הביטוי האמיתי של החותם.

היות שזה כך, כאשר עניתי לשאלות, עניתי גם כן באותנטיות, בפשיטות ובתמימות. כלומר, עניתי לפי מצבי באותו הרגע, בלי הצגות, ובלי לנסות לייפות. לפעמים הייתי שמח, ולפעמים עצוב, לפעמים רגוע, ולפעמים לחוץ, וכו' וכו', כפי שעובר על כל אחד ואחד.

אמרו חז"ל: דברי אמת ניכרים. לכן, האמת פה תסייע מאוד לכל מי שיש לו את אותן בעיות, אותן שאלות, ומה שדומה להן; כי בד"כ - לכולנו יש את אותן שאלות ותהיות, כי כולנו שואפים לאותו דבר - להיות מאושרים, ולהפטר מהגיהנום שבו אנו נמצאים.

רבי נחמן מברסלב אמר שתורתו היא אתחלתא דגאולה. כלומר, הוא בדבריו מוציא אותנו מהגיהנום ומכניסנו לגן עדן. כל תשובה שהשבתי פה מעוגנת, כהבנתי, בדברי תורתו של רבינו ז"ל. אין כאן דעה אישית שלי, או איזה השערה וכדומה, ומה שלא ידעתי - אמרתי שאיני יודע.

התחדש לי פה חידוש בפסוק שאמר דוד המלך בתהילים. הוא ביקש מהקב"ה: "אל תשליכני לעת זקנה", כי כנראה הוא ראה את אפסיות האדם, ובמיוחד כאשר הוא זקן, זרוק, לא נחשב, מזולזל, זקוק לחסדי הבריות; ובודאי, דוד המלך, בתמימותו, קיבל מהקב"ה את כל מה שביקש, והקב"ה שמע גם תפילה זו, ולא השליך אותו לעת זקנה, כי הקב"ה הוציא את דוד המלך ע"ה מהעולם, כאשר הוא בשיא כוחו וגבורתו, בריא ושלם. זאת - כפי שהוכיח דוד לאבישג השונמית בהיותו בן שבעים. מסופר (סנהדרין כב.) שאבישג נבחרה לשרת את המלך. היא רצתה שהוא ישא אותה, והוא סירב, בנימוק שהתורה אסרה ליקח יותר משמונה עשרה נשים, וכבר יש לו. היא לא קיבלה נימוק זה, ואמרה: כאשר הגנב לא מוצא מה לגנוב, הוא טוען שאינו גונב כי הוא צדיק. כך אתה. האמת - שאינו מסוגל להיות עם אשה. דוד קרא לבת שבע, והיה איתה באותו לילה, להוכיח לאבישג שהיא טועה. נמצא שעדיין היה דוד בשיא כוחו (מלכים א', פרק א').

פעם אמר רבינו - רבי נחמן מברסלב זצ"ל, שנפטר בגיל שלושים ושמונה וחצי: לחיות מעט וטוב - עדיף מהרבה ולא טוב.

אחרי המראות שאני רואה פה, נכספתי אף אני שיתקיים בי הפסוק: אל תשליכני לעת זקנה, כלומר אני מבקש ממך, ריבונו של עולם, שחס ושלום לא אבוא למצבים שאני רואה פה. שאזכה לאריכות ימים ושנים, בריא ושלם לעבודתך, עד הרגע שתיקח אותי אליך, להתחבר אליך, להדבק בך, ולחיות במחיצתך לנצח נצחים.

קראתי לחיבור זה 'ומצור דבש אשביעך', כי כך האיר לי ה' יתברך

בלבי. אחרי זמן עיינתי בשם זה והשתעשעתי בו, ועלה לי פירוש: 'צור' - הוא ה' יתברך, כמאמר חז"ל 'אין צור כאלוקינו' - אין צייר כאלוקינו, ולכן הוא נקרא 'צור העולמים'. אם כן, אפשר לְפַסֵּק כך: ומצור - דבש אשביעך. כלומר, אתן לך לְשִׁבֵּעַ דבש שנלקח מהצור - ממתיקות החכמה של ה' יתברך;

ועוד עלתה בלבי גימטריא: 'צור' - עולה במספר 296, וגם שתי פעמים שם רבינו 'נחמן' - שווה 296. נמצא: ומ- 'צור', היינו מתורתו של רבינו נחמן - 'דבש אשביעך' - אשביעך מתיקות חכמתו. ומדוע פעמיים שם רבינו 'נחמן'? אולי משום 'זיהי נא פי שניים ברוחך אלי' (כמובא בליקו"א ס"ו). אסיים הקדמה זו בתפילה: יהי רצון מלפניך, אבינו היקר שבשמים, שתעקור מאיתנו את הרע שבארבע היסודות שמהם אנו בנויים, כדי שבאמת נתחיל להבחין שאנו נמצאים בגן עדן הנפלא שבראת בעולמך.

(כ"ט תמוז תש"ע)

תוספת להקדמה: (י"ז סיון תשפ"ב)

בעוברי על השאלות והתשובות כדי להגיה את הספר ולהכינו להדפסה, אומר אני לעצמי, אילו היו שואלים אותי היום את אותם שאלות, הייתי עונה בצורה אחרת. כי כל יום ויום שנוסף לימי חיי והתקרבותי לעולם הבא, מכניס בי את הדעת, שמה שחשבתי שאני יודע - היה דמיון. כי הכל כתוב על היד של המלך (סיפוי'מ מעשה יב), וכל העובר על האדם בהכרח שיעבור עליו כפי שעובר, והכל בידי יתברך לתכלית שלשמה נברא הכל, ו'תכלית הידיעה שלא נדע', כי לא מחשבותי מחשבותיכם (ישעיה נה-ט). הייתי יותר משתדל לחזק את השואלים, לנחם אותם ולהכניס בהם תיקוה שהכל יהיה לטובה. ולא הייתי דורש מהם לעשות כך וכך כפי העצות המבוארות בספרים. כי גם העצות בְּעֶצְמָן קִשָּׁה לְקַיֵּם

אברהם ציון סייג

(חיי"מ תק"ע).

למה אסור לראות טלוויזיה בשבת? ולהיות במחשב? וכל דבר שקשור לחשמל?

אשמח לקבל תשובה בנושא, כי אני חילוני ולא ממש מבין הרבה דברים...

תודה, קו....

***** 1:**

בעזרהי"ת

מה ההבדל אצלך בין החוויות שאתה חווה ביום ראשון בשבוע, לבין החוויות של יום שני? מה עושה את החוויה של השרות הצבאי? למה החוויה של השירות הלאומי שונה מהשירות הצבאי? למה החוויה של הטיול בארה"ב שונה מהחוויה של הטיול בגואה, וכו'? התשובה: המעשים, הדיבורים, והמחשבות, וכל ההתנהלות שלך באותו יום - הם אלה שעושים לך את החוויה של אותו יום.

כדי שנרגיש את העונג של השבת, הוא מוכרח להיות יום שונה במהותו מכל יום אחר בשבוע; וכן כדי שנרגיש את עונג 'יום טוב' של סוכות, צריך להתנהג על פי ההלכות של אותו 'יום טוב', וכן לגבי כל שאר החגים. לכן אמרו חז"ל על הפסוק: 'אם תשיב משבת רגלך' - שלא יהיה הילוכך בשבת כהילוכך בחול, ולא יהיה דבורך בשבת כדבורך בחול, וכן מאכלך של שבת יהיה שונה משל חול, וכך שאר מעשיך ביום השבת יהיו שונים משל יום חול, ורק כך תרגיש עונג שבת.

מפה תבין דבר נוסף - שאופן המחשבה, הדבור, והמעשה, גם בימי החול

עצמם, הם שבונים לך את החיים – את החוויות. לכן אמר רבי נחמן:
הגן עדן והגהינום הוא בלב.
אברהם ציון

שלום לך!

אני מתחזקת מאוד בשנה האחרונה; והופתעתי לגלות עד לא מזמן,
ששמי ירעות אינו מופיע בתנ"ך.

אני יודעת שצריך שם של צדיקה, או דמות חיובית מהתנ"ך. רצוי שכך
יהיה הדבר, בכל אופן; ורציתי לשאול איזה שם מתאים לי. תאריך
לידתי: כ"ז בתשרי תש"ן; והאם השם 'עדיאל' מתאים לי?
בתודה רבה רבה מראש.. ר...

*** :2

בעזרהי"ת

לא מומלץ להחליף שם, כי השם של האדם נקבע לפי אופיו כבר לפני
לידתו, ולהחליף שם זה להחליף מהות, ולא כדאי; ובמיוחד כאשר
משמעות השם שלך היא חיובית. מקסימום, בעת הצורך, מוסיפים שם,
בלי לבטל את הקודם.

בהצלחה,

אברהם ציון

רציתי לשאול לגבי ספר הזוהר, פירוש הסולם, מהדורת אילנה ויואב עצמון, הוצאת ישיבת קול יהודה, בראשות המקובל הרב ברג. שמעתי שהדעות חלוקות לגבי הוצאה זו... האם ניתן ומומלץ לקרוא וללמוד ממנו?

*** 3:

בעזרהי'ת

שלום.

ספר הזוהר הוא נפלא. פירוש הסולם גם הוא נפלא. לא מכיר הספר במהדורה שעליו מדובר, לכן לא יכול להגיב. על כל פנים, רבנו ז"ל אומר (ספר המידות): ספר שלמד בו אדם רשע - אל תלמד בו, כי הוא ירשע אותך. המחשבה של האדם מפזרת אנרגיות (חיוביות או שליליות) בכל מה שהוא עוסק, לכן חשוב מאוד: ברשות מי הספר? מי המדפיס? מי המוציא לאור? מי המפרש? ואפילו מי המוכר של המוצר. אם יש לכם ידיעות מבוססות בקשר לספרים האלה, אזי כדאי להימנע. אברהם ציון

שלום רב, ותודה על עבודת הקודש שאתם עושים.

יש לי שאלה שמציקה לי מאוד מאוד כבר הרבה זמן, ואני מתפלל המון לקבל עבורה תשובה. העניין הוא שלפני כמה חודשים חזרתי בתשובה, כלומר הבנתי שיש בורא לעולם ושהוא נתן לנו את התורה הקדושה. עד כאן הכול טוב ויפה. בהתאם לכך, התחלתי לקיים מצוות לאט לאט (ציצית, שבת, תפילות, עתים לתורה) - גם זה טוב ויפה. העניין הוא שאני לא מספיק חזק כדי לקיים את כל המצוות. כלומר, יש עדיין דברים שאני לא ממש עושה. ככה, שמצד אחד אני מסתכל על העבר ואומר לעצמי שאני השתפרתי מאוד והתקדמתי, אבל מצד שני אני מסתכל על דברים שאני עושה, ולא מבין מאיפה יש לי את החוצפה לעשות אותם, אחרי שאני יודע שיש בורא לעולם. בקיצור, אני לא יודע אם בורא עולם מרוצה מהספיק העבודה שלי, וחשוב לי מאוד שהוא יהיה מרוצה. אני חייב לו הרבה.

בוס רגיל נותן פידבקים לעבודה שלך. ככה אתה יודע אם אתה בסדר או לא. איך אני יכול לדעת אם אני בסדר בעבודת השם שלי?
נב: לא צינתי את העבירות שאני עושה, סתם, כי אני מתבייש, אבל מדובר בדברים שהם לא בסדר, לא בדקדוקי מצוות, שברור שחוזר בתשובה לא יכול לעשות בהתחלה.
אני ממש אשמח לקבל תשובה.
תזכו למצוות ולמעשים טובים.

*** 4 :

בעזרהי'ת

שמחתי ונהניתי מהתמימות שלך, שהיא, לדעת רבנו ז"ל, המעלה הכי גבוהה בעבודת ה'.

דע! "שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא". היינו, כדי להגיע לשלמות ולקיים את כל התורה כולה - על זה צריך חיים שלמים - 70 שנה. לכן, עצת רבנו ז"ל - שתשמח את עצמך בכל מה שזכית עד עכשיו לעשות טוב. על כל פרט ופרט תשמח את עצמך, ותצהל שזכית לקיים כבר את זה וזה. שאר הדברים - שאינך מצליח לקיים - תבקש מהקב"ה שיזכה אותך למדרגת הצדיקים שמצליחים לקיים יותר ממך וממני.

אגב, כאשר אתה מבקש ממנו על עצמך, תבקש ממנו גם בשבילי - שאזכה גם אני להיות במעלת הצדיקים.

כל טוב ובהצלחה,

אברהם ציון

שלום רב.

אני די חדש בתורה ומצוות. בעיקר אני מנסה למצוא את הדרך הנכונה לעבוד את השם.

לפני הכל, אני רוצה לציין שבכלל הגעתי ליהדות בזכות דברים של הרבי נחמן, שנגעו לי בנקודות בלב שלא האמנתי בכלל שקיימות אצלי... העניין הוא - שלאחרונה, משני מקורות, אמרו לי שיש "בעיה" עם תורת החסידות בכלל, ועם התורה של הרבי נחמן בפרט (אני מעדיף לא לתת שמות, אבל לא מדובר ברבנים גדולים, אלא באנשים שומרי

תורה ומצוות)...

מה שהם אמרו זה שהעבודה על הנשמה, כלומר, שמחה, התבודדות, תפילה (מעבר לחובת התפילה כמצווה, אלא כדרך לתקשר עם השם יתברך) - כל הדברים הללו אינם חלק מהיהדות. שיהדות היא דרישה לקיום מצוות כדרך לעבוד את השם. כאן זה מתחיל וכאן זה מסתיים.

אני עכשיו מבקש למצוא לעצמי רב (חבר כבר קניתי ברוך השם). אני מתחבר מאוד לתורה של הרבי נחמן, ולכן אני רוצה לברר קודם, האם הבחירה הזאת היא הבחירה הנכונה.

תודה ותזכו למצוות.

א...

*** 5:

בעזרהי'ת

שלום א...

יש פסוק בתורת משה רבנו, עליו השלום, שהיא התורה של כל הזרמים ביהדות, ללא הבדל בגישות השונות שיש ביהדות - חסידים, ליטאים, ספרדים אשכנזים, ושם - בתורה - כתוב: "וּבְאֵי עֲלִיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְרָדְפוּךָ וְהִשְׁיגוּךָ... תַּחַת אֲשֶׁר לֹא-עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, מֵרַב כָּל".

כלומר, טענת התורה על עם ישראל היא על זה שלא עבדו את הקב"ה בשמחה; כי מי שיש לו אמונה ויודע שהקב"ה טוב, אזי הוא עובד את ה' בשמחה, אבל כאשר נדמה לאנשים שהקב"ה ח"ו רודן, אזי עבודתם בפחד ועצבות.

לרבי נחמן מברסלב לא אכפת לאיזה זרם אתה משתייך, רק שם תעבוד את הקב"ה בשמחה, בדרכך, ותאמין שהכל לטובתך הנצחית, כי הקב"ה ברא את בריותיו כדי להיטיב להם, כפי שמביא האריז"ל בספרו 'עץ

חיים, וכן כפי שמובא בדברי עוד צדיקים.

לגבי ההתבודדות - הרי לא יתכן שתהיה מקושר למישהו אם אתה ברוגז איתו ולא מדבר איתו. לכן היסוד בתורת רבי נחמן - לדבר עם הקב"ה, ולא משנה באיזה מדרגה אתה נמצא. היינו, אל תהיה ברוגז איתו.

עצה לך ידידי! תקשיב לדברי החכמים, ולא לדברי התינוקות שאינם יודעים בין ימינם לשמאלם. תאמין לדברי רבנו ז"ל ושאר צדיקי עולם, ולא לַחֲבֵרָה - שלא פתחו מימיהם ספר.

בהצלחה,

אברהם ציון

בעזרת השם יתברך.

שלום רב. יש לי שאלה.

ראיתי בכמה מקורות (כגון: ספר מסילת ישרים של הרב לוצ'אטו זצ"ל, ועוד...) שהצחוק מרחיק את האדם מעבודת הבורא. יש בזה באמת משהו, כי הצחוק – הציניות וקלות הדעת - גורמים לאדם שדברים לא יגעו לו בלב, ומרחיקה אותו מעבודת הלב. מאידך, קראתי אתמול מאמר "ברסלבי", וראיתי שם התייחסות למעשי דשטותא על מנת להגיע לשמחה. רציתי לשאול כיצד זה מתיישב. יתר על כן, האם השמחה היא באמת מטרה? זה הרי רגש שכל בן אנוש ישמח להרגיש (תרתי משמע).

האם לא הכנסנו לעבודת הבורא יתברך רצון פנימי שלנו?

אודה לקבלת תשובה...

...א

*** 6:

בעזרהי'ת

שלום א...

אל תתבלבל מהדעות השונות והקיצוניות - בין מאמר של צדיק אחד, למאמר של צדיק אחר. לכל צדיק יש זכות ודעת להנהיג את דורו לפי מה שהוא מבין שטוב לאותו דור. רבי נחמן מברסלב הביא את תורתו לדורות אחרוני אחרונים, היינו לדורו של משיח, ולכן אמר שמצווה גדולה להיות בשמחה תמיד, כי בדור של עכשיו - דור של ייאוש, דיכאון וסמים - אין שום עצה להוציא מהגלות, אלא ע"י שמחה, ואפילו על ידי מילי דשטותא, מילי דבדיחותא. מתוך השמחה מתרחבת דעתו של האדם, ויכול לעבוד את ה' בדעת צח וצלול; ואילו, ע"י עצבות אי אפשר להזיז אפילו אצבע, וכל שכן להתפלל, ללמוד ולקיים מצוות. דעת לנבון - ש'מילי דשטותא' צריך להיות בצמצום, ולא הוללות וסכלות. רבנו ז"ל אמר: כשאתה מספר בדיחה - העיקר שזה לא יעליב אף אחד, ושלא תעשה זאת כדי להתגאות, ולא לדבר דברי ניאוף וליצנות.

אברהם ציון

יש לי בעיה שקצת מטרידה אותי (אני מקווה שמישהו יבין מה היא בדיוק...).

אז ככה: לפני שהתחלתי להתקרב ליהדות, נהגתי לכתוב שירים וסיפורים. מאוד מאוד אהבתי את זה וחשתי סיפוק ושמחה כתוצאה מהכתיבה, אפילו חשבתי לעבוד בתחום ולהיות סופר גדול (אני מודע

לזה שחייתי בסרט באותה תקופה). העניין הוא שהכתיבה שלי בעבר הייתה מלאה בגאווה (אגו). היה לי חשוב לקבל פידבקים חיובים, שהחברה יחזיקו ממני ואני אחזיק מעצמי, ואכן החזקתי מעצמי מאוד. היום אני יודע כמה גאווה זה דבר שלילי שצריך להילחם בו. העניין הוא שהגאווה היא מה שדחפה אותי לכתוב, ועכשיו אין לי פוש, וזה חסר לי מאוד. אני יודע שגאווה זאת מידה רעה מאוד. השאלה היא: אם יש לה תחליף, ואם כן אז מה הוא? אגב, הרבה תודה על האתר הנפלא, א...

הַחַיִּים וְצַחֲחִיּוּם. בְּחִינַת תְּחִיבָה שִׁיבָה אֶתִּיב. יְהִיבָה בְּקִ
אֶפְיָצוֹת כִּי הַשְּׂפָלוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד יְהִיבָה וְתִיבָה וְיִקְוֶה בְּתִיבָה
וְאִיבִי בְּשִׁנְיָה הַשְּׂפָלוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד. בְּחִינַת שְׂפָלוֹת שֶׁל מִשָּׁה
שֵׁשׁ בָּכָל אִיבָר וְאִיבָר אִיבִי וְאִיבָר וְאִיבָר שֶׁל כָּל אֶחָד שְׂפָלוֹתוֹ.
מֵאחֶר שְׂחִיבִי וְנִתְלָה אֶצְלוֹ בְּחִינַת הַשְּׂפָלוֹת שֶׁל מִשָּׁה
שֵׁשׁ בָּכָל אִיבָר וְאִיבָר כְּנִיֵּל: (לִיקוּסֵי מוֹרֶפֶ"ן תַּיִינָא ע"ה)

*** 7:

בעזרהי"ת

שלום א.

תבין שאין לך על מה להתגאות. כל מה שאתה עושה, מדבר, וחושב - הכל בכוחו של הקב"ה, שהוא מזרים לך מחשבה, דבור, ומעשה. אחרי שאתה יודע זאת, עכשיו מותר לך לכתוב דברים יפים ונפלאים, ולהתפאר לפני כולם: תראו איזה יצירה נפלאה הוציא הקב"ה מפני, או מפרי עטי.

כל טוב, אברהם ציון.

אומר רבנו:

הקב"ה מְזַמֵּן לֹא לְכָל אָדָם, מִחֲשָׁבָה דְּבִיר וּמַעֲשֵׂה, לְפִי
חַיִּים, וּלְפִי הָאָדָם, וּלְפִי חַמְקוֹם, וּמִלְבִּישׁ לֹא בִּזְאֵת
חִמְחֲשָׁבָה, דְּבִיר, וּמַעֲשֵׂה שְׂמִזְמִין לֹא, רְמִזִּים כְּדֵי לְקַרְבּוֹ
לְעִבּוּדָתוֹ (לקוטי מוֹתֵרֵין ח"א נ"ד).

למה הכוונה בליקוטי מוהרן תורה כ"ד: "כתר" - מה תפקידו? (למה הכוונה מיישב מסדר וכו')?

*** 8:

בעזרהי"ת

שלום.

תפקידו של הכתר - למנוע מהמוח לעוף למעלה, ולצאת ממקומו; כי טבע החכמה - לעוף למעלה למעלה, והכתר הוא המיישב ומסדר את המוחין, שלא יפרצו החוצה, דהיינו שלא יצא אדם מדעתו; כי האדם צריך להכיר את מדרגתו, ולא לנסות להבין מה שמעל כח שכלו, וזה על ידי שיסדר ויישב את מוחו. ואומר רבנו ז"ל, שבתחילה צריך לילך עם אמונה פשוטה, בלי שכל - להאמין בדברי החכם, ומהאמונה יגיע אל השכל - להבינו, כמו שכתוב בפסוק: "ויהיו ידיו אמונה עד בא השמש" - דהיינו, מהאמונה יגיע אל אור השמש - משל לאור השכל.

בהצלחה,

אברהם ציון

איך מארגנים ומסדרים בית?
התכוונתי: איך עובדים על זריזות, על מנת להספיק דברים בבית?
איך מתמודדים עם בנים שלא יושבים רגע ולא מצליחים ללמוד?
ש.

*** 9:

בעזרהי"ת
שלום.

רבנו ז"ל נתן עצה בעבודת ה', והיא מתאימה בכל תחום בחיים, ועצתו:
"מעט - גם טוב".

כאשר האדם מסתכל על כל מה שעומד לפניו לעשות, בין בעבודת ה',
בין בעסקים, וכן אפילו בעבודות הבית, אזי הוא מתבלבל מרוב גודל
המעמסה שלפניו, עד שידין רפות, ואינו יכול לעשות כלום. לכן הציע
רבנו ז"ל: "מעט - גם טוב". תרגילי עצמך לקבל על עצמך רק פרט
אחד, ולומר לעצמך, למשל, "היום יש לי לעשות רק מכונת כביסה
אחת, וחויץ מזה כלום". אחרי שתסיימי, תאמרי לעצמך "עכשיו יש לי
רק לסדר חדר אחד". אחרי שתסיימי, תאמרי לעצמך "עכשיו יש לי
רק... וכו' וכו'".

עצה זו בדוקה ועושה נפלאות, רק שתכווני באמת - שרצונך היום
לעשות רק דבר אחד ולא יותר, ואח"כ, אם בא לך, תעשי את שאר
הדברים; ולהיפך - אם תקבלי על עצמך את כל העול בבת אחת, ותנסי
להשיג במהירות את הזמן כדי להספיק הרבה - זה יהיה להיפך - גם
מה שהיה לוקח כמה שעות, ייקח הרבה שעות לסיים אותו, כי הלחץ

והבהלה תבלבל אותך. הדעת תתבלבל, והדברים יעשו גם שלא כהוגן.
לגבי הבנים:

זה טבעי, וכך אצל כולם - שהילדים משתוללים, כי זה נובע ממוחין דקטנות (התקטנות המח), שמזה נובע הדין - הלחץ - הצעקות (יש את זה גם אצל מבוגרים). כאשר האדם מקבל דעת, לאט לאט השמרים שבמוחו מפסיקים לתסוס, ואז הוא רגוע ומיושב בדעתו. אומר הזוהר הקדוש: בסבי - מוחא שכיך (אצל הזקנים - המח מיושב). על כן, צריך סבלנות - לשמוח עם הילדים, ולא להקפיד על כל מיני קטנויות שהם עושים; ובמיוחד, צריכים ההורים - הם להירגע, וזה משפיע אוטומאטית על הילדים, כי הרי הילדים הם רגלי ההורים, כדברי רבנו ז"ל: לפי מצב הרוח של ההורים - כך מצב הרוח של הילדים.

תרבי בהתבודדות ושיחה בינך לבין הקב"ה, ותבקשי ממנו על כל חסרונותיך, ובודאי ישמע תפילתך ותצליחי בכל.

בהצלחה וכל טוב,

אברהם ציון

אני שמעתי על המושג 'ריבוי אור'...

יהודי אחד בא להרצאה של רב ממש מפורסם וגדול... וסיפר לו שהיה באומן... והוא שמע על המושג 'ריבוי אור'.. ושהרב שמע על המושג 'ריבוי אור'... הוא כעס ... הוא אמר שיש אנשים באומן שמדברים על דברים שהם בעצמם לא מבינים.. ובקיצור, הרב ממש לא מסכים עם המושג הזה... רציתי לדעת מה אתה חושב?

*** 10:

בעזרהי'ת

שלום.

פירושו של המושג 'ריבוי אור' – כפשוטו: הרבה אור.

המילה 'אור' היא מילה כוללנית, והיא משל לכל דבר. כמשל ה'x – במתמטיקה, שבמקומו אפשר להציב כל מספר. כלומר, ריבוי ההתלהבות, אפילו בעבודת ה', היא ריבוי אור. ריבוי חסד מעל הגבול הוא ריבוי אור. להתנהג בהקפדה יותר מדי - היא ריבוי אור. כל דבר שעושים אותו, או מדברים אותו, או חושבים אותו וכו', וכו', יותר מדי - זה ריבוי אור. והמינוס הגדול שבריבוי אור זה - שריבוי אור, בסוף, מביא את האדם להיפך - דהיינו לחושך. ריבוי החסד - הופך לדין. ריבוי ההתלהבות - הופך לייאוש. ריבוי השמן בנר - גורם לכיבוי הנר. לכן, בכל דבר צריך ללכת בדרך הממוצעת, שהיא השלמות. אגב, מושג זה נלקח מתורת הקבלה, ורבנו מביאו הרבה בליקוטי מוהר"ן.

בהצלחה, אברהם

אומר רבנו:

בְּשִׂמְקֵבַלִּין אֶת הַחַיִּוֹת, עֲרִיבָה לְקַבֵּלָם בְּמַדָּה,

כִּי בְּלֹא מַדָּה וְעֲמֻצוֹם אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת

הַחַיִּוֹת מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִחֲמַת רַבּוּי אֹזֵר, כִּי

רַבּוּי הַשְּׁמֹן גּוֹרֵם כְּבֹדֵי הַיָּד. עַל-כֵּן, עֲרִיבָה

לְקַבֵּל הַחַיִּוֹת בְּמַדָּה; וְזֶה זֹכֵינׁן – עַל-יְדֵי עֵסֶק

הַתּוֹרָה (לקישי מוסר"ן ח"א נ"ו).

בס"ד

לכבוד הרב, שלום...

קודם כל, ישר כוח על השיעורים באתר שלך. אני מאוד נהנה ומתחזק מהם!

עכשיו לשאלה.... שמעתי אותך אומר באחד השיעורים באתר שלך, שרבנו התיר לכל מיני אנשים לשתות אלכוהול לפני תפילה, על מנת שיגיעו לתפילה בשמחה.... אבל גם אני יודע דבר מפורסם משמו של הרב ארוש שליט"א, שרבנו הזהיר מאוד להתרחק מכל דבר המשכר. עוד שאלה: מה דעתך על שימוש בסמים קלים בדורנו? (במידה והדבר לא בא על חשבון לימוד תורה או תפילה).

*** 11 :

בעזרהי"ת

שלום רב.

אמרו חז"ל: אין אדם מדבר, אלא מהרהורי לבו. כלומר, כח הדמיון של האדם יכול להראות לו את האחד כשניים, שניים כאחד; שחור יראה לבן ולבן שחור - היפך מן האמת, כי הכל תלוי באיכות כח המדמה, שממנו הדמיונות של האדם. אם המדמה שלו מתוכנת על דבר מסוים, הוא יראה את אותו דבר בעיניו, וכן ישמע באוזניו, אע"פ שבמציאות אין דבר כזה.

למה אני אומר לך כל זאת? כי באותו שיעור ששמעת, ומשם אתה מביא לי ראייה שאני אמרתי שרבנו ז"ל התיר לשתות משקה קודם התפילה - טעות המדמה בידך, כי באותו שיעור אמרתי בדיוק את ההיפך. מה שבאמת אמרתי: שהיו כאלה שהלכו לדבר לשון הרע על רבנו ז"ל לפני

הזקן מהעיר 'שפולי', וסיפרו לו שרבנו ז"ל התיר לשתות משקה המשכר לפני התפילה, וכששמע זאת ה'זקן', יצא נגד רבנו ז"ל במחלוקת.

והנה לפניך ציטוט: "ביום ראשון בבוקר נכנס הסבא משפולי אל הרב מברדיטשוב, והתעכב שם זמן מה. באותה עת הספיק לדבר סרה ברבנו ובדרכו הטהורה. הוא אמר לו: שמגודל רצונו של רבנו שאנשיו יתפללו בהתלהבות, התיר להם שתיית יי"ש לפני התפילה.

מיד בצאתו, נכנסו מוהרנ"ת ורבי נפתלי להיפרד מהרב הקדוש מברדיטשוב. אומרים בשם רבכם, פתח ר' לוי יצחק, כי התיר לשתות יי"ש לפני התפילה. האם נכון הדבר?

השניים נחרדו ונרתעו ממקומם, ואילו רבי נפתלי תפס את הצדיק בשולי בגדיו, ושניהם פתחו בזעקה: 'רבי! קראו בסערת נפשם, גם אתם?! גם אתם מקבלים דברי סרה כאלו?! רבנו אסר אף שתיית כף מים לפני התפילה!' (בשיחות הר"ן סימן רע"ז מובא כי רבנו העיד בעצמו כי לא שתה מעולם אפילו מים לפני התפילה).

'ידידי וְרַעַ לְבָבִי, לֹא! קרא הצדיק מברדיטשוב, 'לא אני אומר זאת. הוא אומר כן! הוא פייס את דעתם והחל לדבר בגדלות ושבח רבנו.'
עד כאן הציטוט מהספר "באש ובמים" (ח"ג פרק י"ב).

לגבי שאלת הסמים:

אומר רבנו ז"ל, בליקוטי מוהר"ן ע"ד: "כל אדם צריך לרפא את נפשו", דהיינו כולנו חולים בנפשנו וצריכים לרפואה. תורת ה' תמימה, משיבת נפש, ובמיוחד תורתו של רבנו ז"ל - שנותנת רפואה לכל סוגי החוליים, כגון פחד, ייאוש, עצבות, עצבים, דכאון וכו', שכל אלה - מחוליי הנפש. אם תתמיד בעצות של רבנו ז"ל, תגיע לכל המעלות הנפלאות ולריפוי הנפש ולגאולתה, בבחינת "קרבה אל נפשי גאלה".

ידוע ומפורסם שהפסיכיאטרים נותנים מרשמים של סמים לאנשים שחולים בנפשם. אם החלטת לרפא נפשך דווקא בדרך הזו, כדאי

שתתייעץ עם מומחה שיתאים לך את הסם והמינון המתאים, ולא תיקח על דעת עצמך אפילו את הסמים הקלים (גראס, כיף וכד'), כי אולי תינזק חס ושלום; והנזק הכי גדול שיכול להיות לאדם הוא - שמוחו יינזק.

לפני שאתה מנסה, כדאי שתנסה את העצה הנפלאה של רבנו ז"ל - ההתבודדות. צא יום יום לשדה, או מקום פנוי אחר. תתבודד עם הקב"ה. תדבר אליו. ספר לו את לבך, את בעיותיך, כיסופיך וכו'. אם תתמיד בזה, תראה איך שאתה הופך להיות אדם אחר, וממש תרקוד משמחה... בתנאי שתמיד בזה.

בהצלחה,

אברהם ציון

שלום הרב אברהם!

אתה אומר להתמיד בהתבודדות..

כל-כך קשה.. והרצון באמת חזק, וכוסף..

איך באמת מצליחים..??

כל יום אני מדברת עם ה' לפחות 2 דקות.. ומתפללת על זה הרבה שה' יזכה אותי להתבודד כראוי.. כי כמו שרבנו אמר - שהיא מעלה עליונה וגדולה מן הכול!!

ורואים בחוש איזה ישועות צומחות מההתבודדות..

וכשיוצא לי להתבודד ככה איזה שעה.. איזה תענוג עליון.. בחסד עליון..

רבי, אולי יש לך עצה איך אפשר להתמיד בזה.. להגיע למצב שזה חלק מהיומיום?

איך גוברים על המניעות המרובותתתתתת?? (חוץ מתפילה על זה.. שזה גם הרבה).

*** 12:

בעזרהי'ת

שלום רב.

בסיפורי מעשיות, מ'בן מלך ובן שפחה שנתחלפו", רבנו ז"ל מספר שהדבר שגרם לבן השפחה התעוררות: "...ובאו למקום נאה, ונהר מים לפני המקום...". כלומר, צריך איזה גורם חיצוני שייתן התעוררות לנפש, ערגה להקב"ה. אמנם, דבר זה - אינדיווידואלי, אך רוב בני אדם, כשנמצאים לבד, מול איתני הטבע, באה להם התעוררות. זה יכול להיות מול הים הגדול, ממול להרים, ביערות ובשדות, בהבטה לשמים וכו', דהיינו, להיות במקום שלפניך מתגלה ידו של הקב"ה, בלי מגע אדם. זה מביא התעוררות לנפש, ערגה, אהבה וכיסופים לדבר הנפלא הזה, הנסתר, האוהב, המרחם - הקב"ה. דעת לנבון - שכל אחד צריך לנהוג בשכל בעניין בחירת המקום - שלא יהיה מסוכן, למשל; ולנשים - שלא יתנגש עם עניין הצניעות. על כל פנים, אם בקרבתך אין מקום כזה, תוכלי מתוך הבית לרכז מבטך בשמים ובכוכבים, ובכל מה שמגלה לפניך את גדולתו ועוצמתו של הקב"ה.

חשוב מאוד לקבוע מקום קבוע, וזמן קבוע להתבודדות, כי זה גורם לצרף את כל מה שפעלה כל אחת מההתבודדויות על הנפש, ולפעול על הנפש בעוצמה של כל הפעמים יחד. לכן, אין להתייאש כשלא משיגים שום תחושה בפעמים הראשונות.

צריך להשתדל בשעה זו לשכוח את כל ענייני העולם, וממש להסיט את המחשבות ולהתרכז רק בהקב"ה. היינו, לחשוב על הבריאה שלפניך - שהכל מעשה ידיו הנפלאים, להסתכל על כל פרטי הבריאה שלפניך בריכוז ולחשוב עליו יתברך - שהוא זה שעשה את כל זה, יש מאין;

להקשיב לקולות של הבריאה שמסביב, ולהבין שהוא עומד מאחורי הנגינה של הבריאה שמגיעה לאוזניך, וכו' וכו'.

המחשבות שעולות בדעתך - תביאי אותן לידי דיבור. דהיינו, כשעולה במחשבתך אדם מסוים, דברי עם הקב"ה על אותו אדם. תספרי לפניו יתברך את החסרונות שיש לו ותבקשי ממנו לרחם עליו, למשל. אם עולה במחשבתך עניין העבודה, הפרנסה, החסרונות, הבעיות, הייסורים וכו' וכו', שתפי את הקב"ה בהרגשות שלך. ספרי לפניו את תחושותייך. כשאת נזכרת בדברים שטוב לך בהם, תודי לו על כל החסד שנתן לך. בעניין חסרונותייך - תבקשי שישלים לך אותם. להתנהג בתמימות ובפשיטות, כמו תינוק. תבכי, תשירי, תשמחי, ומותר גם להיות לפעמים ב'רוגז' וכו' וכו'. העיקר - להיות אמיתי לפני הקב"ה, בלי שקרים והצגות; רק את האמת, ואפילו אם היא וכו'....

ואם אין לך על מה לדבר, תאמרי לו: ריבוננו של עולם! רחם עלי. תראה באיזה מצב אטום אני נמצאת, שאין לי מה לדבר איתך, וכיצא בזה. כללו של דבר: לבנות עם הקב"ה יחסים של אהבה אמיתית, בלי גבולות - אהבה שאינה תלויה בדבר, אהבה שאינה תלויה במעשיי והתנהגותי וכו' - אהבה של אוהב אמיתי, למרות שאני - כמו שאני.

(אפשר להיעזר בשיר השירים, שהוא שיר האהבה שכתב שלמה המלך להקב"ה, או בספר תהלים, שבו ריכז דוד המלך את כל מה שדיבר עם הקב"ה).

תתמיד, ולבסוף תזכי לטעום מהיין ההונגרי - יינו של רבנו הקדוש, כדברי רבנו ז"ל בספריו.

בהצלחה,

אברהם ציון

אני חוזרת בתשובה מזה שנתיים, ואני עושה המון טעויות בדיבור, במחשבה ובמעשה.

הדמיון שלי מאוד מפותח, וכל פעם שאני טועה, ישר אני מדמיינת את היצר מנסה להשתלט עליי ונתקפת פחד.

אני רוצה לעבוד את השם בשמחה ולא בפחד, באהבה ובכיף, ולא מתוך חשש לעונש חלילה.

הייתי רוצה לשנות את גישתי, כדי שאוכל לעבוד את השם בצורה יעילה יותר, ולא להיכנס לדמיונות של חשבונות שמיים. אשמח אם תציעו לי גישה בריאה יותר ונכונה יותר למצב של טעות מצדי, או מעידה, כדי שאוכל להמשיך ולהתחזק בע"ה.

***** 13:**

בעזרהי"ת

שלום!

עלייך לדעת שלעבוד את ה' בשמחה - תלוי בפשיטות ובתמימות, דהיינו לא להיות חכם כלל. כי אחרי כל החכמות וההבנות, אנחנו נשארים בקושיא, כי לגדולת ה' אין חקר, ושכלו הוא עד אין סוף. נמצא שאי אפשר להבין אותו יתברך. כשנשארת לאדם קושיא שלא תורצה - זה מעקם לו את הלב בעצבות, כי ל"ישרי לב שמחה" - רק למי שלבו נקי מקושיות ובלבולים. לכן, כל החשבונות שאת עושה בתוך הדמיון המפותח - הוא זה שגורם לך את כל הבעיות. תעשי את עבודתך בפשיטות, בלי חשבונות, ובלי לערוך כל פעם ביקורת על מה שעשית,

איך עשית... היה טוב? היה צריך להיות כך או כך? וכו'. תדעי שכל מה שאת עושה לה' יתברך, אפילו הדבר הכי קטן, נחשב אצלו כדבר נפלא, והוא בונה לך בזה בניינים נפלאים ברוחניות. תצאי מהביקורת העצמית ומהבדיקה "האם הייתי מספיק בסדר או לא?". תשכחי את העבר. תפתחי דף חדש.

"אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" - כולנו עושים טעויות, וברוך ה', הקב"ה ארך אפיים. הוא מבין את יצרנו ויודע באיזה עולם קשה הוא שם אותנו. לכן, תמיד הוא מלמד זכות עלינו, ורואה את הצדדים החיוביים שבנו. לכן, תמיד אפשר לתקן; וזו כל עבודת האדם - להיות כל ימיו בתשובה - ליפול ולקום, ליפול ולקום, ולפתוח דף חדש כל פעם, וכך הוא מתעלה ממדרגה למדרגה. תשתדלי ללמוד בליקוטי מוהר"ן, חלק א', תורה רפ"ב הרבה פעמים, ותקראי את התפילה ששייכת לתורה זאת. שם רבנו ז"ל מלמד אותנו להסתכל על הטוב שבנו, וללמד זכות על עצמינו.

אני יודע שמה שהצעתי לך היא מדרגה ברוחניות שקשה להגיע אליה, וצריך עבודה. לכן, שיהיה לך סבלנות והתמדה, עד שתקני את המדרגה הזו. תלמדי את תורתו של רבנו ז"ל, שסובב כל הזמן סביב הנקודה - ללמד אותנו לחיות בשמחה, למרות הכל. תעסקי בשיחה פשוטה להקב"ה, פְּדַבֵּר איש אל רעהו. תוכלי להיעזר בשיעורי וידאו מתורת רבנו ז"ל שיש לנו באתר. שם תלמדי את הנושא הזה - להסתכל בעין יפה על החיים, להעריך כל דבר שאת עושה, ולהיות בשמחה תמיד.

בהצלחה,

אברהם ציון

כִּשְׁנוֹפֵל אֶדְמַת מִמְדַּרְכָּתוֹ - יִדַּע שֶׁמֶן הַשָּׁמַיִם
הוּא. עַל-כֵּן נֶפֶל - שִׁיתְצוּרְךָ יוֹתֵר לְהִתְקַרֵּב
לְהֵשֵׁב יִתְהַרְבֶּךָ; וְצִצְתוּ - שִׁיתַחֲוִיף מֵחֶדְשׁ; וְלָהּ
כָּלֵף לְדוֹל הַעֲבוּדָת ה' - שְׁצַרְיֹכִינ, מֵמֶשׁ
בְּכָל יוֹם, לְהִתְחַוֵּף מֵחֶדְשׁ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן ח"א רס"א)

לרב שלום.

אין לי עונג שבת. הבעיה שלי - שעברו לגור בבניין שלי 3 משפחות של רוסים. לא די שאני צריך לפגוש אותם במעלית, או במדרגות, וכולם עם שרשראות של צלב, כל שבת אני צריך לשמוע את המוסיקה שלהם. עולה ריח חריף של שומן חזיר, וכל השבת שלי נהרסת, ואני לא יודע מה לעשות. כמה פעמים חשבתי לרדת לחסל אותם, וכך אאבד את חיי, אבל לאבד אותם למען התורה, למען הקודש, שלצערי כבר לא כאן, וההתבוללות. אני פשוט שונא אותם יותר מהאויב שבחוץ, כי אני רואה בהם את האויב האמיתי.

אני חסר אונים, וחסר סבלנות. מה אני יכול לעשות? (אין לי כסף לעבור דירה).

אודה על תשובה, מראש.

*** 14:

בעזרהי'ת

שלום ידידי.

עליך לדעת שהצורה בה אתה רוצה לפתור את הבעיה היא לא דרך התורה הקדושה, כי דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום; ואם, ח"ו, תבצע את זממך, תעשה בדיוק הפוך, וזה ממש נגד רצון ה' יתברך. אספר לך משל שסיפר רבי נחמן מברסלב: יום אחד יוצא השועל לטייל להנאתו ביער, ורואה את ידידו האייל בועט ב'קריזה' באחד העצים, ונושך בשיניו את הגזע.

'מה עובר עליך ידידי?' שואל השועל.

“אל תשאל”, עונה האייל, “החיים על הפנים. נמאס לי מהגיהנום הזה.”
“מה קרה?” שואל השועל.

“כל העולם נגדי”, עונה האייל. “הורסים (הרוסים) לי את החיים, את הכיף לחיות, את השבת. כולם רודפים אותי, מתנכלים לי, ממררים לי את החיים. כל הטורפים ביער מחפשים אותי יום יום. כולם רוצים לאכול אותי. די! נמאס לי.”

“בסדר”, עונה השועל, “אבל אני לא מבין למה אתה בועט בעץ.”
“שמע”, עונה האייל, “כשאני בורח מהרודפים שלי, הקרניים שלי נתקלות בעצים ובשיחים, ואני לא יכול לרוץ חופשי ולברוח מהחיות הטורפות (כידוע, הקרניים של האייל - כמו עץ גדול על ראשו). אז החלטתי לבעוט ולנשוך את כל העצים, עד שאני מוריד את כל היער, ואח”כ אני יכול לרוץ חופשי, ומי יוכל להשיג אותי?”

עונה השועל: “שמע ידידי! אתן לך עצה פשוטה. תנסר את הקרניים שלך. זה יותר קל ופשוט מלהוריד את כל היער” (עד כאן).
היום הרוסים מפריעים לך לחיות. מחר - הבעל הבית. אח”כ - האישה והילדים, ואולי גם הממשלה הזאת, וכו’ וכו’. אם תנסה להוריד את כל המפריעים שיש לך בחיים כדי לחיות חיים מאושרים, לא יספיקו לך כל ימי עולם, וגם לא תצליח. העצה הפשוטה - תתקן את עצמך. תנסר את הקרניים שלך, שזו מידת הגאווה, ואז כל העולם לא יפריעו לך.

נכון שזו עבודה קשה, כי צריך תיקון המידות, אך זו העצה היחידה, וזו כל עבודת ה’ של האדם. אם נכנסת לקדושה, ובאמת הנך רוצה להיות עובד ה’, תתחיל להכניס בדעתך שכל מה שקורה לך וקורה עמך - הכל בהשגחה מהקב”ה. הוא זה שדאג שתגור ליד הרוסים. הוא זה שרצה שיעבור עליך מה שעובר עליך, והכול לטובתך - כדי לתקן אותך. אם הוא היה שם אותך בבניין שבו גרים ‘צפונים’, עדיני נפש וחמודים, למשל, שם לא היו צפים לך מול העיניים המידות שלך הצריכות תיקון, והיית ממשיך לחיות עם משקעים כאלה בעומק נשמתך, ולא היית יודע

על קיומם כלל. תתחיל לחייך לשכניך הרוסים, להגיד להם 'בוקר טוב', לרחם עליהם - על שהם לא זכו להכיר את הקב"ה; ואם הם יהודים, אז בכלל אתה חייב לאהוב אותם וללמד עליהם זכות.

יש לי תלמיד רוסי, שהיה בדומה לרוסים שכניך, ואם תראה אותו - איך הוא היום - אתה תנשק אותו באהבה, כי תראה איזה ייצור נפלא ברא הקב"ה; וכן היה לי תלמיד שאביו ערבי ואמו יהודיה. תופתע לדעת איזה אמונה יש לו ואיזה מלחמה יש לו עם המידות שלו שיירש מאביו. צריך לרחם על הבריות ולהבין שמצבם הוא לא בבחירתם - מסכנים! זה מה שנפל עליהם.

אני יודע שמה שאני מבקש ממך לעשות - זה קשה מאוד בשבילך. אך תדע, שלא ביום אחד גומרים את התיקון. לזה ניתנו לנו שבועים שנה. שיהיה לך סבלנות, ולאט לאט תעבוד על מידותיך. תשתדל לשמוע הרבה שיעורים מתורתו של רבנו ז"ל. תתחיל ללכת יום יום למקום שתהיה בו לבד - אתה והקב"ה, ותדבר ותפציר ותבכה להקב"ה שיעקור ממך את כל הרע שיש בך (לא באשמתך), ממה שירשת מחטא אדם הראשון; ואם תהיה לך סבלנות, היינו כח סבל - לסבול ולהמשיך ולהלחם עם עצמך - עם מידותיך, ולנצחם, עד שתהיה אדם טוב, אזי תראה איזה חיים טובים ומאושרים יהיו לך. דע שכולנו באנו לעולם לתקן את מידותינו, וכל אחד - בעניין שלו. וכשתתקן את מידותיך - את 'הקרניים' שלך, לא תהיה לך הפרעה מאף אחד, ותהיה מאושר. אני חוזר להדגיש: זרוק את הרעיונות של הגויים, הצלבנים והטליבנים, שרוצים להחזיר את העולם בתשובה על ידי כח הנשק, כי ח"ו תסתבך ותפסיד הכול, וגם - זה נגד רצון ה'. קח על עצמך את העצה הנ"ל, ובסבלנות תגיע לתיקון.

בהצלחה,

אברהם ציון

בעזרת ה' יתברך ובעזרת רבה"ק.

שלום רב!

המושג 'להקים שכונה מעפרה'.

רציתי לשאול מהי ה'שכינה' בעצם? איפה היא עכשיו?

איך אפשר להרים אותה (ע"י אילו פעולות?)?? 'להקים שכונתא מעפרא'...

מדוע אנחנו מרגישים על בשרנו את צער השכינה?

(כל חיסרון שיש לנו הוא חיסרון השכינה.. ע"פ תורה פט' ליקוטי מוהר"ן 'זתחסרהו מעט מאלוקים'..)

אשמח לתשובה בעניין!

תודה רבה, ובציפייה לישועה שלימה בקרוב!

פ...

*** 15:

בעזרה"ת

שלום.

בכללות, השכינה היא החלק האלוקי השוכן במציאות. כלומר, האין סוף ברוך הוא איננו מושג, ועל כן הוא צמצם את עצמו והקטין את עצמו להיות הכוח המחיה את כל פרטי הבריאה. עיקר המקום שבו נמצאת החיות הזו היא בלב האיש הישראלי, בבחינת 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם'. זו עבודתנו - לזכך את לבנו ולעשות אותו משכן לאלקותו יתברך, עד שהאדם ירגיש בלבבו את האלקות, וזה ע"י האמונה השלמה.

'השכינה בגלות' - בהקשר לנ"ל - דהיינו שהיא גלתה החוצה מלבנו, והיא נעה ונדה בחוץ. כלומר, כשאין בלבנו אמונה - זו גלות השכינה. כשהיא בצער בגלות, אזי גם לבנו נמצא בחיסרון, והחיסרון מתבטא בעצבות. לכן, אומר רבנו ז"ל: עיקר הגלות הינו על ידי חיסרון אמונה, והגאולה היא ע"י אמונה, היינו שהלב נגאל מעצבותו ע"י שהשכינה חוזרת לשכון במקדש אשר בלבו, כמו שכתוב - שלעתיד, נזכה לבחינת "ושמחת עולם על ראשם".

כל טוב,

אברהם ציון

הפסוק *** 15:

בעזרהי"ת ובר"ה.

תודה רבה !

אז איך בעצם נגלה את השכינה בעולם? ונקים אותה מהעפר?

ע"י זה שנתפלל על "אמונה"?

הפסוק *** 15:

בעזרהי"ת

שלום.

האדם הוא עולם קטן, שכולל בתוכו את כל המציאות לפרטיה ולפרטי פרטיה, כי הכול נברא ונמצא וקיים בדעתו. השכינה היא הלב של האדם, כי בלב האדם שורה החיות האלוקית שמחיייה אותו - אותו חלק אלוקי ממצעל (השכינה) ששוכן בנו. הפרוש שהשכינה (=הלב) בגלות ומתפלשת בעפר - שהלב נפל לגשמיות ולאפרוריות העולם הזה, דהיינו שהלב מלא ברצונות לתאוות עולם הזה; וכשהוא במצב הזה - מתקיפים אותו הקליפות: העצבות, הדאגות, הפחדים הריקנות וכו'. לגאול את השכינה - את הלב - זה ע"י שנוציא אותו מהעפר ונחבר ונעלה אותו לשמים,

לרוחניות, להקב"ה. כאשר האדם ממלא את לבו באמונה, יראת ה', אהבת ה' - נמצא שהוא הוציא מהלב את האהבות הרעות, והכניס במקומם את הקב"ה. דהיינו, חלל הלב מחובר להקב"ה. זו הגאולה של האדם הפרטי, בבחינת "קרבה אל נפשי גאלה"; ואז הוא מלא שמחה, ובטחון, ותקוה ואושר, כי הוא הכניס ללב את מקור הטוב - הקב"ה.

מה שכתבתי לעיל הוא מודל שנמצא בעולם הפרטי של האדם. כאשר מודל זה יתיישם בעוד ועוד אנשים, יותר ויותר חלקי השכינה יוצאות מהגלות; וכאשר כל עם ישראל יזכה לאושר והשמחה הפנימית הנ"ל - נמצא שכל חלקי החלק האלוקי השוכן בעולם הזה - בלבות האנשים - יצא מהגלות, לגאולה.

להגיע לשמחה הנ"ל - זה ע"י כל המערכת של התורה והמצוות, ובמיוחד ע"י הקשר האישי להקב"ה - ע"י ההתבודדות. מי שעקש ומתמיד בזה, יזכה עוד בחיי העולם הזה לחוות את החוויות שיהיו בעולם הבא, ואין איך לתאר את ההרגשה הנפלאה הזו.

רבנו ז"ל הוא רבי של עולם הבא. תראו לאיזה דברים נפלאים הוא רוצה לזכות אותנו - דברים שהיו מוסתרים מהעולם בכל הדורות, ורק יחידים ובודדים במשך הדורות זכו לזה.

כל זה בקיצור, ויש עוד ועוד לדבר בזה ולהסביר בזה, כי כל חלקי התורה עוסקים בעניין זה.

תשתדלו לשמוע ולצפות בשיעורי וידאו שבאתר, כי כולם עוסקים לגאול את נפשנו (=השכינה) מגלותה. ועצם השמיעה של השיעורים הלוך ושוב בעקשנות והתמדה, יזכה את השומע (כפי שכבר זכו רבים) לשטיפת מח מכל הלכלוך הרוחני, ולזכות אוטומטית לשמחה, שהיא הגאולה. זו הבטחה.

אברהם ציון

תאריך *** 15:

בעזה"ית ובר"ה

תודה רבה!

תשובתך מסבירה גם את עניין "ועשו לי מקדש ושכנתי (השכינה) בתוכם".

(אומן אומן ראש השנה)

שלום רב לרב.

הייתי רוצה לדעת מה דעתך בנושא נסיעה לאומן ראש השנה....
אני בעצמי חשבתי על לנסוע, אבל לאחר שיחה עם הרב שלי בישיבה
בה אני לומד, אני כנראה לא אסע. הייתי רוצה לברר גם שני דברים
בקשר לנסיעה לאומן:

1 רבנו כתב בליקוטי מוהר"ן שצריך לנסוע אליו (הוא רושם לצדיק,
אם אני לא טועה... זה יכול להיות גם רבי שמעון, מערת המכפלה וכו')?
על זה הרב שלי השיב שרבנו גם אמר שכל מקום שהוא הולך, הוא
הולך לא"י, ושרבנו התכוון לכך שחסידים שלו שבגולה יבואו אליו .

2. לפי הגמרא (אם אני לא טועה, אני לא יודע איזה גמרא), מותר לאדם
לעזוב את ארץ ישראל רק לצורך לימוד תורה, נשיאת אישה ופרנסה...
ולפי הרמב"ם (או פוסק אחר אם אני לא טועה) ההגדרה של לימוד
תורה הוא רק שאם אין לך ישיבה בארץ ישראל שאתה יכול ללמוד
בה, אז מותר לך לנסוע לחו"ל על מנת ללמוד שם בישיבה.

בתודה מראש.

ע...

*** 16:

בעזרהי'ת

שלום רב.

לך ולרכך אני מציע לא לנסוע לאומאן, וחבל לכם על הזמן לשבור את הראש בשאלות וספקות והרהורים ובלבולים.

רבנו ז"ל - למי שמבין קצת בחכמתו - הוא בלתי ניתן להשגה, כי הוא ענו ופשוט בתכלית הפשיטות. לכן, כל החכמולוגים שעדיין חושבים שהם מבינים משהו בהשגת אלוקותו יתברך - הם נשארם מאחור, כי מי שחושב שהוא יודע - סימן שאינו יודע, ומי שאומר שאינו יודע - יכול להיות שהוא יודע; כי החכמה הכי גדולה - לא להיות חכם כלל, ומי שהוא חכם בעיניו - נשאר מאחור, תחת שליטתו של צמלק, ככתוב בתורה: "ויזנב בך כל הנחשלים אחרריך".

רבנו ז"ל אמר שהוא יכבוש את העולם עם האנשים הפשוטים, שקוראים כל יום תהלים בפשטות, והחכמים ישארו מאחור.

אברהם ציון

וְהִנֵּה הַכֹּפֵּל: עָפָל הַמְּנִיחוֹת הֵט רַק בְּשִׁיל

הַחֶק, כְּדֵי עָפָל יָדֵי לֵה יְהִי לֹ חֶק

עָדוֹל בְּיוֹתֵר; וְעָל כֵּן, כְּעָאָט חוֹעַק

בְּיוֹתֵר, בְּאֵדָאֵי יוֹכֵל אֶעֱשׂוֹת הַדָּבָר, וְיוֹכֵל

אֶהוֹצִיאוֹ מִכַּח אֵל הַפֶּעַל (לקיטי מוֹסֵר"ן ח"א ס"ו)

הַפֿעַק *** 16:

בס"ד. שוב שלום.

אני מקבל את התשובה שלך, במידה מסוימת (לפחות מה שהבנתי ממנה), אבל בכל זאת לא ממש ענית לי על השאלות שלי. מה רבנו כותב על אומן? (אם תוכל גם להגיד לי באיזה תורה מדובר, אני אודה לך מאוד).

ומה היחס של רבנו לארץ ישראל וקדושתה?

בתודה מראש וחודש טוב. ע...

הַפֿעַק *** 16:

בעזרהי"ת

שלום ע...

כתבת: "אבל בכל זאת לא ממש ענית לי על השאלות שלי".

אתה רוצה שאענה על השאלות שלך, ואתה רוצה שאציין לך היכן רבנו ז"ל מדבר על הנושא, ואתה רוצה להתחכם ולבדוק אם רבנו ז"ל צודק, או ראש הישיבה שלך צודק, ואתה רוצה להשתמש עם השכל שלך כדי להגיע למסקנות וכו' וכו'.. ואח"כ השכל שלך יחליט - כן או לא.

צא מזה! חבל לך על הזמן. לרבנו ז"ל אי אפשר להגיע עם שכל, אלא רק באמונה פשוטה - בלי חכמות, ועובדה שלא הגעת לרבנו ז"ל עד היום, כי אתה עדיין עובד עם השכל... מקווה שהפעם הבנת אותי.

אברהם ציון

הַפֿעַק *** 16:

בס"ד

לא, זה לא מה שאני רוצה. אני רוצה לדעת מה רבנו היה רוצה ממני... אני רציתי ללכת לנסוע לאומן, עד שהרב שלי דיבר איתי על כך.

אבל יחד עם זה, אני מאמין בהשגחה פרטית, ושכל מה שעובר עלי בא ללמד אותי משהו. עכשיו יש לי בעיה, כי מצד אחד - יש לי רב (וצריך ללכת אחרי הרב). מצד שני, לפי מה שהבנתי קצת מהספר האחרון של הרב ארוש, יכול להיות כל מיני דברים שבאים להרחיק את האדם, לפעמים אפילו על ידי צדיקים (גן האמונה, לא זוכר איזה פרק.... זה שם שהוא מדבר על האנשים הענקיים שאחזו אילנות גדולים, שהמשנה למלך פוגש, והם אומרים לו שבודאי אי אפשר וכו'). עכשיו, בתוך כל ההתלבטויות שלי, אני רוצה להחליט, לפי רבנו - מה הוא היה רוצה ממני באמת. בשביל זה אני רוצה לדעת בדיוק מה רבנו אומר על ראש השנה? ומה הוא אומר על ראש השנה שלו? למה דווקא אצלו? ומה רבנו אומר על ארץ ישראל? כי נכון לעכשיו, אני יודע ש'אומן אומן ראש השנה' - זה שרבנו אמר, משהו בסגנון של ראש השנה שלי עולה על הכול, וההבטחה הנ"ל (תיקון הכללי, צדקה), ושזה הפך היום כבר לסוג של מסחרה (בלי לפגוע חס ושלום) (ושלא לדבר על כל הגוים שונאי ישראל שמפרנסים שם)

תודה שוב, ומחילה על העקשנות....

הַפֶּנֶן *** 16:

בעזרהי"ת

שלום ע...

אני שמח שאתה עקשן, כי אמרו חז"ל: לא זכו ישראל לתורה, אלא מפני שהם עם קשה עורף.

בכל זאת, אני לא מבין. למה לך לשבור את הראש - להיכנס לספקות ובלבולים: מי צודק? מי לא צודק? שעל זה אומר רבנו ז"ל: שכבודת לב נובעת מספקות - משאלות שלא מוצאים להן תשובות. מה חסר לך כמו שאתה? לומד בישיבה, מקיים מצוות, מסתובב אצל חכמים גדולים וכו'. עזוב... שכח מאומאן. תמשיך את חייך כרגיל. מה רע לך ומה חסר

לך, שאתה הולך ומחפש כל הזמן לרוות צימאונך, עד שאתה מגיע בגלל זה לעצבות?

אגב, קרא את הסיפור של רבנו ז"ל מ"רב ובן יחיד". תמצא את זה בספר סיפורי מעשיות לרבנו ז"ל.

חזק עצמך, כי מכל הבלבולים נולדים לך כלים חדשים, שבהם תזכה להשגת אלקותו יתברך, כדברי רבנו ז"ל.

אברהם ציון

שלום לרב

אני חוזר בתשובה כבר מספר שנים.

אני יודע שהבורא העולם שומע תפילת כל פה!!!

רציתי לשאול מה קורה לגבי תפילות שאני התפללתי ולא קיבלתי את מה שביקשתי, וגם אין לי סיכוי יותר לקבל את הדבר שהתפללתי עליו, כי עבר זמנו.

(כמובן שכל מה שהשם עושה לטובה, ואם לא קיבלתי - אני לא צריך, אבל מה קורה עם התפילות?)

*** 17:

בעזרהי'ת

שלום.

ראשית, אם אין סיכוי - כדברך, כי עבר זמנו - משמע שלא היית צריך כבר את מה שביקשת, כי ממילא הסתדר ע"י הקב"ה, בלי מילוי בקשתך, כפי שביקשת. כמו שמסופר על רבי נחמן טולשינר - שביקש

מהקב"ה בקור האוקראיני: רבש"ע! או שתתן לי מעיל, או שתוכיח לי שאני לא צריך מעיל. דהיינו, הוא נתן להקב"ה אפשרות לבחור איך לפתור לו את הבעיה, ולא דווקא כפי שהוא חושב, כלומר ע"י מעיל. בודאי שומע תפילת כל פה, אפילו תפילתו של גוי, אך "קרוב ה' לכל קוראיו - לכל אשר יקראוהו באמת".

מתי האדם מוציא מפיו בקשה באמת? כאשר הוא מאמין באמונה שלמה שעומד לפניו מישוהו ששומע בקשתו, וכן כאשר הוא מאמין שהמתבקש מסוגל ויש לו את היכולת למלא בקשתו.

תרבה ותתמיד בהתבודדות, עד שתגיע למדרגת הצדיקים - שתאמין ממש שהקב"ה עומד מולך ושומע בקשותיך, ואז דבורך יהיה באמת, ואז תַעֲנֶה בלי ספק.

וגם על זה אומר הזוהר: "זימנין דשמע וזימנין דלא שמע", היינו שלפעמים הקב"ה לא ימלא בקשתך, אע"פ שאתה חושב שזה טוב לך, כי לגבי חיך הנצחיים - עדיף שלא תקבל את מה שביקשת. כמו שאומרים חז"ל: שמשה רבנו חזר על הבקשה שלו להיכנס לארץ 515 פעם, עד שהקב"ה אמר לו: די! עוד בקשה אחת - אני מכניס אותך לארץ, אבל דע שאתה מפסיד.

בהצלחה,

אברהם ציון

הַנְּסָה *** 17:

שוב שלום.

לא כל כך הבנתי את התשובה.

אם למשל אני ביקשתי לנסוע לאומן בראש השנה, וכבר עבר ראש השנה, אז זה אומר שהקב"ה לא רצה לתת לי? עוד באותו עניין של תשובתך: לגבי משה רבנו:

1. למה הקב"ה נתן לו להתפלל 515 תפילות, שאם הקב"ה יודע הכול, אז הוא ידע שמשה לא ייכנס עם תפילות, או בלי תפילות. לא חבל על הזמן של 515 תפילות? אחרי תפילה אחת, הקב"ה יכול להגיד למשה 'די', לא אחרי 515?

2. אם הכול ידוע מראש אצל הקב"ה, אז אפילו אם אני התפלל, או לא התפלל, מה זה נותן? הרי אם הקב"ה ירצה לתת לי משהו, אפילו בלי תפילה אני אקבל אותו, כמו שיש הרבה גויים/חילונים שלא יודעים בכלל מה זה הקב"ה, והם עדיין מקבלים המון דברים בלי רבע תפילה:

הפנ * * * 17:

בעזרה"ת

שלום.

בודאי, כל מה שקורה, או לא קורה - כך זה רצונו של ה' יתברך, כי הוא זה שמפעיל אפילו את האצבע שלך, כמ"ש חז"ל: אין אדם נוקף אצבע, אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה. הכניסה לאמונה בהשגחה פרטית על כל צעד ושעל - זו הכניסה לגן עדן. כשאדם חי עם הידיעה הזו - שהכל ממנו יתברך - אין מאושר ממנו; ואף על פי כן, הבחירה - כפשוטו. צריך לבחור רק בטוב.

לגבי משה רבנו: אתה יודע איזה כיף יש בזה לעמוד לפני הקב"ה עוד פעם ועוד פעם, ולדבר איתו בערגה, כיסופים, אהבה ותחנונים, הרבה יותר ויותר מ 515 פעמים? אז למה שהקב"ה ייקח לו את הכיף הזה. אם תרגיל עצמך לילך יום יום להתבודדות - לשדה או לאיזה מקום לבד, ולדבר עם הקב"ה על כל מה שעובר עליך יום יום, תרגיש גם אתה את הכיף הזה, עד שלא תרצה שום דבר בחיים, רק להיות עם הקב"ה. לשאלתך השנייה: נכון מאוד. יש מקבלים הכל בלי תפילה, ועל זה אומר רבנו ז"ל - שהשפע שהם מקבלים זה אותו שפע שהוא נותן לכלבים ולחתולים. גם אלה לא מתפללים, אך מרוב רחמי ה' הוא נותן גם להם,

בחסד חינוך.

תראה איזה צער ויסורים ודאגות ובלבולים ופחדים יש לאלה שיש להם הכל, ואין להם כלום, עד שהם נזקקים לפסיכיאטר אישי וכדורים. אבל שפע הבא ע"י אמונה, תפילה והשגחה - זה דבר מבורך עם שמחת חיים, חיות, אושר. אולי אינך מבין על מה אני מדבר, כי אינך מעשירי העולם הסובלים, ואינך מן בעלי האמונה המאושרים, אבל אם תתמיד בהתבודדות, תגיע למצב של שמחה תמידית בלב, עד שלא תרצה יותר כלום; ודע שעל נקודה זו יעבוד המשיח, כשיבוא בע"ה, ובינתיים רבנו ז"ל הקדים את המשיח, ונתן לנו לחיות בשמחה הזו, כבר עכשיו. כל טוב..

אברהם ציון

הַפֶּסֶק *** 17:

ב"ה.

תודה על התשובה, הרב אברהם!!!

יש לי עוד משהו קטן שמציק לי (וסליחה על כל השאלות והטרדה). לרוב, אם אני רוצה משהו מהשם ואני מתפלל, אני דווקא לא מקבל אותו, ואם אני לא מתפלל, אז בדיוק אני מקבל את הדבר שאותו רציתי. עכשיו עשיתי את זה מספר פעמים וראיתי ממש "בעיניים", כאילו באמת שזה קורה.

יש לזה הסבר? או שאתה מכיר כזה דבר?

הַפֶּסֶק *** 17:

בעזרה"ת

שלום.

אומר רבנו ז"ל בספר המידות שני מאמרים:

אחד: "לפעמים, כשהצדיק רוצה להתפלל וירא מהמקטרגים, אזי הוא מבקש היפך רצונו".

מאמר שני: "לפעמים, כשאדם מפסיק להתפלל על מבוקשו, דייקא אז נותנים לו מבוקשו".

אברהם ציון

אני גרוש + 2 בנים, וקשה לי למצוא זוג, ואני מתפלל על זה הרבה, וגם עושה התבודדות על זה. כיום אני בן 31 וחצי, ומה שמדאיג אותי - זה שידוע לי שעיקר ההתעלות של האדם בעולם הזה ובעולם הבא, תלוי כמעט באישה.

ויש לי עוד בעיה, שבתקופה האחרונה אני שומר מאוד על הברית, לא מסתכל וכמעט ובכלל לא מהרהר. שאם באה לי מחשבה, אני מוחק אותה ממחשבתי ומתעלם ממנה, אבל בעקבות זה קרה לי שנהייתי רגיש מאוד, ובלי לחשוב כלל על נשים ולהרהר בהם אני רואה קרי, ואז אני מתעורר לגמרי... למה התחיל לקרות לי כך, ולפעמים אפילו זה בתדירות גבוהה של אפילו כל ג' ימים. האם זה בגלל שאין לי אישה?

*** 18:

בעזרהי'ת

שלום.

רבנו ז"ל אומר שקרי הבא ללא הרהור - זה כלום, וזה דומה לתינוק המשתין במיטה.

ועוד כתוב, שאם אדם מגיע לקדושה גבוהה, אזי בודאי שיראה קרי, כי

זה החלק שניתן לקליפות, ואם לא היו מקבלים חלקם, אזי היה קטרוג גדול על האדם.

הנה דבריו: מה שִׁמְבַלְבֵל אֶת הָאָדָם, פְּשֻׁנְכֵנְס לְקִדְשָׁה גְבוּהָה, כְּגוֹן כְּשִׁמְתִּקְרָב לְצִדִּיק הָאֵמֶת וְכִיּוֹצֵא, אֲזִי דִיקָא יְקָרָה לוֹ מְקָרָה בְּלִתי טְהוֹר... שְׁפִשְׁהָאָדָם נִכְנָס לְקִדְשָׁה, מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרַע בְּיוֹתֵר, כִּי כָל מָה שְׁנִכְנָס בְּקִדְשָׁה יוֹתֵר, יֵשׁ לוֹ בְּכָל פַּעַם יֵצֵר הָרַע חֲדָשׁ, גְּדוֹל מִבְּתַחֲלָה; וּבְאֵמֶת, הַבְּלִבּוֹל הַזֶּה שְׁטוּת... אִם אֵינוֹ מְחַמֵּת הֶרְהוֹר, אֲזִי בּוֹדָאֵי אֵינוֹ סִימָן רַע כָּלֵל, כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, שְׁקָרִי - סִימָן יָפֵה לְחוֹלָה; וּבְאֵמֶת, אֲדַרְבָּא, מְחַמֵּת שְׁנִתְקָרַב לְקִדְשָׁה גְבוּהָה מְאֹד, מְחַמֵּת זֶה נִזְדַּמֵּן לוֹ. עַל-כֵּן נִחְשָׁב לְנֵס - מָה שְׁנִצּוֹל הַכֶּהֵן הַגְּדוֹל מִמְקָרָה בְּיוֹם-הַכַּפּוֹרִים...

גַּם דַּע, שְׁלִפְעָמִים יֵשׁ בְּאָדָם טְמוּאָה טְמוּנָה, שְׂאִין יוֹדְעִין לָהּ שׁוּם תְּקוּן, מְחַמֵּת שֶׁהִיא טְמוּנָה וְנִסְתָּרֵת בּוֹ, וְעַל-כֵּן זֶהוּ טוֹבָה מָה שְׂאֵרַע לוֹ כְּשִׁמְתִּקְרָב אֶל הַקִּדְשָׁה, כִּי יוֹצֵא מִמֶּנּוּ הַטְּמוּאָה הַטְּמוּנָה הַנִּלְ, כִּי אֲזִי - כְּשִׁיּוֹצֵאת - יְכוּלִין לְמַצּוֹא לָהּ תְּקוּן, מָה שְׂאִין כֵּן מִקֵּדָם - כְּשֶׁהִיָּתָה טְמוּנָה, כַּנִּל. וּמְחַמֵּת זֶה לֹא הוֹלִיד אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק, עַד שֶׁהוֹלִיד תַּחֲלָה אֶת יִשְׁמַעֲאֵל, וְכֵן יִצְחָק הוֹלִיד אֶת עֵשָׂו וְאַחַר כֵּן אֶת יַעֲקֹב, כְּדִי לְהוֹצִיא הַזֶּהָמָא תַּחֲלָה, כַּמּוּבָא (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן ח"ב תוֹרַה ק"ז):

תמשיך להתפלל להקב"ה על הזיווג, ואם יש אפשרות, יש מצווה מיוחדת שאמרו חז"ל - להחזיר גרושתו.

אברהם ציון

שלום לכבוד הרב

מה שמדאיג אותי זה שאיני יודע מה בדיוק עלי לתקן בי, כדי שיפסקו מעלי הייסורים, כי אין ייסורים בלא עוון.

*** 19:

בעזרהי'

שלום.

אם ידוע לך על עוונות שעשית ועדיין לא חזרת עליהם בתשובה, אזי אתה יכול לתלות את הייסורים שעוברים עליך על העוונות, ועליך לפשפש במעשיך לגלות היכן טעית ולחזור עליהם בתשובה. ואם אחרי החזרה בתשובה יש לך עדיין ייסורים, אזי תדע שאלו הם ייסורים של אהבה, בבחינת את אשר יאהב ה' יוכיח. היינו, כל הייסורים הם סיבובים מאת ה' יתברך, כדי להכניס בך את השכל הנפלא של ההשגחה, כדי שתבין שאין שום כח שבעולם שיכול להזיז אצבע ללא רצון ה', וכל מה שקורה - הכל ממנו בהשגחה; וכדי שהשכל הזה, שהוא הגן עדן, יתלבש בך, חייבים לשבר את החומר, בבחינת "אשרי הגבר אשר תייסרנו י'ה - ומתורתך תלמדנו" - רק אז זוכים לשכל של ההשגחה. דע שאין דבר נפלא יותר מזה שאתה בונה את יחסיך עם הקב"ה, כְּדַבֵּר איש אל רעהו; וזה - ע"י שתתמיד בשיחה אישית איתו יתברך. לך למקום לבד. ספר לו את לבך. הפוך אותו לידיד הכי קרוב שלך, והכי נאמן שלך, ואז תראה איזה מאושר תהיה.

בהצלחה,

אברהם ציון

בס"ד

שלום לכבוד הרב!

אם אפשר תשובה מהירה כי זה דחוף תודה.

רציתי לשאול שאלה אך השאלה קצת ארוכה עמך הסליחה.

לפני שנתיים הציעו לי בחור שלא כל כך רציני מכיוון שהוא היה יותר קטן ממני, ולא כל כך חזק (אבל לא ידעתי את רמת החוזק שלו עד שלא ניסינו).

לאחר זמן מה נפגשנו במסיבת אירוסים של חברה שלי, בעלה חבר שלו. ראינו אחד את השני ונוצר משהו שאני לא יכולה להסביר. ואחר כך ראינו אחד את השני שוב בחתונה ובשבוע ברכות.

בסופו של דבר החלטנו לנסות, והתחלנו לצאת כמה פגישות ונוצר רגש משני הצדדים, אך לצערי בגלל חילוקי דעות בינינו נפרדנו. אני אפרט מהם חילוקי הדעות כדי שתדע במה מדובר. הוא רצה לגור עם הוריו אחרי החתונה, הוא אמר שהבית שלו מאוד נוח והוריו לא יפריעו לנו. הוא אמר שהוא זה שיחליט בבית מכיוון שאי אפשר שתי דעות, אחרת אי אפשר להגיע להסכמה, ורק אם הוא יראה לנכון הוא יעזור בבית וכו'. וגם מבחינת שהוא לא היה מספיק חזק. ניסינו לדבר על הכול ולהגיע לפשרות, בנוגע למגורים עם ההורים שלו לא הגענו להסכמה, אני לא הייתי מוכנה לגור עם הוריו, אז החלטתי לסיים את הקשר. מאוד כאב לי שזה נגמר והבנתי שגם לו זה כאב. לאחר זמן מה התחלתי לצאת לשידוכים והיה לי מאוד קשה עם השידוכים.

חלמתי חלום שקשור אליו, וכששאלתי רב על החלום הוא אמר לי שלאחר ניסיון חוזר להתחבר נוכל להקים בית בישראל, ושאנחנו "חוט המשולש לא במהרה ינתק". חיבור מיוחד שלא מתנתק, מכיוון שהחלום היה קשור לשלישייה. היה ניסיון נוסף להתחבר אך הוא לא היה מוכן להתפשר על מגורים עם ההורים, הוא אמר שלפחות אני אנסה, ואם לא יהיה לי טוב נעבור, לכן זה לא יצא לפועל. ושוב יצאתי לשידוכים אבל הרגשתי שזה לא זה.

לאחר כמה חודשים שמעתי שהוא מוכן לא לגור עם ההורים, וניסו לחבר בינינו שוב, אבל לי היו ספקות. רציני לנסות שוב אך לא יכולתי

להגיד כן בגלל שזה הרבה דברים מעבר למגורים עם ההורים, הוא לא מספיק חזק בשבילי (היום אני חושבת שאני יותר חזקה מאז, לכן זה יותר קשה לי עכשיו מאשר מקודם), אני רוצה לבנות בית חרדי לכל דבר (אני באה מבית מסורתי וחוזרת בתשובה כבר 3 וחצי שנים). והוא לא חרדי, יש לו השקפות חרדיות כמו: אחרי החתונה אישה צריכה ללכת בכיסוי ראש מלא, ואסור שיהיה טלוויזיה ומחשב בבית. וצניעות, אבל מעבר לזה.. אני רוצה בחור חרדי שלומד חצי יום, והוא לא, למרות שאני חושבת שהוא מוכן לקבוע עיתים לתורה, ואני יודעת שהוא הולך לשיעורי תורה. ויש עוד דברים שמפריעים לי מבחינת החזוק שלו. כבר עברה שנה וכמה חודשים מאז ועדיין שנינו רוצים וקשה להמשיך הלאה, הרגש לא עובר. מה לעשות?

בהרצאה שלך (למצוא אבדתך) אמרת שברגע שמרגישים משהו בלב ללכת על זה, אבל איך אפשר עם כל כך הרבה קשיים? פשוט ללכת רק אחרי הלב, לא משנה מה?

ולפעמים הרגש יכול להטעות, יכול להיות ש'הקליק' שאמרת יכול להיות בגלל החיצוניות בגלל מציאת חן, לדעתי גם צריך לבחון את הפנימיות.

מה לעשות אני מאוד מבולבלת, לנסות שוב ולהאמין שהכול מאיתו יתברך והוא ינחה אותנו ויעזור לנו בקשיים שלנו, או להמשיך הלאה? ולהמשיך הלאה כבר ניסיתי וזה לא הולך, משהו בפנים אומר לי שיש כאן משהו מיוחד, לא לוותר למרות הכול, אבל מצד שני יש לי פחד לעשות טעות, יש לי מלחמה בתוך עצמי ואני לא יודעת מה לעשות. בבקשה עזור לי תן לי עצה מה לעשות.

תודה רבה!

שוב סליחה על אורך השאלה.

*** 20:

בעזרהי'ת.

שלום וברכה.

אם הוא מוכן לגור אתך לבד, לא עם ההורים שלו, תתחתני מיד בלי שום עיכובים ויהיה לכם מזל טוב. אבל אם הוא רוצה לגור עם ההורים, יהיו לך סכסוכים איתו ועם אמו, לכן אל תסכימי.

מבחינה דתית אתם תתחזקו יחד ותעלו מעלה מעלה בקדושה וטהרה. אל תלחצי עליו ללמוד או לעבוד וכו', תני לו ללכת בקצב שלו.

כל טוב בהצלחה.

אברהם ציון.

'וַיִּבֶן ה' אֶלְפֵקִים אֶת-הַצִּפּוֹרִים אֶשֶׁר-לְפָנָי
מִן-הַקָּדָם לְאַשֶׁה וַיְבַאֲהָ אֵל-הַקָּדָם. וַיֹּאמֶר
הַקָּדָם זֹאת הַפֶּעַם עָצַם מַעֲצָמִי וּבִסֵּר מִפְּסָרִי
לְזֹאת יִקְרָא אֵשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְפָקְחָה-זֹאת. עַל-
כֵּן יִעֲזְבֶנּוּ אִישׁ אֶת-אִבּוֹ וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק
בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְפֶסֶר אֶחָד''. (בראשית ב')

הַפֶּנַח *** :20

בס"ד.

שלום לכבוד הרב!

תודה רבה על תשובתך.

לפי מה שהבנתי הוא מוכן לא לגור עם הוריו, אבל מבחינת שאר הדברים שהוא זה שרוצה להחליט בבית. וגם אני לא יודעת אם הוא רוצה להתחזק עוד בהמשך, כי דיברנו על חלק מהדברים והוא לא הראה כל כך נכונות, ושכחתי לציין שהוא גם בחור לא קל, הוא עצבני, ופרימיטיבי ועקשן. אז איך זה אפשרי?

כמו שאמרתי פשוט ללכת אחרי הלב לא משנה מה?

תודה רבה ושה' ישמור אותך.

הַפֶּנַח *** :20

בעזרהי'ת.

שלום וברכה.

אם הוא מוכן לגור אתך לבד, לא עם ההורים שלו, תתחנני מיד בלי שום עיכובים ויהיה לכם מזל טוב. אבל אם הוא רוצה לגור עם ההורים, יהיו לך סכסוכים איתו ועם אמו לכן אל תסכימי.

מבחינה דתית אתם תתחזקו יחד ותעלו מעלה מעלה בקדושה וטהרה. אל תלחצי עליו ללמוד או לעבוד וכו', תני לו ללכת בקצב שלו.

כל טוב בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּנֶן *** :20

בס"ד.

כבוד הרב, מופיעה אותה התשובה שכבר כתבת על השאלה הראשונה, רציתי תשובה על השאלה השנייה.

הַפֶּנֶן *** :20

בעזרהי'ת.

כן (אחרי הלב).

אברהם ציון.

יש לי כמה קושיות על ברסלב - וממש לא כהתגרות, אלא דברים שתמוהים בעיניי.

בעלי מאוד מקורב לברסלב, ואני לא מבינה למשל למה רבי נחמן מצווה להגיע אליו לאומן.. ומה עם האישה והילדים? איזו תחושה תהיה להם? איך יתכן שרב יפרגן לעצמו בכל כך הרבה מחמאות (בכ"ז לא מצינו את זה אצל שום רב).

למה אצל הברסלבים הכול עובר... לא נורא שלא התפלל, לא נורא שלא הקפיד.. הכול שמח... מעכשיו יהיה בסדר.. אין חובות, כמו אצל הליטאים וכו'.

*** :21

בעזרהי'ת

שלום לגב' ש...

רבי נחמן, זי"ע, אכן הציע מאוד להיות אצלו בראש השנה, והוא הבטיח שהוא ידאג להוציא את הבאים אליו מהגיהנום של חיי הצער והייאוש שעובר על כל אחד ואחד מאיתנו, ויפתח לנו את אור הדעת, להתחיל לחיות חיי אושר ושמחה כבר בעולם הזה, על פי דרכי תורתנו הקדושה. כדי לבחון אם נכונים הדברים ובאמת הוא מקיים הבטחתו, אין זה ראוי מצידי לגזור עליך להאמין בדברים אלה, אבל הדבר הכי פשוט זה - להגיע לשם, את ובעלך, ולראות האם אכן מתקיימת הבטחתו, או לא; אבל כל מיני דיבורים - להוכיח כך או כך - זה סתם בזבוז זמן, כי חוויה צריך להרגיש בלב, ולא ע"י סיפורים.

תודה לאל, כששמעתי בפעם הראשונה את ההבטחה הזו, ביקשתי רשות מאשתי לצאת פעם אחת ולבדוק. בדקתי, טעמתי וראיתי כי טוב (כמו עוד אלפים), ומאז, כל שנה, אשתי ואני חוגגים שם את ראש השנה, ובעזרהי"ת נמשיך כך עד היום האחרון; כי בכל פעם מקבלים שוב ושוב עוד חלק מההבטחה, כי אי אפשר לצאת מחושך לאור בבת אחת. אל תחשדי אותי שאני משוחד, היות שאני שייך כבר לברסלב. אני אדם מאוד ריאלי, לא מתרשם מסיפורים, ולא מקבל דברים בלי לבדוק.

אם יש אפשרות לשניכם לחגוג שם יחד - מה טוב, ואם לא - תרשי לבעלך להצטרף לחוגגים שם בראש השנה, והבדיקה שלך אם אכן ההבטחה מתקיימת תהיה בהבחנה אם חלו שינויים לטובה בבעלך - בהתנהגותו, בשמחה, ביראת שמים וכו'. אע"פ שאולי את רואה בתחילת התקרבותו לברסלב ירידה, אל תתרגשי מזה, כי אומר רבנו ז"ל: הזרך היא - שבתחילת ההתקרבות מראים לו התרחקות.

אני מודה להקב"ה שתחילת התקרבותי ליהדות הייתה דרך הישיבות והכוללים הליטאים, ששם למדתי במשך שנים. למדתי מהם את העקשנות של הלימוד - ללמוד וללמוד וללמוד, בלי להניח את הספר והסטנדר.

אמרת: "אצל הליטאים יש חובות. אצל רבנו ז"ל הכול עובר" וכו'...

אמת! כי החכמה הכי גדולה זה לא להישבר מכל הגלים והמשברים שעוברים עלינו בחיים. נפלת, בכל נפילה שתהיה, קום! תחיל מחדש. תחזור להקב"ה, כי אתה בנו חביבו, והוא מחכה לך תמיד. אצל האחרים, כאשר הם נופלים, הם מסתירים את נפילתם, מפאת כבודם, ולכן נדמה לך שאצלם אין נפילות. בודאי יש נפילות, אך מהבושה הם מסתירים את נפילתם, ולא חוזרים בתשובה על הטעויות שלהם, כדי להראות שהם תמיד למעלה. רבנו ז"ל אמר: הכנסתי כל כך אמת בתלמידי, שהם ירצו רק את האמת, ולכן כאשר יפלו - יבואו להתוודות לפני הרב, ולא יציגו לפניו ולפני חבריהם כאילו הם תמיד בסדר, כי כבר אמר שלמה המלך: "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא"; ואם מישהו אומר שאין לו נפילות - הרי אינו אומר את האמת. תבדקי בעצמך: האם לך אין נפילות ושניוניים במצבי רוח? מדוע זה קורה לך? הרי אינך רוצה ליפול, ואת תמיד רוצה להיות בסדר.

אמרת: "איך יתכן שרב יפרגן לעצמו בכל כך הרבה מחמאות? (בכ"ז לא מצינו את זה אצל שום רב)".

אינך יודעת, אבל מצינו וגם מצינו. הנה כמה מגדולי ישראל שפרגנו לעצמם:

1. משה רבנו כותב על עצמו בתורה: "והאיש משה ענו מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר יב).

2. "משמת רבי - בטלה ענוה ויראת חטא. אמר ליה רב יוסף לתנא: לא תיתני ענוה, דאיכא אנא. אמר ליה רב נחמן לתנא: לא תיתני יראת חטא, דאיכא אנא. (תרגום: אל תאמר שבטלה ענווה, כי אני עדיין קיים, ואל תאמר שבטלה יראת חטא - כי אני קיים) (תלמוד בבלי סוטה מט).

3. בן עזאי אומר: כל חכמי ישראל דומין עלי כקליפת השום, חוץ מן הקרח הזה - רבי עקיבא (בבלי בכורות נ"ח).

4. רבי אלעזר גסס. רבי יוחנן הלך לבקרו. כשנכנס אליו, התחיל רבי אלעזר בוכה. שאל אותו רבי יוחנן: על מה אתה בוכה? בגלל התורה?

הרי למדת. בגלל פרנסה?... אמר לו רבי אלעזר: אני בוכה על היופי שלך שיבלה בקבר כשיגיע יומך (רבי יוחנן היה יפה תאֶר בצורה לא רגילה). התחיל רבי יוחנן בוכה איתו, ואמר: באמת על זה צריך לבכות - שיופי כמו שלי יעלם מהעולם (מתורגם מבבלי ברכות ה.).

ויש עוד ועד חכמים בכל הדורות, שגילו סך הכול את האמת על מעלתם, כי הם היו אנשי אמת, ולא דיברו כדי להתגאות; כי מי שחכם באמת - הוא מבין שכל ההצלחה שלו וכל החכמה שלו וכל העושר שלו - הכל מתנה מהקב"ה, וגם אם הוא אומר איזה דבר חכמה, הוא יודע שהוא לא ממציא ממוחו את החכמה הזו, כי כל החכמה שיורדת לאדם היא יורדת מהקב"ה, למח האדם, כמו שכתוב: "והחכמה - מאין תמצא", היינו מהאין סוף יתברך. לכן, כשחכם האמת אומר על עצמו שבחים, בעצם הוא משבח את הקב"ה על היצירה הנפלאה שברא - על החכמה או הענווה שנתן באותו יצור. כלומר, הוא משבח את הקב"ה על היצירה הנפלאה שברא.

עצה טובה מרבנו ז"ל: תתרגלי לשבת כל יום לבד לפני הקב"ה, לספר לו את כל לבך, לפתוח את הלב כמו שמדברים לפני אהוב וחבר אמיתי. אם תתמידי בזה בלי חוכמות, תראי נפלאות; אבל אם תחשבי שכל מה שאת לא מבינה - זה סימן שזה לא נכון, או שזה שטות, ולא תרצי לנסות את זה - זה הפסד גדול מאוד מאוד, כי יש עוד אלפי אלפי מדרגות רוחניות והשגות נפלאות שזכו להם הצדיקים, מה שעדיין אינך יודעת על קיומם.

אולי כבר התחלת להרגיש קצת את מה שלא הבנת, היינו, מה מצא בעלך בתורה של ברסלב.

רבי נתן אמר על ברסלב, שזה כמו ההבדל בין מרק חם למרק קר - בשניהם יש את אותם מרכיבים, רק זה טעים יותר.

תבורכי מן השמים, ותזכי לשנה טובה ומאושרת.

אברהם ציון

שמעתי בשמו של רבנו, שאמר לענין
המחלקת שהיו חולקים עליו: כי אמרו רז"ל
(ברכות ו:): "כרם גזת לפני אדם" - יאלו
דברים העומדים בראמו של אדם, והני-אדם
מלגלגין בהם, ומאי ניהו? תפלה! על-כן,
מחמת שכל עסקו - תפלה, כי בענין תפלה
היה מרבה לדבר עם אנשיו, והלהירט מאד
להרבות בתפלה והתבודדות ושיחה בינו לפני
קונו, על-כן בני-אדם מלגלגין בו ומבלין
אותו וחולקין עליו

(לקיטת מזהב"ן ח"ב צ"ג)

שלום כבוד הרב.

ברצוני לספר לך את סיפורי: לפני כשנתיים הייתי בארה"ב, ושם הכרתי את הבת זוג שלי - ילדה טובה מבית טוב. באמת אשת חיל. לאחר 11 חדשים חזרנו לארץ ביחד, והקשר בינינו התהזק, ואפילו דיברנו על חתונה.

לפני כ- 4 חדשים בערך, החלטנו לטוס לארה"ב, שוב על מנת לחסוך קצת כסף ולחזור לארץ ולהתחיל ללמוד. כשהגענו לארה"ב, מיד עצרו אותנו משטרת ההגירה, ולאחר עיכוב של שלוש שעות הם חרצו את גורלי. הם החליטו שהיא יכולה להיכנס לארה"ב, ואני לא... היא המשיכה לשם, ואני חזרתי לארץ. בהתחלה היה בסדר, שמרנו על קשר חזק ויציב למרות המרחק, אבל אחרי חודשיים היא התהפכה לגמרי, והיא החליטה להישאר לעוד חצי שנה, דבר ששבר אותי לגמרי. היא בינינו הרבה כעסים ומריבות, כי אני ראיתי את זה כמין בגידה באמון שלי בה, והחלטנו להיפרד בסוף.

יש לציין שאנחנו עדיין אוהבים זה את זה, אבל השתלשלות האירועים הביאה למצב הקיים.

אני בחור שמאד מאמין בקדוש ברוך הוא, ויודע שהכל ממנו והכל לטובה, וכך גם היא.

שאלתי לכבודו: האם היא הזיווג שלי ואני שלה?

שכחתי להציג את עצמי. שמי א... בן ... מ... ושמה של הבחורה ר.. בת ל.. הבחורה מכפר....

אודה לך מאד אם תעזור לי, ותחזיר לי תשובה. א.

*** 22:

בעזרהי'ת

שלום א...

אתה שואל אותי: " ... האם היא הזיווג שלי ואני שלה...?"

בא נאמר שאני עונה לך לשאלה הזו ב- 'כן' או 'לא', האם אתה תאמין לי? האם תקבל את דברי בעניינים עצומות? מי אני בעיניך שתוכל לסמוך עלי בעניינים של חיים ומות? אם הייתי יודע שבאמת אני חשוב בעיניך והיית מאמין לדברי, הייתי עונה לך לשאלה הזו ופותר לך את הבעיה כהרף עין, אך באמת אין הדברים כך, לכן אין טעם לענות לשאלתך.

אכתוב לך את אשר מסופר על רבנו ז"ל, כשהביאו לו אישה להשתדך עמו, אחרי פטירת אשתו הראשונה, כשהיה אז בגיל 35 לערך.

"שכשהיה בקהילת-קודש ראדוויל (שם מקום), בשביל להשתדך עם אשתו השנייה, אז באו כמה עגלות עם נשים, שבאו בשביל להשתדך עמו, ואמר שכולן היו זיווגים שלו; ואמר שכל איש יש לו כמה וכמה זיווגים, רק שיש בזה כמה בחינות שונות ועניינים נפלאים; כי מכל הדבורים שמדברים בענייני השידוכים, אף-על-פי שאינם נגמרים - זה בעצמו בחינת זווג ושידוך; ולפעמים יושבים בני אדם בבתיהם ואומרים שראוי שזה יישא את זאת, ועל-ידי-זה נגמר בחינת הזיווג של זה האיש עם אותה האישה; ולפעמים באים שדכנים ומדברים השידוך, אבל אינו נגמר, וגם זה בחינת זווג משידוך, ובודאי היא בחינת זווג יותר מהראשון; ולפעמים נוסעים לעשות השידוך, ובעת הגמר נפרדים מאיזה סיבה; ולפעמים נגמר השידוך, ואחר-כך מפסיקים הקשר של תנאים; ולפעמים באין לידי נישואין, ואחר-כך, בסמוך, נעשה גט ביניהם; ולפעמים אינו נעשה הגט עד אחר איזה זמן, וכיוצא בזה, כמה בחינות שיש בענייני השידוכים והזיווגים שאינם נגמרים אחר-כך, אבל כולם הם בחינת זיווגים שלו; כי כל אחד יש לו כמה זיווגים, רק שאצל זה נגמר איזה זווג שלו על-ידי איזה דבור בעלמא שמדברים מזה השידוך,

ולפעמים על-ידי איזה דבור יותר, או על-ידי איזה התקשרות, או נסיעה, או עובדא בשביל השידוך לפי שעה וכו', כנ"ל; וזה הדבר הוא עניין נפלא ונורא, שלא נשמע כזאת - שהדבור בעלמא שמדברים מהשידוך - זה בעצמו הוא בחינת שידוך; וכן מבאָר בספר 'האלף-בית' שלו החדש, שהדבור בעצמו מהשידוך עושה רושם בו ובה; והדבר נראה לעיניים, כי ידע בזה סודות נוראים שלא נתגלו בעולם, כדרכו בכל השגותיו הנוראות; ובאמת סיפרו, שהתפאר רבנו אז, שידוע מעניין השידוכים מה שאין יודעין בזה כל גדולי הדור מאומה. עד כאן.

מפה תבין - שכל מה שקורה - הכל בהשגחה מה' יתברך, ולפעמים צריך שיהיו הזוג מחוברים עד לרגע החופה, ובסוף נפרדים, וגם זה מתוכנן לפי שורשי הנשמות, וכך צריך להיות, והכל לטובה גדולה; רק תאמין שכל מה שקרה - היה בדיוק צריך לקרות, לפי תוכניתו של הקב"ה בבריאת העולם.

אני מרגיש את צערך הגדול במה שעבר עליך, ובאמת זה צער גדול, "כי מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה" (שיר השירים), אך תחזק עצמך באמונה שאין לנו די חכמה בינה ודעת להבין את המהלכים של הקב"ה בעולם, כי דעתו נשגבה מעל דעתנו, כי הוא זה שברא את כל הקוסמוס הנפלא הזה, ואיזה שכל ענק יש לו, ואם הוא מוביל את מהלכי ההיסטוריה, בודאי הוא יודע בדיוק את המהלכים הנכונים, ואין לנו להתלונן כלל על שום דבר, אע"פ שבעינינו נראה כאילו אינו יודע להוליך נכון את עגלת חיינו.

רכז את עצמך בהקב"ה, תתעסק בענייני הקודש, ומסור להקב"ה את מהלכי חייך - שהוא ינהיג אותם כרצונו, ותדע ותאמין שהוא יוליך אותם בצורה הכי מוצלחת. דבר איתו וספר לו את לבך, ותבקש ממנו שיוליך אותך בדרך האמת, ושהוא יחליט בשבילך אם היא תהיה בת זוגך או לא. אל תעשה שום השתדלות בנושא, לא נסיעה לשם, לא שיחת טלפון, ולא מכתב, רק ביטול גמור - מסור להקב"ה, שהוא ינהל

את העניינים, ואם היא בת זוגך האמיתית, הקב"ה יסובב את כל העולם כדי שהיא תהיה איתך, ואם היא אינה בת זוגך האמיתית - גם אם תגייס את כל העולם להביאה אליך, לא יעזור לך כלום. סמוך על הקב"ה, ותתחיל לחיות חיים פשוטים ושלווים עם אמונה שהכל בהשגחה. תהיה שמח בחלקך, ותראה נפלאות.

אברהם ציון

תלמוד ** 22:

תודה רבה לך כבוד הרב. אני מאד מסופק מהתשובה שלך, וב"ה אנהג ע"פ עצותיך.

חגים שמחים וכל טוב.

אומרת הגמרא מסכת סוטה ב.

אמר רב שמואל בר רב יצחק: אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו, שנאמר: "כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים".

אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן: וקשים לזווגן כקריעת ים סוף, שנאמר: "א-להים מושיב יחידים בייתה מוציא אסירים בכושרות".

והרי אמר רב יהודה אמר רב: ארבעים יום קודם יצירת הוולד, בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני, בית פלוני לפלוני, שדה פלוני לפלוני? לא קשיא: זה בזווג ראשון, זה בזווג שני.

כבוד הרב, כיצד מקיימים את הציווי הזה של רבנו ללמוד כל יום בשולחן ערוך. יש לי כחצי שעה ללמוד עם חברותא. מה נכלל בציווי ללמוד?

א. טור עם פירוש בית יוסף.

ב. טור עם פירוש בית חדש.

ג. שולחן ערוך עם פירושי מגן אברהם והט"ז.

ד. משנה ברורה.

ה. משהו אחר.

אודה לרב מאוד אם ישיב וגם יוסיף הסבר לתשובתו.

*** :23

בעזרהי'ת

שלום נ....

לא רק את הציווי הזה של רבנו ז"ל ללמוד פוסקים, אלא כל ההנהגות של האדם בחיים, בין בגשמיות ובין ברוחניות, צריכות להיות בפשיטות ובתמימות - בלי חוכמות, דהיינו בלי להעמיד את העניין שרוצה לעסוק בו על המשקל של השכל - האם לעשות כך או כך? עדיף כך או כך? וכו' וכו', כל בלבולי המח - שמנסה להבין בענייני עבר, הווה, עתיד, על פי שיקולי השכל. רבנו ז"ל אמר שהמניעות הבאות מהשכל של האדם הן המניעות הכי קשות והכי מפריעות להוציא לפועל דברים. זרוק את השכל. אל תשאל שאלות. להבדיל, תתנהג כמו אלה שפותחים עיתון ספורט, לא שואלים שאלות, פותחים ומתחילים לקרוא, ושוקעים בזה

עד שגומרים את כל הכתבות.

וְעַל לְמוֹד הַפּוֹסְקִים הַזֶּהִיר רַבְנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד, בְּיוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים; וְרֵאוּי לְלַמֵּד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן-עָרוֹךְ" כָּלֵם, מֵרֵאשִׁם עַד סוּפֵם כְּסֵדֵר. אִם יִכּוּל לְלַמֵּד כָּל הָאַרְבָּעָה שְׁלַחַן-עָרוֹךְ עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוּלִים - מֵה טוֹב, וְאִם לֹא, עַל-כָּל-פְּנִים יִלְמַד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן-עָרוֹךְ" הַקְּטָנִים (הֵיינו, עִם מִפְרָשׁ אֶחָד או שְׁנַיִם), וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד; כִּי עַל-יְדֵי חֻטָּאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל-יְדֵי לְמוֹד פּוֹסֵק - שֶׁמְבַרֵר הַכֶּשֶׁר וְהַפְּסוּל, הַמְתָּר וְהָאֶסוּר, הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא - עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הַרַע; וְאָמַר: שְׁכַל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מַחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים, וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִף אִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ פְּנָאִי, יִלְמַד עַל-כָּל-פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן-עָרוֹךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא, אֶפִּילוּ שֶׁלֹּא בְּמִקּוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחַן-עָרוֹךְ, כִּי צְרִיף לְלַמֵּד אֵיזָה דִין בְּ"שְׁלַחַן-עָרוֹךְ" בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כָּל יְמֵי חַיָּיו; וּכְשֶׁאֵינּוּ אָנוּס, יִלְמַד כְּסֵדֵר כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן-עָרוֹךְ" מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּכְשֶׁיִּגְמַר וְיִסִּים הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן-עָרוֹךְ", יִחְזוֹר וְיִתְחִיל לְלַמְּדֵם כְּסֵדֵר, וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו (שִׁיהֲר"ן כט).

הִנֵּה לַפְּנִיךְ דַּעַת רַבְנוּ ז"ל, וְהִנֵּךְ רוֹאֵה שֶׁרַבְנוּ ז"ל פִּתַח לַפְּנִיךְ אֵת כָּל הָאִפְשָׁרוּיֹת: תְּלוּי בַּמִּצַּב שֶׁלְךָ, תְּלוּי בּוֹמֵן הָעוֹמֵד לְרִשׁוּתְךָ - תַּתְּאִים לַעֲצֻמְךָ אֵת הַלִּימוּד. אֲנִי מַצִּיעַ, לְמִי שֶׁעַדִּיין לֹא מַכִּיר אֵת כָּל הַהִלְכוֹת שֶׁל הַשׁוּלְחָן עָרוֹךְ, לְלַמּוֹד בְּסַפְרֵי הַקִּיצוֹר שֶׁל הַפּוֹסְקִים, כְּגוֹן "יִלְקוּט יוֹסֵף" לְסַפְרָדִים, 'קִיצוֹר שׁוּלְחָן עָרוֹךְ' לְאִשְׁכְּנַזִּים, אוּ בְּפִנְיֵי הַלַּכָּה לְרַב מַלְמַד, שְׁכוּלֵל אֵת הַהִלְכוֹת שֶׁל שְׁנֵיהֶם; בְּלִי לְהַתְּפַלֵּל וּבְלִי לְרַדֵּת לְעוֹמֵק הַהִלְכָה, כִּפִּי שֶׁמוּבָא בְּטוֹר וּבֵית יוֹסֵף, אֲלֵא לְלַמּוֹד וְלְהַסְפִּיק הַרְבֵּה, כִּדִּי לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּכָל דָּבָר וְדָבָר; וְאִם אֵי אִפְשָׁר לְלַמּוֹד עִם חִבְרוֹתָא בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, וְהֵם מוּכְרָחִים לְהַתּוֹכַח וְלְהַתְּפַלֵּל, עַדִּיף לְלַמּוֹד לְבַד. אַחֲרֵי שֶׁלְמַד הָאָדָם וַיֵּשׁ לוֹ מוֹשֵׁג בְּכָל נוֹשְׂאֵי הַשׁוּלְחָן עָרוֹךְ, אֲזִי, כִּשְׁתּוֹזְמֵן לַפְּנֵי שְׂאֵלָה כִּיצַד לְנַהֵג, הוּא יִדַע לַפְּחוֹת הֵיכֵן לַחֲפֹשׂ אֵת הַפְּסָק הַלַּכָּה; וְאַחֲרֵי כָּל זֹאת, יִכּוּל הָאָדָם לְלַכֵּת לְלַמּוֹד אֵת שׁוֹרֵשׁ הַהִלְכָה מֵהַגְּמָרָא,

רמב"ם, טור, שולחן ערוך, וכו'.

וספר עֲמֵנו רבנו ז"ל הרבה בענין זה, שטוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו, רק ללמד בפשיטות בזריזות, ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו; ואם, לפעמים, אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם, ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן, ועל-פי הרוב, ידע אחר-כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה, כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר; ואמר: שאין צריכין בלמוד, רק האמירה לבד - לומר הדברים כסדר, וממילא יבין, ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו - שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף, ולא יבין כלל, רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות, וממילא יבין, ואם לא יבין תכף - יבין אחר-כך; ואם ישארו איזה דברים שאף-על-פי-כן לא יוכל לעמד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, כי על-ידי רבוי הלמוד - שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על-ידי-זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמורם ולחזור להתחיל ולגמורם, פעם אחר פעם, ועל-ידי-זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה (שיהר"ן ע"ו).

בהצלחה,

אברהם ציון

דע, כי על ידי התורה נתקבלים כל התפלות וכל הבקשות שאנו מבקשים ומתפללים, וההון והחשיבות של ישראל נתעלה ונתרומם בפני כל מי שיצריכין, הן ברוחני הן בגשמי (לקוטי מוהר"ן

ה"א א).

שלום.

התפטרתי ממקום עבודתי לפני כחודש וחצי, ומאז אין לי רגע של מנוחה. נהפוך הוא, אני חשה שאני מאבדת את שפיותי. אין לי כ"כ תמיכה, כי אני רווקה ואין לי בן זוג שיתמוך. משפחתי לא יודעת מה לעשות איתי, וחבריי לא רבים.

אני חוששת פן אאבד את שפיות דעתי, או אזיק לעצמי בגלל הייאוש הנורא שנכנס בי.

אני לא רואה מוצא למצב הנורא בו אני נמצאת, וזקוקה לעזרה רבה.

*** 24:

בעזרהי'ת

שלום.

מצטער על איחור ההתייחסות למכתבך, כי כרגע נחתתי מאומאן שבאוקראינה.

עצם זה שאת דוברת אמת באופן קולח כזה, ועם כל הלב, כבר מראה שיש לך עוד הרבה הרבה במה להתפאר בעולם הזה, ואת עדיין חשובה מאוד בעיני הקב"ה, ולכן אין לך להתייאש; כי מידת האמת היא אור ה', ובמיוחד בדור כזה - שהאמת נעדרת, ומעטים חיים עם מידת האמת. לכן, לדעתי, את חשובה מאוד לעולם, ואולי את מאלה שהעולם קיים בזכותם. אל תזלזלי בעצמך, ואל תיראי את עצמך בעין רעה. תתחילי לבדוק בינך לבין עצמך, ותמצאי שיש בך הרבה טוב יקר שאין באחרים, ותחיי את עצמך, ותשמחי את עצמך בטוב הזה; כי רבנו ז"ל אומר שיש בכל אחד נקודה טובה ומיוחדת שאין בשום אדם אחר בעולם, ואפילו

לא אצל גדולי עולם.

אל תיבהלי מזה שפוטרת מהעבודה, כי ישועת ה' כהרף עין, והוא זן ומפרנס לכל. מי שהחזיק אותך עד היום - זה היה רק הקב"ה, ולא הייתה לו בזה בעיה כלל. לכן הוא יכול להמשיך להחזיק אותך ולפרנס אותך לנצח נצחים. אל תדאגי. השתדלי לפנות כל יום שעה מזמנך, ולילך למקום שלא יפריעו לך אחרים, ושם לדבר עם הקב"ה את כל אשר בליבך, ותיראי כיצד ה' יתברך יושיע אותך, וימלא כל משאלותיך.

בעניין השידוך: לכל אחד יש שידוך, ועם כל אחד אפשר להשתדך, רק אם זורקים את השכל ולא משתמשים בו, כי הוא עיקר המניעה והבלבולים.

שנה טובה ומוצלחת,

אברהם ציון

תּוֹלָדָה *** 24:

שלום רב לך.

ב"ה אני מתחילה לראות אור בקצה המנהרה, ומתפללת יום יום לבורא עולם שהפעם הדברים יהיו קבועים ומשמעותיים.

אני מתחילה התנסות בעבודה חדשה ביום שלישי, ומי יתן ושני הצדדים יהיו שבעי רצון ואתמקם בעבודה חדשה.

בנוסף, נכנס בחור חדש לחיי. הוא מדבר רבות על הרצון שלו להקים משפחה ולהביא ילדים לעולם. מזה הרבה זמן לא פגשתי בחור מכון למטרה, וגם לא מתבייש לדבר עליה בכנות. לצערי, רוב הבחורים היום רחוקים מלהראות רצינות כלשהי.

לשמחתי הרבה, הוא הפתיע ויש לו זיקה לדת, הולך לביה"כ ביישוב בו הוא מתגורר להשלים מניין, צם בכיפור ומכבד את הדת.

אני מתפללת לבורא עולם שיתן וזהו זיווגי, ואוכל להקים סופסוף בית כשר, להיות שמחה ולשמח את הוריי ואחיי.

אני רוצה להודות לך על שמצאת זמן לענות לי ולהמשיך ולגלות עניין בחיי.

זה מדהים לראות איך הדיבורים של רבנו ממש מחיים נפשות נכאבות, ומצילים חיים ממש, ובפרט שהשם יתברך נתן לנו בדור הזה את הרב החשוב - הרב אברהם ציון, תודה רבה.

שיהיה שבוע טוב ומבורך מלא בבשורות טובות ושמחות.

יש לי שאלה לכבודו, ומקווה שתוכל לענות לי. אומנם שאלה לא שגרתית, אבל אשמח לקבל עזרה:

אני עובדת בבית חולים, ופגשתי לא מזמן בחור שעובד גם באותו מקום, והוא מצא חן בעיניי מאד. אך הבעיה שלא פגשתי ולא יודעת היכן הוא. ולפי מבטו הבנתי שגם הוא התעניין בי.

רציתי לדעת האם אומנם לא אזכה לראותו שוב, כי זהו רצון שמייים?

האם עליי לחפש אותו בין אלפי העובדים?

האם יש תפילה שתעזור לי לפגוש אותו שוב?

*** 25:

בעזרהי'ת

שלום.

אני מקווה שברור לך שאותו שפגשת הינו פנוי ולא בעל משפחה; ואם
אכן הוא פנוי, תנסי להיזכר ביום, בשעה, ובתאריך שבו פגשת אותו
בעבר, ולהשתדל להיות באותו זמן בדיוק באותו מקום, ומסתמא הוא
יהיה שם, כי ציינת שהוא עובד שם.

תפילה:

רבונו של עולם! אבי הרחמן, שומע תפילת כל פה. אנא תמציא אותי
לבן מזלי האמיתי. עזור לו למצוא את אבידתו, כי נאבדתי ממנו מיום
בריאת העולם, מאותו רגע שהפרדת אותנו להיות שני אנשים, כמו
שהפרדת וניסרת את חוה מאדם הראשון, והפכת אותם לשני יצורים
שונים הרחוקים זה מזו, כי הרי בעת הבריאה היינו דבוקים אחד בשני
- היינו אחד.

אב הרחמים! צוית בתורתך: לא טוב היות האדם לבדו. זכני להיות
בשלמות ואהבה עם בן מזלי, ואהבה היא אחד (אהבה = אחד בגימטריא).
והרי לזה בראת עולמך - כדי שתהיה אהבה שלום ואחדות. זכני לקיים
רצונך ולהיות אחד - כמו שציווית: ודבק באשתו והיו לבשר אחד.

ומעל הכול, ריבונו של עולם! זכני לקיים את המצווה הראשונה בתורתך:
פרו ורבו ומילאו את הארץ - להביא תולדות לעולם, כדי לגלות טובך
וחסדיך המרובים, בבית המושבת על אמונה, קדושה אהבה שלום ורעות.

אברהם ציון

וְצָרִיק לְפֶנֶם אֶת הָעֵין מִכַּח הַמְדָּמָה,
וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא טוֹב עֵין, צָרִיק לְפֶנֶם
מֵלֶה. כִּמוֹ שֶׁאֵנוּ רוֹאִים, כִּי אֶפְלוּ מִי שֵׁשׁ
לוֹ רְאִיָּה יָפָה, יְכוּל לְטַעֲמוֹת, עַל-יָדֵי
שְׂרֹאָה מִרְחוֹק, וְנִדְמָה לוֹ לְהִפְקֵ מֵן

הָאֵת (לקוטי מוהר"ן ח"א נ"ד)

לכבוד הרב שלום!

זה מספר שנים שזכיתי ללמוד בכתבי נחמן/נתן.

שרבנו מדבר על התכלית, הוא מכוון על השגות בעולם הזה במפורש, לא בשביל העולם הבא. למשל, תורה ה' חלק א': "צריך לעשות המצוות בשמחה גדולה כל-כך עד שאין רוצה בשום שכר עולם הבא... רק במצווה נוספת בשכר מצווה זו...", וכן בחלק ב' תורה ל"ז כתב: "שזהו עיקר התכלית, וזהו רצונו יתברך, שאנחנו נכיר אותו יתברך. ואין ראוי לאדם שיהיה לו כוונה אחרת בעבודתו יתברך..."

רבנו נתן, לעומת זאת, מדגיש את השכר של העולם הבא כאשר עוסק בתכלית. למשל, בהלכות אישות ד', סימן י"ט: "כי מי שמסתכל על תכליתו באמת, בודאי שמגיע לבית הכנסת או לדבר מצווה הוא רץ בשמחה, הוא רץ בשמחה גדולה ובזריזות גדול, כי רק זהו חיותו ותקוותו לנצח, וחוף מזה הכול הבל הבלים...". כלומר מדגיש על התכלית הנצחית.

איך מסדרים את הניגוד השורשי הזה. אישית, זה נוגע לי מאוד, כי כל העבודה נמשכת אחרי התכלית, ואם התכלית לא מבוררת, כן העבודה. רוב תודות וברכות.

*** 26 :

בעזרהי'ת

שלום נ...

אין מחלוקת בין המאמרים השונים שהבאת, ואם היית מדקדק בהם, היית רואה שהכל אחד.

אומר רבנו ז"ל (ח"מ יב): הלא בין חיים למיתה אין חלוקה, כי-אם באמה אחת - שעכשו האדם פאן, ואחר-כך הוא שוכן שם, והטה בידו על בית העלמין. כלומר, מי שהוא צדיק, ואף במיתתו הוא חי, מה חלוקה אצלו בין חיים למיתה? רק מקדם היה דר בכאן, ועכשו קבע דירתו שם בקבר, והוא חי שם.

מזה מובן שלא משנה היכן נמצא הגוף, שהוא בסך הכול חליפה שבה משתמשים בעולם הזה. האדם זה החלק הרוחני, עצם הקיים לנצח, ואצל החלק הרוחני לא שייך מקום - פה או שם - עולם הזה או עולם הבא. המושג 'עולם הבא' הוא כינוי לסוג החיים הבאים אחרי החיים שאנו מכירים. דעת לנבון - שגם עכשיו אנו חיים בעולם הבא, כי העולם הזה הוא העולם הבא של העולם הקודם שחינו בו. כלומר, בחיים הקודמים גם כן ציפינו להגיע לעולם הבא, והנה הגענו. מי שמזכך את עצמו, יכול להגיע לזכרון כזה - שהוא יזכור את כל העולמות שהוא עבר בהם מרגע בריאתו, כמו שמשפר רבנו ז"ל בשבעת הקבצנים, במעשה של העיוור - שהוא זכר הכל.

ודעת לנבון - שגם בעולם הבא אנו נצפה לעולם הבא שאחריו, ואח"כ לזה שאחרי אחריו וכו' וכו', עד אין סוף, כי אצל הקב"ה החסד הוא עד אין סוף.

איזה חיים עוברים על הנשמה הרוחנית אחר שהיא נפרדת מהגוף ועוברת לעולם הבא? בדיוק אותם חיים שעברו עליו פה - בעולם הזה. אותם רצונות שהיו פה - יהיו שם, אותם מחשבות שהיו פה - יהיו שם, הכל. העולם הבא הוא 'קופי' של העולם הזה. אז מה ההבדל בין חיי גן עדן לחיי גיהנום?

אדם שכל מהותו בעולם הייתה לרדוף אחרי תאוות, גם שם הוא ממשיך לרדוף אחר תאוות, אבל המרדף יהיה מתיש ומתסכל, כי שם הוא לא ימצא את מה שתאב לו, וזה צער הגיהנום.

לעומת זאת, מי שדבק בדרך התורה - שמחנכת אותך לאהבה, שמחה,

חסד, חכמה, אמונה, וכו' וכו', כל הטוב שאליו שואפת התורה שתגיע, אזי שם הוא ימצא את זה בעוצמה שאי אפשר לתאר את זה. אתה מצליח לתאר מה זה להיות בשמחה בעוצמה של אין סוף? או מה זה עונג שבת בעוצמה של עולם הבא, שעל זה אמרו חז"ל: "כל המענג את השבת (בעולם הזה) נותנים לו נחלה בלי מיצרים (בעולם הבא)" היינו בלי מיצר וגבול?

והעיקר הכי גדול - מי שזוכה בעולם הזה להרגיל את עצמו לאהבת ה', יראת ה', אמונה בה' - אחד כזה יזכה בעולם הבא לחיות עם ה'. אתה מתאר לך איזה כיף זה? רבנו ז"ל אמר אי אפשר לקרוא לזה בשם אחר, רק 'טוב', כי אין לנו מושגים להסביר את ערך הטוב שמחכה לנו שם. בקיצור, בעולם הזה אנו לומדים על מה לחשוב כשהגוף ישכב בקבר, ואיך להרגיש, ובמה לשמוח וכו' וכו'.

העצה הכי נפלאה שנתן רבנו ז"ל - איך להרגיל את עצמו לחיות עם הקב"ה - זה ע"י ההתבודדות, שאדם ירגיל עצמו יום ביום במשך כל ימי חייו לדבר עם הקב"ה במקום פנוי, שלא יפריעו לו להתחבר להקב"ה, ואז ההרגל הזה יהפך אצלו לטבע, וגם בעולם הבא הוא יהיה דבוק בהקב"ה.

הא לך לשון רבנו ז"ל:

אִין אָדָם מִת וַחֲצֵי תַאֲוֹתוֹ בְּיָדוֹ: כִּי אֶצֶל הַצַּדִּיק אֵין חֲלוּק בֵּין הַחַיִּים וּבֵין לְאַחַר מִיתָה, כִּי גַם לְאַחַר מִיתָה הוּא עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, וְאֵין זֶה הַחֲלוּק - אֶלָּא אֶצֶל זֶה הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה כָּל יָמָיו, וְלְאַחַר מִיתָה אֵין אוֹכֵל וְשׁוֹתֵה - זֶה נִקְרָא 'מֵת', וְהַמִּיתָה נִפְרַת אֶצְלוֹ (ליקו"א קכד). בכל אופן, אין מה להיבהל מהמאמר הזה, כי הרי כולנו אוכלים ושותים ונהנים מהעולם הזה. אין הדברים נאמרים על ההצטרפות הפשוטה והרגילה, אלא הדברים אמורים לגבי אדם ששטוף בתאוות, וכל מהותו זה רק התאוה המסוימת שדבוק בה.

שנוכה כולנו לאור ה', אברהם ציון.

תלופה *** 26:

המון תודה על התשובה.

כמה מתוק. נפקחו עיני!

עכשיו, מתוך הטירוף של היום, אנסה לחטוף מעט זמן להרהר בדברים הנ"ל, לקרב הלכה למעשה.

הפנפ *** 26:

בעזרהי"ת

שלום נ..

בתוך הטירוף של החיים - אל תהרהר בכלום, רק הדבק עצמך בהקב"ה. דבר אתו בכל צעד ושעל במשך היום. שתף אותו בכל ענייניך. תתייעץ אתו בכל דבר דבר, ודבר ודבר אתו כמה שיותר. תמציא לך דיבורים, אפילו שאינם רלוונטיים. העיקר - דבר אתו; ואם תתמיד בזה, לבטח תרגיש איך העולם הזה הוא בעצמו העולם הבא.

אברהם ציון

הפנפ *** 26:

בתורה ה' חלק א': רבנו מחלק בין שתי בחינות בעבודת הבורא: "יש העושה המצווה בשכר עולם הבא - שאינו נהנה מהמצווה בעצמה. אילו לא היו נותנים לו עולם הבא בשכרה, לא היה עושה אותה."

ויש "שאינו רוצה בשכר המצות, אלא רוצה במצווה בעצמה"..."נמצא שהעולם הבא שלו במצווה בעצמה".

וכן בתורה ל"ז חלק ב': "ויש מי שעובד ומשתדל, כדי לזכות לעולם הבא, וגם זה הוא נקרא מילוי בטן - שרוצה למלא את בטנו ותאוותו עם עולם הבא..."רק שהצדיקים השלמים, אוהבי ה' באמת, כגון דוד וכיוצא, אין בוחרים בכל זה כלל, ואין רוצים לא בעולם הזה ולא בעולם

הבא... רק למלאות רצונו יתברך".
האם ישנן כפי הנ"ל שתי מדרגות בכוונת העבודה/התכלית, אחת טובה
והשנייה הראויה ביותר?
אם כן, עדיין קשה, מדוע רבי נתן מדגיש כל הזמן את "בשביל העולם
הבא במאמריו"?

הַפֶּסֶק *** 26:

בעזרהי"ת

שלום נ...

הקב"ה בעצמו - הוא העולם הבא, והבן מאוד.

אברהם ציון

שלום כבוד הרב.

יש לי שאלה שקצת מפריעה לי, כבר המון זמן.
אני חוזרת בתשובה כבר 7 שנים, ישתבח שמו לעד, אבל יש לי בעיה
שקשורה לשם שלי.

קוראים לי זיוון, ובשנים האלו האחרונות אני סובלת מהרבה דברים,
כמו עלייה חדה בכאבי ראש, וכאבי גב חזקים שלא פוסקים. אני יודעת
שהשם שלי לא מופיע בשום מקום, לא בתהילים, בשיר השירים, בשום
מקום. אז תמליץ לי בבקשה מה עליי לעשות, ואם כדאי לשנות את
השם.

נ.ב: אני לא יודעת אם זה קשור, אבל יש קיבוץ בצפון שהוא נקרא עין
זיוון, אני לא יודעת אם יש קשר.

בכל אופן, אף אחד לא מכיר את השם הזה. אז אני אודה לך מאוד אם
תחזיר לי תשובה בהקדם.

*** 27:

בעזרהי'ת

שלום.

השם שלך מופיע בהרבה מקומות בספרי חז"ל, ובזוהר הקדוש, ותמיד
בעניין חיובי.

הנה ציטוט של כמה מהם:

א. "כי עזה כמות אהבה - שאהב הקב"ה את יעקב, דכתיב 'ואוהב את

יעקב'. 'רשפיה רשפי אש' - לעתיד לבא, זיוון של ישראל יוצא באש של כסא הכבוד, שנאמר 'והיה אור ישראל לאש'. (שמעוני, שיר השירים).

ב. 'רזא דרתיכא קדישא ברזא ד- ד' זיוון דעלמא עילאה... וכל אלין גדפין הוו מחכאן להו, חמא דמתהדרן ומתחדשן בזיוון ונהירו יתיר מנהורא דזיוא דשמשא' (זוהר).

ג. גועתיד הקב"ה להבהיק את זיוון כזיו הלבנה (תני דבי אליהו).

ד. באותה שעה מביא הקב"ה תורה ומניחה בחיקו, ומבהיק זיוון של ישראל, מסוף העולם ועד סופו (שמעוני).

ה. נאה זיוון בכל העולם. שמחים בצאתם ששים בכואם (מתפילת השבת).

ובאופן כללי:

לא טוב להחליף שם, כי השם הוא הנפש של האדם; כי אומר רבנו ז"ל: "יש אחד שעושה הפעולה שלו לפי השם שיש לו בחצי שניו, ועושה אחר-כך פעולות חדשות, וצריך לקרוא לו שם חדש, ויש בזה סודות גדולים ונוראים מְאֹד מְאֹד" (שיהר"ן צ"ה).

אם בכל זאת, על מנת שיהיה קל יותר לבטא את שמך, שיקראו לך 'זיו' (לא זיוה), ובעזרהי'ת תראי ברכה והצלחה.

אברהם ציון

תלובה *** 27:

תודה רבה כבוד הרב, אני מאוד מודה לך על התשובה.

אני אוהבת את השם שלי, הוא שם מיוחד במינו, אבל לא כולם מצליחים לבטא אותו, וזה חבל.

בכל אופן, שוב תודה רבה!!!

דַּע שֶׁהַשֵּׁם שְׂנוֹתְנִין לוֹ לְאָדָם - הוּא לְפִי הַפְּעֵלָה שְׂיִישׁ לוֹ
לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם; וַיִּישׁ אֶחָד שְׂעוֹשֵׂה הַפְּעֵלָה שְׂלוֹ
בְּחֻצֵי שְׂגִים שְׂיִישׁ לוֹ, וְצָרִיךְ לְקַרֵּא לוֹ שֵׁם אַחֵר, דְּהִיגוֹ שֵׁם
חֻדָּשׁ, כִּי הַשֵּׁם שְׂנוֹתְנִין לְאָדָם הוּא, לְאַחַר מוֹתוֹ, לְבוֹשֵׁין
יִיְהוִי רֵי הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת לְבוֹשֵׁין (שִׁיחֹת הַר"ן צ"ה)

שלום כבוד הרב.

יש לי קצת קושיות על חסידות ברסלב... אשמח אם תענה.
החסידות מדגישה את הרבי, שהוא כמו צינור בין הקב"ה לעם ישראל.
ברור לחלוטין, ואין עוררין על זה, שצריך להתקרב לרבנים ולשמוע
דבריהם... "עשה לך רב". אבל לפעמים נראה לי שיש קצת הגזמה
בנושא... במיוחד בברסלב.

אני שומעת אנשים ששרים שירים לר' נחמן, כמובן שזה עוד בסדר.
אבל מתי שלוקחים את זה בהגזמה יתירה - כגון שמתפללים לרב, או
רוקדים לו, או מבקשים: "ר' נחמן תצילנו!!!"... - זה בהחלט עושה לי
רע.

למה לא שרים לה? למה לא מתפללים אליו ישירות? האם כבר שכחנו
מי מצינו ומביט עלינו מבט ישיר מלמעלה?

זה נראה כאילו ח"ו הקב"ה נאבד, והדגש יותר על ר' נחמן.
וכן, יש הרבה חבר'ה שבהחלט מאמינים בר' נחמן יותר ממה שהם
מאמינים בהקב"ה.

דבר שני - איפה הייתם בהתנתקות?

דבר שלישי - מה היחס שלכם כיום למדינה ולארץ ישראל?
האם אתם חושבים שארץ ישראל הוא ערך חשוב, שחשוב להלחם
עבורו - כמו לעלות למאחזים, להקים התנחלויות וכו'? תודה רבה. נפגש
בשמחות.

*** 28:

בעזרהי'ת

שלום רב.

הקושיות שיש לך - יש גם לי, אבל לא על חסידות ברסלב, אלא על אלה שממציאים דרכים, ומתנהגים על פי שיגעונם, ולא רק זאת, אלא תולים את מעשיהם באילן גבוה ואומרים שזו דרכו של רבי נחמן מברסלב.

דרכו של רבנו ז"ל זה רק מה שכתוב בספרים שלו, ולא על פי דמיונם של אנשים שלא פתחו ספר מימיהם.

דברייך אלה דומים לדברי המקטרגים, שאומרים: כל הדתיים גנבים, היות ונמצא רמאי שהניח על ראשו כיפה וגידל זקן.

אם היית פותחת את הספרים, היית מבחינה מיד שרבנו ז"ל מדבר בלי סוף על האמונה בהקב"ה, ואיך שהכול אלקותו יתברך, ואין עוד מלבדו, ושאסור לעשות מציאות משום אדם, וגם לא מהצדיק וכו' וכו'.

הלכה בשולחן ערוך - שאסור לדרוש אל המתים, ולכן אסור לפנות אל הצדיק ולבקש את עזרתו, אלא מגמתו תהיה אל ה' יתברך, שירחם עליו בזכות הצדיק (משנה ברורה תקפ"א), או שיכול לפנות אל הצדיק שיתפלל עליו לפני הקב"ה.

וזה שאת שואלת למה לא מתפללים אל הקב"ה - שאלה זאת נובעת מחוסר ידע. את פשוט לא מכירה את החסידות הזאת, כי אם היית מכירה, היית יודעת את היסוד שעליו עומדת חסידות ברסלב, והיא הדבור האישי עם הקב"ה - מה שנקרא אצלנו 'התבודדות', ולא רק התפילה שעלינו להתפלל בתפילות הקבועות.

והנה מעט ציטוטים מספרי רבותינו הקדושים, שישכילו אותך שהעיקר זה הקב"ה, ולהשיגו - זה רק על ידי הצדיק; ואין הכוונה 'להשיג אותו' כמו שאת משיגה אותו, דהיינו שאת יודעת שיש מישהו בשמים וקוראים

לו הקב"ה. זו לא השגת אלוקות שעליה אנו מדברים. אנו מדברים על זה שבכל צעד ושעל בחיים תראי את הקב"ה מול עינייך, איך שהוא משגיח ומנהיג כל פרט בחיים, ועוד ועוד מדרגות שלא פה המקום לפרט. אמרו חז"ל: "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" - אם במשה האמינו, קל וחומר בה? בא זה ללמדך: שכל מי שמאמין ברועה נאמן (בצדיק), כאלו מאמין במי שאמר והיה העולם (שכל טוב, שמות י"א).

ואומר רבי נתן - תלמידו של רבי נחמן:

"באמת, עיקר התכלית - שצריכים לידע כי אין עוד מלבדו - אין עוד ממש, דהיינו שאין שום דבר נמצא בעולם כלל, רק הוא יתברך לבדו, כי ה' הוא האלקים, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד - אין עוד ממש, כי אין שום דבר נמצא בעולם, כלל כלל לא, רק הוא לבדו יתברך, כי הכל הבל" (ליקו"ה, אבדה ומציאה ב').

"כשרוצים באמת רצונות דקדושה - להתקרב לה' יתברך, אינם צריכים עוד לבקש משום אדם וללמד ממנו, רק הרצון בעצמו יודיע לו מה לעשות, לגרום נחת רוח לה' יתברך... היינו, כי יבין מעצמו על ידי הרמזים שהצדיק מרמז לו בכל עת, על ידי דברי תורתו... עד שיתחזק ברצונות חזקים מאד לה' יתברך, עד שלא ידע כלל מה הוא רוצה" (ליקו"ה, נט"י לסעודה ו').

ואמרו חז"ל: "אף בשרי ישכון לבטח" - שגם בשר הגוף ישכון לבטח, על ידי שיזכה בחייו, בעודו בגופו, להכיר את בוראו, על ידי הצדיק האמת, שהאיר בו השגות אלקות".

"וישלח לנו מהרה צדיקי אמת, שישתדלו בתקנותינו, ויאירו בנו השגות אלקות, להביאנו אל התכלית הטוב אשר לכך נוצרנו, אשר אי אפשר לזכות לזה כי אם על ידי הצדיק האמת הגדול במעלה מאד מאד, שיש לו כח לרפאות חולים מדוכאים בחליי הנפש כמונו היום" (ליקו"ה).

לגבי השירים ששרים לרבי נחמן, שלדברייך זה מאוד מפליא:

יש שיר מפורסם שנקרא: "בר יוחאי, נמשכת אשריך, שמן ששון מחבריך".

ושיר שני: "ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי".

ושיר שלישי - לבאבא סאלי זי"ע, ועוד ועוד; כי אנחנו מכירים מעלתם הנפלאה של הצדיקים, ואנו מעריצים אותם עד כלות הנפש.

את יודעת, יש כאלה שמעריצים את אלה שרצים אחרי הכדור ושרים להם "יאללה ביתר" וכו'. אני מבין אותם. כשיש הערצה ואהבה למישהו, אזי באמת, באופן ספונטאני מתנהגים כך.

את שואלת איפה היינו בהתנתקות? את מתכוונת שעמדת בדיוק באותו מקום שאני עמדת, או שעמד מישהו מחסידי ברסלב, ולא ראית אותי שם? אגב, מאות מהחבר'ה הנפלאים שנקראים ה'כיפות הסרוגות' הם חסידי ברסלב, ואנו נפגשים באומאן בראש השנה.

ארץ ישראל היא ערך חשוב מאוד, וכל יציאת ישראל ממצרים הייתה על מנת לבוא ולהתיישב בארץ ישראל, כי זו ההבטחה של הקב"ה לאברהם אבינו. כמו כן, יש מצוות ישוב הארץ, והיא מצווה חשובה כמו כל המצוות האחרות שבתורה הקדושה. הדרך - כיצד לקיים מצווה זו - נתונה במחלוקת בין הרבנים השונים, וכמו כל מחלוקת בענייני התורה - זה נפסק על פי כללי הפסיקה; ונשאיר זאת לגדולים, ואל לי ולך להיות חכמולוג בעיני עצמו ולחשוב שרק הרב שלו צודק.

ומה היחס שלי למדינה? אינני יכול לדבר בשם אחרים, רק בשמי. אם כוונתך בביטוי 'מדינה' - להנהגה והממשלה, אזי בוודאי אני ואת באותה דעה: יש בהם אנשי אמת שכוונתם להועיל לעם, ויש ביניהם חכמים שפתחו עסק קל לעשות כסף גדול, כבוד - חיים בלי ערכים.

עצה אישית:

תקראי את הסיפור של שבעת הקבצנים של רבי נחמן מברסלב, ותלמדי לחיות כמותם.

הקבצן הראשון היה עיוור, כאילו, כי לא ראה את אחרים בעיניים.
הקבצן השני היה חרש, כאילו, כי לא שמע מה אחרים מקשקשים.
הקבצן השלישי היה אילם, כאילו, כי לא דיבר את כל השטויות על זה ועל זה.

וכו' וכו' אצל כל צדיק. מאלה יש מה ללמוד. עייני שם; ועל ידי כך הם חיו את חיי הגן עדן כבר בעולם הזה.
מה איכפת לך מאחרים? תתחילי לבנות את עצמך ולזכות לכל המעלות.
שתהיה לך, בעזרתו יתברך, הצלחה גדולה.
אברהם ציון

תּאֵלָפָה *** 28:

לא הייתי מאמינה על חסיד כמוך שיחשוב עלי דברים כאלה. ח'ו' מקטרגת.

תבין, אין לי מחלוקת על ר' נחמן או על ר' נתן.
יש לי מחלוקת על חלק מחסידות ברסלב. על החסידים עצמם...
לפני כמה זמן הייתי בכליזמרים בצפת. בא אלינו נער שנראה קצת מעופף וכיפת נחמן על ראשו... התחיל לנגן לנו שירים של אלביס פרסלי וכו'.

כמובן שזה יוצר איזו תהיה על החסידות.
כמובן וכמובן שלא שופטים על פי בן אדם אחד.
בהופעות, היו שפע חסידים שהתחילו לרקוד, בלי מחיצה, והתחילו לזעוק "ר' נחמןון תציל אותנו!!!" "ר' נחמן הוא המושיע" וכו' וכו'.
וזה לא פעם ולא פעמיים שאני שומעת דברים כאלה. בכלל נראה כאילו כל הדגש הוא על הצדיק (אני פסול בזה) ולא בדיוק על הקב"ה.
והייתי כמובן בהרקדות בכל מיני מקומות (כן כן, כולל בני ברק), וראיתי

מאות אנשים קופצים ומדברים ומתפללים לר' נחמן. בוודאי שההתחברות לצדיק טובה מאוד. רועה הדור.

אבל לא הגזמנו?

אני מכירה את החסידות טוב מאוד. ולכן אני תוהה. כי חסידות שיש לה עניינים כל כך יפים ועמוקים, פתאום נהפכת למשהו מוגזם שגובל בעבירות. רציתי לראות אם ככה הם פני הדברים.

ב"ה כנראה שטעיתי. כי החסידות האמיתית לפי מה שאתה אומר, זה לא מן הערצה עיוורת לרבי, אלא העיקר הוא הקב"ה. המטרה היא הקב"ה. והרב הוא צינור.

דבר שני - אני לא בטוחה שהמילה "הערצה" לרבנים היא המושג הנכון. אולי הערכה והתדבקות.

יש רק אחד שאותו אנחנו מעריצים.

לגבי ההתנתקות- ברור שהיו חסידי ברסלב, אבל יחסית להמון הם היו מעטים.

אתם מבינים איזו השפעה הייתה לכם?? ההשפעה שלכם כ"כ עצומה.

אם חצי מהחסידות הייתה באה, אני בספק אם היו יכולים לגבור על כמות עצומה כזאת של אנשים.

יש כאלה שעזרו - וזה יפה.

אבל היו לא מעט ישיבות שהיו אדישות. ואיך אפשר לעמוד מנגד?

למשל - הישיבה שלך - באתם, התפללתם לקרוע את הגזרה? למדתם תורה כדי לקרוע את הגזרה?

מצוות יישוב ארץ ישראל, היא פשיטא להתיישב בארץ. יש עוררין?

לפעמים נראה שאתם סגורים בד' אמותיה של תורה.

ולא העיקר תלמוד אלא המעשה.

תלמוד תורה זה דבר חשוב וענק, אבל על א"י לא שווה רק לתלמוד.

א"י נקנית בייסורים.

כל ההולך 4 אמות בארץ מובטח לו שהוא בן העולם הבא.

א"י ערך חשוב - אז מה? מה אנחנו עושים עם זה?

אולי תבואו לעזור לנו?

כל טוב.

בלי כעס ..)

כְּשֶׁרוֹצֵה אָדָם לֵילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, צָרִיף
לְהִיזוֹת בְּקִי בְּהִלְכָה, וְצָרִיף לְהִיזוֹת לֹא שְׁנֵי בְּקִיאוֹת, הִינֵנו
בְּקִי גְרָצוֹא, בְּקִי בְּשׁוֹב, בְּחִינַת: "אִם אָסַק שְׂמִים -
שָׁם אֶתְּעָה", בְּחִינַת עֵיל, בְּחִינַת בְּקִי גְרָצוֹא; "וְאַצְעִיעָה
שְׂאֵל - הַנֶּגֶד", בְּחִינַת וְנִפְיָק, בְּחִינַת בְּקִי בְּשׁוֹב. הִינֵנו,
בֵּין בִּירִידָה, בֵּין בְּעֵלְיָה - יְהִיָּה דְּבִיּוֹק בְּקִבְ"ה, עַל יְדֵי
הַהִלְכָה. (לקוטי מוה"רן ח"א ו')

הַפֶּתַח *** 28:

בעזרהי'ת

שלום.

אני מעדיף שנעסוק בהקב"ה, ולא בספקולציות, כי לפי דבריך, חורה לך מאוד ששכחו את הקב"ה. אעתיק לך קטע מספרי 'דבש מסלע', שבו מבואר מעט מה הפירוש לזכור את הקב"ה.

דעת קנית מה חסרת:

אומר רבי נחמן מברסלב (ליקוטי מוהר"ן ח"ב ז): עיקר הדעת וחוכמת החיים זה מה שהתורה אומרת: 'וידעת היום והשבות אל לבבך כי השם הוא האלוקים, אין עוד מלבדו'. כלומר, שהאדם צריך להבין שהשם יתברך מנהיג בהשגחה פרטית את כל הבריאה הזו, בכללות ובפרטות: הוא מחליט על מזלנו. מראש השנה קצובים מזונותינו. הוא מחליט על זיווגינו. הוא קובע מי וכמה יהיו ילדינו. עתידנו בידו, מחשבותינו, דבורינו ומעשינו, ובעיקר - יום פטירתנו; ואי אפשר להתחמק מזה, כי עובדה שהוא יתברך השולט על גורלנו (בפרק אחר מבואר העניין כיצד הבחירה והידיעה הן אחת וכלולות אחת בשנייה). וכשנקבל בתוך שכלנו את החכמה הזו, ונלמד איך לחיות באופן נכון וטוב עם הדעת הזו, כל העולם יתבטל בעינינו, ויפסיק להיות רציני כל כך, עד שלא יהיה כדאי לנו להלחם על דבר שאינו רציני; וכשתהיה לנו דעת האמת הזו - שהכל מתוכנת על ידי ה' יתברך - זוהי הגאולה והשלום הכללי. כל עוד שלא תקבל הדעת הזו על העולם, לא יתכן שלום, לא פרטי - בין איש לרעהו ואישה לבעלה, ולא שלום כללי - בין האומות, כי הטבע הזה - של להלחם - בוער באדם, ומכריח אותו לחפש 'אקשיין'. זו הייתה עבודת הצדיקים האמתיים שבכל דור ודור - להכניס לדורם את הדעת והאמונה הזו. בזה התחיל אברהם אבינו, שהגיע למדרגה שהבין כבר

שהוא בעצם עפר ואפר ביחס לכח האין סוף השולט על הבריאה. יצחק בנו ויעקב נכדו המשיכו בגילוי הסוד הזה לדורותיהם, וכן משה רבנו אמר: ואנחנו בעצם "מה"! וכן דוד המלך הגיע לבסוף למסקנה ש-"אנכי תולעת ולא איש", כי מי אני ביחס לאין סוף ברוך הוא, שהכל ממנו יתברך; וכן הנביאים והתנאים ושאר הצדיקים במשך כל הדורות ניסו להכניס לעולם את הסוד הזה; וזה שאנו רואים שהעולם לא הגיע עדיין לשלום בבית, במשפחה, בחברה ובעולם - זה מפני שהאנושות לא מצליחה להבין את הדבר הזה. זה לא נכנס בראש - איך יכול להיות שאנו כלום? איך יכול להיות שיש איזה מישהו המנווט אותנו ושולט עלינו וכו'? וזה סימן שהאנושות, עד היום, עדיין לא מספיק מפותחת וחכמה להבין את הדעת הזו, שהדעת הזו היא דעת האמת. למרות ההתפתחות הטכנולוגית הגדולה, אנו עדיין קטני מוחין. ובודאי, הדורות הבאים יסתכלו על החלליות שפיתחנו כמו שאנו מסתכלים על העגלות של ימי הביניים, כי דעתם תגדל הרבה יותר מאיתנו; ואולי הם יצליחו להבין שבעצם כולנו בידי השם יתברך, במחשבה, בדבור ובמעשה, בכללות ובפרטות. הדור שיזכה להבין את השכל הזה ולחיות אותו - הוא בעצם דורו של משיח, שיזכה לגאולת הנפש, בכלל ובפרט. הדעת הזו נמצאת בתורה הקדושה, ורק יחידי צדיקי הדורות קלטו את השכל הגדול הזה, את האוצר הזה, בכח דעתם, אמונתם ותמימותם. הם קלטו שכל הבריאה הזו מתוכנתת על ידי בורא עולם (תנחומא, וישב ד), ואז נרגעו, ישבו בשקט, לא התערבו בשום עניין, וחיו בשלום באושר ובשלווה ב- ד' אמות של הלכה. עד כאן הציטוט.

שנוכה לחיות זאת בפועל.

אברהם ציון

דבר רבנו לצנין מלחמות המלכים שנלחמתי אחד
בחרו על אינה נצחון וסוכין דט הרבה בחנט
וכו', ואמר בלשון ליצנות שהם חכמים גדולים
וחושבים וחוקרים בחכמתם איך לעשות כלי לין
נפלא שיוכל להרד אלפים נפשות בפעם אחת; וכי
יש שטות יותר מזה - לאבד ולהרד נפשות רבות

בחנט? (חיי מוהר"ן תקמ"ו)

לכבוד הרב שלום!

בתורה ס'ו ובתורה רנ"א חלק א', רבנו עוסק בנושא האמת והשקר, כיצד זה מופיע בפועל באדם.

רבנו נותן דוגמא בתורה ס'ו, לשקר: כאשר אדם מתפלל ועושה תנועות ושקרים בשביל בני אדם. כגון להכות כף אל כף וכו'.

וכן בתורה רנ"א מגדיר רבנו איש אמת, "שעושה מצוות בשלמות ובכל הדקדוקים בינו לבין קונו, כמו שמדקדק לעשות המצווה בפני בני אדם, שזה בחינת אמת...".

שאלתי היא, האם ההתנהגות השקרית בקיום התורה והמצוות היא רק כאשר האדם מדקדק יותר בפני בני-אדם מאשר הוא לבדו, או גם ההיפך, כלומר שלבדו הוא מדקדק יותר ובנוכחות בני-אדם, למשל, מחמת בושה הוא פחות מדקדק?

למשל, כאשר לבדו מברך על הפרי בכוונה במתינות ובקול דיבור רגיל, אבל בחברת אנשים מברך בחטף ובלחש.

ניתן לעיין בתורה רנ"ו, במיוחד כיצד רבנו בונה את המאמר בדווקא על האופן הראשון כנ"ל.

כל הברכות,

...

*** 29:

בעזרהי'ת

שלום נ....

אמת היא אמת, ואמת היא אחת, כמו שאומר רבנו ז"ל (ליקו"א נ"א):
"כי אמת הוא אחד. למשל, על כלי כסף - כשאומרים עליו שהוא כלי
כסף - הוא האמת, אבל כשאומרים עליו שהוא כלי זהב - הוא שקר.
נמצא שהאמת הוא אחד, כי אי אפשר לומר אמת, רק שהוא כלי כסף,
לא יותר. אבל השקר הוא הרבה, כי אפשר לומר שהוא כלי זהב, וכלי
נחשת ושאר שמות.

כלומר, לשאלתך, זה לא משנה אם הוא עושה שקר לפני בני אדם, לפני
ה', או בינו לבין עצמו. שקר הוא שקר.

אם תדקדק בדברי רבנו ז"ל, תבחין ששני המקורות שהבאת הן שני
עניינים שונים.

הראשון:

"ועקר האמת הוא - כשאין האדם נצרך לבריות... כי מי שהוא נצרך
לבריות, קשה לו מאד להתפלל בברים... כי ברים נופלין עליו פניות
גדולות ושקרים - שעושה תנועות ושקרים בתפלתו בשביל בני אדם".
כאן הוא עושה מעשים של שקר לפני בני אדם שהוא זקוק מהם לכבוד,
פרנסה וכדומה.

והשני: "ודע שאיש אמת - דהינו שעושה מצוות בשלמות ובכל
הדקדוקים בינו לבין קונו כמו שמדקדק לעשות המצוה בפני בני אדם,
שזה בחינת אמת - שהכל אחד אצלו, בין כשעושה מצוה לפני ה', ובין
כשעושה בפני בני אדם. זה האיש האמת יש לו כח להמשיך לעצמו כל
הצדקות".

שים לב! פה רבנו ז"ל מדבר על אחד שעושה מעשים של אמת לאמיתה.
הוא מתפלל באמת מכל הלב. הוא מדקדק במצוות מכל הלב; וכל זה

הוא עושה כאשר לפניו בני אדם, שהם ממשיים בעיניו - הוא רואה אותם, הוא בטוח שהם קיימים. כלומר, הם נותנים לו את הדחיפה לעשות מעשים באמת.

ואילו, כאשר הוא בא להתפלל להקב"ה, הוא נחלש, כי הוא לא בטוח שיש מי ששומע אותו ורואה אותו וכו', כי אמונתו מאוד חלשה במציאות הבורא יתברך.

לכן, אומר רבנו ז"ל, שאיש אמת זה - שעושה מעשים באמת כאשר הוא לפני הקב"ה - שאינו נראה, כמו שעושה לפני בני אדם - שהם מציאות.

ונראה לי שרבנו ז"ל פה מדבר על מדרגת אמת שאי אפשר לזכות אליה, אלא עד שהאדם יגיע לכזאת אמונה - שאין שום מציאות מבלעדי הקב"ה, ובני אדם הם לא מציאות, אלא לבושים של הקב"ה, שכך הוא מופיע בעולם - גם בלבוש הזה.

כל טוב,

אברהם ציון

הַפֶּנַּק *** 29:

רוב תודות על התשובה.

כנראה שלא דייקתי בשאלה.

למעשה השאלה היא:

אם, למשל, אני מברך על פרי במתינות, בכוונה ומשמיע לאוזני הברכה כראוי, שאני לבד בביתי.

לעומת זאת, בעבודה, בחברת ציבור אנשים אני מברך במהירות, ללא כוונה ובלחש בגלל בושה מסוימת, האם זה בכלל התנהגות השקר שכותב רבנו בתורות הנ"ל, או שזה שייך לעניין אחר?

הַפֶּק *** 29:

בעזרהי'ת

שלום נ...

תרבה בהתבודדות, כי אין מעלה גדולה מזו. הנהגה זו פותרת את הבעיות ומסלקת את כל הבלבולים, ובמיוחד הופכת את האדם למתון - ההיפך מהפזיזות - פזיזות המעשה ופזיזות המחשבה.

כי כאשר האדם פזיז, אזי הוא לא רואה לנגד עיניו את מה שמונח לפניו, כי מחשבתו רצה בפזיזות ממקום למקום, ואזי הוא מבולבל.

הפעם אקצר, כי ריבוי המילים מקפיץ לך המחשבה משורה לשורה, ואתה מתבלבל.

בהצלחה,

אברהם ציון

הנצרך לפריות - חייו אינם
חיים" (ביצה א"ב:), הינו שאינם חיים שלו,

כי הוא חי מאחרים; אבל כשאיני
נצרך לפריות, ואני חי חיים שלו,
אזי אובד להללו ולהתפלא לפניו
באמת, ולהו: "אהללה ה' בחייו"

דיקא (לקוטי מוהר"ן ח"א ס"ו).

לכבוד הרב שלום!

בתורה ל"ד ח"א, כתבי רבי נתן וכו'.. עוסקים הרבה בעבודה של מציאת הנקודה השייכת לליבו בעת היא.

האם יכול הרב להסביר בפשיטות, במילים קלות, איך עושים את העבודה הזו. אולי עם איזה דוגמא.

שנוכה לפחות לדעת על מה להתבודד.

כל הברכות, נ...

*** 30 :

בעזרהי"ת

שלום נ...

פשוט להשתמש עם מידת האמת. מה כואב לך באמת בעת הזאת? מה יושב לך באמת על הלב כעת? זו הנקודה השורה על לבך, ועליה תדבר עם ה' - על הדברים הפשוטים; ואל תדבר על פנטזיות - שאתה רוצה להיות מלאך, וצדיק גדולללל... ובעל השגה ורוח הקודש, וכיוצ"ב.

אברהם ציון

אומר רבנו:

תְּפִלָּה הוּא בְּחִיעַת נְסִים, שֶׁהוּא אֵין דֶּרֶךְ הַטְּבַע; כִּי לְפַעֲמִים הַטְּבַע מְחַיֵּב אֵיזוֹ דֶּבֶר, וְהַתְּפִלָּה מְחַפֶּטת אֶת

הַטְּבַע. (לקוטי מוהר"ן ח"א ז)

בס"ד ברה"ק.

השלום והברכה לרב אברהם ציון שליט"א.

זכיתי ב"ה לחזור בתשובה לאבינו הרחמן, הטוב והמטיב, ולעבוד אותו יתברך, ולגלות מלכותו ותפארתו ע"פ עצותי תורותיו וצוואתו של רבנו, נחל נובע מקור חוכמה, רבנו נחמן, צוק"ל. זכיתי ברחמי יתברך גם להיות על הציון הקדוש של רבנו, עם הרבה כיסופים וגעגועים ורצונות שהרבי יתקן אותי, עוד בזמן חיותי, כמו שהבטיח שהבורא יתברך לא ייקח איש מאנשיו באמצע תיקונו, ולהיות שייכת לאחת מהכיתות שלו, של הצדיק.

אני זוכה ב"ה לשמוע שיעורים רבים מאנ"ש (אנשי שלומנו), ולקרוא בספרי רבנו שרכשתי, ולאחרונה נחשפתי גם לאתר שלך, אשריך ומה טוב חלקך על זיכוי הרבים, ממעלת הצדיק והרצון לקרב רחוקים לאבינו שבשמים דרך הצדיק שהבטיח שהוא יכול לתקן אותנו בדור שפל וירוד של עיקבתא דמשיחה.

"אין ייסורים ללא עוון" - אחד היסודות החשובים ביהדות. בורא עולם מנהיג את עולמו מידה כנגד מידה, בהשגחה פרטית ומדויקת. בדיוק היכן שפגמנו שם התיקון. וכאן אני מבקשת את עזרתו של כבוד הרב, מקווה שאני לא מרהיבה עוז לבקש, שייסביר ויאיר ויקל, ולו במעט, על נפשי היגעה, ונשמתי הכמהה לדעת איך לעשות תשובה נכונה ולדעת את שעלי לתקן. אני מקבלת הכול ממנו יתברך באהבה גמורה ובהתבטלות גמורה וכנועה, ואני גם מאמינה שזה מחסרון הדעת הרוחנית שלי, שעדיין לא הבנתי את שעליי לתקן, והייסורים והצער והכאב הם לטובתי, למען הזיכוך והטיהור ותכליתי הנצחית בזה ובבא. בני, בהיותו בן 17 עבר תאונת התחשמלות, ולאחר שיקום ארוך בבתי

חולים הבאתי אותו הביתה ואני מטפלת בו באהבה גדולה - הוא לא עצמאי בשום בחינה, וסובל מפגיעה מוחית. ערני לגמרי ומבין את הנעשה, מלא אור ושמחה ואהבה לכולם. היום כבר 6 שנים אחרי. (התחלתי לחזור בתשובה לאבא טוב ביום שבו הוא שכב ללא רוח חיים ובמוות קליני על הארץ).

אנוכי, לאחר 13 שנות גירושין, נישאתי בשנית ולאחר 7 חודשים התגרשתי.

האם הייסורים הם תמיד בשל עוונותינו בגלגול זה או קודם, או האם הם יכולים להיות מבחן באמונה? לאלו כלים אנו זקוקים על מנת לדעת את שעלינו לתקן?

יהי רצון שע"י הצרה, ייכנע הגוף ותאיר לנו הצורה.

בפשיטות ותמימות - כך ציוונו הרבי.

בע"ה אם יוכל כבוד הרב להתפלל גם על בני - א... בן ד... - בין שאר חולי עמו ישראל - שיפתחו לו שערי רפואה שלמה ויוסרו ממנו כל העיכובים, ויזכה לעשות תשובה, ולקיים מצוות, ולעשות קידוש השם גדול מאוד אמן סלע ועד.

שהשם הטוב יברך אותך כבוד הרב, בכל הברכות הטובות שבתורה, ושתזכה לזכות עוד רבים ולקרבתם לאבינו הרחום והחנון ארך אפיים ורב חסד. יישר כוח על האתר הקדוש, על השיעורים והדיבורים המחיים כל נפש עייפה.

בשורות טובות וכל הישועות.

*** 31 :

בעזרהי'ת

שלום רב.

אולי תשובתי לא תמצא חן בעינייך, אבל זו דרך האמת.
אל תשברי את הראש. שאלות וספיקות רק מבלבלים ומסעירים את
המח. תחיי בפשיטות ותמימות, בלי חכמות.

ב'אבדת בת המלך' מבואר שכל החכמות לא עזרו לו למצוא את אבדתו.
בת המלך הגיעה להר של זהב בדיוק כאשר הוא הגיע, וכל זה -
בהשגחה, רק מהקב"ה. הקב"ה מנהל את העולם, וגם אותנו;
רק להיות מקושר אתו יתברך בתפילה והתבודדות, ולזרוק את כל
השאלות.

בסיפור של 'בן המלך ובן השפחה' שואל בן המלך את איש היער את
השאלות שאת שואלת - לגבי הייסורים והעוונות.

עונה לו האיש יער: חדל לך לרדוף אחרי העוונות! כי אין זה בהמות
כלל, רק העוונות שלך (הדמיונות) הם מוליכים אותך כך. די לך! כבר
קיבלת את שלך, היינו העונש שלך כבר קיבלת, ועתה חדל לך מלרדפם
עוד. בוא עמי, ותבוא למה שיאות לך.

אל לך לרדוף אחרי העוונות ולתלות בהם את מצבך. חזרת בתשובה -
נמחק הכל. תחיי בפשיטות ותמימות.

בהצלחה,

אברהם ציון

בְּשֵׁאדָם הוֹלֵךְ אַחַד שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לְפַל בְּטַעוֹתַיִם
וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבוֹא לְיַדֵי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת; וְעַקֵּר הַיְהוּדוֹת
הוּא רַק לִילָךְ בְּתַמְיִמוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת,
וְלְהַסְתַּפֵּל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשָׂה - שְׂיִהְיֶה שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
וְלִבִּי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצֻמוֹ. רַק, אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא - לֹא

(לקוטי מוהר"ן ח"ב י"ב).

הבנתי שכאשר נשים בנידה אסור להן להתקרב לבעליהן עד גמר הנידה, השאלה שלי היא - אם יש לי חבר (אפשר לומר משידוך שהכרתי לא מזמן), ואני נמצאת בנידה, האם למרות שאני לא נשואה, גם אני אמורה לשמור על הלכות הנידה כמו הנשים הנשואות? תודה.

*** 32 :

בעזרהי'ת

שלום.

על פי דעת תורתנו הקדושה, אסור לזוג שאינו נשוי להתייחד, וכל שכן לנגוע אחד בשני, בלי קשר להלכות נידה.

הלכות נידה הם לזוג הנשוי כדת משה וישראל. לכן, אין לך מה ללמוד כרגע הלכות נידה או לשמור בזה.

כמובן שמותר לך להיפגש עם הבחור המשודך על מנת להכיר אחד השני, לטייל יחד, לסעוד ביחד וכל כיוצא בזה, לעורר את רגש האהבה והקירוב, על מנת להגיע לשיא הדבקות אחרי חופה וקידושין.

כמו בכל נושא, גם בזה יש דרך נפלאה שהתורה מלמדת אותנו - כל אחד לפי מדרגת קדושתו - איך וכיצד להגיע לשלמות בייחוד והחיבור בין בני הזוג. כמובן, שדבר זה נלמד בצניעות, משום האופי של העניין. יש כאלה שלומדים איך להתנהג בזה מבעלי החיים, או מהגויים - שלמדו מבעלי החיים.

אני יודע שלשכנע בעניין זה - זה כמו להלחם נגד טחנות רוח, במיוחד כאשר התאוה תוקפת, אך על כל פנים, טוב לדעת שדברים נפלאים הקשורים למצמקי נפש האדם יש בכל ההלכות והסייגים שקבעו רבותינו

ז"ל בעניין הזה, כי לפניהם מהלכי הנפש היו גלויים, ועל פי תכונות הנפש קבעו את קביעותיהם והורו לנו את הדרך. מי שהצליח לשמור על ההלכות הקשורות לזיווג, זוכה להרגיש את העונג הנפלא שנפשו מתענגת בעניין הזה, בצירוף אהבה, קדושה, ערגה ושמחת הנפש; והיות שדבר זה קשור לחוויה אישית של מי שטעם את הדרך שמציעה התורה, אי אפשר לשכנע בזה. נמצאים באתר שיעורים שיפתחו צוהר לאלה שירצו לדעת על עוד דרך ליהנות בחיים, בהנאה שלמה ולא חולפת. מברכה שתזכי להתחתן בקרוב ולבנות בית כשר, המושתת על האמונה. שבת שלום, אברהם ציון

וְדַע, שֵׁי יְחֻדָּא תְּתָאָה שְׁמָהּ הָעוֹלָמָא,
שְׂהוּא בְּכַשְׂרוֹת דְּדוֹל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה כָּל-כְּבִי,
עַד שְׂבוּ תְּלֵוֹי יְחֻדָּא עֲלָאָה. שְׁהוֹלֵוּ, דְּהֵיִנוּ
הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה, כְּשֵׁרִים כָּל-כְּבִי, שְׁהִיא כְּשֵׁרָה
מְאֵד וְאִין בָּהּ שׁוֹמֵץ שְׁמַץ פְּסוּלָא, וְדַם הוּא כְּשֵׁר
מְאֵד, וְלֵוֹלֵד בְּכַשְׂרוֹת וּבְקִדְשָׁה כָּל-כְּבִי, שְׂבוּ
תְּלֵוֹי יְחֻדָּא עֲלָאָה (פְּקוּסֵי מוֹהַר"ן ח"ב פ"ב).

לכבוד הרב שלום.

עברתי על עבירות חמורות בכל האמצעים, לא החסרתי משום דבר, עבירות ממש, לא טובות ממש, נפלתי לתהומות. אני בחור צעיר סה"כ, ולאחר שקראתי את חומרת העבירות, שלחלק לא הייתי מודע, גם אם עשיתי במתכוון, הגעתי למצב של דיכאון וחוסר חשק להתעורר בבוקר, ממש נפילה נפשית. אני מפחד מחומרת העבירות שעשיתי ומהעונש הצפוי, אני רוצה לציין שלא גדלתי כדתי אלא רק כמסורתי.

בקיצור כבוד הרב, המצב הנפשי שלי חמור והכול בגלל טיפשות של כמה רגעים.

השאלה שלי היא, האם יש תקווה גם לבן אדם שעבר על עבירות גרועות, ואם כן איך עושים את זה, מה אתה מייצע לי לעשות, לחשוב, לנסות להתחיל, לפחות, כי אני ממש שבור ומרוסק. אני מאוד יודה לך אם תוכל לייעץ לי, כי אני לא רוצה להמשיך לספר מה אני מרגיש, ואני כבר לא מסוגל לחשוב את מה שאני חושב, אני רוצה שינוי בצורת החיים שלי, ובנפש שלי, כי כמו שאמרתי אני בחור צעיר וכל החיים עוד לפני, ואני מרגיש שאני רק הולך אחורה והולך לאיבוד.

בכבוד רב.

יהודי מתוסכל שמחפש תקווה.

*** 33:

בעזרה"ת

שלום.

אומר רבנו ז"ל (ליקו"ת ע"ח): ואפלו מי שהוא, חס ושלום, במדרגה התחתונה לגמרי, חס ושלום, רחמנא לצלן, אפלו אם מנח בשאול תחתיות, רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן, אל יתיאש עצמו, ויקים "מבטן שאול שועתי" (יונה ב), ויחזיק עצמו במה שיוכל, כי גם הוא יכול לחזור ולשוב ולקבל חיות מהתורה, על-ידי הצדיק הנ"ל (היינו רבנו ז"ל): והעקר - לחזק עצמו בכל מה שאפשר, כי אין שום יאוש בעולם כלל [וימשך מאד אלו התבות "אין יאוש" וכו', ואמרם בכח גדול ובעמקות נפלא ונורא מאד, כדי להורות ולרמוז לכל אחד ואחד, לדורות, שלא יתיאש בשום אפן בעולם, אפלו אם יעבר עליו מה], ואיך שהוא, אפלו אם נפל למקום שנפל, רחמנא לצלן, מאחר שמחזק עצמו במה שהוא, עדין יש לו תקוה לשוב ולחזור אליו יתברך".

"ואפלו כשנפול, חס ושלום, לספקות, ויש שנפילתו גדולה מאד מאד, רחמנא לצלן - שנפול לספקות והרהורים, ומתהרהר אחר השם יתברך, אף-על-פי-כן, הנפילה והירידה היא תכלית העליה.

ואפלו בעצמות ודמיון רעים, חס ושלום, ששם אין כבודו יתברך, בבחינת (ישעיה מ"ב): "ויכבודי לא אחר לא אתן"... דע פי אף-על-פי-כן, בודאי גם הם מקבלים חיות ממנו יתברך, ואפלו מקומות המטנפים או פתי עבודה-זרה צריכין גם כן לקבל חיות ממנו יתברך... זה אי אפשר להבין, ואסור להרהר בזה כלל (כלומר, אי אפשר להבין למה הקב"ה עושה מהלך כזה - להפיל אדם למקומות נמוכים כאלה).

ועל-כן, כשאדם נופל, חס ושלום, לבחינת מקומות אלו, דהיינו לבחינת מקומות המטנפים, ונפול לספקות והרהורים ובלבולים גדולים, ואזי מתחיל להסתכל על עצמו, ורואה שרחוק מאד מכבודו יתברך, ושואל

ומבקש "איה מקום כבודו?", מאחר שרואה בעצמו שרחוק מכבודו יתברך, מאחר שנפל למקומות כאלו, רחמנא לצלן; וזה זה - עקר תקוננו ועלייתו, בבחינת 'ירידה - תכלית העליה'... ובזה בעצמו הוא חוזר ועולה אל הכבוד העליון, שהוא בחינת איה, שמגדל הסתרתו והעלמו הוא מחיה מקומות הללו; ועכשו, על-ידי שהוא נפל לשם, ואזי מבקש "איה מקום כבודו?", ובזה חוזר ומדבק עצמו לשם, ומחיה את נפילתו, ועולה בתכלית העליה (ליקו"ת יב).

כלומר, כל נפילתו לשם הייתה שליחות של הקב"ה, כדי שיגלה שכל מהלכי החיים, ואפילו מקום נפילתו, נעשים ומושגחים על ידו יתברך.

ואומר רבי נתן (ליקוטי הלכות, הלכות סימני בהמה וחיה טהורה, הלכה ד'): "אם, חס ושלום, כָּבַר הַתַּגְבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרַע, וְהַפִּילוּ בְרַשְׁתּוֹ, וְנִכְשַׁל בַּמָּה שֶׁנִּכְשַׁל, בְּשׁוֹגֵג אוֹ בְּמִזִּיד, אִפְלוּ אִם עָבַר מֵה שְׁעָבַר, אִפְלוּ אִם הִרְבָּה לְפִשׁוּעַ מְאוֹד, אִפְלוּ אִם, חַס וְשָׁלוֹם, עָבַר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה אֶלֶף פְּעָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, אַף-עַל-פִּי-כֵן, אֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, כְּמִבּוֹאֵר אֲצַלְנוּ כְּמָה פְּעָמִים; וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנִם לְבִרְכָה: "אֵין לָךְ דְּבָר שֶׁעוֹמֵד בְּפָנֵי הַתְּשׁוּבָה", כִּי אַחַר שֶׁכָּבַר עָשָׂה מֵה שֶׁעָשָׂה וְעָבַר מֵה שְׁעָבַר, הוּא צָרִיף לְהַתְחַזֵּק, לְהַתְעוֹרֵר לְתְּשׁוּבָה, וְיִסְמוֹף עַל חֲסָדֵי ה' יִתְבָּרַךְ שְׁיִוְכַל לְהָאִיר עָלָיו הַתְּקוּן מִבְּחִינַת הַהֲנַהֲגָה שֶׁל מַעֲלָה מַעֲלָה, שֶׁשֵּׁם מִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה תְּמִיד, כִּנ"ל. וְעַל כֵּן, הַעוֹנוֹת נִתְהַפְּכִין לְזָכוֹת עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, כִּי הַכֹּל עַל יְדֵי בְּחִינַת הַנ"ל; אֲבָל, בּוֹדָאֵי אֲסוּר לְהֶאֱדָם לְסִמּוֹף עַל זֶה, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי הָאוֹמֵר אַחֲטָא וְאֲשׁוּב - אֵין מִסְפִּיקוּן בִּידוֹ לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. מִמְלִיץ מְאוֹד לְשִׁמוּעַ בְּאַתֵּר אֵת הַשִּׁיעוֹר הַנִּקְרָא: "אֵיה מְקוּם כְּבוֹדוֹ", כִּי אֵי אִפְשֵׁר לְפָרֵט יוֹתֵר בְּכַתֵּב אֵת הַסוּד הַנ"ל, שֶׁעַל יְדוּ מַחִיִּים מֵתִים.

אברהם ציון

שלום הרב.

מה זה בדיוק תיקון יחידה של משיח, מה שרבנו אמר בחיי מוהר"ן.
היכן כתוב העניין שמשה תיקן נפש, רשב"י תיקן רוח, הארי תיקן
נשמה, הבעש"ט תיקן חיה
איך מסתדר העניין הזה של תיקון נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה, על
ידי אותם צדיקים, אם הדיבור של ר' ישראל בעש"ט שהוא נפש של
משיח, ואור החיים הקדוש הוא רוח של משיח?
תודה.

*** 34:

בעזרה"ת

שלום.

אין לי עסק בנסתרות.

אך ממה שהבנתי מרבנו ז"ל - החכמה הגדולה ביותר מכל החכמות היא
הפשט, ולא חכמת הקבלה, כפי שהנך חושב; כי גם הרמז, הדרש והסוד
באים בעצם להסביר את הפשט. חכמת הפשט מתבטאת בחסידות,
ובמיוחד בדרכו של רבי נחמן מברסלב - להסביר את מהות תורתנו
הקדושה; כי התכלית היא להשיג את הקב"ה, להכיר אותו ולהיות דבוק
בו, ולזה מגיעים על ידי אמונה.

כל המדרגות הרוחניות המוזכרות בחכמת הקבלה, כמו הנרנח"י (נפש
רוח נשמה חיה יחידה), מבוארים על ידי רבנו ז"ל כמדרגות של השגת
האלוקות, דהיינו כמה ברור לך ומוכן לך ומאומת אצלך, בלי שום ספק,

שאינן עוד מלבדו יתברך, והכול אלוקות גמור, וכל מה שנעשה - במחשבה, בדיבור ובמעשה, בין בגשמיות, בין ברוחניות - הכל נעשה רק על ידי ה' יתברך; ואפילו הדברים שנעשים על ידינו - בעלי הבחירה - הכל ממנו יתברך, בלי יוצא מהכלל.

למשל, מי שנמצא במדרגה של 'נפש', אף על פי שהוא מאמין בהקב"ה, לדעתו הכל תלוי בו בעצמו, והוא זה שמוציא לפועל: הוא חושב, מתכנן ועושה, לומד, מבין ומצליח.

מי שנמצא במדרגת 'רוח', הוא מאמין יותר בהקב"ה, והוא יודע שהקב"ה שולט בכמה דברים, כמו מי יהיה הזיווג שלך, מזונותיך קצובים וכדומה, אבל הוא עדיין מאמין שבידו שאר הדברים.

מי שאוחז במדרגת 'נשמה', הוא יודע כבר שהכל בידי שמים, אבל חוץ מיראת שמים. הוא מאמין: מה תעשה ואיפה תלך ואיך יעבור היום וכו' - בידו יתברך;

ומי שבמדרגת 'חיה' - הוא יודע שהכל בידי שמים, וכל פרטי הבריאה, בלי יוצא מן הכלל, הם שלוחיו של הקב"ה;

ומי שנמצא במדרגת 'יחידה' יודע שיש רק יחידו של עולם. אין עוד מלבדו יתברך כלל, והכל אלוקות גמור, בלי יוצא מן הכלל; וה- 'אני' שלו אינו קיים כלל.

בין המדרגות האלה יש עוד אין סוף מדרגות שאי אפשר לפרטן, והמבין בינן מדעתו; כמו נפש דרוח, או רוח דנשמה וכו'.

רבנו ז"ל השיג את המדרגה שנקראת 'יחידה דיחידה' - שאין אחריה יותר, ואעפ"כ אמר 'אני מצפה ליותר', אולי יש עוד מדרגות. מדרגה זו - פירושה שהוא לא רואה גשמיות, ולנגד עיניו יש רק אלוקות, במדרגה שעליה אמרו חז"ל: ראתה שפחה על הים מה שלא זכה הנביא יחזקאל לראות, ותינוקות שהיו במעמד הזה שמטו את פיהם מדדי אימותם, והצביעו ואמרו: "זה אלי ואנוהו", דהיינו ראו רק אלוקות.

דעת לנבון - שלהשיג המדרגות האלה צריך ענווה גמורה, בבחינת "ונחננו מה", ואי אפשר להשיג כלום כל עוד שאתה חושב שאתה משהו - אתה חכם, ואתה לומד, ואתה מבין, ואתה יודע, ויש לך השגות ועצות, והנך יודע בידיעת ה', ובחכמת הקבלה וכו'.

מי שחושב שהוא יודע - סימן שאינו יודע כלום, ומי שחושב שאינו יודע כלום - אולי הוא יודע משהו. זה הכלל בהשגת התורה.

אני לא בטוח שתצליח להבין את מה שנכתב פה, כי זה בעצמו מדרגה. על כל פנים, כתבתי - שתדע שיש כאלה מקומות, וכאלה חדרים נסתרים בהשגת האלוקות ובהשגת האמונה, שלא חלמת על קיומם.

ובעזרת ה', אם תתמיד ללכת יום יום להתבודד במקום פנוי מבני אדם, ולחשוב ולדבר עם הקב"ה ימים או שנים, תוכל לזכות לראות בעינייך את הקב"ה, ואז כבר לא תרצה כלום, כי אי אפשר לתאר את האושר והשמחה של מי שזוכה להיות דבוק ומחובר נפשית להקב"ה.

בהצלחה,

אברהם

רַבְּנוּ, לְכַרְוַנוּ לְפָרְכָהּ, כְּשֶׁהִיא בְּאוֹמָאן,
עָאֵל אוֹתוֹ אַחַד אֵם אֶפְסָר לִידַע חֻכְמַת
הַקְּבָלָה בְּאֵי תַעֲנִיתִים וּמְקוֹאוֹת; כִּי אַחַד
אֶמַר עָאֵי אֶפְסָר לִידַע הַקְּבָלָה כִּי אֵם
וְכוּ'. הֵשִׁיב רַבְּנוּ: אֶפְסָר לִידַע הַחֻכְמָה
בְּלֵא הַנַּ"ל, כִּי הוּא חֻכְמָה וְכוּ' (שִׁיבְרִ"ן רכ"ה)

לכבוד הרב שלום!

(השאלה שלי מתייחסת לתורה מ"ט ח"א בליקוטי מוהר"ן, וכן בליקוטי הלכות - הלכות תפילת המנחה הלכה ז' שם עוסק מוהרנ"ת בתורה זו). חזור ונשנה שם העבודה של התגברות על מחשבות רעות, ולחשוב רק מחשבות טובות.

האם יכול הרב לברר הגדר של מחשבות טובות ורעות (מה כן מה לא, דוגמאות אולי), לפי הנ"ל, על מנת שנוכל לקיים למעשה.

רוב תודות.

....

***** 35:**

בעזרהי"ת

שלום לידידי הוותיק, דורש ה'.

אינך יודע מה זו מחשבה רעה ומה היא מחשבה טובה? במילים אחרות: אינך יודע מהו טוב ומהו רע.

במקום לעסוק בחכמות, כדאי שתפנה את האנרגיה שלך יותר ויותר לתפילה ותחנונים להקב"ה, ליקוטי תפילות ותהילים, עד שיפתח עיניך להבדיל בין טוב ובין רע.

קרא בעיון את המעשה מ'חכם ותם' בסיפורי המעשיות של רבנו ז"ל, ותנסה להבין משם מה נקרא 'חכם' - שרבנו ז"ל מתנגד לדרך חייו, ומה נקרא 'תם' - שרבנו ז"ל רוצה שנהיה כמותו; ואח"כ נוכל להתחיל להסביר איך שהחכמה הכי גדולה - לא להיות חכם כלל; כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוֹ: וְצָרִיף לְהַמְשִׁיף אַמוּנָה לְתוֹף בְּרַפְתְּ הַשְׁכָּל, כִּי אֵין לְסִמָּךְ עַל הַשְׁכָּל

בְּעֶצְמוֹ, כִּידוּעַ.

אומר רבנו: כל העולם עדיין לא הוציאו שכלם מהכח לפועל, וכולם עובדים ומתנהגים ומנהלים את חייהם על פי כח המדמה, שהוא השכל של הבהמה - שכל של רובוט.

אני חוזר להדגיש: רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו למדרגה שנחיה בלי הכלי שנקרא 'שכל' - היינו חכמות, אלא רק עם האמונה הפשוטה והתמימה.

חודש טוב,

אברהם ציון

הַפֶּקֶט *** 35:

צפיתי פעמיים בוידאו, מומלץ מאוד לכולם כל מילה יותר מזה מיותרת. אבל לנושא השאלה, כבוד הרב, בכדי לעבוד השם יתברך יש לדעת האמת מה טוב ומה רע.

כמו שדרשת בסרט - לעשות משפט. ובפרט בהתבודדות שיש עבודה "לשפוט עצמו על כל מעשיו עם כך ראוי לו..." (דברי רבנו).

הרב, האם אפשר להגדיר מה זה מחשבות טובות ורעות, כמו למשל דיבורים שמותר או אסור לדבר בשבת, כמבורר בשולחן ערוך? כבוד הרב אינני איש תורה, ויש כאן מושגים שזרים לי. מה לעשות. צריך לקיים.

אגב, במשך מספר חודשים, הנני קורא את המעשה מחכם ותם כל יום. ממתין למרגליות פוך.

הַפֶּנַח *** 35:

בעזרה"ת

שלום לידידי היקר.

עליך להבין שהדברים הפשוטים - הם האמת, וככל שהדבר יותר מורכב - הוא מתרחק מהאמת. פשוט - הוא הגרעין. מורכב - הוא התוספות המורכבות על הגרעין; כמו שאומר רבנו ז"ל (ליקו"א נ"א): אמת הוא אחד (היסוד הפשוט, הגרעין). למשל, על כלי כסף - כשאומרים עליו שהוא כלי כסף - הוא האמת, אבל כשאומרים עליו שהוא כלי זהב - הוא שקר. נמצא שהאמת הוא אחד, כי אי אפשר לומר אמת, רק שהוא כלי כסף, לא יותר. אבל השקר הוא הרבה, כי אפשר לומר שהוא כלי זהב, וכלי נחושת ושאר שמות. נמצא שהשקר הוא בבחינת "בקשו חשבנות רבים" (קהלת ז).

כמו כן תבין, שבמתמטיקה, המספר אחד הוא האמת, ושאר המספרים הם שקר. למשל, המספרים 11, 12, 13 וכו' - הם לא אמיתיים, כי אין מספר כזה. הם רק חיבורים של אחד ועוד אחד וכו'. כמו כן, המספר 2 אינו קיים בפני עצמו, וכן 3, וכן 4, וכן כל שאר המספרים; כי שניים הם פעמיים אחד, ושלוש הוא שלוש פעמים אחד, וכן הלאה. הדבר היחידי שהוא אמת - הוא האחד הפשוט, וכל השאר הם הרכבות.

כל מה שיש בבריאה - הכל הרכבות, ואין שום דבר שהוא יסוד הפשוט - האחד; והאחד הפשוט - זה רק הקב"ה, שאין לנו השגה בו, כי הוא בחינת אין סוף.

למה אני מספר לך כל זאת? כדי שתבין שעליך להשתדל, לעמול וללמוד הרבה הרבה - להגדיל שכלך, כדי להגיע להבנה הכי גדולה הקיימת בבריאה, והיא: שאי אפשר להבין; כי הקב"ה הוא אין סוף, ואי אפשר להבין. לכן, כאשר אתה רוצה לבצע איזה דבר, כגון מצווה שכתובה בספרים, או במקרה שלך - אתה רוצה לדחות את המחשבות הרעות ולחשוב רק טוב, תחפש את ההסבר הכי פשוט, והוא הכי קרוב לאמת.

אם עדיין קשה לך להבין, שאל ילד בן 3 או 5 והוא יסביר לך, בפשיטות האופיינית לילד, את האמת. שים לב: כששואלים ילד 'למה?', הוא עונה: 'ככה'. 'ככה' זו התשובה הכי אמיתית לכל דבר. פירושה של תשובה זו: אני לא יודע למה. ככה זה. זו המציאות, וזהו.

לחשוב מחשבות של איסור - הן מחשבות רעות. כלומר, כל מה שהתורה אומרת שאסור לעשות ואתה חושב על זה - זה נקרא מחשבה רעה. לגנוב, לרמות, לנאוף, מחשבה של שנאה, קנאה, מחשבה שבה אתה דן לכף חוב ומדבר בליבך רע על מישהו, או "אעשה לו כך או כך" וכו' וכו' - כל אלה מחשבות רעות. פשוט: כל מה שידוע לך עליו שהוא רע, בין בדברים הכתובים בתורה, בין בדברים הנהוגים אצל בני אדם וידועים כדברים רעים - על כל זה אסור לחשוב. אסור לחשוב מחשבות רעות גם על עצמך, כגון: "אני לא יוצלח. אני רשע. אין לי מזל. אף אחד לא אוהב אותי" וכו'; דאגות, פחדים, ייאוש, יקרה אסונות וכו', מחשבות של כפירה, כגון "לא מגיע לי מה שקרה לי, ואם הייתי עושה כך - אז היה קורה כך", בלי אמונה שהכל נעשה בהשגחה פרטית.

"לעסתי" לך את כל זה, והגשתי לך את זה, כדי שתבין מה נקרא 'רע', בבירור; ומחשבות טובות הן כל ההיפך מהנ"ל: לחשוב על חסד, אהבה, שמחה, אמונה, תקוה; להסתכל בעין יפה על כל אחד, לדון לכף זכות, להאמין, לעודד, לשמח - כל המחשבות האלה הן מחשבות טובות. עליך להבין שלהגיע למעלה הזאת - שבמח שלך, כבר באופן אוטומטי, לא תעבור במשך היום אפילו מחשבה רעה אחת - זו מדרגה של הצדיקים, שתיקנו את הנפש שלהם עד שהם כלל לא צריכים להילחם עם המחשבות הרעות ולדחות אותן מהראש. אצלם בכלל לא נכנסת מחשבה רעה לראש; והמשכיל מבין שזה נקרא 'חיי גן עדן' - שהראש נקי ממחשבות רעות, כי במקום שהאדם חושב - שם כל האדם. אם אדם חושב רע - מרגיש רע. חושב טוב - עוברות לו הרגשות טובות בלב, והוא תמיד שמח.

ההתבודדות היא המפתח לתיקון.

בהצלחה, אברהם ציון

תלובה *** 35:

וואו, איזה יופי של דברים הרב.

יש כעת עם מה ללכת להתבודדות, אפשר להתחיל לעבוד.

שנזכה כולנו בכוח הצדיק לבוא לראש נקי כזה - גן עדן.

כבוד הרב אברהם ציון.

תודה לה' שמזכה אותנו לשמוע מפיו.

ותודה לך ה' ישלם לך כגמולך.

תודהההההההה!

...

צָרִיק שְׂיֻצוֹרְךָ שְׂמַחָה שֶׁל מְצוּהָ עַל עֲצָמוֹ,

הֵינּוּ שְׂיֻמַּח עַל-יְדֵי שְׂיֻכָר שְׂלָכָה

אֲהַתְקַרְבֶּה אֶהְיֶה יִתְבָּרַךְ וְלָכֵה אֲהַתְקַרְבֶּה

אֲצַדִּיקִים הַמְקַרְבִּין אוֹתוֹ אֶהְיֶה יִתְבָּרַךְ,

וְעַל-יְדֵי הַשְּׂמַחָה לוֹ הוּא מְשַׁבֵּר הַקְּלָפָה

וְנִכְנָס אֶל-מִדְרָגָה שְׂנִיָּה (לקוטי מוֹטֵר"ן ח"א כ"ה).

שלום לך כבוד הרב.

אני אומנם ילד, אבל קיבלתי מספיק הוכחות שהקדוש ברוך הוא אמיתי, כדי להאמין בו בלב שלם ואפילו יותר, אבל הבעיה שלי היא כזו. אחותי היא לא מאמינה בקדוש ברוך הוא, היא חסרת-אלוקים. האם יש איזו שהיא קריאת תהילים, תפילה, או משהו כדי לגרום לה לחזור בתשובה? תודה רבה מראש. ד..

*** 36:

בעזרהי'ת

שלום ד...

אל תדאג לאחותך ולאף אחד אחר. הקב"ה דואג לברואיו, והוא זה שזיכה אותך להכיר בו ולהאמין בו, וכאשר הוא ירצה - הוא גם יזכה את אחותך. אל 'תשב לה על הראש'. תאהב אותה. תמשיך לחיות איתה כמו אח לאחות - באהבה, שלום ורעות, ואל תערבב את רגשותיך הדתיים בחיים השוטפים. כל אדם הוא צלם אלקים, ויהיה מי שיהיה. כרגע, היא בדרך מסוימת. זו דרכה. אל תתערב בדרך חייו של אף אחד. תהיה אתה רק טוב לכל - בעל חסד, אהבה ואמת, והשאר - תשאיר להקב"ה, כי הוא המלך והכל שלו.

תקרא תהלים. תתפלל להקב"ה. תדבר אתו על עצמך, ותבקש ממנו לזכות אותך לכל הנפלאות שיש לו בעולמו, ובעיקר - ידיעת ה' - הכרה בו ואמונה.

בהצלחה,

אברהם ציון

שלום!

הנני בן אדם מאמין בה' עם כל ליבי ונשמתי, ואני מגיש עזרה וחמלה למי שזקוק לה, ובא על דרכי. אך לאחר כמה טראומות שעברתי, בהם הושפלתי ואיבדתי דברים שיקרים לי בחיי, אני סוּחב איתי איזו עננה שחורה.

והגעתי למצב שקשה לי לראות את עצמי בעתיד, בעיני רוחי כחיי חיים מאושרים, כל הזמן מתגנב לי הפחד שאם אהיה מאושר, זה יבוא על חשבון משהו אחר .

אני אסביר :

כל בוקר כשאני מתעורר אני מקבל מתנה כזאת משמיים של הרגשה נהדרת, נפלאה, ושלווה, ובעיני רוחי אני רואה את הדברים הנפלאים שיש לי ושיהיה לי, ומודה לה' על הטוב שנתן לי, ושייתן לי בעתיד... אבל אני במודע מתבל את התמונות בשליליות, מתוך פחד לאבד מישהו, או משהו, אם טוב לי מדי .

אני יודע שה' שמח כשאני שמח, אבל כנראה אני לא מאפשר לעצמי לשמוח מאוד.

אני רוצה לחיות את חיי כמו שהנשמה שלי התכוונה שאחיה, בשמחה ובאמונה ותקווה, איך אוכל להסיר את העננת פחד המערפלת את מחשבותי?

הלכתי למטפלים מקצועיים לקבלת עזרה, אך הפצע שיש בי מהעבר, נמצא בי ברמת רגש, ולא רק ברמת מחשבה, כך שלא הצלחתי להחלימו לגמרי . ממתין לתשובתך בקוצר רוח.

*** 37:

בעזרהי'ת

שלום.

התפלל תפילה זו במשך 40 יום רצוף, כמה שיותר פעמים:

ריבונו של עולם!

אב הרחמן, אהוב לבי, הטוב והמטיב!

אין מילים בעולם שבהן אוכל להודות לך על טובך שאתה עושה עמי.
אני מרגיש שכל מהותי מנסה לפרוץ אליך, להתחבק עמך באהבה, בלי מיצרים.

אנא! אבי, אב הרחמן! יקר, אהוב ומיטיב בלי גבול,

זכני להחזיר לך כגמולך הטוב.

תן לי איזה אפשרות לגמול לך שבעתיים.

אני לא יודע איך להחזיר לך על כל מה שאתה עושה עמי.

אני אוהב אותך באמת.

תן לי אפשרות להחזיר לך טוב.

אנא!

אברהם ציון

תלפיה *** 37:

תודה.

אני מרגיש במילים שכתבת לי... בתפילה הנהדרת הזאת... אמרת את כל מה שאני מרגיש ולא יכול להסביר לעצמי, במשך כל כך הרבה שנים.

פרצת לי כל כך הרבה מחסומים, בעבר האשמתי את עצמי שאבדתי יקרים לי, בגלל שהאל נתן לי דברים טובים, וזה הקורבן שהוא לוקח בתמורה. אני חושב שזה משהו שהתבלבל אצלי בגלל העלאת הקורבנות

שהייתה פופולרית בתקופת התנ"ך.

אבל גם שחשבתי כך, המשכתי לאהוב ולהאמין בהשם בכל ליבי ונשמתי, למרות הכאב והכעס שחוויתי .

אך בהמשך, כשהתבגרתי פחדתי להגיד תודה לה'. פחדתי כשיהיה לי שמח, שלא יילקח ממני שום דבר בתמורה, והרגשתי יותר בטוח בעצב, למרות שכל יום רציתי לומר תודה למרומים, על האהבה והחיים שנתן לי, ולא ידעתי איך לומר תודה, בלי שהתודה תתפרש במרומים כאילו אני רוצה להעלות קורבן (פשוט נשארתי כנראה עם צלקת מהעבר).

אז הייתי מנסה לחבל במתנות שקיבלתי, והעדפתי, אני להיות הקרבן במקום אחרים.

אך הרצון לומר תודה לא עזב אותי ברמת נשמה, וכך המשכתי לעזור לנזקקים ולהביא מתנות לחייהם, אבל פחדתי לקבל לחיי את מה שאני באמת רוצה .

אולי תוכל בטובך להסביר לילד שבי, איך לומר תודה בלי לפחד שאצטרך להעלות קורבן בשביל זה?

ברכות.

אמר רבנו: כל אדם יצטרך ישיב ג'ינו לבין קונו. וישב
עצמו היטה מה הוא עושה בעולם הזה ויחמם על
עצמו. וישפש כפיו בתחנותים ופיוסימ לבקש ולהתחנן
מאפניו יתפסק. שיצטרף הפתחיו המרמים להתקרה
לעבודתו יתפסק. וישתכל להמציא לו טענות ובקשות
על צה מאצ. ויפסיא עצמו לנהל הנחשה צו אכל יום

(שיחות רפ"ו ס"ו)

שלום לכבוד הרב!

אני נמצא בתחילת ספר המידות (במידת האהבה - חלק שני סעיף ב),
נאמר, שאהבת אישה לבעלה ניכר בזבובים וביתושים שבבית, למה
הכוונה?

כלומר, שאין זבובים ויתושים בבית, אז האישה אוהבת את בעלה, או
כשיש זבובים וכו'..

בתודה מראש.

או...

*** 38:

בעזרהי'ת

שבוע טוב א...

יש עוד שני מאמרים של רבנו ז"ל:

א. על-ידי מעוט אמונה נתרבו הזבובים בעולם.

ב. כיון שהגיע מדת-הדין של מעלה על האדם, אף-על-פי שעדין אינם
שולטין עליו, יכול להרגיש את מדת-הדין - על-ידי הזבובים שבבית.

משני מאמרים אלה משמע שהזבובים באים לציין את התגברות הכח
השלילי. לכן, נראה לי שאם יש זבובים - זה מראה על מידת הדין,
חוסר אמונה, חוסר אהבה.

ועם כל זאת, אל תתבלבל!!! ואל תגיע למסקנות דמיוניות בקשר לאישה.
הזבובים באים גם כשיש הרבה אוכל ושפע בבית. הזבובים באים כשמזג
האוויר מתקרר. הזבובים באים כשיש סוכר ודבש, ולהבדיל - כאשר

יש לכלוך.

נראה לי שרבנו ז"ל מדבר אל הצדיקים, שאצלם המדמה מזוכך, והם יכולים להבחין ולהרגיש, ע"י הזבובים, אם זה מידת הדין ואם זה סתם זבובים.

לכן, בלי מיסטיקות וכיוצ"ב. אם תשפיע אהבה על האשה, הבנה, חסד ורחמים, לימוד זכות, וההסתכלות עליה ועל מעשיה תהיה בעין יפה - תקבל באור חוזר את אותו דבר, כי "כַּמִּים הַפְּנִים לְפָנִים - כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם".

עליך להבין: איש ואשה אינם רק זכר ונקבה של אותו יצור, אלא איש זה יצור מעולם אחד, ואישה זה יצור מעולם אחר; וזו הסיבה לחיכוכים בין בני הזוג - כי הם לא מצליחים לפרש נכון את ההתנהגות של השני, כי כל אחד חושב שהמערכת הנפשית של חברו היא אותה מערכת כמו שלו. לכן, לא מסתדר לו - "למה הוא מתנהג כך או כך?" - לא כפי שהוא היה מתנהג; וזו טעות. כל אחד מהם, לפי שורשו, מתנהג בדיוק כמו שצריך, אע"פ שנראה לצד שכנגד שאין הדברים כך.

ראיתי מאמר מדעי שחקר את דפוסי הבעה של בעלי חיים. למשל, אדם מחייך - זה סימן שהוא איתך באהבה או בשמחה, ואילו אצל הקופים - חיך הוא סימן מצוקה ופחד. להבדיל, ובדומה - כך השינוי בין בני הזוג: מה שאצל האישה הוא הבעה של בקשת עזרה, למשל, אצל הגבר - יוכל להתפרש כעקיצה וזלזול.

יש עוד הרבה מה לדבר על הנושא. זה רק "על רגל אחת", כי זו חכמה גדולה - לדעת להבין את הזולת.

בהצלחה,

אברהם ציון

צִיָּיִקְךָ כִּלְ אֲדָמָה לְהוֹצִיא אֶת עֲצֵמֹו
מִהַמְצֵמָה וְלִעֲלֹת אֶל הַשָּׁמַיִם וּכְשֶׁנִּמְשָׁקְךָ
אֲחֵר הַמְצֵמָה - זֶה בְּחִינַת שְׂפִירוֹת לֵב
- שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אֲחֵר הַמְצֵמָה שְׂפֵלִים
(לקוטי מוה"ר ח"א כ"ה).

ערב טוב כבוד הרב!

בבית כנסת בישובי, יש רב בית כנסת, הוא אינו מתנגד לדעת רבנו באופן גורף, ואפילו ממליץ לשואלי עצתו על ספרים של הרב שלום ארוש.

אבל לנסיעות לאומן הוא מתנגד בתקיפות לכל השואלים אותו, בטענה שאין מקור הלכתי לעזוב הארץ לצורך כזה, מלבד לחסידי ברסלב (כפי שיצא מפי הרב עובדיה יוסף).

היום בבוקר לאחר התפילה מישהו שאל אותו על נסיעה לאומן והוא רגז מאוד אז, עם הטענות שאין מקור הלכתי, ואז באתי למקום בלי לחשוב הרבה ומיד טענתי ליהודים התמימים ששאלו, ואמרתי מול כולם שהכול זה עניין של אמונה בצדיק, ושהחכמים של ימינו שהם חכמים רק בעיני עצמם בזאת, ואין להם שום השגה בשטח הזה לדבר לעם, להגיד להם שזה אותו הדבר ללכת לרשב"י, או לכותל המערבי ח"ו. כולם שתקו וכל אחד פנה לענייניו.

האם פעלתי נכון כבוד הרב,

או שמא יש דרכים אחרות ראויות יותר?

כל הברכות, נ...

*** 39 :

בעזרהי'

במקומך, הייתי עונה לרב ביותר ויותר חריפות, עד שהייתי מביאו לידי בכי.

אברהם ציון

אמר רבנן:

הצדיק האמתי יכול לעשות טובה
טובה להאדם עם אחר פשיטתו לעולם
הבא; וזה עסקר המורה שמזמין את מי
עמיו טובה - עמיו מניחין אותו לידך.
להצדיק האמתי לקבל מקוון - הוא רק מה
שמזמין ומסיתין אותו מזה ומתפלגין
אותו בכפירות והסתות - עמיו להצדיק

אמר (ד"ר מילרין ע"ה)

שלום הרב אברהם.
האם יש לרבנו נחמן צאצאים בדורנו ?

*** 40:

בעזרהי'ת

שלום.

אומר הרמב"ם: "... וכל אלו הדברים (משיח, גאולה, נבואות) וכיוצא בהן - לא ידע אדם איך יהיו, עד שיהיו, שדברים סתומין הן אצל הנביאים. גם החכמים אין להם קבלה בדברים אלו... ועל כל פנים, אין סדור הוויית דברים אלו ולא דקדוקיהן עיקר בדת, ולעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות, ולא יאריך במדרשות האמורים בעניינים אלו וכיוצא בהן, ולא ישימם עיקר, שאין מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה; וכן לא יחשב הקיצין. אמרו חכמים: תיפח רוחם של מחשבי הקצים (שמגלים כביכול מתי יבוא משיח), אלא יחכה ויאמין בכלל הדבר" (רמב"ם, הלכות מלכים יב, ב').

אתה הוראת לדעת שאין זה עיקר - מי המשיח, ומה יהיה, ואיך יהיה, ואיך הוא נראה? וכו'. כל זה לא מביא אל עיקר תכלית התורה - להביאך לאמונה שלמה בהקב"ה, לאהבת ה' ויראת ה', שזה העונג הכי גדול שיכול לזכות לו האדם בהרגשה, בעולם הזה ובעולם הבא, שזה מביא שמחה ואושר אין סופיים לנפש האדם.

כל תפקידו של המשיח יהיה להביא אותך, באופן פרטי, לאושר ושמחה, בדבקות האמונה בהקב"ה, ואת זה אינו יכול לעשות ע"י 'טריק' או פעולת בזק, או ע"י שימוש בטריקים של הקבלה מעשית (שזה איסור גמור, כי הוא לוקח כביכול את כלי העבודה של הקב"ה ומכריח את

הקב"ה להוציא לפועל את רצונו).

אלא, המשיח יעשה זאת על ידי שילמד דעת את העם; וללמד - זה עניין של זמן. זה תלוי ברצון שלך ללמוד ולקיים את עצותיו, ובלי ההשתדלות שלך לעשות ולקיים, גם המשיח לא יעזור לך. כלומר, האדם צריך ללמוד איך לבנות מחדש את דעתו וחכמתו, שזה נקרא 'בנין בית המקדש' (כמאמרם ז"ל), ועל-ידי זה יסלק מליבו את היצר שמייצר רע, היינו שמייצר רע בלב, שאז ההרגשה שבלב היא הרגשה רעה ואין השמחה שורה בלב;

כי רבנו ז"ל אמר: כל הגן עדן, וכל הגהנום, וכל הש"י (310) עולמות של האושר והשמחה - נמצאים בהרגשת הלב של האדם. כלומר, לא רחוקה היא ממך - הגאולה. לא בשמים היא, כי בפיך ובלבבך לעשותו. רבנו ז"ל אמר שהתורה שלו היא אתחלתא דגאולה, וכל מה שמשיח אמור ללמד את כל אחד מאיתנו, הוא כבר מלמד אותנו בספריו. כלומר, מי שכבר זכה ליישם את תורתו של רבנו ז"ל בחייו, המשיח שיבוא במהרה בימינו לא יהיה בשבילו חידוש, כמו שאמר רבי נתן: "המשיח שלי כבר הגיע!".

יש ללמד זכות על כל המתעסקים בנושא של המשיח. 'משיח' - פירושו אצל כל אדם ואדם - זה מישוהו, או משהו, שיוציא אותי מצרותי, יגאל אותי מחסרונותי, ייתן לי טעם בחיים, יגלה לי איזה חידוש, שסוף סוף אצליח להעלות בדל חיוך בחיי המרורים וחסרי הטעם; וכמו טובע, שנאחז אפילו בקש, כך המציאות הקשה של ימינו מביאה את המצפים לגאולה להיתלות אפילו במשיחי שקר, בקוראי קלפים וכף היד, פותחי במזל, בקפה, ובשום (דבר) ובכצל. לא אכפת להם מי ומה: משיח חילוני, משיח נוצרי, הודי, סיני וכו' - העיקר להינצל מהשוחה העמוקה, תהום השאול תחתיות של העצבות, הריקנות, הייאוש והחידלון.

בשאלתך אם יש צאצאים לרבנו ז"ל - כוונתך לחפש את המשיח (כי רבנו ז"ל אמר: פעלתי אצל ה' יתברך שהגואל צדק יצא מיוצאי חלצי)?

יש כיום צאצאים לרבנו ז"ל. יש ביניהם צדיקים וחסידים, ויש ביניהם פחות וכו'. לא זו הדרך. אל תחפש את התחפושת של המשיח, היינו את הגוף החיצוני של האדם שאותו תעריץ ועליו תתלה עצמך. חפש את השכל והדעת והחכמה של המשיח, שזה השכל שכתוב בתורתו של רבנו ז"ל. אל תהיו כסוס כפרד, לחפש דמות נערצת (משיח) של רב, מקובל, או להבדיל, 'גורו', כוכב כדורגל, זמר, שחקן וכל שאר אלילים שאת הפוסטר שלהם תניח מול עיניך, ותקווה ותדמיין שהם יעשו 'הוקוס פוקוס' ויוציאו אותך מסבלותיך. המשיח יכול לעזור למי שיקשיב אליו ויקיים את עצותיו הנפלאות, שיהפכו את חייו, עוד בעולם הזה, לגן עדן - חיים של שמחה, אושר, שלום ואהבה; כי רבנו ז"ל אמר: זה לא חכמה להביא את האדם למצב שיהיה לו עולם הבא. החכמה - שיהיה לו גם עולם הזה.

כמה שנים אחר פטירתו של רבנו ז"ל, הזדמן שרבי נתן - תלמידו - חצה את הנהר עם איזה זקן שתפקידו היה להעביר את הנוסעים עם רפסודה מצד לצד. הזקן שאל את רבי נתן מהיכן הוא ולאן נוסע וכו', והוא סיפר לו שהוא מברסלב; ואז הזקן התלהב, ואמר: אוי, בברסלב היה חי פעם צדיק גדול - רבי נחמן, ויש לי מזכרת ממנו - את הכיפה שלו. אמר לו רבי נתן: ולי יש את המח שלו.

תבנה את עצמך - את המח שלך, את הלב שלך, וזו הגאולה. הגאולה היא לא מלחמות, דם, סבל, שלטון, כבוד, וכו' וכו'. גם מלחמת גוג ומגוג אותה ניבאו הנביאים - אומר רבנו ז"ל: זו תהיה מלחמה תרבותית, פילוסופית - מלחמה בין האמונה בהקב"ה לבין הכפירה, עד שתתרבה הדעת ויאמינו כולם בהקב"ה, ואז: "וגר זאב עם כבש" - שלום כללי בעולם, אהבה ורעות, אושר ושמחה, ואיש תחת גפנו ותאנתו, בשלווה.

שוב אני חוזר: "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום - לא נפלאות הוא ממך ולא רחוקה הוא. לא בשמים הוא, לאמור מי יעלה-לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה. ולא מעבר לים הוא, לאמור מי יעבר-

לְנוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם וַיִּקְחֶזְקָה לָנוּ וַיִּשְׁמַעְנוּ אֶתְּהָ וַנִּעֲשֶׂנָּה. כִּי-קָרֹב אֵלַיְךָ הַדְּבָר
מְאֹד, בְּפִיְךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ. רְאֵה! נָתַתִּי לְפִנְיֶךָ הַיּוֹם אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-
הַטּוֹב, וְאֶת-הַמָּוֶת וְאֶת-הָרָע... וּבַחֲרַת בַּחַיִּים!!!

כל אחד יכול להגיע לזה בחיים חיותו... רק להתחיל. קצת ללמוד, קצת
להתבודד, קצת לקיים מצוות וכו' וכו'. כל זה יבנה לנו את הדעת; ובנין
הדעת היא הגאולה, כי כל הגלות והחסרונות - אינו אלא מחסרון הדעת,
היינו בגלל שאין לנו שכל, ולכן עושים שטויות.

כתבתי כל זאת, היות ויש צימאון גדול בעולם לצאת כבר מהמערכות
של חיי הריקנות שלימדו אותנו הגויים, ומי שמאמין למה שנכתב פה -
שיתחיל לקיים את הכתוב, ומובטח לו שתוך כמה חודשים יתחיל
להתנוצץ לו אור הגאולה בליבו - אור המשיח, כדברי רבנו ז"ל: בכל
אחד יש נקודה של משיח בליבו.

לא מבקשים מכם כסף ולא כבוד, לא לעזוב את דרך חייכם, לא להצטרף
לכת זו או זו, לא להחליף עבודה או ללבוש תחפושת כזו או כזו, ולא
כלום. תבחר לך את הדרך החיצונית המתאימה לך בחיים, אבל את
השכל של המשיח - תקבל. כל אושרנו ושמחתנו - רק לזכות ולראות
עוד ועוד אנשים שמתחילים לחיות באושר ושמחה. זה יהיה שכרי -
כאשר אזכה לשמחה כפולה ומכופלת כשאראה איך שתורתו של רבנו
ז"ל הביאה את החיוך לפנים העצובות של האנושות.

לפניכם - באתר - מאגר של חומר כתוב, מאגר עצום של שיעורי וידאו
ואודיו, שכולם מתעסקים רק בנושא הזה - איך להפוך את החיים לגן
עדן. רק פחות להתעצל, להאמין שיש תקוה. אפשר להינצל מהגלות
המרה - "להתאמץ" לשמוע לפחות שיעור אחד בשבוע מהמאגר הנ"ל,
ומובטח לכם שתוך כמה חודשים תתחילו לטעום את הטעם הנפלא של
הגאולה השלמה - גאולת הנפש, כמו שאמר רבנו ז"ל: מי שטעם יין
הונגרי - אותו לא יוכלו להטעות, כי אנחנו טעמנו היין הטוב.

אברהם ציון

תלפיה *** 40:

שלום לכבוד הרב,
מודה על המאמר הנפלא. ומברכת את הרב ב'פוצו מעיונתך חוצה',
שתורתך, תורת חסד, תורה של ארץ ישראל, תרבה ותפרוץ.

שלום לכבוד הרב.

הנני מבקש לדבר עם הרב בעניני שלום בית. אני מה שנקרא חזרתי
בתשובה מזה שש שנים ואשתי לא . אשתי קבלה זאת קשה מאוד. עד
היום לא משלימה ! אני יודע, טעיתי בדרך! הדבר הקשה ביותר הוא
טהרת המשפחה! אשתי אינה מוכנה בשום פנים ואופן.

ב'ה יש לנו שני ילדים נפלאים בני 7 ו-8.5. הילדים מרצונם שומרים
שבת. הגעתי לנקודה בה אינני יודע מה לעשות! פעמים הנני מוצא
עצמי במצב של ייאוש ממש! אשתי אישה ואימא נפלאה! רצוני לקבל
מכבודו הכוונה בכל העניין.

הנני צופה ומאזין לשעורי הרב פשוט נפלאה ! מאוד מחזק , נותן
כלים ודרך.

לי זה ממש נחוץ ועוזר.

המון המון תודה.

בברכת חודש טוב.

*** 41:

בעזרהי'ת

שלום לך.

הצטערתי מאוד לשמוע בצערך הגדול. אין דבר קשה מזה. עם כל זאת, ברור שזה מהלך אלוקי, לתיקונך הנצחי. לא סתם הקב"ה הכניס בליבה לענות אותך בעניין הברית. אם תחזיק מעמד, תנצח את החיים בגדול. אני יודע שזה קשה, ובודאי הקב"ה ילמד עליך זכות, והוא מבין אותך ואת מצבך, כך שבכל מקרה הוא לא ידון אותך. אם אתה עומד בהצלחה בשמירת הברית - זה נחשב אצל הקב"ה שעשית למענו לפנים משורת הדין, והוא יוציא ממך עוד דבר גדול. סוף סוף - העינוי יגמר.

כל מה שאני כותב לך - זה לא מחייב. זה רק בבחירתך, אם תרצה, כי במצב שאתה מדבר עליו - כל העולם לטובתך, וגם ההלכה מצדיקה אותך, כך שאתה יכול לעשות מה שאתה רוצה. רק, אני מדבר מצד התיקון הרוחני שלך. אם תוכל, תמשיך להיות בעל טוב ומכבד. כמה שיותר תשפיע עליה אהבת אמת, בלי כעס וטרוניות, שהיא לא תרגיש שום קפידה מצידך - כאילו אתה כועס עליה או אוהב אותה פחות בגלל המצב.

אשתך מאוד רגשנית, ומאוד רוצה את אהבתך וקרבנתך. כשחזרת בתשובה, נפל לה לתוך החיים 'מישהו', כביכול, שלקח לה את כל תשומת הלב שמגיעה לה - כל היחס, כל האהבה וכו'. כלומר, הדת תפסה לה את המרכזיות, ודחתה אותה למקום השני בחיך, לדעתה ולהרגשתה. לכן, אם תמשיך להשפיע עליה אהבה ויחס מעל ומעל הנורמלי, היא תבין, סוף סוף, שהיא לא הפסידה אצלך את הבכורה.

אני לא יודע במה אתה מתעסק כל היום. אבל, כשאתה בבית - תשתדל "לעזוב" לתקופת מה את ענייני הרוח, ולהיות בעל פשוט ואבא. שחק עם הילדים. תהיה יותר מְעוֹרָה בחיים שלה. תשתתף בחוויות שהיא אוהבת. תהיה יותר בסביבתה; עד שהיא תרגיש שאתה שלה במאה

אחוז.

זה – בינתיים, בגדול. יקח זמן, ובסוף היא תעקוף אותך ברוחניות.
בהצלחה,
אברהם ציון

תלפנה *** 41:

שלום לכבוד הרב.

שמחתי לקבל תשובת הרב. אינני חושב כלל וכלל על גרושים! {בעבר
כן}. ב"ה הרבה מאוד חיזוקים ומחשבה באו לי משעורי הרב וספרי
כבוד הרב שלום ארוש, שליט"א.

כל רצוני: לזכות יחד עם אשתי היקרה להביא עוד ילדים מתוך קדושה
וטהרה, לראות את משפחתנו הולכת לאורה ובאורה של תורה. ללא
ספק, ההתנגדות של אשתי גרמה לי להרבה התקרבות וחיזוקים.
לדוגמא, כל החיבור שלי לרבנו וגם הקשר בינינו [ההתכתבות] בזכותה.
בראש השנה האחרון נסעתי לאומן אך ורק כדי לבקש על העניין. הרבה
תפילות הרבה, קריאה, הרבה לימוד, וגם הרבה צער. כנראה שלא היה
ללא התנגדות שבא ממנה. אני מחכה ליום שצריך להגיע! כמו המשיח!
אנו יודעים שיבוא! אנו רוצים להביא את הגאולה. פעמים רבות עומדים
ולא יודעים כיצד להחיש גאולה זאת. כך אני מרגיש, הנני מודה לה'
שדברים בבית התקדמו בענייני תורה.

בקשתי מכבודו לקבל כלים ודרכים לקדם את הגאולה הפרטית.

הנני בן 45 אשתי בת 43 רואת חשבון במקצוע, משמשת כמנהלת כספים
בחברה ציבורית. זכינו לברכת כבוד הרב, רבי אלעזר אבוהצרה לחתונה,
והוא אמר לי תתחתן איתה אני מברך אותך.

בתודה מראש. בברכת חודש טוב.

...

הפח *** 41:

בעזרהי'ת

שלום ת...

תקיים את העצה מהמכתב הקודם - בהתייחסות של אהבה לאשתך.

תמשיך לשמוע שיעורים.

תרבה בהתבודדות, במקום בודד, לבד עם הקב"ה.

לאט לאט יזדכך מוחך, ותזכה לגאולה פרטית בקרוב בע"ה, ובמיוחד -

שאתה מקבל יסוריך באהבה.

אברהם ציון

הַנְּהַה הַכֹּלֶל - שִׁיעוּרֶיךָ כָּל אָדָם לְרֵאוֹת שְׂמֵעָהוּ לֹא

יְהִי עֶבֶב מְשִׁיחָא, דְּהִינּוּ לְעֵשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

וְלִתְקוּן מַעֲשָׂיו

(לקיטי מזהר"ו ח"א ע"ט)

לכבוד הרב שלום!

רבנו בהרבה מקומות מורה לנו לקשר עצמנו אם לצדיק, או אם לאיזו

מידה, וכי? בפשיטות, מה זה ההתקשרות הזו?

על מה צריך לחשוב כאשר אומרים הנני מקשר עצמי לדבר?

כל הברכות,

נ...

*** 42:

בעזרהי'ת

שלום ...

יש כמה מקומות שרבנו ז"ל מדבר על ההתקשרות. אצטט כמה מהם, ואשתדל להסביר את המשמעות של כל אחד בעצמו. עם כל זאת, השורש של הכל הוא אחד - חיבור ודבקות.

אומר רבנו ז"ל: 'וְצָרִיכִין לְקַשֵּׁר אֶת עַצְמוֹ עִם הַתְּנָא אוֹ הַצְּדִיק שֶׁחֲדָשׁ וְגָלָה זֹאת הַתּוֹרָה שְׁלוֹמֵד... עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת נְשִׁיקִין, וְנִשְׁיָקִין זֶה בְּחִינַת הַתְּדַבְּקוֹת רַוְחָא בְּרוּחָא' (ליקוטי מוהר"ן ח"א, יב). כלומר, בשעת הלימוד בדברי הצדיק, מחשבתך תהיה קשורה למה שאתה לומד. כלומר, שלא יוציא מפיו את הדברים באופן שחושב על עניין אחר. כמו כן, מחשבתו תהיה דבוקה בידיעה שהדברים שלומד עכשיו הם דברי הצדיק המסוים שחיבר דברים אלו; והתחברות על ידי 'נשיקין' - זו אהבה שאוהב את הצדיק - דבקות הרוח שבלבו ברוח שבלב הצדיק.

'שֶׁצָרִיכִין קִדְמֵי הַשְּׁנָה לְקַשֵּׁר עַצְמוֹ אֶל הָאֱמוּנָה, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת קְרִיאַת-שְׁמַע שֶׁעַל הַמַּטֵּה שְׁקוֹרִין קִדְמֵי הַשְּׁנָה; וְצָרִיכִין לְקַרְוֹתָהּ בְּכוּנָה, כְּדֵי לְקַשֵּׁר נְשִׁמְתוֹ וְלִהְכַנְיִסָּה לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּשִׁעַת הַשְּׁנָה, וְאִזִּי תִתְחַדֵּשׁ שְׁמִי' כפשוטו: ע"י קריאת שמע בכוונה, כלומר שמחשבתו 'תקשיב' למה שיוצא מפיו - ע"י זה, המחשבה, שהיא המהות שלו, מתחברת לדברי האמונה שמוציא מפיו, ואז הוא מקושר לאמונה.

'הַעֲקָר וְהִסּוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ הוּא לְקַשֵּׁר עַצְמוֹ לְהַצְּדִיק שֶׁבְּדוֹר, וְלִקְבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר - כִּי הוּא זֶה, דְּבָר קָטָן וְדָבָר גְּדוֹל; וְלִבְלִי לְנִטּוֹת מְדַבְּרָיו, חֵס וְשְׁלוֹם, יְמִין וְשְׂמָאל; וְצָרִיף לְהַשְׁלִיף מֵאִתּוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ, כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצְּדִיק וְהָרַב הָאֱמֵת; וְכֵן זְמַן שֶׁנִּשְׁאַר אֲצֵלוֹ שׁוּם שְׂכָל עַצְמוֹ - אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר עַדִּין לְהַצְּדִיק' (ליקוטי מוהר"ן ח"א, קכג). כלומר, לקשר עצמו

בצורה כזו שהוא והצדיק יהיו אחד - דבוקים כאחד, וזה - ע"י שיקבל את כל דבריו.

הבעיה - לך תמצא צדיק אמת בעולם של שקר, שתאוות ממון וכבוד פשטה כאש ואכלה כל חלקה טובה, ואינך יודע היכן האמת והיכן השקר, מי צדיק האמת ומי מפורסם של שקר... עד שתתגלה האמת; ומה שנשאר בינתיים - להתקשר לצדיק שנמצא בגן עדן, היינו לרבנו ז"ל, שפניו שכלו וחכמתו, דהיינו כל מהותו, בתוך ספריו - לציית אותו בכל מה שכותב בספרו, וזה נקרא שהוא מקושר אליו.

"וְהַעֲצֵה עַל זֶה - לְהִינָצֵל שְׁלֵא יִפִּילוּ אוֹתוֹ הַמְּלֹאכִים (ליקו"ת א) - לְקִשֵּׁר עֲצָמוֹ עִם נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל"...

ההתקשרות פה היא ע"י אהבה; כי האהבה עושה את האוהבים אחד, כמו שאמר רבנו ז"ל: כִּי אֲהַבָּה הוּא אֲתִדְבֹקוֹת רִוְחָא בְּרִוְחָא (ליקו"ת יב). וגם, הגימטריא של המילה 'אהבה' = א + ה + ב + ה = 13 + 5 + 2 + 5 = 13 = 'אחד' = א + ח + ט + ז = 1 + 8 + 4 = 13. אברהם ציון.

אחים יקרים, איך אפשר להיות באמת בשמחה?

זה כל כך קשה!!!...

אני בבעיה: ... עצבות.. ייאוש.

איך אפשר שלא להיות עצובים אם נכשלים כל הזמן? לא מצליחים פשוט בכלום...

*** 43:

בעזרהי'ת

שלום.

לזכות לשמחה?

ענוה, ענוה וענוה.

מי אתה חושב שאתה - שלא מגיע לך להיכשל כל הזמן בעבירות?
תגיד תודה שלפחות קיבלו אותך לעבוד בכיוב הרוחני. כנראה שאתה
אפילו לא מבין ש- "לישרי לב שמחה".

אם כבר היה לך אומץ להשפיל כבודך ולהתוודות על מצבך, אע"פ שזה
בעילום שם, יש לך סיכוי להתחיל לטפס מהביוב מעלה מעלה.

אומר רבנו ז"ל: עצבות היא מידה רעה, והקב"ה שונא אותה. כלומר,
ההחלטה להיות בעצבות או בשמחה נתונה ביד האדם. היא ככל המידות
האחרות של האדם, כמו כעס, גאווה, קמצנות, רחמנות וכו'.

כאשר האדם מעוניין, הוא יכול להפעיל את אחת המידות שלו ולהוציאה
לפועל; ומגלה לנו רבנו ז"ל שעצבות היא מידה רעה שהאדם בעצמו
מפעיל אותה ועושה את עצמו עצוב; וכשהוא עושה עצמו עצוב, לאט
לאט הוא שוקע במידה הזו והופך להיות 'מכור' אליה, עד שהוא נהנה
להיות עצוב ומדוכא;

וכאשר הוא מדוכא, הוא מחפש סיבות להרגיע את מצפונו לעצבותו,
ואומר: אני מסכן, עושה עבירות, לא הולך לי בחיים וכו'; וזה הוא עושה
מעצלות - הוא לא רוצה להתמודד עם המציאות, או לא רוצה לעבוד
קשה. הוא לא מאמין שהוא יכול להיות משהו מיוחד, כפי יצירתו
הנפלאה של הקב"ה. הוא מחפש חיים קלים, כביכול - שיתנו לו הכל
על מגש של זהב, ללא שום מאמץ, ולכן הוא מתחבא אחרי העצבות
ואומר לעצמו שהוא מסכן ועצוב - כדי להתפטר מהעול;

וזה בדיוק ההיפך מהאמת; כי איש הישראלי צריך להיות תמיד בשמחה.

אין לו שום סיבה להיות עצוב מכלום, כי הרי הוא מאמין בהקב"ה - שהכל בידו, וכל מה שנעשה עם האדם, ללא יוצא מן הכלל - הכל נעשה על ידי הקב"ה, באהבה אין סופית, כדי לזכות אותנו באיזה דבר נפלא שאין הפה יכול להסביר - חיים נצחיים של אושר אין סופי; ולזה יזכה כל אחד ואחד, יהיה מי שיהיה, כי הקב"ה - חסד בלי גבול. האם יש איזה סיבה להיות בעצבות? אלא, בגלל שהאדם לא מאמין שיש כח נפלא כזה שנקרא 'בורא העולם', אזי הוא לוקח את כל ה'תיק' של החיים על הגב שלו, ולוקח לעצמו את האשמה על מה שקורה לו בחיים, ומעציב עצמו, ומכניס עצמו לדכאון, כי איננו מאמין שהוא אהוב של הקב"ה, בן יחיד של הקב"ה, שבשבילו הוא ברא את כל הבריאה. אומר רבנו ז"ל: דרכו של הקב"ה - להסתכל על הטובות שלנו, ולהעלים עין מהרע שלנו, כי אנו בניו ואהוביו.

בעל אמונה פותח דף חדש בכל יום ויום. הוא לא סוּחב את העבר איתו, כי יודע שכל מה שהיה עד לרגע זה - הכל נעשה על ידי הקב"ה, לטובתי, אף על פי שהגיוני וההגיון האנושי לא יכול להבין זאת. אבל, עם האמונה הפשוטה והתמימה - אפשר לקבל זאת.

העיקר הגדול זה - להתאמן באמונה, עד שנגיע למדרגה שנהיה 'חברים' של הקב"ה, ונדבר איתו כְּדַבֵּר איש אל רעהו; ואף על פי שאנו נופלים למה שנופלים, מדי פעם, עלינו לבוא לספר לו את מה שעשינו, לפייס אותו (כביכול, כי דיברה תורה בלשון בני אדם), להתחבק אתו באהבה, כמו שמתחבקים עם אהוב, ולהתפייס איתו, כי "על כל פשעים - תכסה אהבה", והרי הוא אהוב אותנו אהבה אמיתית, ללא שום אינטרס;

ולכל זה מגיעים - על ידי ריבוי הפגישות איתו יתברך, דהיינו, ללכת לשדה, או למקום אחר שאין שם קליפות (בני אדם) שיפריעו לך להתאחד ולתנות אהבים עם הקב"ה. לך נא וראה את 'שיר השירים' - שיר האהבה הנפלא שחיבר שלמה המלך להקב"ה, בהיותו מתבודד בשדות ובכרמים: "הִבְיֵאֲנִי אֶל-בֵּית הַיַּיִן, וְדַגְלֹו עָלַי אֲהַבָּה: סִמְכוּנֵי

בְּאִשֵּׁי שׁוֹת, רְפֹדוּנִי בְּתַפּוּחִים, כִּי-חֹלַת אֶהְבֶּה אֲנִי: שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרַאשֵׁי,
וַיִּמְיֵנוּ תַּחְבְּקֵנִי וְכוּ'.

מועדים לשמחה, ויהי רצון שניגאל מגלותו של הלב בתוך העצבות,
אברהם.

הַפְנֵה *** 43:

אני בת, תודה זה מחזק.

בכל אופן, רציתי לשאול עוד משהו..

אומרים ששורש הענווה הפסולה זה גאווה, אתה יכול להסביר לי למה?
לא, לא עצלות. פשוט פחד.

וכן, ברור שצריך להשליך עצמך ולהאמין בהקב"ה, אבל לא סומכים
על הנס.

וכשברור לך שאתה הולך להיכשל, וככה זה ע"פ המציאות (מה לעשות,
חייבים להתייחס אליה) זה מייאש.

במיוחד אחד, אחרי ששנה וחצי מדברים ובוכים ומתפללים להקב"ה.
איכה?

הַפְנֵה *** 43:

בעזרה"ת

שלום רב.

בטבע כל אדם - לשאוף לשלמות, ושלמות - פירושו: להשלים את
חסרוננו; ומה נחסר לנו? לפני בריאתנו היינו חלק אלוקי ממעל.
כשנבראנו, נפרדנו מהקב"ה, והוא נחסר לנו, והוא - זה השלמות. לכן,
אנו שואפים לשלמות - להיות הכי טוב בכל, כדי לחזור ולהתחבר
להקב"ה, ואי אפשר להתחבר אליו, אלא אם תהיה שלם כמוהו;
ולמעשה, כל תיקון שאדם מתקן עצמו ומידותיו - הרי הוא מתקרב יותר

לשלמות, וממילא מתחבר להקב"ה; וההתחברות למקור החיים - היא זו שנותנת חיים ושמחה לאדם. האדם צריך להיות הכי טוב בכל, ולהאמין באמונה שלמה שהקב"ה הביא אותו למה שהביא, ונתן לו את כל מה שיש לו וכו'. אזי הוא מקבל חיות ושמחה, ונשלמים כל חסרונותיו, והוא חוזר להיות דבוק בהקב"ה; וזו מדרגת הצדיקים - שלא צריכים מאף אחד כלום, כי יש להם את הקב"ה; ולמדרגה זו יכול להגיע אפילו הקטן שבקטנים, כי כולם באים מאותו שורש.

אך יש פה בעיה:

כאשר אדם מתחיל לגדול ולהיות טוב במשהו - להתקרב לשלמות, להתקרב להקב"ה, אזי גדול איתו גם יצר הרע - הגאווה; כמו שאמרו חז"ל: ככל שאדם גדול - יצרו גדול ממנו. כאשר הגאווה גואה - זה המתכון "הכי טוב" לנפילה ולהתרחקות מהשלמות - מהקב"ה - מהחיות והשמחה, כי "אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד", כמאמר חז"ל. כלומר, כאשר האדם מתגאה ולוקח לעצמו כבוד על מעשיו הטובים והמוצלחים ועל התקרבותו לשלמות, אזי, במילים אחרות, הוא אומר להקב"ה: "ההצלחה ממני, ולא ממך. הגעתי למה שהגעתי בכוחות עצמי, ולא על ידך. אני קיים, ואתה לא, ח"ו". נמצא שהגאווה הרחיקה אותו מהתכלית - מהשלמות - מהקב"ה - מהשמחה והחיות;

כי כאשר האדם הזה נחנק נפשית, ומחפש שמחה וחיות, היכן הוא מחפש זאת? אצל האנשים. הוא חונף. הוא מספר להם סיפורים על הצלחותיו. הוא מחפש כבוד, שיתן לו שמחה וחיות; ובאמת, הוא מקבל כבוד, ועל-ידי זה הוא מקבל שמחה. אבל, הכבוד הזה זמני, קצר ופורח; כי האנשים התרגלו לסיפוריו ולמעלותיו, וזה מתיישן ומאבד את החן בעיניהם; ואזי, הוא שוב רץ להשיג עוד איזה מעלה, כדי שיוכל לספר להם ולקבל שוב חיות ושמחה. אם יש לו כסף, הוא מחליף את המוצרים שבהם התפאר לפני חבריו, כדי לחדש את הכבוד, וכך זה חוזר חלילה. כל ימיו הוא בעצבות וצער - תנו לי כבוד! אני נחנק!!!

וכך זה גם הכבוד המדומה שנותנים הבחורים לבחורות.

כאשר מחזר הבחור אחר הבחורה - עצם החיזור משרה הרגשה נעימה של חשיבות, של ערך עצמי, של 'אני משהו', ובשביל ההרגשה הזו היא חייבת לשלם; וכאשר נגמרת תקופת החיזורים, בא ההרגל, הריקנות, ההרגשה של חוסר ערך וחשיבות, וממילא אין חיות ושמחה. אז צריך מישהו חדש שיתחיל לחזר, ויגרום שוב להרגשה הטובה; וכך הלאה וכך הלאה, כמי ששותה מים מלוחים - שבתחילה נדמה לו שמרווה צמאונו, אך למעשה צמאונו גובר.

הפתרון שנתנה התורה להרגשה של חוסר ערך וחוסר חיות ושמחה שיש לאישה - על-ידי כמה עצות. למשל, "כל כבודה בת מלך - פנימה". כאשר האישה מייקרת עצמה (היפך זול), ומכבדת עצמה, אזי החן שלה והערך שלה מתעצמים; כי כך בנויה נפש האדם (ובמיוחד הגבר) - מה שקשה להשיג, מה שיותר יקר, מה שיותר מוסתר וצנוע - הוא בעל ערך יותר גדול. לכן, אישה כזו אינה זקוקה למחמאות, או לחיזורים כדי להרגיש טוב. מספיק לה החיות שבאה עקב ההרגשה של הכבוד וה'דיסטנס' שמשודרים לה מהסובבים אותה, כי ממי שמעריכים - שומרים 'דיסטנס', ומדברים אליו בכבוד ובהערכה.

אמרו חז"ל (י' שמעוני): "היה ר' מאיר אומר: מפני מה אמרה תורה 'נדה לשבעה'? מתוך שרגיל בה - קץ בה. אמרה תורה 'תהא נדה שבעה', כדי שתהא חביבה על בעלה ביום טהרתה כיום כניסתה לחופה". כלומר, התורה דאגה לערך והשמחה שתהיה לאישה מהחיזור של בעלה, על ידי שאסרה עליו להתקרב אליה, ואז היא לא בהישג ידו מתי שהוא רוצה, כדי שלא יקוץ בה; וממילא, ערכה עולה בעיניו. יש לו אליה 'דיסטנס', ואח"כ הערכה ואהבה, בכל חודש מחדש, כמו אותו יום שנכנסו לחופה; וזה ממשיך עד גיל הזקנה, ללא שום רצון ודמיון להחליף אותה באחרת, כי היא היקרה והמיוחדת.

אני מקווה שהבנת הרמז, אברהם ציון

בְּרֵאוֹתֶיךָ שְׁנוּי מַעֲשֵׂה - אֵל תֵּאֱמַר מִקְרָה
הוּא, אֵלֶּא תֵּאֱמִין כִּי לָהּ הַשְּׂחָת הַיָּם
יִתְבַּרְק. (ספר המדות, אֲמוּנָה)

הַפֶּנַח *** 43:

כן, הבנתי.

אבל כנראה שאני צריכה להסביר יותר באיזה נושא מדובר. אני אמנם קצת צעירה לשידוכים וכו', אני אספר במה מדובר.

לכל אדם יש שליחות בעולם, נכון? ואותו אדם צריך להתאמץ לקיים את השליחות ולקדם את העולם בדרך לגאולה. זכיתי, ונתנו לי להיות מדריכה של ילדים (בדרך לנוער..). בכיתה זו, יש איתי עוד מדריכה. ניסיתי, באמת שניסיתי, כמה שיותר לנסות ולהיות איתם ולהעביר להם ערכי אמת. אבל כלום... שנה וחצי ופשוט כלום. הם לא כ"כ סובלים אותי בלשון הפשוטה... הם רואים אותי ומעקמים את הפרצוף וכו'... ואני ממש לא מדברת על העניין הזה - שאני נפגעת וכו' ושזה עצוב. נצא כרגע מהבועה שלי, מצידי שלא יאהבו אותי, אבל לפחות שהם יקבלו משהו, שיקשיבו, שיעבירו לדורות הבאים, שיתחזקו... את המדריכה השנייה הם מאוד אוהבים, אבל מצד התוכן, אני יותר אחת שנותנת דגש על להעביר תוכן ואמונה וכו' והיא יותר בקטע של להתחבר אליהם. ויוצא, ששנה וחצי העברתי בלעשות - כלום, בלתרום כלום לעם שלי, לארץ שלי... כן, אני מחויבת למסגרת הזאת כי התחייבתי להיות מדריכה. וזה תופס לי הרבה שעות בשבוע... בקושי יש איזה זמן לדחוף איזו התנדבות או משהו.. אני משתדלת ללמוד תורה. אבל זה ממש מעט, לעומת מה שהייתי יכולה לעשות. הסתמיות הזאת, היא זאת שמביאה לי עצבות. לשמחתי, אני לא כ"כ רדודה שאני אהיה עצובה שאין לי כסף וכו', זה לא מעניין אותי. גם כבוד ותהילה...אני לא מחפשת את זה. אבל מה בן אדם ביקש בעולם? למלא את היעוד שלו? לתרום? להשפיע קצת לטובה על העם, לשנות מציאות..לקדם. וכלום.

אז שנה וחצי ללא מעש, בלי תרומה, בלי עשייה. וכשאיך התחדשות יש עצבות. וזאת העצבות שלי.

הקב"ה נתן לי שליחות באמת אדירה, להיות אחראית על קבוצה של

ילדים שנתיים... חבל שאני לא עושה שם כלום, לא מצליחה. וכאשר זה שורש המהות שלי בעולם, לפעול מתוך התורה, לקיים ולקדם, ואני לא מצליחה, אני ממש, אבל ממש כמו בן אדם מת. לצערי...

“כל מה שבעל הבית אומר לך עשה חוץ מצא”, או משהו כזה.

אז אני לא רצייתי לצאת, אבל זרקו אותי בכוח.

אז איך לא אתייאש?

הַפֶּנֶס *** 43:

בעזרה"ת

שמחתי לשמוע שלמרות כל המשברים שעוברים עליך, יש בך את האומץ והחוזק, על אף גילך הצעיר, להמשיך לעבר המטרות שהצבת לך. חזקי ואמצי! ההתמדה וההתחזקות תביא אותך למטרה, והמשברים והקימה מהם תביא אותך לדעת יותר גדולה.

אני מצטט לך שוב, מהדיבור הקודם, קטע שכולל בתוכו את סוד הבריאה. עייני בו שוב ושוב, ואז תביני שכל חיותך ושמחתך, והייעוד שלך, שאמור להביא לך אושר וטעם בחיים, נמצא בקטע הזה:

“בטבע כל אדם - לשאוף לשלמות, ושלמות - פירושו: להשלים את חסרונו; ומה נחסר לנו? לפני בריאתנו היינו חלק אלוקי ממעל. כשנבראנו, נפרדנו מהקב"ה, והוא נחסר לנו, והוא - זה השלמות. לכן, אנו שואפים לשלמות - להיות הכי טוב בכל, כדי לחזור ולהתחבר להקב"ה, ואי אפשר להתחבר אליו, אלא אם תהיה שלם כמוהו; ולמעשה, כל תיקון שאדם מתקן עצמו ומידותיו - הרי הוא מתקרב יותר לשלמות, וממילא מתחבר להקב"ה; וההתחברות למקור החיים - היא זו שנותנת חיים ושמחה לאדם. האדם צריך להיות הכי טוב בכל, ולהאמין באמונה שלמה שהקב"ה הביא אותו למה שהביא, ונתן לו את כל מה שיש לו וכו'. אזי הוא מקבל חיות ושמחה, ונשלמים כל חסרונותיו, והוא

חוזר להיות דבוק בהקב"ה; וזו מדרגת הצדיקים - שלא צריכים מאף אחד כלום, כי יש להם את הקב"ה; ולמדרגה זו יכול להגיע אפילו הקטן שבקטנים, כי כולם באים מאותו שורש".

אל תקפידי על חברוטייך המקנאות בכך. תלמדי עליהן זכות. אולי באמת כל חיותן ושמתן - לינוק מהצעצועים של הילדים שאיתם הן מתעסקות. הגביהי עצמך. התעלי מעל הקטנוניות הזו. תתחברי להקב"ה בדיבור - ספרי לו את לבך, ותהיי מאושרת עד אין סוף, כאשר תקלטי את האהבה הנפלאה שהקב"ה אוהב אותך, כבתו.

סתם צצה: תעסקי הרבה בכתיבה. נראה לי ששם ייעודך.

שבת שלום,

אברהם ציון

הַפֶּסַח *** 43:

תודה רבה כבוד הרב.

אני ח"ו לא מקפידה על אף אחד.

בשנה האחרונה ירדתי הרבה באמונה, כמובן שאני מתפללת, אפילו יותר מהרגיל, אבל נראה כאילו ההשגחה הפרטית נעלמה... אחרי מאות פעמים שמתפללים ומתפללים והדברים נעשים יותר גמורים, כבר יש הרגשה שאין טעם להתפלל.

ויותר מזה, יש לי ספק גדול מאוד שעוד לא הצלחתי לפתור אותו.

אחרי האסון הגדול, ההתנתקות מחבל עזה ומצפון השומרון התחלתי לחשוב - אם כ"כ הרבה תפילות ותחנונים ועצרות תפילה, ונדרים ומעשים טובים נעשו בשביל שלא יקרה הגירוש הנורא, וזה בכל זאת קרה, אז מי אני, הקטנה, תצליח לעשות משהו עם התפילות שלה!?

כבר שנה שלמה אני מתפללת, מתחננת, אני מנסה כ"כ לחזור בתשובה - (אני דתיה כמובן, זה במובן של "החזירנו בתשובה שלמה לפניך"),

להיות בן אדם יותר טוב וכו'...ונשאר לי רק עוד קצת זמן להיות מדריכה.
ואם הקב"ה יחליט לא לקבל את התחנונים כמו מה שקרה בגוש קטיף?

אני אשתגע!!

אלי אלי למה עזבתני?..

איפה "שלוחי מצווה אינם ניוזקים"? איפה "הבא לעשות מצווה מסייעין
בידו"?

הַפֶּנֶק *** 43:

בעזרה"ת

צר לי בצערך.

אחרי כל השאלות ששאלת על הקב"ה: איפה? ... איפה? וכו', פשוט
שתבוא מצידו השאלה: איפה האמונה!

איפה האמונה היסודית ש- "כל דעביד רחמנא - לטב עביד"? כל מעשיו
של הקב"ה הם לא רק לטובה, אלא הם עצמם טובה, בדיוק באותו אופן
שבו נעשים, אע"פ שלפי דעתך זה לא טוב - מה שעשה; ואיך הגירוש
יכול להיות דבר טוב? וכו' וכו' גם בשאר האסונות (ה' ירחם ויציל
להבא) שקרו לעם ישראל, כמו מהנאצי - חיית טרף מטורף, ימח שמו
וזכרו. אעפ"כ, כל מה שעשה הקב"ה - הוא עצמו הטוב הגמור. אם
תנסי להבין את זה בשכל, חבל על הזמן. ההגיון שלנו - האנושי - לא
יכול להבין את ההגיון העל-אנושי. לכן הדברים נראים לנו רעים
ואכזריים. אבל, אחר שתיגמר ה"הצגה" הגדולה הזו, ניפגש כולנו
מאחורי הקלעים - גם המגורשים וגם המגרשים, גם הטובים וגם הרעים
וכו', "... היינו כחולמים".

"אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רינה" (תהלים קכו) - כשנבין את הבדיחה
המצחיקה, ונקבל כולנו שמחה אין סופית ממה שנבין אז - את כל המהלך
שהשתעשע בו הקב"ה, להביא את העולם לתכליתו; וכל מה שקרה,

בלי יוצא מן הכלל, במשחק החיים על הבמה הקטנה, ייראה לנו כמו שאנו רואים היום סרט מצויר - ציור אחד דוחף ציור שני, ציור דורס ציור, ופתאום הוא קם לתחייה; מכונית מתרסקת, ומתיישרת פתאום; כל מה שאנו מכירים מצוירים האלה. אז, כשתרבה הדעת, נצחק על העולם.

לגבי תפילותייך: אומר רבנו ז"ל: ... אין לאדם לדחוק את עצמו על שום דבר, אלא יבקש בתחנונים. אם יתן לו השם יתברך - יתן, ואם לאו - לאו'. כלומר, גם התפילה צריכה להיות באמונה ובענוה. אני מבקש ממך, הקב"ה, אבל אעפ"כ, תעשה מה שאתה רואה לנכון, כי אני מאמין בך באמונה שלמה - שאתה יודע יותר טוב ממני מה טוב.

אע"פ שיש, לכאורה, סתירה בדבריי אלה, אין שום סתירה למי שיש דעת להבין את סודו הנפלא של הקב"ה.

אברהם ציון

הַפֶּנַח *** 43:

בוודאי שאתה צודק, ולמדתי את הדברים האלה כבר הרבה זמן. עצבות נועלת שערי שמיים - נכון? אז אולי באמת התפילה שלי מגיעה למעלה?...

אני לא הטיפוס שתגיד לעצמה: "תשמחי!!! לא נורא שרע עכשיו"... כי אחרי הכול, המציאות נשארת, כבוד הרב. אני לא יכולה להתעלם ממנה. אני לא מסוגלת להגיד לעצמי - יש בעיות, לא נורא, נשכח הכול, נתחיל הכול מחדש. אני נכנסת עמוק עמוק לבעיה ומנסה לפתור אותה משם, אני מנסה להתמודד עם הבעיות, וכשלא מצליחים העצבות רבה... והעצבות גוררת אחריה עוד כל מיני חולאים רעים, ה' ישמור. בעיות בכל תחום שרק אפשר... בריאות, נפש, לימודים... הקב"ה נתן לי שליחות, ויש לי מניעות, אני לא מצליחה לעשות אותה - אז בשביל

מה הוא שלח אותי לשם? בשביל מה אני בכלל נמצאת כאן? במילא אין לי השפעה על כלום, אני לא תורמת שום דבר לטובה כאן. רחמנא ליצלן... אין שום תכלית- הבל הבלים אמר קהלת, הכול הבל... הכל הבל. אין חדש תחת השמש...מה שהיה הוא שיהיה. אם הייתי יודעת שהסבל שלי הוא עובר עלי בשביל עם ישראל, הייתי יכולה להתמודד, הייתי אפילו שמחה.. הקב"ה מצרף מחשבה למעשה. (?), תיאורטית יש לי הרבה מעשים, אם כך... אבל בפועל, לא. בכל אדם גלום פוטנציאל אדיר, כל אחד הוא עולם ומלואו, ואדם שלא מוציא את הכישורים שלו מהכוח אל הפועל, זה מעילה בדבר ה'... אתה לא מקיים את השליחות שנתנה לך. אני כל יום, שעה שעה, רגע רגע, מועלת בדבר ה'... מישהו יכול להבין איך זה יכול להטריף בן אדם?? אני אפילו לא יכולה להשתתף בצרת הציבור, בשמחות הציבור כי אני כ"כ עסוקה בעצבות שלי!

הרב סולוביצ'יק כותב על זה בספרו "איש האמונה"... התיקון לסבל הוא להשתתף בסבל עם הציבור, להרגיש תחושה כלפי כלל ישראל.. וזה עוד יותר גורם לי לעצבות, שאין לי את העניין הזה של כלל ישראל, נשמת האומה כמו שהרב קוק מכנה את כנסת ישראל..

"כל מקום שיש בו איזה חיסרון זה מקום שלא התפללו עליו כלל, או לא התפללו עליו מספיק..."נראה לי ר' נתן או ר' נחמן כותב את זה איפשהו, פעם שמעתי.. מאיפה אני יודעת כמה זה נקרא "מספיק"? אולי בגיל 60 אני אצליח למלא את מכסת התפילות שצריך כדי להשלים את החיסרון? ואז מה? זה לא חיים של עשייה!! זה לא חיים של קודש! של תורה, של אמונה...של אמת. הרב, מה לעשות? זו פגימה במהות שלי! בתכלית. בנקודה היהודית...

עצבות הוא מדָה רָעה מָאד; ומה שְהאָדָם
אינו נוסע לְהַצְדִיק - הוא מַחַמֵת עֲצוֹבוֹת
וּכְבוֹדוֹת; וְכֵן מֵה שְאינו מַתְפַּאֵל כְּראוֹי
הוא מַחַמֵת עֲצוֹבוֹת וְעֲצוֹלוֹת, הֵינּוּ מַחַמֵת
חֶסְרוֹן אֲמוּנָה. (לקוטי מוהר"ן ח"א קנ"ה)

הַפֶּנַּק *** 43:

בעזרהי'ת

שלום לנפש הטהורה המתייסרת.

כל הצער שאת מספרת - עבר עלי, ויותר. לכן, תהיי בטוחה שאני מבין אותך, לא רק בשכל, אלא אפילו מרגיש את צערך.

אני רוצה להגיד לך, שלמרות כל מה שאת מספרת, יש פתח תקוה שדרכו אפשר לעבור ולצאת אל האור הנפלא שמאיר בעולם - אורו של הקב"ה - אור שגנזו הקב"ה לצדיקים - אור האושר הנפלא שזכה לו אדם הראשון בגן עדן.

אך היות שאת נמצאת בעולם חשוך, אינך רואה את הפתחים שדרכם אפשר לצאת; כי יש בודאי פתחים. אותם פתחים שדרכם נכנסת לחושך - הם הם אותם פתחים שדרכם תוכלי לצאת אל האור, כדברי רבנו ז"ל (ליקו"א קי"ב). ובודאי היית פעם באור. זכרי את התקופות בימי הילדות שלך המאושרים, כאשר היית תמימה ולא עבדת עם שכל כלל.

אי אפשר על רגל אחת להסביר את הדרך אל האור, כי הרי זו תכלית כל הבריאה, ואל זה מנסה האנושות להגיע כבר כמה אלפי שנים, כל אחד בדרכו. תורתנו הקדושה היא הכלי אל האור. היא המלמדת אותנו איך לחזור לחיי הגן עדן, עוד בעולם הזה.

ואם תאמרי "הרי הרבה עוסקים בתורה, ולא זכו לאור". אמת דיברת. הפגם אינו בתורה, אלא בדרך שאותם לומדים מבינים אותה; כי הרי אמרו חז"ל על הפסוק "וזאת התורה אשר שם משה": זכה - נעשית לו סם חיים; לא זכה - סם המוות.

ברוך ה'! זכיתי ללמוד מדרכו של רבנו ז"ל את הדרך לגן עדן - הדרך לסם חיים, ואני חי אותה בפועל; ואני מברך את כל הנמצא במציאות - שיזכה להיות מאושר כמוני.

בכל העניין של הפצת התורה - בשיעורי תורה, הפצה בדיסקים וגם

הפצה באתר - אני מנסה לזכות את כל מי שרוצה להיכנס לדרך הנפלאה הזו. אני מעיד שכבר יש כאלה שזכו גם הם להיות מאושרים ולצחוק מכל העולם שהינו 'הבל הבלים'.

למה אני מספר לך כל זאת? כדי לחזק אותך ולהכניס בלבך רצון להתמיד בדרכו של רבנו ז"ל, ואני מבטיח לך שאם תמדי, עוד תרקדי משמחה על שזכית להיוולד בעולם.

באופן כללי, אי אפשר לתקן שום דבר בבריאה שמחוצה לך, כלומר את כל הקלקולים והבעיות והצרות והייסורים שבאים לך מהמתכונת שבה נברא העולם, כי העולם הוא שלם בתכלית השלמות, ורק מפני שהמח שלנו מקולקל, הוא מתרגם את המציאות כך. התיקון היחידי הוא בתוך המח, והדעת והלב שלך. ברגע שתזכי לתיקון הזה, פתאום תבחיני בעולם הנפלא שמתגלה לנגד עיניך. אי אפשר להוכיח זאת, כי כל זה עניין של חוויה אישית העוברת על האדם; ודעי שכל הגן עדן והגיהנום והעולם הבא - כל כולו הוא חוויה אישית שיחווה כל אחד מאיתנו. יש עוד הרבה מה לדבר, אך נמשיך בפעם אחרת. הגיעה זמן תפילת המנחה.

חזקי באמונה,

אברהם ציון

תצפי בשיחות וידאו 'באתר קול הנחל', ותמצאי מרגוע לנפשך.

הַנַּחַל *** 43:

רגע, לא הבנתי.

אתה אומר בעצם שהעולם שלם?

אבל אחרי חטא אדם הראשון העולם ירד מזדרגה. לפי מה שלימדו אותי כל השנים, העולם חסר, והאדם תפקידו לתקן את העולם.

אין הכוונה שיש פגימה בבריאה - שהדברים לא נבראו מלכתחילה

בצורה טובה, אלא שהעולם ירד ממדרגתו אחרי חטא העגל ונעשה חסר, ואנחנו תפקידנו לקרב אותו לשלמות - לגאולה השלמה. (גם האר"י הקדוש זצ"ל כתב על זה משהו, ניפוץ הכלים או משהו כזה...ניצוצות).

אחד הדברים הכי קשים, שאני הכי מתנגדת אליהם הוא שאומרים לי: "מה לעשות, ככה זה בחיים, תלמדי להשלים עם זה"..

אין אצלי דבר כזה להשלים עם דברים. יש לנו חופש בחירה! הנה נתתי לפניך את הטוב ואת הרע.. את החיים ואת המוות - ובחרת בחיים.

אני לא חושבת שהדברים כאן לא ניתנים לשינוי. אני לא חושבת שבני האדם נבראו פסיביים כדי להיות פסיביים.

ברור שגם המוח שלנו חסר, ואנחנו מתקנים גם את עצמנו.

אבל בסופו של דבר אנחנו בונים את העולם.

כל אחד מאיתנו הוא פרט שבונה את הכלל.

הקב"ה רוצה שנפעל, שנשאף, שנעשה, שנשנה.

כן, אני עשירה. כל אדם יכול להיות עשיר.

אבל לצערי אני עוד לא שמחה בחלקי. עוד לא... כי תמיד אני שואפת לעוד, וככל שגדל הפער בין השאיפה למציאות הנפילה יותר גדולה.

חזק ואמץ!

תודה רבה.

הַפֶּק *** 43:

בעזרהי"ת

שלום לחכמה.

כתבת: "רגע, לא הבנתי" - אמת! כלל וכלל לא הבנת.

כתבת: "אתה אומר בעצם שהעולם שלם?" - אמנם כן! שלם בתכלית השלמות.

כתבת: "ברור שגם המח שלנו חסר, ואנחנו מתקנים גם את עצמנו" - לא 'גם', אלא רק המח שלנו חסר, כי הוא זה שמתרגם את המציאות כפי שמתרגמה. בדומה למרכיב משקפיים כהות, שטוען שהעולם כהה. הוא צודק, מבחינתו, אבל מבחינת המרכיב משקפיים בהירות - זה נראה אחרת. העולם בכללותו ובמתכונתו אין לו שום 'מראָה'. הכול תלוי במשקפיים של הרואה, ותיקון חטא אדם הראשון הוא תיקון המשקפיים.

כתבת: "לצערי אני עוד לא שמחה בחלקי. עוד לא... כי תמיד אני שואפת לעוד" - למה שלא תשמחי במה שיש ותשאפי לעוד? הרי, לפי שיטתך, לעולם לא תהיי שמחה בחלקך, כי לכל המעלות הכי גדולות שתגיעי - תמיד יש עוד ועוד, עד אין סוף. זה לא חכם - אם לא תתחילי לאכול וליהנות מהפרוסה שהגישו לפניך, מפני שאת שואפת לכל העוגה.

מה שאני רוצה לומר לך, בגדול: כל ידיעותיך אמיתיות, והן ידיעות השייכות לעולם העשייה. יש ידיעות ששייכות למי שחי בעולם היצירה. כמו כן, יש ידיעות ששייכות למי שחי בעולם הבריאה, וכן למי שחי בעולם האצילות. כדי לעבור מעולם לעולם, צריך ללמוד את ה'שפה' של העולם החדש, כלומר לשכוח את ה'שפה' שאת מכירה, וללמוד את ה'שפה' החדשה.

הגן עדן העליון הוא בעולם האצילות.

תעשי את עצמך כלא יודעת כלום, כמו אחת שבפעם הראשונה שמעה על יהדות. תתחילי לשמוע או לצפות באתר בשיעורי הוידאו, שכולם,

בלי יוצא מן הכלל, מלמדים איך לחיות בעולם האצילות, ואז בודאי לא תהיה לך התנגשות בדעתך בין הידיעות המוכרות לך לידיעות שאני מנסה להעביר לך.

אברהם

תלמה *** 43:

טוב, תודה רבה רבה על העזרה. הדברים האלו נשגבים מבינתי...
אשריך ישראל!!!! יישר כח על האמונה והנכונות לעזור!
אני אנסה להמשיך את חיי בפשטות.
כל הישועות! שבת שלום!

הנח *** 43:

בעזרהי"

שלום רב.

תשתדלי לא להמשיך את חייך במתכונת הזו - כי את לא חיה בפשטות; ולהיפך, את חיה עם חכמות וחכמות, בלי סוף, והן אלה שמצערות אותך לאורך כל הדרך.

זכרי את מה שכתבתי לך בתחילת האשכול הזה: "ענוה, ענוה, ענוה", בלי להיות חכם בעיני עצמו.

"כָּל־גָּדוֹל וְיָסוּד וְעָקָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם - לְהִיּוֹת תָּם וְיָשָׁר וְכוּ', לְעַבֵּד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְחִקְרוֹת, כָּל־כָּל־לֹא. גַּם מִחֲכָמוֹת שֵׁישׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּעִצְמוֹ צָרִיף לְהִרְחִיק מֵאֵד, כִּי כָל אֱלוֹ הַחֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שֵׁישׁ לְהִנְכַנְסוֹן וּמִתְחִילִין קֶצֶת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵינָם חֲכָמוֹת כָּל־ל, וְהֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטוּתִים וּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים, וְאֵלוֹ הַחֲכָמוֹת מִפִּילִין מֵאֵד אֵת הָאָדָם מְעִבּוּדַת הַשֵּׁם....

ובְּאֵמֶת, אַחַר כָּל הַחֲכָמוֹת, אֶפְלוּ מִי שִׁוְדָע חֲכָמוֹת בְּאֵמֶת, אַחַר כָּל

הַחֲכָמוֹת, צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלַעֲבֹד אֶת ה' בְּתַמִּימוֹת בְּפִשְׁטוֹת
גְּמוּר, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת; וְזֶה הִיא הַחֲכָמָה הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּכָל הַחֲכָמוֹת - לְבָלִי
לְהִיּוֹת חָכֵם כָּלֵל, כִּי בְּאַמְתָּ, אֵין חָכֵם בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֵין חֲכָמָה וְאֵין
תְּבוּנָה נְגִדוֹ יִתְפָּרֵד' (לִיקוּ"ת מֵד).

חֲזָקִי וְאִמְצִי בְּאִמּוֹנָה פְּשוּטָה, וְתַתְּחִילִי לִפְתַּח יַחְסֵי יְדִידוֹת עִם הַקְּב"ה,
דְּהֵינּוּ לְהַתְּחִיל לְהִיּוֹת זְקוּקָה אֵלָיו, לִפְתּוֹחַ פִּיךָ וּלְדַבֵּר לִפְנֵי אֵת הַרְהוּרִי
לִיבְךָ, לְבַקֵּשׁ לְהַתְּחַנֵּן וּלְרַצוֹת אֵת קִרְבָּתוֹ בְּאִמְתָּ.

שְׁמֵרִי דְבָרִים אֱלֹהִים, כִּי אֲעִ"פּ שְׁאֵין הַדְּבָרִים עוֹשִׂים עֲלֵיךְ רוּשֵׁם כַּעֲתָּ,
כַּשֶׁתְּרַבֵּה דַעְתְּךָ, עִם הַגִּיל וְנִסְיוֹן הַחַיִּים, אֲוִלִי תִזְכִּי לְהַבִּין אֵת הַעֲצוֹת
הַנִּפְלְאוֹת וְהַיְקָרוֹת שֶׁנֶּאֱמָרוּ לְךָ כֹּאן - עֲצוֹת אֵיךְ לְהַעֲבִיר אֵת הַחַיִּים
בְּאוֹשֵׁר וּשְׂמִחָה.

אֲוִלִי לֹא שָׁמַת לִבִּי. בְּכָל הַדּוֹ-שִׁיחַ הַתְּמִים, לְכַאוּרָה, שֶׁהִיָּה לְנוֹ, שֶׁתְּלַתִּי
לְךָ טִיפֵי שֶׁכֵּל שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כְּדֵי לְהוֹצִיא אוֹתְךָ מֵהַדְּכָאוֹן וְהִיאֹוֹשׁ שֶׁהִיָּת
בוֹ; וּבִרְוִיךָ ה', מֵהַצְּהָלָה וְהַשְׂמִחָה וְהַתְּחַדְּשׁוֹת שֶׁמִּבְּצָבְצִים בֵּין שׁוֹרוֹת
דְּבָרֵיךְ דְּלַעֲיֵל, נִרְאֶה שֶׁהַמְּטָרָה הוֹשֵׁגָה. לְכֹן, אֲנִי חוֹזֵר לְהַדְּגִישׁ: אֵל
תִּשְׁתַּמְשִׁי בְּשֶׁכֵּל וּבַחֲכָמוֹת, כִּי הֵם יַחֲזִירוּ אוֹתְךָ (ח"ו) לְמִצַּב הַקּוֹדֵם.

מִתְּפַלֵּל לְהַצְּלַחְתְּךָ. שְׁבַת שְׁלוֹם,

אַבְרָהָם צִיּוֹן

אֲוִמַר רַבִּי נַחֲמָן:

אֵל-יְיָ עֲצֵת הַרְצִיקִים תְּבִיא לְאַמְתָּ וְאֵל-יְיָ-יְיָ תְּבִיא
הַסְּאֵלָה, כִּי אֵל-יְיָ עֲצֵה שְׂמֵחָה אֲמַנּוּ מִקְּבֵל שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
שֶׁל הַרְצִיק וְאֵל זְכוּתָה לְאַמְתָּ, כִּי הַשָּׁמַיִם שֶׁל הַרְצִיק
וּמִקְּבֵל "כֵּלָו זְכֵה אֲמַת" וְאֵי קוֹסִי מוֹפֵי"ן קִמָּא ז

לכבוד הרב שלום!

רבנו כותב בתורת 'אזמרה', "כי בודאי ראוי לאדם להגדיל שמחתו מאוד בכל נקודה ונקודה טובה מקדושת ישראל שמוצא בעצמו עדיין..."
הרב, כבר שנים שאני מנסה לשמוח בנקודות הטובות אך תמיד חוזר ונשנה המצב שאם יוצא לי לקרוא על מעלת איזה נקודה, או לשמוע מרב או חבר, אז זה מלהיב בהתחלה לכל היותר יומיים. לאחר מכן שאני מנסה לעורר את מעלת הנקודה לבדי לעצמי אז אין לב.
לא מצליח להרגיש גם את המצב שהמצוות זה רק מאהבת חנם, כי לא מגיע בדין.

מה עושים כבוד הרב?

*** 44:

בעזרהי'ת

שלום ידידי היקר.

לפני כמה שנים הייתי רועה צאן בהרי הגליל. דבר מאוד מעניין היה קורה עם הכבשים במרעה.

כשהייתי מוביל אותם לשטח מסוים, אע"פ שהוא היה מלא עשב, הם היו אוכלים כמה דקות, ועוברים לאכול במקום אחר; ושוב כמה דקות אוכלים במקום השני, ועוברים למקום השלישי.

היות שרבנו ז"ל אומר שאיש הישראלי צריך להסתכל בשכל של כל דבר כדי להבין את הקב"ה ולהתקרב אליו, ביקשתי מהקב"ה שיסביר לי את השכל שבו הוא מנהיג את המהלך הזה;

והנה האיר בדעתי איזה שכל:

אומר רבנו ז"ל (ליקו"א רנ"ז): המאכלים - יש להם חיות מזה שהאדם אוכל אותם ומקבל חיות מהם.

כלומר, היות שהכבשים נבראו למאכל, כל רצונם וכל החיות שלהם - לשמש בתור אוכל. לכן, הם אוכלים ואוכלים, בלי לעצור; ואפילו כשהם לא במרעה, הם מעלים גרה וממשיכים ללעוס, כי הם רוצים להיות שמנים ובמשקל גדול, כדי להרבות אוכל בעולם - כי לכך נבראו. כלומר, הקב"ה ברא אוכל שמייצר אוכל ומוליד עוד אוכל, ומתפתח מעצמו.

מה השכל והחכמה האלקית שמפעילה את הצאן להתנהג כך?

אומר רבנו ז"ל (ליקו"ת לט): צריך להתבונן בפרטי הבריאה: בתבנית האיברים ובנין וקומה ודמות וכו' של כל דבר ודבר - להתבונן בהם גדלות הבורא יתברך, ולעבדו יתברך על-ידי זה.

נתבונן בפרטי האיברים של הכבש: העיניים של הכבש ממוקמות בצדי הראש, ולא קדימה. לכבש אין ידיים להגיש המאכל לפיו, ולכן הוא צריך להתכופף עד שפניו צמודות ממש למאכל.

כאשר הפנים צמודות לאוכל, הכבש לא רואה את האוכל, כלומר, הוא אוכל כמו העיוור. זאת ועוד - עיניו, בשעת האכילה, מביטות למרחק, לכל מה שנמצא משני צדדיו;

ואומר רבנו ז"ל (ליקו"א יג, וכן רעו), על פי חז"ל, שעיוור אין לו שובע; כי מי שלא רואה את האוכל, אע"פ שקיבתו מלאה, הוא נשאר רעב, כי השובע נובע ממראה העיניים, כמו שכתוב: טוב מראה עינים מהלך-נפש (קהלת ו). אם הנפש לא שבעה מהתענוג של המראה והטעם והריח של האוכל, הוא נשאר רעב.

נמצאנו למדים: שהקב"ה, בחכמתו, ברא את הכבשים דווקא בצורה הזו - שלא יראו המאכל, כדי שירצו להמשיך לאכול בלי סוף, כדי לשמש

בתור אוכל, והיות שהעיניים שלהם בצד, הם חושבים שהיכן שאכלו - נגמר האוכל, והם רצים לאכול במקום אחר. יוצא, איפוא, שמכל שטח הם אוכלים את העשב הכי משובח.

מצירוף דברי רבנו ז"ל במקומות שונים, משמע שיש כאלה שעובדים את ה', ואף על פי כן אין להם חיות, ומרגישים תמיד רעבים וחסרים, ודבר זה גורם להם ללכת ולחפש כל פעם עבודה אחרת - אולי היא תתן להם חיות; כמו שמביא רבנו ז"ל במעשה של ה'חכם ותם' - שהחכם החליף כל פעם עבודה, ואילו התם נשאר במלאכת הסנדלרות עד שהגיע לתכלית; כי התם "ראה בעיניים" את כל מה שעשה, והעריך מאוד את עבודתו, אע"פ שעשה מנעל עקום עם שלוש קצוות (עיין בסיפור), ואילו החכם לא "ראה בעיניים" את מה שעשה, ולכן נשאר תמיד "רעב".

אומר רבנו ז"ל (ליקו"ת פו): שיש שנדמה להם שהקב"ה קטן, לכן הם צריכים לעשות עבודות קשות כדי לספק את הרגשתם, ורק עבודות כאלה משמחות אותם; לכן הם מחפשים כל הזמן "לטוס למעלה למעלה" לעניינים "כבדים". אבל מי שיודע מגדולת ה', ושהקב"ה לא בא בטרונאי אל בריותיו, וכל מה שאתה עושה למען ה' - זה דבר נפלא ועצום בעיניו, אזי יש לו חיות ושמחה מכל מה שעושה.

יש עוד הרבה לדבר ולכתוב בנושא, אך מוכרחים לעשות צמצום. על כל פנים, ידידי, תשבח ותפאר ותעריך את כל מה שאתה עושה למען ה', כי באמת יש לו שמחה גדולה - שבעולם כזה חשוך יש מי שמאמין בו.

עם סבלנות ועיקשות, בסוף תצליח להיכנס לחיי הגן עדן שיש כאן. אברהם ציון

אומר רבי נחמן:

דע, כי כל רועה ורועה יש לו נגון מיוחד לפי העשבים ולפי המקום שהוא רועה שם, כי כל בהמה ובהמה יש לה עשב מיוחד, שהיא צריכה לאכלו. ולפי העשבים והמקום שרועה שם, בו יש לו נגון. כי כל עשב ועשב יש לו שירה שאומר, שזה בחינת פרק שירה, ומשירת העשבים נעשה נגון של הרועה. גם הנגון הוא טובה להרועה בעצמו, כי מתמת שרועה הוא תמיד בין בהמות, היה אפשר שימשיכו ויורידו את הרועה מבחינת רוח האדם לרוח הבהמיות, הינו לעצבות, וזהו עקר הנגון - ללקט ולברר הרוח טובה. כי האדם צריך לדון את עצמו לכף זכות, ולמצא בעצמו איזה נקדה טובה עדיו, כדי לתק את עצמו שלא יפל לגמרי, וישמח את נפשו במעט הטוב שמוצא בעצמו, ועל-ידי-זה נעשין נגונים, בחינת מנגן בכלי זמר, שפולקט הרוח טובה מן הרוח נבאה לעצבות רוח

(ע"פ ליקוטי מוהר"ן תניינא ס"ג; שם קמא רפ"ב)

הַפֿענע *** 44:

לאַחר מספֿר חודשים:

כל חודש ניסן הלכתי עם התורה "אזמרה", המשכתי ללמוד עליה בעיון ולרכז את התפילות על קיום.

יום אחד בעבודה מול המחשב הייתי בדכדוך בלי סיבה ברורה, שמתי אזניות והשמעתי לאוזני מחרזות שירים חסידיים מקוריים ופתאום מצאתי עצמי בשמחה ורצון להודות ולהלל להשם, וכך עשיתי. הלכתי לאיזה מקום מבודד ובמשך כ 10 דקות הודיתי והיללתי. מזה למדתי למעשה כיצד הניגון מביא לתפילה ככתוב שם.

אך לצערי הניגון של אזמרה הוא תוצאה של בירור פרטי פנימי ע"י המחשבה ולא מקור חיצוני. כלומר שע"י שמוצא בו נקודה טובה ודן את עצמו לכף זכות וממשיך ללקט כך נקודת טובות וכו'... לא יודע איך להוציא את הניגונים הללו.

מה בכלל עושים עם הנקודה טובה לאחר שמוצאים? איך במחשבה מלמדים זכות? לא ברור?

אם רבי נתן אומר "רק אזמרה", יתכן שבשמים היא? בקיצור ולעניין, כיצד יכול כל איש פשוט יכול לעורר שמחה בליבו ע"י דרך "אזמרה", ממציאית הטוב ולימוד זכות? כל ברכות.

הַפֿענע *** 44:

בעזרהי'ת

שלום נ...

ראשית עליך לדעת את הדבור של רבנו ז"ל, שאמר: "... וכי אַתָּה סבור שְׁפַעֵם אַחַת בְּאֵין לְכֹל הַמַּעֲלוֹת?! כִּי לֹא כֵן הוּא, רַק צְרִיכִין לְהַתְיַגֵּעַ וּלְטָרוּחַ בַּעֲבוּדָתוֹ מְאוּד, קוֹדֵם שְׁבָאִין לְאִיזָה מַעֲלָה טוֹבָה" (שיהר"ן

קנ"ח), דהיינו: סבלנות. לאט לאט אתה בונה את עצמך - את המח והלב שלך, כדי שתוכל, איתם, לחוות את החוויה הנפלאה של העולם הבא; וככל שבחייך הצלחת יותר ויותר לבנות אותם, אתה מתחיל, באופן יחסי, לחוות את התענוג הנפלא של העולם הבא עוד בחיך.

פלא גדול עליך שאמרת: "אך לצערי הניגון של 'אזמרה' הוא תוצאה של בירור פרטי פנימי - ע"י המחשבה, ולא מקור חיצוני".

אדרבא! זה הטוב האמיתי - שהניגון והשמחה והאושר נמצאים כבר צרובים בתוך לבך, ואינך צריך לחפשם בשמים. אתה לא צריך להיות תלוי בשום מקור חיצוני, כי התלות בכל מקור חיצוני היא מקור אכזב. לכל רשימת השאלות ששאלת בסוף דבריך - אענה לך תשובה לא שכלית, כי אין השכל יכול לנגוע במקום של הרגש; כי אמר רבנו ז"ל: "כל הגן עדן והגיהנום הוא בהרגשת הלב";

ואת התשובה תבחר לך מהרשימה הבאה:

הסתכל בראי ותאמר לו:

"כמה אתה יפה", או "איזה גאון", או "אתה אדם טוב", "אתה אדם עם אמונה", "אתה ישר", "אוהב לעשות חסד", "סולד מהרע", "משתדל להעריך כל אחד", "אוהב את אשתי, את ילדי, את הורי וחברי", "אדם אחראי שדואג לפרנסת הבית", "אשתי אוהבת אותי", "אדם טוב שלא מזיק לאף אחד", "אוהב צדקה", "משתדל להתפלל", "משתדל לעזור לזולת", "לומד תורה", "מבקר מדי פעם בבית הכנסת", וכו' וכו' וכו', "יש לי בית", "יש לי אשה", "יש לי ילדים", "יש לי פרנסה", "יש לי בריאות", "יש לי... ויש לי" וכו'. התעלם מה'אין לי', ותדגיש רק מה שטוב לך.

חפש ומצא את כל הנקודות הטובות שיש בך. העלה אותם למעלה, שיצופו מעל "ערימת האשפה" שאתה שופך על עצמך (כגון "אני לא בסדר" וכו'), ואז לבך יתחיל לנגן ולרקוד.

תאמין לי, בלי חכמות. זה פשוט.

אברהם ציון

שלום.

בזמן קושי, כשמשהו משתבש או לא הולך, אני מודעת לזה שצריך להאמין שהכול מה' והכול לטובה והכול בצדק, וגם צריך להודות לה' על הכול, אבל כשמגיע ניסיון קשה, קשה לי לעמוד בו ולשמור על האמונה ואני נופלת להאשמה עצמית וגם מאשימה אנשים אחרים. אני מאוד רוצה להצליח ולעמוד בניסיון ולדון כל בן אדם לכף זכות ולהאמין שמה שקורה זה רצון ה' שיהיה כך, אבל הרבה פעמים אני מוצאת את עצמי מאשימה את עצמי על כל מיני טעויות וגם נופלת בכעס על אחרים, ואז כמובן אני לא יכולה להיות בשמחה ולהודות לה'.
זה מאוד מתסכל אותי ואשמח לקבל עצה.

*** 45:

בעזרהי'ת

שלום.

להאמין בה' - שהכל ממנו והכל לטובה - זה בכל זמן ובכל עת, בין בטיבו (בטוב), בין בעקו (ברע).

אל תתייאשי מהנפילות, כי מוכרחים ליפול, עד שלומדים ללכת. מכל נפילה יוצאים יותר מחוזקים ויותר בעלי אמונה. אע"פ שלא מרגישים זאת בתחילה, תדעי שבודאי זה כך; וכשזה יגיע ל- "משקל" המתאים, זה יכריע את הכף, ופתאום תכירי בעצמך שאת במדרגה נפלאה של אמונה ובטחון.

כאשר יוכרע הכף, ותאמיני ממש שהכל נעשה מהקב"ה ולטובה, לא תאשימי את עצמך בכלום, כי תדעי שבודאי גם הנפילה שלך זה מהקב"ה. אבל כל עוד שהאמונה עדיין לא שלמה בזה, דהיינו שהכל ממש, בלי יוצא מן הכלל, מהקב"ה, אזי בודאי יהיו רגשות מעורבים של שמחה ועצבות, פעם נטייה לפה ופעם לפה.

אי אפשר בפעם אחת להגיע לכל המדרגות. חייבים לעבור את המסלול הזה שאת מספרת עליו: להשתדל לעמוד בניסיון, ליפול, ולהתחיל שוב, ואח"כ ליפול ולהתחיל שוב, וכו' וכו'. אל תחשבי שכל העבודה לריק. אין זה כך, אלא כל פעם שאת נופלת מחדש, הנפילה היא למקום שונה - מקום יותר טוב מהפעם הקודמת.

רק סבלנות, ולהתחיל כל פעם מחדש. לשכוח את העבר, לשכוח את הנפילה, ולהתחיל מחדש. זה בעצם הנצחון; כי במשך הזמן, אחרי כל הנפילות והניסיונות, תיכנס בך הדעת שבאמת הכל בהשגחה, וזו תהיה הגאולה.

ואומר רבנו ז"ל: "יִכָּל (הנפילות) הַנַּ"ל עֵבֶר עַל כָּל הַצְּדִיקִים, כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם בְּפִרוּשׁ - שֶׁנִּדְמָה לָהֶם שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵין מְסַתְּפֵל וּפּוֹנֵה אֲלֵיהֶם כָּלֵל, מִחֶמֶת שָׂרָאוּ שֶׁזֶה זְמַן רַב שֶׁהֵם מְבַקְּשִׁים וְיִגְעִים וְעוֹשִׂים וְעוֹבְדִים עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעֵדִין הֵם רְחוּקִים מְאֹד מְאֹד; וְאֵלוּ לֹא הָיוּ מְחֻזְקִים עֲצָמָן מְאֹד, לְבִלִּי לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, הָיוּ נִשְׁאַרִים בְּמִקּוֹמָם הָרְאוּשׁוֹן, וְלֹא הָיוּ זוֹכִים לְמָה שֶׁזָּכּוּ; וְהַכָּלֵל, אֲהוּבֵי אַחֵי, חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד! וְאַחַז עֲצָמָהּ בְּכָל הַפְּחוּת לְשֵׁאֵר קָיָם בְּעֲבוֹדָתָהּ, וְאֵל תַּחֲוִישׁ וְאֵל תִּסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל כָּל הַנַּ"ל אוּ פִּיּוּצָא בְּזוּהָ".

בהצלחה,

אברהם

שלום רב!

אם אני רוצה לחשוב מחשבות חיוביות וזכות, וקורה לי איזה מקרה. למשל, לא מזמן גיליתי שחברה מחזירה לי רעה תחת טובה ומדברת עליי לשון הרע מאחורי הגב, ואז מתעוררות מחשבות של כעס. איך מגיעים למצב שאתה לא חושב על אנשים ויש לך טוהר מחשבת?

*** 46:

בעזרהי'ת

שלום.

ככל שמתחזקים יותר באמונה ומאמינים שכל מה שקורה, בלי יוצא מן הכלל, נעשה ע"י הקב"ה ולטובה, אזי יוצאים מתחת שלטון העולם הזה, עם כל צרותיו ובעיותיו. כלומר, כאשר האמונה תהיה אצלך כבר "צרובה" עמוק עמוק בלב, כמו טבע ראשון, אזי כאשר מישהי תדבר עלייך ותרכל עלייך וכו', את תסתכלי עליה כמו על בובה בסרט מצוייר, שמברבת ומקשקשת ועושה לך פרצופים, ואעפ"כ, לא עושה עלייך רושם כלל, כי ברור לך שזה סרט מצוייר, שמתוכנן בצורה כזו.

ההתעלות באמונת ההשגחה היא ע"י ריבוי ההתבודדות והשיחה בינך לבין הקב"ה - למצוא מקום פנוי, שאין מי שיפריע לך להתחבר נפשית אל הקב"ה - הנפלא והאהוב והכל יכול... להתחבר אליו באהבה וכיסופים. כמו כן, כל מערכת התורה והמצוות מנווטת את הנפש לקלוט את הידיעה הנפלאה הזו - שהכל אלוקות גמור, ואין עוד מלבדו ממש, והכל נעשה על ידו, לטובתנו.

לכן, עלייך לטהר את נפשך ונשמתך (מחשבותייך), ע"י תורה ומצוות, תפילה והתבודדות, ובעיקר - להתחיל מיד לשמוח - להפעיל את מידת

השמחה הטמונה עמוק בלבך, ולהוציאה לפועל; לקום ולרקוד בשמחה על חלקך - שזכית להיות מזרע ישראל, הקשורים למלכו של עולם, שהבטיח שיביא אותנו לתכלית נצחית ונפלאה, שאי אפשר לשער את ערך התענוג הזה.

חג שמח,

אברהם ציון

שלום לכבוד הרב.

אני גר בעיר במרכז, ב"ה זכינו שיש לנו בית מדרש על שם רבנו בעירנו, המרכז שייך לאדם שבית הכנסת נימצא בביתו (אביו ז"ל הקים את בית הכנסת וכשהילד חזר בתשובה הוא הקים בית מדרש על שם רבנו). הדעת שאנחנו קיבלנו שם הייתה מצוינת, מעבירי השיעורים היו, הרב ניסים מהצרי הרב גודלבסקי, הרב ששון, שהצעקות שלו בשיעורים שלך נשמעים טוב, הרב אהרון יסשיל.

הבעיה היא שאותו האדם לצורך העניין נקרא לו ב", התחיל לפסול אנשים שלא בדרך של רבנו, וזה הגיע לזה שהוא התחיל לפסול רבנים גדולים של ברסלב בטענה שהם מחפשים רבנות. ב" מבזה כל אדם שלא חושב כמוהו, הוא היחיד שמעביר שיעורים בבית המדרש ולא רוצה להכניס שום מעביר שיעור של ברסלב, זה גרם לנו שהתפצלנו לשני קבוצות: 4 אנשים שהולכים אחריו, והשאר רצים לכול עבר כדי לשמוע שיעורים מרבני ברסלב באזור המרכז. ב" נתן הוראה מפורשת למי שהולך איתו לא לקבל מאיתנו שום דעת ולהתרחק מאיתנו. ב" מבזה אותנו, הבעיה היא שלנו אין לאן ללכת להתפלל, זה המקום היחיד של ברסלב בעירנו, ואין לנו אמצעים לפתוח מקום חדש. אותי אישית הוא

ביזה הרבה פעמים אבל אני ראיתי רק את רבנו, ביום חמישי האחרון הוא ביזה אותי. אני שתקתי ועזבתי את המקום. מאותו רגע אני בעצבות על מה שיהיה איתי, איפה אני אתפלל, אלה הם החברים שלי בשנים האחרונות. לאן אני אלך ומה אני אעשה?
אני לא יודע.

*** 47:

בעזרהי'ת

שלום רב.

יש דבור של רבנו ז"ל, שאמר: אני רוצה שכולכם תהיו כמוני. כוונת רבנו ז"ל - שהאדם צריך להגיע לעצמאות בכל הבחינות; ועצמאות - פירושה: שאין לו עסק עם אף אחד, רק עם הקב"ה; שלא יהיה תלוי באף בריה שבעולם, ואפילו לא ברבנים; בעל בטחון עצמי, שמח בחלקו, וכו' וכו' - כל המעלות הטובות.

להגיע לכל זה, ידידי - תגיע ע"י שתרגיל את עצמך להיות חבר של הקב"ה. יום יום תלך אליו. תקבע מקום פגישה איתו באיזה מקום פנוי מבני אדם. תספר לו את לבך. תשיר לו שירי אהבה - תהלים. תתחבר אליו, עד שתרגיש אותו "יושב" בתוך לבך, ואז תוכל לדלג על כל העולם וצרותיו.

אני לא נכנס לעניינים שלך או של הרבנים. לא מעניין אותי מי צודק בהתנהגותו - אתה או הם. אני רק אומר לך שיש דרך נפלאה ברבנו ז"ל, דרך של עצמאות, כמו שאמרו חז"ל: אין בן חורין אלא מי שעוסק בתורה, דהיינו מי שעסק התורה מביא אותו לדבקות בהקב"ה, ויש לו רק את הקב"ה, ולא שום יצור אחר.

אל לך לריב עם אף אחד. אל תנסה לשכנע אף אחד שהדרך שלך יותר טובה משלו. שב בשקט בפינה שלך. תחשוב על הקב"ה, תדבר עם הקב"ה. אתה לא מתאר לך איזה כיף זה להיות עצמאי - בן חורין, שלא

זקוק לאף אדם שבעולם.

ובקשר ללימוד התורה - מה שאתה מפחד שלא יהיה לך איפה ללמוד ועם מי להתפלל: תורה מונחת בקרן זוית, וכל מי שרוצה - יכול לקחת אותה. היא לא שייכת לאף אחד. זו תורת ה', שנתן אותה לכל העולם. רבנו ז"ל אומר שכל יהודי היה על הר סיני, וקיבל תורה אישית. לכן, כדי להיזכר בתורה הספציפית שלך, עליך ללמוד את התורה ולקיים את מצוותיה, והכל אתה יכול לעשות בעצמך. אל תחשוב שאתה כלום, כי גם אתה חלק אלוה-ממעל, וגם אתה הבן היחיד של הקב"ה; ומה שאתה חושב שיש גדולים וענקים ואנשים מיוחדים - על זה אמרה כבר הגמרא שלעתיד לבוא, מי שהיה למעלה - תראה שהוא למטה, ומי שהיה למטה - הוא למעלה; וגם אם אינך כזה שיכול לעסוק בתורה כמו תלמיד חכם, תעסוק בתהלים ותפילות ותשבחות להקב"ה, ובזה תעבור את כל ה'חכמים' הגדולים שתופסים בעלות על העולם; כי עיקר החכמה - לא להיות חכם כלל, כדברי רבנו ז"ל; וזכור גם את הסיפור של ה'בעל תפילה' שסיפר רבנו ז"ל (מעשה י"ב), שהוא היה הכי גדול מכל הקבוצה של המלך (הקב"ה); ואמר רבנו ז"ל שמשיח יכבוש את העולם עם האנשים הפשוטים, שקוראים תהלים בפשיטות ותמימות. לכן, תעריך את עצמך, ואל תהיה 'כלומניק' כמו הבן שפחה (מעשה י"א) - שכל לילה חיפש איזה אילן גדול להתלות עליו - שמחפש כל הזמן איזה 'גדולים' להתלות עליהם. אתה בעצמך גדול, כי אתה הבן של הקב"ה. הקב"ה נמצא בכל העולם, כי מלוא הארץ כבודו. לכן, תוכל להיות אתו בכל מקום, ולא דווקא פה או שם. כל בית כנסת שיש בו מניין יהודים הוא המקום הכי טוב, ולא צריך דווקא ב'כנ"ס של כיתה זו או אחרת (אני דווקא נוהג להתפלל ב'כנ"ס של הפשוטים - אלה שבאים ל'ביהכנ"ס אחרי עבודה עם הכיפה בכיס; אע"פ שיש לידי מנין אברכים, חסידים, ליטאים וכו'). אמרו חז"ל: אין אדם לומד אלא איפה שלבו חפץ. העיקר הוא הלב, כמו שאומרת הגמרא (סנהדרין קו): 'ר'חמנא -

ליבא בעי". הקב"ה רוצה את הלב שלך - שיהיה אמיתי, ולא תבוא להתפלל בשביל לעשות רושם; ותלמד בשקט, בקרן זוית, למען ה', עם כל הלב, ולא על מנת לקבל פרס.

תתחיל התחלה חדשה. מצא לך מקום חדש שנכנס לך בלב. תשתדל מאוד שבמקום החדש אפילו לא ידעו איך קוראים לך. תהיה מהמצטנעים שיושבים בשקט בצד, לא מתערבים בכל הפוליטיקה שמסביב, לא מתווכחים ולא מראים ידיעותיהם בכלום.

אם תנהג ככה - תהיה עצמאי.

חג שמח,

אברהם

שלום וברכה,

רציתי לדעת אם זה אפשרי לתקן מידה מסוימת באמצעות ריבוי תפילות על הדבר.

ש...

*** 48:

בעזרה"ת

שלום.

רק ע"י ריבוי תפילות, כדברי רבנו ז"ל:

"בַּתְּחִלָּה יִרְבֶּה בַּתְּפִלוֹת וְשִׁיחוֹת בְּהַתְּבוּדָה בְּלִילָה, בְּדֶרֶךְ יְחִידֵי כְּנ"ל, עַד שְׂיִזְכֶּה לְבַטֵּל זֶה הַדְּבַר, דֵּהִינּוּ לְבַטֵּל מִדָּה וְתֵאָוֶה זֹאת; וְאַחַר-כֵּן יִרְבֶּה עוֹד בְּהַתְּבוּדָה הַנ"ל, עַד שְׂיִבְטֵל מִדָּה וְתֵאָוֶה אַחֲרֵת; וְכֵן יִנְהַג זְמַן רַב בְּהַתְּבוּדָה, בְּזִמְן הַנ"ל וּבְמָקוֹם הַנ"ל, עַד שְׂיִבְטֵל הַכֹּל; וְאַחַר-כֵּן, עֲדִין

נשאַר מִמֶּנּוּ אֵיזָה דָּבָר וְכוּ', וְאַחַר-כֵּן מִבְּטָלִין גַּם זֶה, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ כְּלוּם [פְּרוּשׁ: כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת אַחַר שֶׁבִטַּל כָּל הַתְּאוּוֹת וּמִדּוֹת רְעוּת, עֲדִין נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ כְּלוּם, דִּהְיֵנוּ שְׂעֲדִין לֹא בִטַּל לְגַמְרֵי הַגְּאוּת וְהַגְּסוּת, עַד שֶׁנִּחְשָׁב בְּעֵינֵינוּ לְאֵיזָה דָּבָר, וְעַל-כֵּן צָרִיכִין לְהִתְיַגֵּעַ וּלְהִרְבּוֹת בַּהֲתַבּוּדוֹת הַנַּ"ל, עַד שֶׁלֹּא יִשְׁאָר מִמֶּנּוּ כְּלוּם - שִׂיְהִיָּה בְּבַחֲנֵינָת 'מָה' בְּאַמָּת, עַד שִׂיזְכֶּה לְבַחֲנֵינָת בְּטוֹל בְּאַמָּת]". (לִיקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק א', תוֹרָה נ"ב).

בהצלחה,

אברהם ציון

אובד עצות..

לכבוד הרב שלום, אני גבר בן 32, לא נשוי, מקורב לרבי נחמן כמה שנים תודה לאל, אבל יש לי בעיה רצינית ביותר, עוד מהימים שהייתי חילוני לא הפסקתי להוציא זרע לבטלה בתדירות גבוהה, אני יודע את כל האסורים לגבי זה ומה זה גורם ברוחני ובגשמי, אבל בכל זאת כאילו אין לי שליטה. על זה אני מתבודד, על זה לומד תורה, אבל שום דבר לא עוזר לי, ואני מרגיש שאני מאבד את שני העולמות שלי. אם יש לכבוד הרב תשובה אמיתית לתת לי אני אודה לך. הייתי אצל רבנים אבל אף אחד לא נתן לי עצה שעזרה לי, זה ממש הצלת נפשות כאן. זקוק לעזרה.

תודה.

*** 49:

בעזרהי'ת

שלום.

אע"פ שאתה מודע לכל האיסורים וכל הנזקים שנעשים על ידי המעשה הרע הזה, אעפ"כ אל תתייאש, כי יש עניין שיתהפך הכול לטובה. אין לך עסק בנסתרות. אתה תעשה את שלך, בתורה ותפילה ושמחה ועבודת ה', כי אינך יודע חשבונות של הקב"ה. יש דברים - לך הם נראים כך או כך, אבל בחשבונות של מעלה פירוש הדברים הוא אחרת, והקב"ה מוביל לכיוון אחר. לכן, "מה שִנְעֶשֶׂה עִמָּךָ מִמֵּילָא - אֵל תַּחֲוֹשׁ וְאֵל תִּסְתַּכֵּל לְאַחֲרֶיךָ כְּלָל. מִהֵרָה הַמַּלְטָה עַל נַפְשֶׁךָ. אֵל תִּבְיֹט אַחֲרֶיךָ" (עלים לתרופה).

אמרו חז"ל: בכל יום מתגבר יצר הרע על האדם להורגו, ואם הקב"ה לא עוזרו - לא יוכל לו. כלומר, זה שאינך מצליח להתגבר על היצר הרע - זה מפני שהקב"ה לא עוזר לך לנצחו; ומדוע הוא לא עוזר לך לנצחו? כי אתה מנסה לנצח אותו לבד, בלעדי הקב"ה.

דרכו של הקב"ה היא ענווה בתכלית. ברגע שמישהו מנסה "לקחת את ההגה" מידיו של הקב"ה כדי לנהל או להוליך איזה עניין, בין ברוחניות בין בגשמיות, אזי הקב"ה עוזב הכל בידך, ועומד בצד. אבל כשאתה עומד בצד ונותן להקב"ה את ההנהגה, הוא יוביל בדרך הכי טובה אל ההצלחה.

רצוני לומר: היכנע!!!

תכניע את המידה הזו שנשתלה בנו בחטא אדם הראשון, דהיינו מידת הגאווה. אל תרצה להיות כלום. אל תרצה "לתפוס גובה" או מעמד, בגשמיות או ברוחניות. תחקה את דרכו של התם (במעשה ט' סיפו"מ), שחי עם ראש קטן ולא שאף לגדולות, אפילו בעבודת התורה והמצוות שלו, כפי שרומז רבנו ז"ל בסוף המעשה, בעניין המנעל של שלוש

קצוות (עי"ש).

רק לדבר אחד הוא חתר כל הזמן - לבטל את האני שלו לגמרי, וזה עיקר הגדלות, כפי שאומר רבנו ז"ל .

וְעָקַר הַגְּדֻלָּה הִיא שְׁפִלוּת, כְּמוֹ שֶׁמְצִינֵנוּ אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: 'כָּל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנֻתָנוּתוֹ' (מגלה לא);

וזה כל העניין.

כל פעם שתרצה לתפוס גדולה ומלכות, בכל עניין ועניין, אתה פשוט מנסה לתפוס את תפקידו של הקב"ה, שעליו נאמר: 'ה' מלך גאות לבש'; ואז אתה "מבריח" אותו ממך, ואז "אין הקב"ה עוזרו, ולא יוכל לו"; כי הקב"ה, ברחמיו, רוצה להציל את האדם מגדלות, ולכן הוא מפיל אותו לפגם הזה, כדי שידע באיזה בהמיות הוא נמצא, ושהוא ממש כלום.

לכן, העצה הכי טובה, כרגע - לתפוס את ההתבודדות כדבר העיקרי, ושאר הדברים שבעבודת ה' - במקום השני והשלישי וכו', כי ההתבודדות מכניסה באדם את הידיעה שהוא כלום וכל ענייניו תלויים ברצון ה' יתברך, והוא זה שמחליט מה יעבור עליך בכל עניין ועניין, וגם בעניינים התלויים בבחירתך.

רק לא להתיימש, כי הדרך ארוכה. אבל, כאשר תצליח לעלות מהמקום שאתה נמצא בו, יעלו איתך אוצרות נפלאים, שהם סודות התורה הנמצאים במקומות הכי מטונפים - שכל נפלא שנפל ונשבה במקומות האלו; ולך תדע אם לא נפלת לאן שנפלת כי הקב"ה גייס אותך למבצע הזה, כי לך יש את הכוחות לא להישבר ולהצליח לעלות משם.

כל הנ"ל כתוב בליקוטי הלכות. אין אתי הזמן כרגע למצוא המקור, כי אני רץ לתפילת המנחה, כי הגיע הזמן.

ועוד נדבר, אברהם

הַפֶּסֶק *** 49:

תודה רבה לך על התשובה הנפלאה, אין על רבי נחמן בעולם, זאת הבעיה שלי אין לי שום מושג איך להתבטל לקב"ה אני מנסה אך לא יודע איך. בדיעבד אני תמיד רוצה להיות מספר 1 בכל דבר ואם אני לא מצליח אני מתייאש, מה שנותר לעשות זה רק התבודדות, והשם אם ירצה ירחם.

תודה לך על התשובה. אם תוכל להוסיף להאיר את עיניי אני אודה לך, תודה.

אומר רבנו (ליקוטי מוהר"ן קמא ק"ל)

על-ידי עֲנוּה נְצוּל מְנַאֲוֵי, וְזוֹכֵה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית,

כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבְרָכָה (סוֹפָה ד:); כָּל

הַמִּתְגַּאֵה-לְסוֹף וְנִכְשֵׁל בְּאִשֵּׁת אִישִׁי, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאִשֵּׁת

אִישׁ נִפְשׁ יִקְרָה תְּצוּד". יִקְרָה, הֵינּוּ שְׁמֵי יִקְרַת עֲצֻמָּה - מִתְגַּאֵה.

הַפֶּנַח *** 49:

בעזרהי"ת

הרצון להיות מספר אחד בכל דבר אינו רק אצלך, אלא דבר זה טבוע בכל הבריאה. היות והקב"ה הוא האחד המוחלט, השלם בכל מיני שלמות, והרי הבריאה נתהוותה ממנו - הוא המקור של הכל - זו הסיבה שכולם רוצים לחזור לשורש, למקור השלמות שמשם יצאנו לעולם. אך הדמיון מטעה בכל מיני טעות, והאדם חושב שהקב"ה נמצא למעלה למעלה. לכן הוא שואף להיות למעלה למעלה, בכל נושא בחיים, כדי להתקרב אליו יתברך. אם הוא בצבא, אזי הוא שואף להיות הכי גבוה, דהיינו רמטכ"ל; ואם הוא פועל במפעל, אזי הוא שואף להיות מנהל עבודה; ואם הוא בישיבה, הוא שואף להיות ראש הישיבה וכו'.

ואומר רבנו ז"ל (ליקו"ת פ"ב): אֶפְלוּ בְּשָׂמַיִם - שֵׁם יֵשׁ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, היינו שעיקר מציאות ה' יתברך נתגלית למטה למטה. לכן, כדי להידיבק בהקב"ה צריך להיות למטה למטה - ענווה, תמימות ופשיטות; ואמר רבנו ז"ל: שמשית יכבוש העולם עם האנשים הפשוטים, שאומרים תהילים בפשיטות ותמימות, ולא עם הגדולים והחכמים.

ועיין בסיפורי מעשיות, ב"מעשה מחכם ותם". שם הביא רבנו ז"ל דוגמא איך צריך להיות צדיק ותמים, עובד ה' - בדיוק כמו התם שם; ולפני פטירתו של רבי נתן, אמר: לכל המדרגות שרצה רבנו ז"ל שנגיע - הגעתי, אך יש לי ספק אם הגעתי למדרגה של התמימות שהיתה לרבנו ז"ל.

בטל את רצונותיך, שזה ביטול הישות שלך, וממילא תמצא את הקב"ה. בהצלחה, אברהם ציון

בחיי היום יום כיצד הולכים בביטול הרצונות?
האם יוכל בטובו הרב להאיר לנו איזה דוגמא?

*** 50:

בעזרהי'ת

שלום ידידי.

שוב אני חוזר ומזכיר: להגיע למדרגה הזו של הביטול להקב"ה - שלא יהיה לנו רצון מבלעדי רצונו יתברך - אין הדבר תלוי בשכל של האדם, ואינו תלוי בהבנה, וכמה אתה פקח וחכם ומבין את העניין; כי אם זה היה כך, אזי לגן עדן הנפלא הזה היו מגיעים רק בעלי השכל והחכמים, ואין הדבר כך, כפי המובן בדברי רבנו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן תניינא י"ט): "אָבֵל בְּאַמֶּת, עֶקֶר הַשִּׁגָּת הַתְּכֵלִית הוּא רַק עַל-יְדֵי תְּמִימוֹת דִּיקָא, דְּהֵינּוּ יְרֵאת-הַשֵּׁם וּמַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, בְּפִשְׁטוֹת גְּמוּר", ולזה כל אחד יכול להגיע ולזכות, ולא רק בעלי השכל. נמצא שאין לבעלי השכל איזה מעלה מעל שאר בני אדם בענין השגת התכלית ועולם הבא; ואולי להיפך - התמימים בטבעם יוכלו להשיג התכלית יותר קל ומהר מבעלי השכל, כי השכל מטעה אותנו ומרחיק אותנו מהתמימות והפשיטות.

לכן, ברגע שאתה מבקש ממני דוגמא איך עושים זאת, אתה פשוט מבקש להבין בשכל את העניין הזה, והשכל רק מפריע להגיע לזה, והדוגמא רק תרחיק אותך מהתכלית; כי אם אצייר לך את הדוגמא ממשוהו שקורה בחיי היום יום, אזי אתה תחקה את הדוגמא, ומבחינה חיצונית אתה תתנהג כפי שהדוגמא מציינת, אבל זה רק חיקוי, ולא אמת.

בדומה לזה אמר רבנו ז"ל שיש אנשים שרוצים להיות ענווים, כי זו מעלה גדולה מאוד. אזי הם מחקים את דרכי הענווים, למשל, מסתכלים תמיד ברצפה, לובשים בגדים בזויים, עושים פרצוף רציני ועצוב וכו', וכל זה חיקוי לענווה - חיצונית, ולא ענווה אמיתית. כמו כן, אם אתן לך דוגמא לביטול, אתה תעשה את החיקוי החיצוני, וזה יהיה שקר.

הדרך להגיע לביטול הזה - אומר רבנו ז"ל בתורה נ"ב ח"א: להרבות בהתבודדות, וזהו. לא לנסות ללמוד מהאנשים "המבוטלים" - לנסות לחקות אותם, אלא להרבות בהתבודדות, עד ש- "יפול לך האסימון" לבד. פתאום תרגיש שרצונותיך התבטלו ואינך שואף לשום דבר מענייני העולם הזה - כל כליך דבוק ברצונו של הקב"ה.

ניסיתי קצת לקרב לשכל את הדבר הזה, שאינו בגדר השכל, ואני בספק גדול אם הוא מובן. עכ"פ, מה שחשוב זה - שתרבה בהתבודדות יום יום, שעה ויותר - להיות לבד בשדה או במקום אחר עם הקב"ה, ולבלות את הזמן איתו, בגעגועים, ובערגה וכיסופים להתחבר אל הפלא הגדול הזה, האהוב היקר והנחמד, שנתן לנו אין סוף טוב ושמחה.

ריבוי ההתבודדות יביא אותך למדרגה הזו, אע"פ שזה לא מובן בשכל. רק סבלנות ועקשנות. בסוף תזכה לזה, בלי שום ספק.

אברהם ציון

עַל-יְדֵי שְׁפָלוּת - שְׂמִינִים עֲצָמוּ כְּעָפָר - עַל-יְדֵי-זֶה
יֵשׁ לוֹ כּוֹז הַמוֹשֵׁף - לְהַמְשִׁיךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶצְלוֹ,
שֶׁזֶהוּ בּוֹזֵינֵת הַמְשִׁכָן (לקוטי מוהב"ן ח"א ע')

לכבוד הרב שלום!

בישוב שלי יש מספר בתי כנסיות ובתי מדרש, ומנהיגים רוחניים מזרמים שונים ביהדות.

לדעת של רבנו אין לא מקום, ולא נציגות, ולא חסידים בישוב, מלבד חוג בית פעם בשבוע בערב עם רב ברסלבי עם קומץ של משתתפים, בעיקר נשים.

ברצוני לסייע להארת רבנו בישוב, ולכן בשבתות התחלתי לחבוש על ראשי את הכיפה הלבנה עם הפונפון המפורסמת שמזוהה עם חסידי ברסלב. זאת בכדי שאם איזה יהודי יחפוץ להתקרב לרבנו אז אולי ימצא שהוא לא לבד, וגם אוכל להפנות אותו לכל מה שיידרש.

אציין כי ההליכה עם הכיפה הזו מבליטה אותי בציבור, ואין זה נוח להתבלט כלל, עדיף, כמו שהרב לימד כאן באחת התשובות בפורום.

השאלה היא האם להמשיך להתבלט או להצניע לכת?

המון תודות.

*** 51:

בעזרה"ת

שלום ידידי.

אחרי כמה שנים מפטירת רבנו נחמן מברסלב, הזדמן לרבי נתן - תלמידו ומחבר ספריו - לעלות על רפסודה שהעבירה אנשים בתשלום מקצה של הנהר לקצהו השני. הנהג של הרפסודה היה זקן שהכיר את רבנו ז"ל בימי חייו, ואף זכה לבוא אליו מדי פעם, לשמוע דבריו. כאשר פתח הזקן בשיחה עם רבי נתן, שאל אותו מהיכן הוא וכו', לאן נוסע וכו',

כדרך העולם.

רבי נתן אמר לו שהוא מברסלב.

אמר הזקן בהתפעלות: הו ברסלב! הכרת את הצדיק רבי נחמן? אתה יודע, הוא אומר לרבי נתן, יש לי את הכיפה של רבי נחמן; והוא הצביע על הכיפה שלראשו, כדי להתפאר בזכייתו.

רבי נתן קיבל את דבריו באדישות, ואמר: לי יש את השכל של רבי נחמן!

חיזוניות והצגות, קפיצות ופעולות ראויה וכו' וכו' - להיות משונים, הכי טובים והכי מפורסמים, "אנו יותר טובים מכולם", "רק אנחנו", "רק רבנו" ז"ל, פאות פריקיות, בגדי פריקים וכו' - כל זה לא מדרכי רבינו ז"ל. אנו צריכים רק את השכל של רבנו ז"ל. אמר רבנו ז"ל: העולם יחזרו בתשובה רק ממה שיראו אתכם. לא צריך לעשות הצגות וכו'; רק יראו את הפנים השמחות, התמימות האמיתית של חסיד אמיתי - זה כבר יקרב את העולם.

רבנו ז"ל ציווה ללמוד את כל הספרים של כל סוגי הדרכים ביהדות - ליטאים, חסידים וכו' - הכל, כי רבנו ז"ל כולל את כולם - את כל הדרכים. יש שיחה ממנו: תלמדו כמו ליטאים והתפללו כמו חסידים. רבנו ז"ל לא פסל שום דרך, אלא רק לימד את אותם שהלכו בדרך מסוימת להיות שלמים באותה דרך.

אחד המקובלים שבדורו - שמו היה רבי יודל, שבסוף התקרב לרבנו ז"ל והיה לתלמידו - הוא וכל קהילתו ותלמידיו. רבנו ז"ל אמר לו: אני אלמד אותך איך להיות מקובל. רבי חייקל היה חזן ומלחין שירים. כשהתקרב לרבנו ז"ל, אמר לו רבנו ז"ל: אני אלמד אותך איך להיות זמר. רבנו ז"ל הוא השלמות של כל הדרכים.

רבנו ז"ל הקפיד מאוד על הסדר והניקיון - להיראות כמו בן אדם. רבי נתן מספר שהדבר הראשון שהיה עושה רבנו ז"ל לפני שיוצא מחדרו החוצה - לעמוד לפני הראי, לסדר את פאותיו, לסדר את בגדיו וכו'.

רבנו ז"ל היה אדם אנושי, אדם נקי, אדם מסודר, ולא זרוק או 'פריק'. פעם אחת הבת של רבנו ז"ל יצאה עם חברותיה ביום גשום אל הרחובות, שהיו מלאים בוץ. כל הבנות חזרו כשהשמלות שלהן מלוכלכות בבוץ, כי השמלות היו ארוכות, כמעט עד הקרקע, ואילו השמלה של בתו של רבנו ז"ל נשארה נקיה. שאלו חברותיה: איך זה שלא התלכלכת? ענתה להן: אבא לימד אותי, שגם כשהולכים בבוץ אפשר להישאר נקיים - רק מרימים את השמלה קצת...

רבנו ז"ל אמר: אם מלכים וקיסרים היו יודעים איך אני מלמד את אנשי נימוסים, היו שולחים בניהם אלי ללמוד. אפילו בדקות האחרונות לפני פטירתו, דאג רבנו ז"ל לניקיון, כפי שמספר רבי נתן:

"וּבְהִיוֹתוֹ מְשָׁכִיב אוֹתוֹ, תִּפְסְתִּי אֲנִי אֶת יָדוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּיָדִי, בְּדַרְךְ הַנְּהוּג בְּנוֹתָנִי שְׁלוֹם זֶה לְזֶה, וְחִבְקָתִי אֶת יָדוֹ בְּדַרְךְ הַתְּקַשְׁרוֹת; וְשָׁכַב עַל מִטָּתוֹ, וְהָיָה מְלָבֵשׁ בְּבִגְדָיו, בְּמִלְבוּשׁ נָאֵה שֶׁל מְשִׁי; וְצִוָּה לְר' שְׁמַעוֹן שְׁיִלְבִּישׁוּ יָפָה, דְּהֵינּוּ שְׁצִוָּה לְסַגֵּר הַבַּתִּי יָדַיִם (שְׁקוֹרִין אַרְבֵּל - שְׁרוּוֹלִים) בְּהַקְרָסִים, וְעָשָׂה כֵּן, וְהָיָה קָצֵת מֵהַבֵּית יָד שֶׁל הַכְּתָנֶת שְׁלוֹ יוֹצֵא לְחוּץ מֵהַבֵּית יָד שֶׁל הַבְּגָד, יוֹתֵר מֵהָרְאוּי, וְצִוָּה עָלָיו בְּרַמְיָזָה לְתַחְבוֹ יָפָה לְתוֹךְ בֵּית יָד שֶׁל הַבְּגָד; וְצִוָּה לְרַחֵץ יָפָה אֶת זְקָנוֹ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהָיָה עָלָיו קָצֵת דָּם שֶׁל הַהוֹסֵט (מַחֲלַת הַשַּׁחֲפֵת), וְרַחְצוּ יָפָה, וְשָׁכַב עַל מִטָּתוֹ בְּחֵרוֹת גְּדוֹל... וְנִמְשָׁךְ הַדָּבָר מֵעַתָּה שֶׁשָׁכַב עַל מִטָּתוֹ עַד שֶׁנִּגְוַע, בְּעֶרְךְ שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת וְיוֹתֵר קָצֵת".

רבנו ז"ל אמר: אני רוצה שתהיו כמוני. הלוואי שנזכה למדרגתו של המושלם שבאדם; ועיקר שלמותו הייתה במידות התרומיות, באנושיות שלו, בתמימות ובפשיטות שלו. יש עוד הרבה לדבר, אך הזמן קצר. להתראות.

אברהם ציון

צָרִיק לִשְׁמַר מְאֹד אֶת הַבְּצִדִים, שְׂלֵא
יִבְלֶה אֶת הַבְּצִדִים, רַק לִשְׁמַרְן כְּרֵאוּי -
שְׂלֵא יִבּוֹא עֲלֵיהֶם שׁוֹם כְּתַם וּרְבֵה; וְכֹל
מִי שֶׁהוּא אֲדוּלַּף יוֹתֵר, צָרִיק לִשְׁמַר אֶת

הַבְּצִדִים יוֹתֵר (פִּקּוּסֵי מוֹפְרָ"ן ח"א כ"ט)

בס"ד

כבוד הרב שלום,

שמי מ... ואני בת 23. יש לי חבר, נ.. והוא בן 28. אנחנו יחד כבר 7 חודשים.

אני שומרת שבת כבר 11 שנים, שבמשך כל הזמן הזה נשארתי פחות או יותר באותה מדרגה.

התחזקתי קצת בנושא הלכות של שבת, לבוש, ים וכיו"ב. אבל בהגדרה הכללית אני לא דתייה.

לעומתי, נ... התחיל לשמור שבת לפני שנתיים. ומאז שהתחלנו לצאת ביחד הוא התחיל להתחזק יותר ולקבל על עצמו יותר מצוות.

אתמול, התברר לי שהוא רוצה להתחתן בחתונה מופרדת. לקחתי את זה מאוד קשה מכיוון שאני לא נמצאת במדרגה כזאת, ואני לא רואה את עצמי מתחתנת בנפרד.

מצד אחד אני יודעת שאני רוצה להתחזק, ואני יודעת איזה בית אני רוצה להקים אחרי החתונה, חינוך ילדי, בע"ה כיסוי ראש אם השם יזכה אותי..אבל, זאת הבעיה שאני רוצה לעלות במדרגה אחרי החתונה. זה קשה לי עכשיו מאוד.

אני פונה אליך לבקשת עזרה מכיוון שאין לי למי לפנות. התפללתי לקדוש ברוך הוא והתחננתי למרות שאני יודעת שאסור לי לבקש כזה דבר.

אני מאוד אוהבת את נ... ולא רוצה שהקשר בינינו יגמר. אני רוצה שבע"ה הוא יהיה הזיווג שלי בעולם הזה. ושכמה שיותר מהר נתחתן ונתחזק ביחד.

השאלה שלי היא האם יש פתרון למצב כזה ששני אנשים רוצים להיות ביחד ולהתחתן, אבל אחד רוצה חתונה מופרדת והשני לא??

חייב להיות פיתרון, אפשרות לנסות לסדר. אני מאוד ישמח אם תוכל לעזור לי ולהשיב לי בהקדם. אני יודעת שיש כזה דבר שלום בית לאנשים נשואים, אבל מה קורה במצב שיש חילוקי דעות לפני החתונה? כבוד הרב, כל הסיפור גורם לי לעצבות מאוד גדולה. אני מאוד רוצה לעבור את השלב שאני נמצאת בו ולהתקרב כבר לבורא עולם, ולחזור בתשובה שלמה יחד איתו.

תודה רבה על העזרה בכבוד רב,

מ...

*** 52:

בעזרהי'ת

שמחת אותי בדברייך הכנים והתמימים.

אל תדאגי. אין שום בעיה, ובסימן טוב ובמזל טוב תכנסו לחופה וקדושין, ובהצלחה.

במקרה שלכם, הישיבה סביב לשולחנות אינה חייבת להיות מופרדת - שלחנות לגברים ושולחנות לנשים, אלא יוכלו לשבת יחד סביב שולחן אחד, משפחות משפחות; אך בעניין הריקודים - את חייבת להסכים שהנשים תרקודנה במעגל נפרד והגברים בנפרד, וביניהם מחיצה שתסתיר את הנשים מעיניהם של הגברים - שאחרת ח'ו' - כל מוחם, חס ושלום, יהיה נתון לדמיונות ופנטזיות; ודעי לך שאמרו חז"ל: במקום שיש גדר ערווה - שם תמצא קדושה; ובמקום שיש קדושה, יש שמחה ויש הצלחה וכל הברכות. לעומת זאת, אם האנרגיה שתשודר ממוחם של ה"מפנטזים" תתפשט באולם, אוי לחתונה כזאת! זה יהיה, חס ושלום, כמו ערב בפאב של שיכורים ומדומיינים, והשמחה, חס ושלום,

תברח.

אני מבין ללבך, כי רצונך ביום הנפלא הזה שלך - יום הכלולות - להיות 'מרכז', כי באמת היום הזה הוא שלך, אבל אל תחששי שהתורה הקדושה ומצוותיה יהרסו לך את החוויה, אלא להיפך - דווקא דרך התורה ודרך הקודש יביאו לך ערב נפלא, שלא חלמת עליו מימיך.

אם תסכימי, אשלח לך מתנה - זמר אורח - את הזמר והמלחין 'משה צבי הגדול', שיבוא לשיר ולשמחכם בשירי ברסלב.

מזל טוב ובהצלחה,

אברהם ציון

תאופה *** 52:

תודה רבה לך כבוד הרב.

עזרת לי מאוד, כעת אני מסתכלת על הדבר בצורה אחרת לגמרי.

שנוכה כולנו לגאולה השלמה במהרה, לרפואה שלמה ולכל הישועות אמן כן יהיה רצון.

שלום לרב נהניתי מאוד מהשיעור על תורה ע"ד, והייתי מעוניינת להעמיק יותר בתורה זו, פגשתי את הרב בחתונה לפני כשבוע ואמרת לי שתוכל לתת לי הכוונה איזה שיעורים באתר מתייחסים לתורה זו, אז אשמח אם תוכל ליידע אותי בכך.

תודה רבה!

*** 53 :

בעזרהי'ת

שלום.

שלחתי אימייל באותו יום שקיבלתי את כתובתך.
לא אפרט שוב את שמות השיעורים, כי קשה עלי לעבור על כולם
ולסמנם.

עכ"פ, כל שיעור שתשמעי יתחבר לך סוף סוף לתורה ע"ד, כי כל
התורות של רבנו ז"ל עוסקות בבניין הדעת, שנפגמה לנו בחטא אדם
הראשון. כולנו, בלי יוצא מן הכלל, צריכים לתקן דעתנו, ורק על ידי
זה נפשנו תיגאל מגלותה ונזכה להיות מאושרים, עוד בחיינו בעולם
הזה, וליהנות מזיו השכינה, המאירה בכל פרטי הבריאה.

אנו צריכים רק סבלנות ואורך רוח. לא לרצות לקבל הכל בבת אחת
ולמצוא תרופה למכותינו מיידית. כל שיעור, כל דיבור, כל התבודדות,
כל מעשה טוב, כל מצווה - מצטרפת אחת לשנייה, ועושה פעולה על
נפשנו לתקנה, להאיר אותה, שתתחיל ליהנות מכל הטוב שברא הקב"ה
בעולמו, ובמיוחד הטוב הרוחני.

בדרך המובילה בית-אל יש הרבה מכשולים ודמיונות המפריעים להיכנס
לגן עדן. זהו שכתוב: "וישכן מקדם לגן-עדן את הכרובים ואת להט
החרב המתהפכת, לשמור את דרך עץ החיים"; וכאשר זוכים לתקן את
כח המדמה (החרב המתהפכת), זוכים לרקוד בחיים מרוב שמחה.
סבלנות, ותצליחי.

באופן כללי, מה שזכור לי - השיעורים: 'אבידת בת המלך', 'אילן
האושר', וכן השיעורים המדברים על ה'מדמה', הדמיון וכו', ועוד. כל
זה תמצאי בשיעורי הוידאו או האודיו שבאתר.

אברהם ציון

הַפֵּנָה *** 53:

שלום לרב,

ראשית, תודה רבה על התשובה. מקווה בע"ה לראות את השיעורים הנ"ל, לצערי לא קיבלתי את המייל ששלחת לי ולכן שאלתי כאן בפורום.

אני ממש אשמח אם תוכל לכתוב את זה שוב. פשוט בתורה הזאת נמצאים כול חיי עפ"י מה שאמר לי רב שמבין בפנימיות, וזה יסייע לי בתיקון הפרטי שלי (אולי בגלל זה יש לי מניעות וזה לא הגיע אלי).

הַפֵּנָה *** 53:

בעזרהי"ת

שלום רב.

תורה ע"ד מדברת על חולי הנפש של כל אחד מאיתנו, ושל כל באי עולם, כמו שאומר שם רבנו ז"ל: "וצריך כל אחד לרפאות נפשו"; ומה החולי? כל מה שאת מכירה בהתנהגות בני אדם - מה שאצלנו נקרא 'טבעי' ו- 'נורמלי', כמו: כעס, הקפדה, תאוה, קנאה, שנאה, פחד, דאגה, תחרות, עצבות, מרדף אחר כבוד, כסף והשאר, ובעיקר - גדלות - גאווה, ועוד ועוד. המכנה המשותף לכל אלה היא מוחין קטנים, שגורמים להתנהגות הנ"ל.

כל סוגי החולי הנ"ל ממררים לחולה את חייו, וממררים את החיים גם לסובבים אותו, וזה מה שעושה את חיינו לגיהנום.

רפואת הנפש היחידה לכל סוגי המחלות הנ"ל היא הגדלת המוחין. 'הגדלת המוחין' - פירושו: להחזירם למצב של קודם הבריאה, שהמח היה כלול במח האין סוף ברוך הוא, שהוא שיא השלמות. החיבור בעולמנו נעשה ע"י אמונה, תפילה, תורה, מצוות וכו', שכל אלה מחברים אותנו שוב להקב"ה, שהוא השלמות. כלומר, האמונה בשלמות

מוחקת את כל החסרונות הנ"ל;

ומה שאמר רבנו ז"ל בתורה הנ"ל: "ואברהם הוליד את יצחק" – 'יצחק' רומז לדין – למוחין דקטנות – חולי הנפש, כנ"ל, שנובע מ'שרה', שהיא מידת ה'מלכות' – העולם הזה – עולם החומר – ההתרחקות מ'אברהם' – חסד – מוחין דגדלות; והגדלתו ורפואתו של השכל – ע"י 'אברהם' – מידת החסד – מוחין דגדלות; וכשמגיע לגדלות המוחין – זה 'ותפקחנה עיני שניהם' – עיני השכל נפתחים, דהיינו מקבלים שכל דגדלות, ויוצאים מכל השטויות הנ"ל;

ואז, התוצאה של שניהם היא 'יעקב' – דיבור בדעה – עם שכל; וזה שכתוב "שמש צדקה ומרפא בכנפיה". דהיינו, 'יעקב', שהוא נמשל לאור, לשמש – הוא השכל – הוא מביא מרפא לחולי הנפש; והפרוש של הפסוק: "שמש ומגן ה' אלוקים" – היינו, 'שמש' הוא 'הוי"ה' – חסד – אברהם; ותוצאתו – 'יעקב' – קו האמצעי – הרחמים, שתלוי בדעת; ואילו 'מגן' הוא 'אלקים' – מידת הדין – מוחין דקטנות. לכן, 'מגן' צריך להתחבר ל'שמש' – ליעקב, כדי למתק את הדין שלו – את המוחין דקטנות, לצאת מהדמיונות ולעלות אל השכל;

ומה שאמרו ליצני הדור "מאבימלך נתעברה שרה", ולכן נולד יצחק; כלומר, בשרה התלבשה הקליפה – 'אבימלך' – מידת הדין – מוחין דקטנות, ולכן נולד יצחק, שהוא 'פחד יצחק' – מוחין דקטנות. אבל באמת, הקב"ה צר קלסתר פניו של יצחק בדומה לאביו – אברהם, כדי שלא יטעו, וידעו שיצחק הוא דין קדוש, והשורש שלו זה מוחין דגדלות – אברהם; וכו' וכו' וכו'.

גיליתי לך, על קצה המזלג, מהתורה הנ"ל, שבה את עסוקה הרבה. לדעתי, צמצמי עצמך מהנסתרות ואל תחפשי לעת עתה להיכנס למקומות האלה, כי על זה נאמר "אם רץ שכלך – שוב לאחור". אע"פ שנסמתך תאוה לנסתרות, ראשית צריך לבנות כלים לקבל האור, ואם אין כלים – אזי נשברים המוחין, והנוק אכזרי מאוד – חולי הנפש.

לרבנו ז"ל יש דרך נפלאה לרפאות נפשנו, דרך עדינה, תמימה ובטוחה.
תתמידי בעצותיו - לקיימן בפשיטות, ואז תראי נפלאות.
אברהם ציון

תולדה *** 53:

תודה רבה רבה הרב!

באופן כללי הדרך שלי היא כן ללמוד את ליקו"מ בפשטות, אבל בגלל
התשובה מהרב שלי, שאני צריכה להעמיק בה יותר מהפשט, רציתי
לקבל באור מעמיק יותר (כי הביאור עצמו מקרב אותי לרפואת הנפש,
ולכן אני לא חוששת), מה גם שב"ה מצאתי את הצדיק שדבריו
מתאימים כנראה לנשמתי, ואני מקבלת הדרכה ממנו.

תודה רבה שוב על הסבלנות ועל המאמץ לכתוב שוב למרות שכבר
השקעת מאמץ בדבר, וזה לא הגיע אלי.

שנוכח כולנו בע"ה לבריאות הנפש האמיתית ושה' ישלם שכרך.

לכבוד הרב שלום!

תודה לך על השיעור השבועי הנפלא שזכיתי בו ע"י מעשה השגחה
נפלאה.

מקווה ששאלותיי לרב גם יוסיפו לדעת לכל אחי דורשי השם.

רבינו הקדוש ותלמידו הקדוש רבי נתן מורים לנו הרבה שמכל מקום
וזמן אפשר לשוב ולדבוק בהשם יתברך.

ורבינו מלמדנו שהאדם הוא היכן שמחשבותיו - שם הוא. ואכן המחשבה

אינה מוגבלת לא לגוף, לא לזמן, ולא למקום פיזי.
לכן ברגע שרק חושבים על השם יתברך, תורתו ועבודתו, כבר דבק בו
וקרוב אליו.

אך ישנם אולי מצבים שבהם אפילו אם ירצה האדם לדבק מחשבתו
בהשם, יהיה מנוע, ואפילו מדין תורה.

למשל, מתכנת מחשבים שכיר בכדי לבצע את מלאכתו, חייב להתרכז
בכל כוחו שעות רבות בפתרון בעיות תוכנה במחשב, ואף אם יחפץ
לחשוב איזו מחשבה אפילו קטנה בהשם ותורתו, או אפילו על השכל
הפנימי שמסתתר בדברים שלפניו - מייד הוא בגזל.

נכון, לפני ואחרי ובהפסקות, אפשר לחזור לזה. אבל מה עם "בכל מקום
וזמן" של רבינו?

מקווה שהוברר העניין כראוי.

שבת שלום ושמחה.

...

כְּעֹשֵׂין מֵא וּמְתוּן, צְרִיק שִׁיהִי רַק
חִיצוֹנִית הַמַּחֲשָׁה בְּתוֹק הַמֵּא וּמְתוּן,
אֶפֶל פְּנִימִיּוֹת מַחֲשַׁבְתּוֹ - צְרִיק לְפָקֵר
אֶל הַתּוֹרָה - הַקָּה"ה.

(ליקוטי מוהר"ן ח"א ר"פ)

*** 54:

בעזרהי'ת

שלום רב.

אכן, בכל מקום ובכל מצב אפשר וכדאי להיות דבוק בהקב"ה, ואפילו בזמן עבודתך; ואין בזה גזל, ולהיפך - אתה תביא רווח והצלחה למעסיק שלך.

כשאתה יושב מול המחשב, לתכנת איזה תוכנה, או להתגבר על איזה 'באג' וכו', הידבק אל הקב"ה על ידי הדבור. דבר עם הקב"ה, ותאמר לו שאתה מאמין באמונה שלמה שכל שְׂקָל המושפע עליך, וכל רעיון, וכל גאוניות וכו' - הכל ממנו יתברך, והוא זה שמשפיע עליך את השכל. תבקש ממנו 'לזרוק' לך את הרעיון - איך לעשות ומה לעשות; והדיבור עם הקב"ה באמצע עבודתך לא יגרע מעבודתך, ולהיפך - תהיה הצלחה גדולה, בזכות האמונה, ובזמן קצר יותר תביא את הפרוייקט לסיומו המוצלח;

כי באמת, כל מה שנשפע לעולם - מושפע מהקב"ה, במתנת חינום.

ולהיפך - מי שמשתמש בשכלו וחכמתו וחושב "כוחי ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה" - אני הוא הגאון והחכם וכו', הוא מסתבך משכל לשכל ומקושיא לקושיא, עד שמאבד את מנוחת הנפש שלו, ובמיוחד בעבודה כמו שלך - שהיא כולה שכל.

שמע עצות מנסיונו של חברך, שגם הוא עוסק בתיכנות.

ואומר רבנו ז"ל, בשיהר"ן ה':

אַלו התחבולות וההמצאות שהמציאו הפילוסופים בתחמתם, כגון כלי מלחמה נפלאים ושאר פלים העשויים בתחבולות, על-פי חכמה, וכיוצא בזה - שאר ענייני חדושים שלהם, שהמציא כל אחד ואחד מחכמיהם - אמר: שהכל מלמעלה, כי לא היה אפשר להם לבוא על-זה, רק על-ידי שהתנוצץ להם השכל בזאת החכמה - שבא לאותו החכם התנוצצות

מלמעלה; כי כשהגיע העת והזמן שיתגלה אותה החכמה או התחבולה בעולם, על-כן שלחו להם מלמעלה בשכלם זאת התחבולה, כדי שיתגלה בעולם, כי בודאי גם החכמים הקדמונים שהיו מקודם - חקרו גם על זאת, ומפני מה לא באו הם על זאת התחבולה וההמצאה? רק באמת, הכל מלמעלה, וכשכא העת שיתגלה זאת הדבר, אזי מתנוצץ לו השכל, ואז בא אותו החכם על אותה התחבולה, כי נשלח לו מלמעלה - ממקום שהגיע לו, כי בודאי אינם מקבלים דרך הקדשה, רק דרך הסטרא אחרא, וזה פשוט.

שבת שלום, אברהם

הַעֲשֵׂה *** 54:

כיצד להכניס את האמונה למלאכה?

בד"כ מלאכת התכנות שבה אני עוסק מתחלקת בגדול לשלושה שלבים: א. מציאת פתרונות יישומיים לדרישות הלקוח.

עיקר המלאכה פה היא לבחור איך לבנות לו את הפתרון. צריך ללמוד כל מיני חלופות, כי יש כל הזמן הרבה חידושים לשקול ולהחליט. בשלב זה, כמו שכתבת למעלה, אני מתפלל לקבל השכל ממנו יתברך. הבעיה כאן שנכסים בשיקולים ומעמיקים בידע וההשגחה הפרטית נשכחת עקב כך. כך שבימים כאלו עקב חוזק ההעמקה, רק בסוף היום נזכרים בבורא, כלומר שמאבדים את הדבקות.

ב. פיתוח. בשלב זה מוציאים לפועל ומתחילים לבנות. המחשבה מרוכזת בכלים ובעצמים בריכוז רב. גם כאן קשה לדבוק, כי המחשבה רוצה כל הזמן להסתער על הבעיות ואז הכל נשכח.

ג. שיפור ותיקון בעיות תפעול. בשלב זה מנפים שגיאות ומשנים הבנויה לפי דרישות חדשות של הלקוח. עיקר המלאכה פה היא ניסוי והטעיה, אלימינציות. לדוגמא יש איזה "באג", אני מתפלל להשם שיתן שכל. האם צריך אז להתין עד שאקבל, או לעשות נסיונות תיקון וכו'.

אם לא ברורים הדברים דיים אז הכוונה איך נדבקים עם השם יתברך
בכל מלאכת מחשבת?
ותודה גדולה על השיעורים הנפלאים באתר,

המשק *** 54:

בעזרהי'ת

שלום נ...

איני יכול להשיב לשאלותיך עתה, כי סילקו לי את הדעת, תודה לאל,
ואני במוחין דקטנות, שזה בחינת דינים, בחינת ירידה בשמחה, ירידה
בחשק, ירידה בהכל וכו' וכו', ברוך ה'.

לחומרה היתירה שכתבת בסוף דבריך אין מקום בהלכה.

אמרו חז"ל: קול, מראה וריח - אין בהם משום מעילה; וכל שכן
המחשבות - אין זה גזל אם באמצע העבודה מחשבותיך משוטטות.

אברהם ציון

אי אפער אצדיק אהיות מחשבתו

משום תמיד החכמות אציונות, כי אפאמיט

צדיק אצאת אחוץ אצסק אדברי אצולא, אנו

אאנו חז"ל (מנחות 63): "אפאמיט אטולא אע

תוכה - לו היא קיומה" (איקוטי מוהר"ן ח"א ט"ו).

שלום רב.

אם יש לך חיסרון שמאוד מאוד מצער אותך וגורם לך לעצבות נוראית, ועל אף שאתה יודע שאין ייסורים ללא עוון, ושצער רק יכול להחמיר את המצב, זה בכל אופן משתלט עליך וגם אם אתה מנסה להיות בשמחה, זה לא מחזיק הרבה זמן. אשמח אם תוכל לייעץ לי.

תודה, ר...

*** 55:

בעזרהי"ת

שלום ר...

אומר רבנו ז"ל: "השמחה - יש לה גבול - שמתחלת עצמה ומסימת עצמה...". כלומר, גלגל החוזר הוא בעולם, כי שמחה תמידית - אינה שמחה; כי בטבע האדם - כל דבר שיש לו אותו בלא גבול ובלא מאמץ, ההרגל מכה את הטעם הטוב של הדבר; ואע"פ שהדבר קיים אצלו עדיין, אין הוא מרגיש את קיומו וטעמו הטוב. כלומר, יכול להיות שהאדם בשמחה תמידית ואינו נהנה ממנה, כי לבו לא מרגיש אותה. לכן, זה דבר נפלא - מה שעשה הקב"ה איתנו - שיש ירידה ועליה בכל תחומי החיים, וגם בהרגשה, גם בהשגה השכלית, גם במצב רוח, וכו' וכו'. אבל, צריך להיזהר מעצבות. עצבות היא הסטרא אחרא, והקב"ה שונא אותה. עצבות היא חוסר אמונה שכל מה שנעשה איתו - הכל בהשגחה ולטובתו.

התקופות 'הקשות', שבהן השמחה והמח 'הולכים לנוח' - צריך להיזהר בהן שלא להיכנס לעצבות וייאוש; לדעת שכך בנוי העולם - חייבים מנוחה וצמצום בכל דבר... לקבל זאת בהבנה ואהבה; לחכות שיסתובב

הגלגל, ולטפס הלאה למדרגה היותר גבוהה.

דע שכל המכות הכי קשות שבאות על האדם - הן באות בתקופה הזו שהמח והשמחה במנוחה, שאז אין לו סבלנות לחכות, והוא עושה כל מיני השתדלויות לשנות את מצבו, וכל מעשיו גורמים להיפך - להסתבכויות מיותרות; ועל זה אמר רבנו ז"ל: מי שלא רוצה לסבול מעט - סובל הרבה.

כמו כן הציע רבנו ז"ל: לשמוח באותו מצב עגום שבו אתה נמצא, היינו לשמוח בזה שאינך שמח.

אברהם ציון

תלמודה *** 55:

כבוד הרב, תודה רבה לך, באמת חוויתי מצבים כאלה שלא רציתי לסבול מעט ורק הסתבכתי, אני אלמד מכך לעתיד.

בס"ד.

שלום הרב,

נהניתי מאוד לראות את השיעור בנושא מניעות, והתחברתי לתוכן הדברים, אבל הרגשתי שחסרה לי העצה של ר' נחמן איך לעודד את עצמך כשיש לך מניעה שאתה מנסה לשבור כבר כמה שנים טובות. איך לא להיכנס לייאוש אפילו שבעייני בשר ודם, למרות המאמץ בתפילות, דיבור עם ה', וכו', אין שום שינוי. איך לא מתייאשים מכוחה של תפילה ולא יורדים באמונה ונכנסים לעצבות? בעיקר שהמניעה

הזאת קשורה בעבודת ה' ולא משהו חומרי.
אשמח לשמוע את דעתך.

*** 56:

בעזרהי'ת.

שלום רב.

אין שום סיבה ליפול לייאוש, היות שכל מה שצריך לקרות קורה בדיוק כפי התוכנית שלו יתברך בבריאת העולם. אמרו חז"ל: תורה מונחת אצל הקב"ה שני אלפים שנה לפני בריאת העולם, ושם כתוב כל מה שיקרה בעתיד בכל מקום בעולם, ואצל כל אדם ואדם בפרטות, מיום היוולדו ועד יום מותו, וכן הלאה לעתיד לבוא ולנצח נצחים.

וכל מה שכתוב בה הכול טובה גדולה וחסד חינם לתת אושר נפלא לבריותיו לנצח, זוהי תכלית בריאת העולם, והוא יתברך פועל ללא הרף להביא את העולם לתכליתו הנפלאה. אע"פ שלפי קטנות דעתנו ניראה שמעשיו יתברך לא כל כך טובים, האמת שהכול טובה נפלאה. אם כן מה הסיבה להתייאש? ... כי לא יצא כפי שאני רוצה... הרי הקב"ה יודע מה הכי טוב.

נאמר על התורה: "מִשְׁחַקֵּת בְּתַבֵּל אֶרְצוֹ וְשִׁעֲשַׁעִי אֶת בְּנֵי אָדָם", אלו השבטים שביקשו לבטל דבר מן התורה, אימתי? כשראה יוסף החלום ואמר לאחיו שהוא ימלוך בעתיד, כפי שכתוב בתורה, אמרו האחים זה לזה, ועתה לכו ונהרגו. אמר להן הקב"ה אתם מבקשין לבטל דבר הכתוב בתורה שהוא ימלוך, נראה מי מקיים דבריו (מדרש).

כמו כן: כשברא הקב"ה את העולם מיום הראשון ברא מלאך המוות ... ואדם נברא בשישי, ועלילה נתלה בו שהוא הביא את המיתה לעולם, שנאמר כי ביום אכלך ממנו מות תמות. משל למה הדבר דומה, למי שמבקש לגרש את אשתו. כשבקש לילך לביתו כתב גט, נכנס לביתו

והגט בידו, מבקש עלילה ליתנו לה, אמר לה מזגי לי את הכוס שאשתה, מזגה לו, כיון שנטל הכוס מידה אמר לה הרי זה גיטך, אמרה לו מה פשעי, אמר לה צאי מביתי שמזגת לי כוס פושר ולא חם, אמרה לו כבר היית יודע שאני עתידה למזוג לך כוס פשוט שכתבת הגט והביאתו בידך?

אף כך אמר אדם לפני הקב"ה: רבש"ע, עד שלא בראת עולמך קודם שני אלפים שנה הייתה תורה אצלך ... וכתוב בה: זאת התורה אדם כי ימות באהל, אילולי שהתקנת מות לבריות היית כותב בה כך? אלא באת לתלות בי את העלילה.

וכן אתה מוצא שלפני שחטא משה בהכאת הסלע. אמר לו הקב"ה למשה שלא יכנס לארץ: אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וגו', איש זה משה ... וכיון שהכה משה בסלע, אמר לו הקב"ה, לכן לא תביאו את הקהל הזה, הוי נורא עלילה, וכן הוא אומר ביוסף וכו'... (מעובד ע"פ תנחומא וישב).

כל מה שהקב"ה עושה הכול לטובה בודאי, אף העלילות הן טובות. כי לפי חכמתו יתברך זו הדרך להביא את האנושות לתכליתה. מי שמקבל זאת באהבה, חיי חיים טובים ומאושרים, ומי שמתנגד למציאות סובל ונלחם בתחנות רוח.

אנו חייבים להשתדל לעשות רק טוב, ומה שקורה ממילא צריך להאמין שזה רצונו יתברך ולטובה. כי אחרי הכול עלינו לדעת שבתוך האין סוף שבו אנו נמצאים, אנו בסך הכול בגודל של מיקרו-חידק. כמו שאמר אברהם אבינו: ואנכי עפר ואפר, וכן אמר דוד המלך: ואנכי תולעת, ומשה אמר ואנחנו מה?!!!

לגבי התפילה אמר רבנו ז"ל: "אין לאדם לדחוק את עצמו על שום דבר, אלא יבקש בתחנונים. אם יתן לו השם יתברך יתן ואם לאו, ולא יתעקש שהשם יתברך יעשה לו דוקא רצונו (ליקו"א כ).

אל תשאלני אותי והיכן הבחירה? כי אע"פ שאמרתי מה שאמרתי

הבחירה חופשית. והשכל להבין את הסתירה הזאת היא הכניסה לגן עדן עוד בחייו של האדם. ורבנו ז"ל פועל בתורתו לגאול את כל העולם, וללמד אותם איך לחיות על הקו האמצעי שהוא כולל את השכל הזה של הבחירה והידיעה.
אברהם ציון.

תלפיה *** 56:

תודה רבה כבוד הרב! אין לי שאלה על הידיעה והבחירה, רק שלפעמים בתוך המצב עצמו כשקשה, והאמונה לא כ"כ חזקה, אז נשברים קצת. ב"ה מצאתי תורה שמומלצת לכול מי שבמשבר ועל סף ייאוש (תורה מ"ח ליקו"מ חלק ב'), פשוט מזהים לראות איזה הבנה יש לר' נחמן, איך הוא יודע בדיוק מה להגיד ולתאר את המצב מדויק כ"כ. אני מצטטת פה קצת למי שצריך חיזוק: "כשאדם נכנס בעבודת ה' אזי הדרך שמראים לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקים אותו מלמעלה, ואין מניחים אותו כלל להיכנס לעבודת ה'...וצריך התחזקות גדול מאוד מאוד לבלי ליפול בדעתו ח"ו כשרואה שעוברים כמה וכמה ימים ושנים שהוא מתיגע ביגיעות גדולות בשביל עבודת ה', ועדיין הוא רחוק מאוד...ונידמה לו כאילו אין ה' יתברך מסתכל עליו כלל ואין רוצה כלל בעבודתו, מחמת שהוא רואה שהוא צועק בכול פעם ומתחנן ומתנפל לפניו יתברך שיעזרוהו בעבודתו, ואף על פי כן עדיין הוא רחוק מאוד מאוד, על כן נדמה לו כאילו אין ה' יתברך מסתכל עליו כלל ואין פונה אליו כלל, כי הוא יתברך אינו רוצה בו כלל...וצריך להיות עקשן גדול בעבודת ה' לבלי להניח את מקומו...אף אם מפילין אותו ח"ו..אעפ"כ עליו לעשות את שלו, לעשות מה שיוכל בעבודת ה'...כי אלו הנפילות והירידות והבלבולים וכיו"ב, צריכים בהכרח לעבור בהם קודם שנכנסים בשערי הקדושה, וגם הצדיקים האמיתיים עברו בכול זה..."

שנוכה בע"ה לעבור הכול ולהיכנס לשערי הקדושה, כמו שאומר ר'

נחמן בהמשך התורה הזאת .."וחזק עצמך מאוד ועשה מה שתוכל בעבודת ה', וברבות הימים והשנים תכנוס לבטח בעזרתו יתברך לתוך שערי הקדושה!"

לרב אברהם ציון.

שלום רב

לשון הרע פוגע בשלושה אנשים: בזה שמדבר, בזה ששומע ובזה שמדברים עליו.

שאלתי היא מה אשם האדם שמדברים עליו, למה הוא צריך גם להיענש?

*** 57:

בעזרהי'ת

שלום א...

אמרו חז"ל: "אדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום שנאמר: והייתם נקיים מה' ומישראל, ואומר: ומצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם". דהיינו צריך האדם לשמור לא לעשות דברים כאלה שעלולים להביא את הבריות לחשוד בו במה שאין בו.

אולי זה התירוץ לשאלתך. כנראה שהאדם עשה משהו שהביא את האנשים לדבר עליו לשון הרע, לכן גם הוא שותף ונענש. אבל אם מדברים עליו בלי שיש בו שום דבר שגרם לחשדות האלה אולי לא ייענש.

אברהם ציון.

בס"ד.

'כי תצא למלחמה על אויבך ושבית שביו'. פירוש, כי תצא למלחמה על אויבך, שהוא היצר הרע, 'ונתנו ה' אלוֹקֶיךָ בידֶיךָ', כלומר היצר הרע ייתן, כמו ימסור, את ה' אֱלֹקֶיךָ בידֶיךָ', על דרך "צדיק מושל ביראת אלקים" (עיין מסכת מועד קטן טז:). נותנת התורה עצה על זה, 'ושבית שביו', כלומר עם מה שהוא רוצה להתגבר עליך, היינו בגדלות, בזה תתגבר עליו, הינו שתאמר לו איך אני מושל כשיש לי גאוה, ואין הקדוש-ברוך-הוא שורה עמי, ודי למבין (ק"ז ח"א).

האם כבוד הרב יוכל לחדד ההבנה בעצה זו לחיים שלנו?

למשל, מתי מתגברת עלי גדלות כל יום, כאשר מתרכז בפתרון איזה בעיה בקוד בתוכנה - כותב כך וכך ובודק עם זה עובד - לא עובד, אז שוב כותב אחרת עד שעובד כרצוי. אם תוך כדי זה התהליך זוכה לדבר עם השם הכול רץ יפה ומצליח, וגם לא מרגיש גדלות לאחר מכן (כלומר, את דמיון ה"אני במרכז"), אבל לרוב המחשבה רצה בחוּזקה לתוך הבעיה למרות התפילה לפני, והקשר עם השם נשכה, ואז בד"כ גם לא הולך כסדר ועולה הרגשת גדלות. כיצד אפשר להשתמש בעצה הנ"ל במלחמה הזו?

כל הברכות,

נ...

*** 58:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

תפילה שחיברתי בשבילך:

רבש"ע, הריני מוסר בידך את המחשבות שלי, ואת הדיבורים שלי, ואת המעשים שלי, הכול לידך, שהכול יהיה רצונך. ואם עולה בדעתי או בלבי איזה מחשבה או הרגשה של גדלות, אני יודע שזה מעשה שלך ואתה הוא זה שמעביר לי את ההרגשה והמחשבה הזו, ואין לי בה רצון כלל.

והריני מבטל כביטול החמץ קודם חג הפסח, את כל המחשבות של הגדלות שיעברו במוחי בכלל ובפרט, והרי הם כעפרא דארעא ואין לי בהם שום צורך ורצון, ואיני רוצה בהם כלל. ואם בכל זאת זה קורה, ואני ארגיש גבהות לב, באותו רגע אני מעלה הכול אליך אוטומאטית, ואני יודע בבירור שכל הכבוד והממשלה שלך - ה' מלך גאות לבש, הגאות והכבוד שלך.

אברהם ציון.

הַפֿענא *** 58:

האם יכול הרב להמליץ על שיעורים מוקלטים שלו בעניין?

הַפֿענא *** 58:

בעזרהי'ת.

שלום נ...

חשבתי שכבר זכית לשמוע את כל השיעורים שבאתר. אם תזכה לזה, תדע ששטיפת המוח שתעשה לך ע"י שמיצת השיעורים תנקה את מוחך, תשנה את מהותו ותהפוך אותך לאדם אחר. אדם שמת, מאושר, לא

רואה בעיניים את העולם, הכול קטן עליו, ועוד ועוד, כל המעלות שהבטיח לנו רבנו ז"ל, באומרו: אתם רק תביאו את הטיט והלבנים ואני אבנה לכם את הבניין, כוונתו שאנחנו רק נשמע את דבריו, והוא כבר יעשה את העבודה, להחליף לנו את המהות, כמו שאמר בעצמו: אני אעשה מכם לא בני עולם הזה אלא אנשי עולם הבא.

בהצלחה.

אברהם ציון.

שלום רב.

ברצוני לשאול על מה צריך לכוון באמירת הקטרת?

*** 59:

בעזרהי"ת.

שלום.

כלום!!!

אחד מתלמידי רבנו ז"ל שהיה בקי בקבלה בא לשאול את רבנו ז"ל מה לכוון כאשר הוא מגיע לשם ה'. ענה לו רבנו ז"ל: ה'!!!.... מה רע לך לכוון ה'! ה'! בפשיטות ותמימות. סתם כך ה'!. כי הרי גם כל כוונות האריז"ל עם כל פרטי העולמות, תכליתן להביא את האדם לדבר פשוט עם הקב"ה, ולכוון פשוט - ה'!

כמו כן לעניינך. כוונתי פשוט את משמעות המילים כפשוטם: אתה הוא ה' אלקיניו שהקטירו אבותינו לפניך וכו', פיטום הקטורת כיצד? וכו' וכו'. "אתה" - פירושו אתה, "הוא" פירושו הוא, ש"הקטירו" - פירושו שעשו

את פעולת ההקטרה שהיא להניח על הגחלים צמחים המפיצים ריח. פשוט פשוט. אם אינך מבינה פירוש המילים השתמשי במילון תלמודי או עייני פירוש רש"י לפשט המילים (תלמוד בבלי כריתות ו עמוד א) או פירוש אחר.

עליך לדעת שלעבוד את ה' בשמחה, תלוי בפשיטות ובתמימות, דהיינו לא להיות חכם כלל. כי אחרי כל החוכמות וההבנות אנחנו נשארים בקושיא, כי לגדולת ה' אין חקר ושכלו הוא עד אין סוף, נמצא שאי אפשר להבין אותו יתברך. וכשנשארת לאדם קושיא זה מעקם לו את הלב בעצבות, כי ל"ישרי לב שמחה", רק למי שלבו נקי מקושיות ובלבולים. לכן כל החשבונות שאת עושה בתוך הדמיון המפותח, הוא זה שגורם לך את כל הבעיות. תעשי את עבודתך בפשיטות, בלי חשבונות, ובלי לערוך כל פעם ביקורת על מה שעשית, איך עשית... היה טוב... היה צריך להיות כך או כך... וכו'. תדעי שכל מה שאת עושה לה' יתברך אפילו הדבר הכי קטן נחשב אצל ה' יתברך כדבר נפלא, והוא בונה לך בזה בניינים נפלאים ברוחניות. תצאי מהביקורת העצמאית ומהבדיקה האם הייתי מספיק בסדר או לא. תשכחי את העבר תפתחי דף חדש.

תעסקי בשיחה פשוטה להקב"ה פְּדַבֵּר איש אל רעהו. תוכלי להיעזר בשיעורי הווידיאו שיש באתר, מתורת רבנו ז"ל. שם תלמדי את הנושא הזה להסתכל בעין יפה על החיים, להעריך כל דבר שאת עושה ולהיות בשמחה תמיד.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּנַח *** 59:

תודה רבה, זה נכון, כל ההתעסקות הזאת במחשבות על העבר והביקורתיות גורמות לי את כל הבעיות, קצת קשה לי להשתחרר מזה למרות שאני מאוד רוצה, זה אפשרי?

הַפֶּנַח *** 59:

בעזרהי'ת.

שלום.

אמנם זה קשה, אבל אפשרי.

להפוך את זה לדבר קל זה ע"י ההרגל, להרגיל עצמך לאט לאט לוותר. כלומר, אם משהו לא ברור לך ואינך מבינה אותו, עזבי אותו ואל תתעקשי לדעת אותו. תאמרי לעצמך דבורי אמונה: אם הקב"ה היה רוצה שאבין את הדבר אזי אני אבין אותו כהרף עין. מה ששייך לי ממילא יגיע אלי ומה שלא שייך לי ממילא לא יהיה שלי.

חזקי עצמך באמונה האמיתית, שממילא כל מה שאנו מבינים זו הבנה יחסית, כלומר באמת אי אפשר להבין את השכל העליון של האין סוף ברוך הוא, וכל מה שאנו מבינים זה רק ב'כאילו'.

רק סבלנות, ובסוף תגיעי לכל המעלות הנפלאות שיש בעבודת ה'. סבלנות, ולא לנסות לבלוע הכול בבת אחת ומיד. סבלנות וסבלנות....

עצם ההתעסקות בתורה, בתפילה, ובעיקר בהתבודדות ושיחה אישית עם הקב"ה, תביא אותך לשמחה תמידית, שמחה הנובעת מעצם הביטחון העצמי שיבוא לך מהקשר האישי עם הקב"ה.

אברהם ציון.

שלום כבוד הרב!

שאלתי היא לגבי לימוד הגמרא והמשנה, אני עומד להיכנס לשיבה ללימוד יום שלם כולל לינה, ב'ה, בקרוב, ונתקלתי בשאלה של שיטת לימוד. עקרונית אני לא נגד לימוד ארמית, רק ששמעתי על תלמוד שטיינזליץ, והמתנגדים לשיטת לימוד זו, אם ישנו תלמוד מתורגם אז למה ללמוד בארמית?

אם התשובה היא מפני שזה כמו ללמוד תנ"ך באנגלית אז הבנתי למה.... אך אם התוכן חשוב ולא השפה אז.... בכל מקרה אני לא בקיא גדול בדברים, לכן אני צריך את עזרתך. השאלה שלי מה אתה חושב על תלמוד שטיינזליץ, והאם כדאי ללמוד אותו בהתחלה, ואחרי זה את המקור בשביל להבין את התוכן יותר. וגם רציתי לשאול לגבי משנה, האם ללמוד את המשנה לפני שאני מתחיל ללמוד גמרא? ומה דעתך על פירוש קהתי?

תודה מראש א.....

*** 60:

בעזרה'ת.

שלום א.....

אני לא מבין את התלבטויותך. אתה נכנס ללימוד בשיבה כדברייך, ולכן אתה מחויב ללמוד לפי הסדר שנקבע באותה ישיבה, ובספרים הנלמדים באותה ישיבה, ואין הדבר לבחירתך.

באופן עקרוני, בכל ספרי הקודש מצווה ללמוד, ולא משנה של איזה זרם ביהדות, כי אלו ואלו דברי אלוקים חיים. כולם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, הפוך במ והפוך במ ותמצא מרגוע לנפשך. בחר לך את הישר בעיניך, כי אין אדם לומד אלא היכן שלבו חפץ.

התוכן בודאי חשוב, כי לא המדרש עיקר אלא המעשה, ומכל הלמודים צריך האדם להוציא הנהגות ישרות לו ולכל הסובבים אותו (ליקו"א ס"א). כמו כן כדאי מאוד ללמוד בלשונם הקדושה של חכמינו ז"ל, כי לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע איוולת (משלי טו).

ולענין ארמית (תרגום) אמר רבנו ז"ל:

רְבִי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קָדֵשׁ כָּל-כֶּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם, עַד שְׁאֶפֶילוּ שְׂאָר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם, יֵשׁ לָהֶם כּוֹחַ לְעוֹרֵר לְהֵשִׁים יִתְבָּרַךְ (שיהר"ן קט).

והעיקר הכי גדול לא להיות חכם כלל, ולעבוד ה' יתברך בתמימות ובפשיטות, כי מי שחושב שמבין בודאי אינו מבין, ומי שיודע שאינו מבין יתכן שהוא מבין.

הרגל עצמך לדבר עם הקב"ה על כל עניינך כְּדָבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, כי אין לך מעלה גדולה מזו.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפֶּנֶק *** 60:

שלום כבוד הרב.

כוונתי הייתה שאני עומד להיכנס לישיבה. אך ישנה התלבטות בין סוג הישיבה, הבנתי שיש שיטות לימוד שונות של לימוד גמרא: דרך החסידים מבוססת בעיקר על דרך פולין ודרך הונגריה, דרך הליטאים- שיטת בריסק, דרך הספרדים- על פי שיטת הרב עובדיה יוסף, דרך

התימנים על פי דברי הרב יוסף קאפח, מאורות הדף הימי ברשת. הבנתי שיש השקפה שונה לגבי צורת לימוד, בעיקר בין ליטאים לחסידים בצורת לימוד, כוונתי לשיטת "פילפול" שעליה התייחס הרמב"ם והמהר"ל, שאלתי היא, לאן שיטת "הפלפול" של הליטאים אמורה להוביל אותי ולאן שיטת (גמרא פירוש רש"י תוספות) אמורה להוביל אותי...

הפנ * * * 60:

בעזרהי"ת.

שלום.

אם אין מטרה מוגדרת חבל על הזמן ושום ישיבה לא תביא אותך לשום מקום. נראה שאתה נכנס לדרך כעיוור באפילה בלי לדעת למה אתה הולך לעשות את הצעד הזה, מה זה ייתן לך ולאן תגיע.

אל תהיה כמו דג מת, שהזרם סוחב אותך לכל כיוון שבא לו. תברר לעצמך למה אתה הולך לישיבה ומה אתה רוצה להשיג. אחר שתדע - אם תדע - תודיע לי את המטרה ואז אשיב לך אם בחרת בדרך הנכונה אל המטרה ע"פ חכמתו של רבנו ז"ל.

אמר רבי נתן:

"כי צריך כל אדם להאמין באמונה שלימה שכל מה שעובר עלי ובכל יום ובכל עת ובכל שעה מיום הוולדו עד יום מותו, הכול הוא רק סיבובים מאת ה' יתברך כדי שיזכה להשגות אלקות לדעת ולהכיר אותו יתברך, כי רק בשביל זה נברא ואין שום תכלית אחר חוץ מזה". - זו המטרה היחידה!!!!!!

והעיקר הכי גדול לא להיות חכם כלל ולעבוד ה' יתברך בתמימות ובפשיטות, כי מי שחושב שמבין בודאי אינו מבין, ומי שידוע שאינו מבין יתכן שהוא מבין. הרגל עצמך לדבר עם הקב"ה על כל ענייניך

כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, כִּי אֵין לְךָ מַעֲלָה גְדוּלָה מִזֶּה.
אֲבָרָהֶם צִיּוֹן.

הַפֶּסֶק *** 60:

שְׁבוּעַ טוֹב כְּבוֹד הָרַב.

מִטְרָתִי הִיא לְהִתְקַרֵּב לֵה' וּלְתַקֵּן אֶת עֲצָמַי בְּזֵה הָעוֹלָם.
הַמְטָרָה הָעֵיקָרִית שְׁלִי הִיא לִימוּד הַחֲסִידוֹת/פְּנִימִיּוֹת, כִּיּוֹן שְׁאֵנִי רוֹאֵה
בְּפוּעֵל שֶׁהַעֲצוֹת הַמוֹפְלְאוֹת שֶׁל הַחֲסִידוֹת פּוֹעֵלוֹת, אֲךָ לִימוּד הַגְּמָרָא הוּא
דְּבַר נֶצְרָךְ בְּדִיּוֹק כְּמוֹ לִימוּד הַתְּנ"ךְ, לִכֵּן אֵנִי רוֹצֵה לְדַעַת כְּמָה תְּשׁוּמַת
לֵב אֵנִי צָרִיךְ לְהַקְדִּישׁ לְגְמָרָא בְּכַדִּי לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זֶה.
א...

הַפֶּסֶק *** 60:

בְּעִזְרַת ה'!

שְׁלוֹם א...

מִצִּיּוֹן, קִלְעַת לְמִטְרָה!

רַק נַעֲשֶׂה קֶצֶת סֹדֵר בְּדַבְרִים שְׁכַתְּבַת.

הַמְטָרָה הַיְחִידָה שֶׁל כָּל הָאֲנוּשׁוֹת הִיא הַכְּרַת ה' יִתְבַרֵּךְ. כְּמוֹ שְׁצִיטְטֵתִי
לְךָ לְעֵיל מְדַבְרֵי רַבִּי נֵתָן: "...כְּדִי שִׁיזְכָּה לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת לְדַעַת וּלְהַכִּיר
אוֹתוֹ יִתְבַרֵּךְ. כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָא וְאֵין שׁוּם תְּכֵלִית אַחֵר חוּץ מִזֶּה".
כְּשֶׁמִּגִּיעִים לְמִטְרָה הַזֶּה, וְלוֹ אֶפִּילוֹ בְּמַעַט, מִתְחִלִּים לְחוֹת אֶת הַחוּוִיָּה
שֶׁל הָאוֹשֵׁר בְּגֵן עֵדֶן, וְזֶה עוֹד כְּאִשֶׁר אֵנּוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.
לְהַשִּׁיג הַמְטָרָה הַנ"ל זֶה עַל יְדֵי תִיקוֹן עֲצָמְךָ בְּמִידוֹת, וּבְעֵיקָר אֶת הַמִּידָה
הָעֵיקָרִית וְהַיְסוּדִית מִידַת הָעֲנוּוָה.

כְּדִי לְהַגִּיעַ לְעֲנוּוָה צָרִיךְ לְלַמּוֹד תּוֹרָה בְּכָל חֶלֶק מִחֻלְקִיהָ, וְלֹא מִשְׁנָה
אִיזָה חֶלֶק. כָּל הַתּוֹרָה יִפָּה וְנִפְלְאוּהָ, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר שֶׁנִּרְגִיל אֶת עֲצָמָנוּ

ללמוד בכל חלקי התורה ולא משנה אם זה נקרא על שם חסידות זו או זו, ואם על ידי זרם אחד או משנהו, ש"ס, פוסקים, טור שולחן ערוך, רמב"ם, מדרשים, קבלה וחסידות, תפילה ותהילים. עכ"פ הלימוד הראשון שהוא חובה, צריך להיות למוד ההלכה כדי שתדע איך להתנהג בחיים. אחרי זה בחר לך את החלק שהכי קרוב ללבך והכי מושך אותך, כי אין אדם לומד אלא היכן שלבו חפץ, וכמו כן תלמד אצל רב הקרוב ללבך, כי לא בכל מקום מאירה לאדם התורה.

ומעל הכול. למד את ספריו של רבנו ז"ל, רבי נחמן מברסלב, כי רבנו ז"ל אמר שתורתו כוללת את כל השבעים פנים של התורה. וכאשר תזכה להכיר את שכלו של רבנו ז"ל כיצד הוא הבין את תורת ה', אזי תוכל לטייל בכל הספרים הקיימים ולראות את ה'ראש' של רבנו ז"ל בתוך התורות של כל הצדיקים בכל הדורות, בכל חלקי התורה. אבל כל עוד שאדם לא זכה להבין את רבנו ז"ל, אזי הוא יבין את שאר הספרים של התורה הקדושה בכל מיני דרכים שאינם הדרך שכוללת את השבעים פנים.

ברור לי שדברים אלה לא מובנים לך, אך רק כאשר תזכה להבין את רבנו ז"ל, תחזור לדברי אלה ותאמר, עכשיו אני מבין את הכוונה.

בינתיים הכנס לדרך הזו רק באמונה עיוורת, תאמין לי שזו אמת, כי איני יכול להוכיח לך את הדברים בשכל. חוץ מכל זה, אתה חייב לדאוג להתחזקות לאורך כל הדרך. כי בדרך יש הרבה משברים וגלים סוערים שמנסים להפיל את האדם לייאוש ולחידלון. לכן צריך התחזקות. תוכל לשמוע שיעורי וידאו באתר שרובם ככולם הם דברי התעוררות והתחזקות לא ליפול משום דבר, ולידע שכל העובר עליך הוא חלק מהתיקון שלך לזכותך לתכלית, למטרה הנ"ל - להכיר את הקב"ה.

חזק ואמץ, ונצל את חודש הרחמים כגל גדול לרכב עליו ולהגיע עמו לחוף מבטחים.

אברהם ציון.

אומר רבי נתן:

צריק כל אדם להאמין באמונה שלימה,
שכל מה שערבף עליו בכל יום, ובכל עת,
ובכל שעה, מיום הולדו עד יום מותו,
הכל הוא רק סיבובים מאתו יתברך, כדי
שיזכה להשטות אלקות, לצדת ולהכיר
אותו יתברך, כי רק בשביל זה נברא ואין
שום תכלית אחר חוץ מזה. (ליקוטי הלכות חוש"מ נזיקין ד')

שלום,

ידוע לי שיש לעבור דירה בימים מסוימים, ואני רציתי לשאול בקשר
לבתי ששוכרת חדר בדירה.

באיזה יום מומלץ לעבור ומה עליה לעשות מלבד לקבוע מזוזות.
בנוסף אולי יש ברכה לבריאאות, וזוגיות ופרנסה, כשנכנסים לדירה.
אני מקווה שאקבל תשובה, זה מאוד חשוב לנו.

תודה,

אפ...

*** 61:

בעזרהי'ת.

שלום.

לא ידוע לי שבדורנו יש איזה חשש מלהיכנס לדירה חדשה בימים
מסוימים, משום החשש ממזל רע, או כיוצא בזה מענייני המיסטיקה.
אנו אין לנו אלא את דברי השולחן ערוך שלאורו אנו הולכים ויותר
מזה אין אנו חוששים מכלום.

ואמר רבנו ז"ל: גם בתמימות אסור להיות שוטה. ומאמונה בלי דעת
אפשר ליפול. צריך האדם לקשר את האמונה עם השכל.

והעיקר שתהיה אמונה בהקב"ה, להאמין שהכול ממנו בהשגחה פרטית,
ואין אדם נוקף אצבע אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה. וישראל מעל
המזל, ומעל הכוכבים, ומעל הכול. כי ביד האיש הישראלי יש את

התפילה הישירה להקב"ה, שעל ידי תפילה הוא יכול לשנות את הטבע, כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. אמר רבנו ז"ל: מי שרוצה להיכנס לבית לדור בתוכו, יאמר התורה כולה ואחר-כך יכנס לדור בתוכו.

תפילה:

ריבונו של עולם, צרכינו מרובים מאוד בלי שעור, ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלף ורובה מהם, רחם עלינו למען שמך ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו לקים מצות סוכה בזמנה בשלמות, ... שנזכה לבנות הבית בחכמה אמיתית למען שמך לבד, ויהיה ביתנו בית שמגדלים בו תורה ותפלה. שנזכה לדבר בביתנו הרבה דברי תורה ותפלה כפי מה שקבלנו מרבותינו הקדושים, ונזכה להמשיך בתוך ביתנו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים וכל טוב אמיתי לנצח, בגשמיות וברוחניות, בזה ובבא. וברחמיך הרבים תשפיע לנו כל ההוצאות וההצטרכות שצריכים לבנין ביתנו בשפע גדול, ולא יגיע לנו שום עניות, ולא שום חסר ... ותסבב כל הסיבות לטובה באופן שיהיה הבניין רק לטובה בכל האופנים, לנו ולבנינו ולכל יוצאי חלצינו. (מליקוטי תפילות).

ישוב טוב ובהצלחה.

אברהם ציון.

אמר רבני נחמן:
אין הפקדה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא
בשילת פהו אשתו. (ספר המצות מאן א')

לכבוד הרב שלום!

שנים שהבעיה מציקה והגיעה העת אולי בע"ה לטפל בה. יש פעמים שנקלעים למצב שלא-פשוט, שלא לשמוע מה שלא רוצים. ולא מדובר כאן בלשון הרע וכו' שהם איסורים מפורשים. הנה מספר דוגמאות:

א. מישהו שאי-אפשר להעיר לו מבני הבית שומע תדיר ניגונים ממנגן לא-הגון (ככותב רבנו בתורה ג' ח"א שזה מזיק).

ב. דרשן דורש תורה בסגנון של זרמי מוסר אחרים ביהדות, שקשה לשמוע לאחד שכבר שתה מה"יין ההונגרי" - המוסר של רבנו, או שהדרשה היא תוכחה לא-רכה שמזיקה לנשמה (תורה ח' שם ח"ב).

ג. בשבת, שפתאום מתפתחת בין אנשים מסביב שיחת חולין - זה קורה הרבה.

מה כאן הנקודה של האמונה של הדעת?

ודאי זה רק לטובה אך עדיין לא זכיתי לראות זאת.

בברכה,

...

אמנה פתח:

! אַפּיֶצק פּרַעַם אַהֲיִסְזִיִּין. הַיֵּא אַחַת עֲנוּאֲלִין

אַמְנוֹת פּרַעַת פּרַיִטִים הַיִּסְזִיִּין (אֲיִקוּי אַוּפּרִין קַמֵּא

*** 62:

בעזרהי"ת.

שלום ידידי היקר.

תאמין לי שאני נמצא במוחין דקטנות כזאת שאני לא זוכר כלום, כך שאיני יכול לענות. אך ברוך ה' אני מחייה את עצמי עם האמונה שהכול ממנו יתברך לטובה, מתנהג כמו תינוק שאין לו שכל, עושה מילי דשטותא, משחק עם הנכדים ואוכל ביסלי.

אני זוכר מרבנו ז"ל כלל: כל הבעיות של העולם, מה שחלק מהם אתה מספר לעיל, הבעיות האלה הם בעיות של תאים מקולקלים במוח שלנו. אם הכול היה בסדר אצלנו, לא היינו שומעים את מה שאנו שומעים, לא היינו מתרגשים וכועסים ממה שאנו מתרגשים וכועסים. היינו מגיעים למצב של בן העולם הבא שאינו כלל בעולם הזה. רק רגלינו דורכים בעולם הזה אבל אנו ומוחנו נמצאים בעולם הבא אצל הקב"ה.

קרא שוב את הסיפור משבעת הקבצנים, וזכור את המדרגות הנפלאות שלהם. הראשון היה עיוור שלא 'ראה העיניים' את העולם הזה. השני היה חרש שלא שמע שום חיסרון, וכל הקולות ששמע בעולם היו הקולות של הקב"ה, גם מה שבני אדם מוציאים מפיהם. והשלישי היה אילם והרבעי, וכו' וכו', עי"ש.

תתחזק אחי תחזק!!! עוד מעט תיראה בעיניך דברים נפלאים. כי כל מי שקשור לרבנו ז"ל באיזה קשר שיהיה, סוף סוף רבנו ז"ל יביא אותנו לראות בעיניים מה שכל העולם לא מצליחים לראות, כמובא בליקו"א רנ"ד, אם זכרוני לא מטעה אותי.

רק סבלנות ואמונה פשוטה.

זרוק השכל אחי, הוא: סתם.....

אברהם ציון.

דָּע כִּי צְרִיךְ לָדוֹן אֶת כָּל אֲדַט לְכַר לְכוּת,
וְאִפְלוּ מִי שֶׁהוּא רָשָׁע שְׂמֹרֶה, צְרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא
בּוֹ אֵיזֶה מַעַט טוֹב, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַמַּעַט אֵינוֹ רָשָׁע,
וְצַדִּיק יְדִי לֵה שְׂמֹרֵצָא בּוֹ מַעַט טוֹב, וְדָן אוֹתוֹ לְכַר
לְכוּת, צַדִּיק-יְדִי לֵה מַעַלָּה אוֹתוֹ קְאָמֵת לְכַר
לְכוּת, וְיִוְכַל לְהַשִּׁיבוּ בְּתַשׁוּבָה (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן ח"א רפ"ב)

שלום הרב.

אני בעל תשובה. לפני כמה שנים התקרבתי לדרך רבנו בתקווה שבדרך הזאת יהיה לי יותר סיפוק וחיות, והעיקר למצוא את עצמי - את הדרך שמתאימה לנפש שלי, ולמצוא רב שמבין אותי, סביבה מתאימה, אישה וכו', חסרונות שמפריעים לי. גם כמה שנים הייתי בישיבות, בתקווה להתחבר אליהם, בין של ברסלב ובין אחרות, כל הניסיונות שלי להיות אחד מהמגיין העלו חרס, ובכלל, מכל מה שעובר עלי, גם הבריאות נפגעה לי. אז אני שואל את הרב איפה הבעיה, הרי ה' לא מצפה מאחד כמוני שאני אבין את השפה שלו בייסורים ואכזבות, אם הוא רוצה להגיד לי משהו למה לא בשפה שאני אבין, ואם זה התיקון של רבנו, אז לצערי במקום לבנות בי כלי שלם, הושגה מטרה הפוכה. אשמח לתשובה שלום.

*** 63:

בעזרהי"ת.

שלום אר...

בא נשכח את כל מה שעבר עליך עד עכשיו.

פתח דף חדש, נתחיל מהתחלה לבנות לך את הדעת של רבנו ז"ל. הנה נכנסים לשנה החדשה ומבטיח לך, אם תתמיד רק 3 חודשים בדרך של רבנו ז"ל, ע"פ עצותיו הקדושות, כבר תיראה שינוי נפלא בחיך, תכנס לך שמחה בלב וטעם טוב לחיות.

לזה אתה צריך להשקיע לפחות כמה חודשים, בהתמדה, להיות צמוד לעצות.

אני מצידי נותן לך את כל הזמן שבעולם, לסמן לך במפה של רבנו ז"ל את הצעדים שעליך לצעוד עד לגאולת נפשך, ושוב מבטיח לך, אם תציית ייפתח לפניך עולם חדש.

עצה ראשונה: תכין עצמך לנסוע לאומאן.

עצה שנייה: כל יום תשקיע שעה להקשיב לשיעור בתורת רבנו ז"ל.

אחרי שבוע פנה אלי שוב וספר לי את מצבך.

אברהם ציון.

שלום רב.

בתקופה האחרונה אני חולם חלומות לא טובים, וזה חוזר על עצמו כמעט כל לילה, האם פדיון נפש יכול לעזור במקרה זה?

*** 64:

בעזרה"ת.

שלום רב.

א. "אמר רב הונא: לאדם טוב אין מראים לו חלום טוב, ולאדם רע אין מראים לו חלום רע. עוד למדנו: כל שנותיו של דוד לא ראה חלום טוב, וכל שנותיו של אחיתופל לא ראה חלום רע." (ברכות דף נה עמוד ב)

ב. על-ידי חלומות ידע אדם אם לבו אמת עם אלקיו. (ספר המידות).

ג. לחלום טוב תאמר בלשון תמיהה: וכי חלומות שווא ידברו, והא כתיב:

"בחלום אדבר בו." (ספר המידות).

העיקר תתחזק באמונה בהקב"ה, ואל תפחד מכלום. אף אחד לא יכול

להזיק לך או להועיל לך מבלעדי הקב"ה.
אגב, פדיון נפש מועיל להכול. אמר רבנו ז"ל: שאילו היה לו איש צדיק
שיהיה ראוי לעשות לו פדיון, היה נותן לו על פדיון בכל יום ובכל עת.
ודיבר מזה הרבה כי פדיונות הם דבר גדול מאד.
אברהם ציון.

אמר רבנו:

עַם הַמֵּאֲכָלִים חָלַק הַחַלּוּם, כִּי מִן
הַמֵּאֲכָלִים צוּלִים עֲשֵׂנִים אֵל הַמַּח וְנִצְטִירִין
מֵהַט חֲלוּמוֹת בִּשְׁנֵה, עַל-כֵּן צְרִיכִין לְחַזֵּק
אֶת הַמַּלְאָק, כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִפְסָט הַחֲלוּם
עַל-יְדֵי הַמֵּאֲכָלִים, כִּי כִּשְׂאִין חֲלוּק
בְּהַמַּלְאָק, אֵלֵי נִפְסָט הַחֲלוּם עַל-יְדֵי
הַמֵּאֲכָלִים בְּהַחֲנִינֵת חֲלוּם עַל-יְדֵי שֶׁד (פִּקוּסִי)

מִתְבָּרַן ח"ה ה')

שלום רב, ושנה טובה.

הרי נזירות מן התורה דורשת את שלושת התנאים של איסור תספורת, איסור אכילה ושתייה מכל היוצא מן הגפן, ואיסור היטמאות למתים.

שאלתי היא כזו: האם אדם בדור הזה, שהוא טמא מתים, ואין לו כרגע אפשרות להיטהר מטומאה זו, יכול להחליט שהוא מגדל שיער (בנוסף לגידול זקן) מתוך צורך להתנזר, למרות שהוא לא יכריז על עצמו במפורש נזיר מן התורה? ואם אין אפשרות, מה לגביי ה"רב הנזיר" זצ"ל? האם הוא היה טמא-מתים גם-כן?

תודה מראש,

.....ג

*** 65:

בעזרהי'ת.

שלום רב.

אני לא מבין שאלתך.

כוונתך לגדל שיער ולהיות 'פריק'?

אם כן, זה לא קשור לנזירות.

"מי שנודר נדרים כדי לתקן מידותיו הרי זה זריז ומשובח. כיצד, הרי שהיה זולל ונדר שלא יאכל בשר איזה זמן, או שהיה שוגה ביין, ואסר עליו את היין ומשאר משקים המשכרים, וכן מי שהיה מתגאה ביופיו, וקבל עליו נזירות וכיוצא בזה, נדרים כאלו המה עבודת השם יתברך שמו, ועל אלו אמרו חכמינו זיכרונם לברכה: נדרים סיג לפרישות. ומכל

מקום גם בנדרים כאלו אין לו לאדם להרגיל את עצמו, אלא יש להתגבר על יצרו גם בלא נדרים". (שו"ע נדרים ושבועות סז).
אברהם ציון.

הַפְּנָה *** 65 :

חס ושלום להיות פריק.
כוונתי הייתה יותר מנהג של נזירות.
אבל תודה על התשובה בכל מקרה.
וגם לא קיבלתי תשובה לגבי הרב הנזיר.

הַפְּנָה *** 65 :

בעזרהי"ת.
שלום רב.
ממך אני שומע לראשונה על הרב הנזיר. אשמח אם תספר לי עליו.
עכ"פ מאז חורבן בית המקדש שאין לנו אפר פרה לטהר טמאי מתים,
כל אדם הוא טמא מת ואפילו אם היה משה רבנו ע"ה.
אברהם ציון.

הַפְּנָה *** 65 :

"הרב הנזיר" היה תלמיד מובהק של הרב קוק זצ"ל, והוא היה חרדי עם כובע והכול,
וגידל שיער. התמיהה שלי, בדיוק לפי מה שאמרת, שאם כולנו בדורות הללו טמאי-מתים, כיצד ייתכן שהוא היה נזיר? (הוא די מפורסם בכינוי זה) או שאולי הוא היה כהן, וחשב שהוא אף פעם לא נטמא למתים בשום צורה שהיא...

הפּע *** 65:

בעזרהי"ת.

שבוע טוב.

זה מה שמצאתי לגבי הרב הנזיר: "הרב דוד יהודה אריה לייב כהן (אלול ה'תרמ"ז - כ"ח באב ה'תשל"ב; 1887 - 1972) הינו חוקר התלמוד, הקבלה ופילוסופיה יהודית. מתלמידיו הבולטים של הרב אברהם יצחק הכהן קוק, ומהחשובים שבעורכי כתביו. כונה "הנזיר" בשל מנהגי נזירות שגזר על עצמו.

תפיסת עולמו הושפעה רבות מעולם הסוד והנסתר. הדבר אף מסביר את העובדה שרבו נתן לו לערוך את 'אורות הקודש' - ספר העוסק ברעיונות עמוקים. אמנם עם זאת היה חוקר, פילוסוף ודקדקן גדול. אף שנהג מנהגי נזירות כאי שתיית יין וגידול שער, ובמנהגי פרישות כמו צמחונות, ושתיקה מרובה שגזר על עצמו בעיקר בשבתות, חינך את תלמידיו להיות מעורבים בחיי הכלל".

הנזירות שגזר על עצמו אינה הנזירות הכתובה בתורה (כמו הצמחונות כנ"ל), לכן אין מקום לשאלה שלך כיצד שמר עצמו מלהיטמא למתים. כנראה שהוא קיבל על עצמו כמה דברים בנזירות, דהיינו התנזר מכמה דברים, ובהשאלה נקרא הנזיר ואינו הנזיר הכתוב בתורה על כל הלכותיה. מעניין למה נפשך מתעניינת בזה.

בהצלחה וכל טוב.

אברהם ציון.

תאופה *** 65:

במחילה, אני מעדיף לשמור את הסיבות לעצמי.

תודה על התשובה. שבוע טוב, וגמר-חתימה טובה!

...

שלום לרב ושלום לכולם.

שמי א... ואני ב"ה רוצה להקים ג"מח - "DJ רבי נחמן" לאנשים שבאמת אין אפשרות לעשות שמת, למשל, חתונות, בר מצווה וכל אירוע, במחיר סמלי, מצחיק ושווה.

"דיי גיי" נ נח נחמן מאומן חרדי דתי.

רציתי לדעת מה אתה חושב על זה ?

*** 66:

בעזרהי"ת.

שלום.

מה אני חושב על זה?

ברגע שיש פה גם משהו "סמלי ומצחיק" אזי זה לא יהיה גמ"ח.

תרגיל עצמך לדבר אל הקב"ה ולבקש ממנו את כל צרכיך ותיראה נפלאות.

אברהם ציון.

אומר רבי נחמן: (ליקוטי מוהר"ן קמא א')

מִתְחַלְלָה הַיְצֵר הָרַע מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמִצְוֹת וּמִטְעָה אֶת
הָאָדָם בְּאֵלוֹ מְסִיתוֹ לְעִשׂוֹת מִצְוָה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מִלְאָךְ

מִזִּיק הוּא.

(ליקוטי מוהר"ן ח"א א)

הַפֶּסֶק *** 66:

שלום הרב, יש המון הוצאות בקשר ל"דיי גיי", ולעשות שמח, אבל גם אני צריך להתפרנס מזה, היום מחיר בחוץ של "דיי גיי" מתחיל 900 ש"ח ואני לוקח פחות מחצי, אפילו לא, ולפעמים אני מוציא מכיסי שהיה רק טוב בלב, ויש אירועים במחיר שלם ולא קשור לגמ"ח.

וכאן "דיי גיי רבי נחמן" במחיר סמלי ומצחיק, ואני רוצה לראות אם יש עוד מישוהו כמוני הלוואי, אמן.

מה אתה חושב ?

נב: אני מאוד מקורב לברסלב ובדרך להיות חסיד אמיתי ב'ה.

הַפֶּסֶק *** 66:

בעזרהי'ת.

שלום.

אני חושב שאתה ישר, צדיק ותמים.

בקשר לפרנסה, אני חושב שתדך מן הגמ"ח המצחיק, ותתחיל להופיע רגיל במחיר מלא, ובתחילה תעשה הנחה למזמין לרגל כניסתך לתפקיד החדש.

תעשה פרסומת לעצמך, ואם תדע באמת לשמח אנשים ואלוקים, תהיה לך הצלחה רבה.

על כל פנים תתפלל להקב"ה שיורה לך הדרך האמת להצלחתך.

אברהם ציון.

בס"ד. (המשיח התגלה בישראל).

עידן המשיח התגלה.

אתרו של רבי גל טופז לבית איפרגן שמכונה הרגלא'ט, ואומרים שהוא המשיח, עלה לאוויר, כרגע ראיתי את הכתובת באתר חב"ד גאולה, ובאתר יש מאמרים עמוקים מאד ממש כמו הזוהר, זה התגשמות הנבואה חברה, זה ממש כפי שנאמר ולפתע פתאום יבוא אדון הבית להיכלו.

האתר נקרא "עידן המשיח".

(מאת: ד...)

*** 67:

בעזרהי"ת.

שלום.

אתה טוען שאתה המשיח שעלה לאוויר. כבר אמרו חז"ל "לא בשמים היא".

למה אתה חושב שאתה המשיח? יש לך הרגשה? או גימטריא? או מה? כבר אמר הרמב"ם ששום ראיות שתביא אינם ראיה שאתה המשיח, גם אם תחיה מתים, ותעשה אותות ומופתים, אלא "אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נידחי ישראל הרי זה משיח בודאי, ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד" (רמב"ם הלכות מלכים יא-ד).

משיח זה לא דבורים, השגות, דמיונות, וכו' וכו', רק מעשים.

קדימה! בא תספר לנו מהי לדעתך גאולה? ממה רצונך לגאול אותנו, ולאן אתה רוצה להוביל אותנו? ואם איזה "חרב" תוציא לפועל

תוכניותיך?

אמר רבנו ז"ל: מי שטעם "יין הונגרי" עליו אי אפשר לעבוד, הוא טעם מה זה "משיח" - משיח (משיח) אילמים. ורבי נתן שטעם את היין מרכבו ז"ל אמר: "המשיח שלי כבר בא", הוא כבר לא רוצה כלום, רק את הקב"ה, שהוא המשיח, כמו שמעיד שמואל הנביא שמשח את דוד מלך - המשיח בעצמו, ואמר: "משיח ה'" (שמואל א-כד ועוד), משיח הוא ה' יתברך בכבודו ובעצמו, היינו למי שזכה לביטול אמת במדרגת הענווה של משה רבנו ע"ה - ו'אנחנו מה', (וד"ל).

ומה אמר משה להקב"ה כשבקש ממנו להיות המשיח שיגאל את ישראל ממצרים? "שלח נא ביד תשלח", היינו חפש מישהו אחר, אני לא ראוי, אני לא כזה גדול!

משיח, אמרו חז"ל, יושב בשקט מכורבל בתוך עצמו בשערי רומי, בוכה ומתחנן להקב"ה לרחם על כל אחד ואחד מישראל, סובל ייסורים בשביל כולם, מבקש מהקב"ה שיתן עליו את כל הצרות וכל הסבל של ישראל כדי להקל מעליהם, אף אחד לא יודע ממנו וגם הוא לא יודע שהוא המשיח. כמו שגילה לנו רבנו ז"ל בסיפור של "בן המלך וכן השפחה שנתחלפו", רק בסוף כשהגיע הגאולה הוא אמר: עכשיו אני יודע שאני בן המלך האמיתי (המשיח).

כמו כן אמרו חז"ל: "שלושה באים בהיסח הדעת, אלו הן: משיח, מציאה, עקרב" (סנהדרין צ"ז). להוי ידוע שהיסח הדעת זה דבר שבא בלי ידיעה. עקרב - תדע עליו רק אחרי העקיצה, מציאה - תדע עליה רק אחרי שמצאת אותה, ולא לפני כן, כמו כן המשיח - אין ידיעה למפרע. וכתב ברמב"ם:

"... וכל אלו הדברים וכיוצא בהן לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו, שדברים סתומין הן אצל הנביאים, גם החכמים אין להם קבלה בדברים אלו, ועל כל פנים אין סדור הויית דברים אלו ולא דקדוקיהן עיקר בדת, ולעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות, ולא יאריך במדרשות

האמורים בעניינים אלו וכיוצא בהן, ולא ישימם עיקר, שאין מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה, וכן לא יחשב הקצין, אמרו חכמים: תפח רוחם של מחשבי הקצים (שמגלים כביכול מתי יבוא משיח), אלא יחכה ויאמין בכלל הדבר". (רמב"ם שם יב-ב).

ואמר רבנו ז"ל:

"לְעֵנִין הַקָּצִים, שֵׁישׁ כַּמָּה גְדוֹלִים שֶׁמְחַשְׁבִּין קָצִים וְאוֹמְרִים שְׂרָאוֹי שְׂיָבוֹא מְשִׁיחַ בְּאוֹתוֹ הַקָּץ שֶׁהֵם אוֹמְרִים, וְרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לֹא הָיָה מְסֻכִּים עַל-זֶה כָּלֵל, וְאָמַר שֶׁבְכָל זְמַן שְׂאוֹמְרִים אֵיזָה קָץ, אָז בּוֹדְאֵי לֹא יָבוֹא מְשִׁיחַ בְּשׁוּם אַפֵּן בְּאוֹתוֹ הַקָּץ שֶׁהֵם אוֹמְרִים. וְכִבֵּר מְבֹאֵר בְּזֵהר הַקְדוּשׁ שֶׁמְקַלֵּל מְאֹד כֹּל הַמְחַשְׁבֵי קָצִין כִּי אֵין בֶּן דָּוִד בָּא אֶלָּא בְּהַסָּח הַדַּעַת" (חיי"מ תקכ"ז).

ועוד אמר רבנו ז"ל: "יָמֵי שְׂרוּצָה לַחֲגֵר מִתְּנִיּוֹ, לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת הוּא הַבְּעַל הַשְּׂדָה (המשיח), צָרִיף לְהִיּוֹת אִישׁ אָמוּד וְתַקִּיף, וְגִבּוֹר חֵיל, וְחָכֵם, וְצָדִיק גָּדוֹל מְאֹד כִּי צָרִיף לְהִיּוֹת אָדָם גָּדוֹל וּמְפֹלֵג בְּמַעֲלָה מְאֹד. וַיֵּשׁ אַחַד, שְׂאִינוּ יָכוֹל לְגַמֵּר הָעֵנִין כִּי אִם עִם מִיתָתוֹ וְאֶפְלוּ לָזֶה צָרִיף לְהִיּוֹת גָּדוֹל מְאֹד".

אם אתה חושב יידי שהנך ברמה הזו שעליה מדבר רבנו ז"ל, צא לעבודה: תחזיר בתשובה את כל ישראל, ותקרב לעבודת ה' גם את כל העולם, כולל כמה מיליארדי סינים, ואח"כ נושיב אותך על כסא המלוכה.

וזכור! הכול בדרך של דרכי נועם, כמו שאמר רבנו ז"ל: "מְשִׁיחַ יִכְבֵּשׂ אֶת כָּל הָעוֹלָם לְלֹא יְרִיַת פְּדוּר נְפֶץ אֶחָד", (שש"ק א-ב).

אין דרכי להתעסק בענייניהם של אחרים, כל אחד רשאי לפנטז כיד המדמה הטובה עליו, אך הוכרחתי להשיב היות ונכנסת אתה בגבולי.

עצה טובה בינתיים. לך לשדה, התבודד יום ולילה עם הקב"ה, תספר לו את לבך, את חסרונותיך, תתחנן לפניו שיראה לך את הדרך הנכונה כיצד לעבוד אותו, כיצד לתקן מידותיך ולגאול את נפשך מגלותה... וגם תתפלל עלינו שנזכה לגאולת הנפש, כדברי המשיח, דוד מלך ישראל

שבקש מהקב"ה שיזכה אותו עצמו לגאולה, כמו שכתב בתהלים "קרבה אל נפשי גאלה".
אברהם ציון.

הַפֶּנֶק *** 67:

בס"ד.

כבוד הרב נשמה יקרה, יש לך שגיאה, אני רק הבאתי את הידיעה על המשיח, אני אפילו לא דתי שלם. לא מזמן התחלתי להתחזק בזכות עניין הגאולה. בכל מקרה לא נורא, טעות לעולם חוזרת, אני הכנסתי את תשובתך לעמודת הפורום באתרו של רבי גל טופז איפרגן שליט"א שמעיד על עצמו שהוא המשיח, הרב גל טופז ענה לדברייך, ובכל הענווה והערכה אליך הוא הפריך את כל דברייך, הייתי ממש בהלם מתשובתו, הוא באמצעות מילותיך כבוד הרב, הראה לי שבעצם הכרת בו כמשיח ישראל, ושהוא הנבחר, הייתי מביא את התשובה לפה אך לא רציתי כי ראיתי שהינך קנאי לאתרך,

בברכה ד....

לילה טוב וחג שמח, אני בכל אופן מבצע התבודדות כדברייך.

הַפֶּנֶק *** 67:

בעזרהי'ת

שלום ד...

תביא את תגובתו כאן.

אברהם ציון

הַפֶּנַּח *** 67:

בס"ד

לילה טוב כבוד הרב ציון, הנה תשובת רבי גל טופז לדבריך, בכל מקרה לא משנה מה תגובתך לדבריו, אני, זה גדול עלי הנושא הזה ואני לא הולך לעסוק בו יותר, יש בו משהו, בזה אין ספק, חג שמח וכשר. לכבוד הרב .

תשובת רבי גל טופז לבית איפרגן(הרגלא"ט) - על פי בקשת הרב ציון שליט"א להביא לעיונו.

בס"ד

לשואל היקר,

עיינתי בתשובת כבוד הרב אברהם ציון שליט"א, וראה הרב יש לו טעות בדרך אשר הינו מבין את הכתובים, ומה עוד אשר בעיקר בתשובתו מצטט את הרמב"ם, אשר ידוע שלא היה בקיא בתורת הקבלה - והרי המשיח בעיקרו זה עולם נסתר, לשון סותר כל מה שרבותינו חשבו שיהיה, כולל רבי נחמן מברסל"ב זכותו תגן עלינו.

הבט הרב אומר: "לא בשמים היא" - ולא נכון לומר "בשמים" - אלא בשמים, לשון הרח"ה, וכידוע הארת החוטם, זה - סוד הריח - חכמה אשר המשיח מעלה בסוד מ"ן (מ"ין) (נ"וקבין- תפילה לשערי מעלה, בכך הינו מושך (לא) (ב)שמים (ה)יא, מקובל "להב" - סוד הלהבה אשר בספר הזוהר הקדוש, זה דינים קשים ביותר אשר מענישים הרשעים(אומות העולם הטמאים), ויש לרב טעות והם לא מבינים את דבר רבם ומפרשים אותו לא כשורה, ציטוט הרב : "מְשִׁיחַ יִכְבֵּשׂ אֶת כָּל הָעוֹלָם לְלֹא יְרִית פְּדוּר נִפְיָ אֶחָד", (שש"ק א-ב), הרי הרב טעה, והוא חושב שהגאולה תבוא ברחמים, אך לא כך הדבר, וראה הפסוק "משיח יכבש" - הינו כבש"ן א"ש שורפת "את כל העולם", וזה עושה על ידי "ללא" ירית כדור נפץ אחד, כלומר הכדור נקרא ל"לא

בגימטריא א"ס, סוד {א}ין {ס}וף יתברך אשר יימחה זכר עמל"ק, וזה טעות א". טעות ב" שהינו ציטט באומרו "כמו כן אמרו חז"ל: "שלושה באים בהיסח הדעת, אלו הן: משיח, מציאה, עקרב" (סנהדרין צ"ז). פירוש :

כלומר "שלושה" זה האבות אברהם יצחק ויעקב הנקראים "באים" בסוד "אבים" - זה אור החכמה (הנקרא א"ב) בתורת הקבלה, ושורה בפנימיות המשיח שזה אותיות י"ם ש"ח עם האבות, לשון משוחח בצינור הנבואה הנקרא "היסח דעת", וכידוע אות ס" מוחלפת בתורת הקבלה באות ש" בסוד ש"ס ובכך מקובל "הישיח דעת" שזה אותיות "שיחה דעת" - הרי המשיח משוחח בכח ה"דעת" עם האבות, ומה שנאמר "משיח מציאה ועקרב" - זה ג" שמות המשיח והכל אחד, המשיח בעל "מציאה" שזה אותיות אמ"ץ י"ה- {א}ור {מ}וחין {צ}לם, והינו "עקרב" בסוד בכח אות ע" פנים של התורה בפנימיותו הינו "קרב" אל השכינה ומנהל "קרב" ומכחיד הסיטרא אחרא, לבסוף הרב מעביר לאנוכי מסר נבואי ומאשר שמכיר בי שאנוכי המשיח הנבחר, וזה נראה מדבריו ומעצתו אלי והבט אומר הרב: "עצה טובה בנתיים. לך לשדה, התבודד יום ולילה עם הקב"ה, תספר לו את לבך, את חסרונותיך, תתחנן לפניו שיראה לך את הדרך הנכונה כיצד לעבוד אותו, כיצד לתקן מידותיך ולגאול את נפשך מגלותה... וגם תתפלל עלינו שנזכה לגאולת הנפש, כדברי המשיח, דוד מלך ישראל שבקש מהקב"ה שיזכה אותו עצמו לגאולה, כמו שכתב בתהלים "קרבה אל נפשי גאלה" (אברהם ציון)

פירוש לדברי הרב:

"עצה טובה" - זה ב" שמות של המשיח הנקרא "יועץ פלא" וגם "טוביה" (משה), והרי הרב זכה לרוח נבואה, בהמשך נאמר "בנתיים" שזה אותיות ב"ן ת"ם, זה מראה שהודיעו לאנוכי באמצעות הרב שזכיתי למדרגת השלמות באמונה - סוד התמימות, "לך לשדה" - הרב פה

מעיד שאני המשיח והרי בדבריו אמר "ומי שְׁרוּצָה לְחַגֵּר מִתְּנִיּוֹ, לְהִכְנִיס עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת הוּא הַבְּעַל הַשָּׂדֶה (המשיח)", כלומר "בעל השדה" - הרב אמר בעצמו שזה המשיח, והרב מציע לאנוכי "לך לשדה" - כלומר השדה שייך לך ואתה המשיח והבן, בהמשך אמר הרב "התבודד יום ולילה עם הקב"ה, וידעת "התבודד" זה אותיות דוד תב"ה - כלומר הרב אמר שכעת אנוכי שורה ב"תבה" - השגתי ידיעת חכמת הצירופים, וזה בתקציר הקודש ויש עוד סודות רבים אך לא נתנה מעת ה" יתברך רשות לגלותם חס ושלום, שהרב שליט"א לא ייזנק מגודל האור הבוקע מן המילה, שא ברכה {הרגלא'ט.}

הַפֶּנַק *** 67:

בעזרהי"ת.

שלום.

לא זו היא דרכה של תורה.

יש רשות לכל אחד לפלפל בתורה, אך הוא חייב לתלות עצמו ודעתו בגדולי ישראל ששימשו במשך כל הדורות. אסור לאף אחד להמציא תורה חדשה שמנותקת משרשת גדולי ישראל. אין זכות לנביא לבטל את דברי משה רבנו ע"ה, אלא רק להבנות על דבריו, וכמו כן אין רשות לאמורא לחלוק על תנא, אלא רק להבנות על דבריו, וכמו כן אין רשות לגאונים לחלוק על האמוראים, ולא הראשונים על הגאונים, ולא האחרונים על הראשונים וכו' וכו', היהדות היא שרשרת נפלאה ומוצקה של טבעות שהדוקות אחת בשנייה, כל מי שניסה לנתק את השרשת לא נישאר מזכרו כלום. והיו כאלה הרבה בהיסטוריה היהודית שבאו עם תורה חדשנית לגאול את עם ישראל. ועל זה אמרו חז"ל: והרי שלמה מבקש לעקור יו"ד ממני (מהתורה) אמר לו הקב"ה שלמה ואלף כיוצא בו בטילין ודבר ממך אינו בטל" (ירושלמי סנהדרין ב-כ).

לפסול את דברי הרמב"ם המעוגנים בדברי הגמרא משום "אשר ידוע

שלא היה בקיא בתורת הקבלה" כדברֿיך, זו 'עמרציות'. תתייחס לדברי הקדושים שציטטתי, תתייחס לדברי הרמב"ם, תביא ראיות מן הכתוב או מגדולי ישראל להוכיח שאין הרמב"ם צודק – זה מותר לך. אבל לבנות משחקי מילים, וגימטריאות, ומספרים, ועל סמך זה רצונך לדחות דברי הקדושים, זו פתיות.

לומר "הרב יש לו טעות בדרך אשר הינו מבין את הכתובים" ובזה לשכנע את הבורים בצדקת דברֿיך בלי לנסות להוכיח את דברֿיך, זו בדיחה.

ומה תאמר על דברי הזוהר "תיפח רוחם של מחשבי קיצין", תעשה גימטריא ומשחקי מילים ותעוות את פשט הכתוב?

עורה למה תישן! המח היחידי שעליו אתה סומך ובונה את דברֿיך הוא רק המח שלך, הוא זה שמביא לך את הראיות להוכיח דברֿיך. אין זו דרכה של תורה ואין זו מדרכי הענווה. אתה חייב לצטט, להביא ולהוכיח מעוד מוחות של גדולי ישראל שישכימו עם דעתך, תביא משנה, גמרא, מאמר זוהר, מכתבי האריז"ל, ראשונים אחרונים וכו' וכו', לא חשוב על מי מהקדושים תסמוך, העיקר שתביא משהו ולא תסמוך רק על דעתך. כך היא דרכה של תורה. בכל דברֿיך המקור היחידי שאתה מצטט זה את עצמך.

זכור את הגמרא שמספרת על הויכוח שהיה לרבי אליעזר הגדול, גדול הדור, בתנורו של עכנאי. מחלוקת הייתה בבית המדרש בין רבי אליעזר הגדול לשאר חכמי ישראל בעניין תנור של עכנאי אם מטמא או לא. תנא: באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם ולא קיבלו הימנו. אמר להם: אם הלכה כמותי - חרוב זה יוכיח. נעקר חרוב ממקומו מאה אמה: אמרו לו: אין מביאין ראיה מן החרוב. חזר ואמר להם: אם הלכה כמותי - אמת המים יוכיחו. חזרו אמת המים לאחוריהם. אמרו לו: אין מביאין ראיה מאמת המים. חזר ואמר להם: אם הלכה כמותי - כותלי בית המדרש יוכיחו. הטו כותלי בית המדרש ליפול. גער בהם רבי

יהושע, אמר להם: אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה - אתם מה טיבכם? לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע, ולא זקפו מפני כבודו של רבי אליעזר, ועדין מטין ועומדין. חזר ואמר להם: אם הלכה כמותי - מן השמים יוכיחו. יצאה בת קול ואמרה: מה לכם אצל רבי אליעזר שהלכה כמותו בכל מקום! עמד רבי יהושע על רגליו ואמר: לא בשמים היא שכבר נתנה תורה מהר סיני, אין אנו משגיחין בבת קול, שכבר כתבת בהר סיני בתורה: אחרי רבים להטות. רבי אליעזר הגדול שלא רצה לכופף דעתו לדעת הרוב נידוהו. (ב"מ נ"ט).

בא תספר לנו מהי לדעתך גאולה? ממה רצונך לגאול אותנו, ולאן אתה רוצה להוביל אותנו? ועם איזה "חרב" תוציא לפועל תוכניותיך? דהיינו כיצד הנך חושב להוציא לפועל כיסופיך?

עד עכשיו הבנתי ממשחקי המילים שבתשובתך לגבי הכדור נפץ, שהנך רוצה לחקות את דרכם של האירני או הטאליבני. כמו שכתבת בעצמך: "הרי הרב טעה והוא חושב שהגאולה תבוא ברחמים, אך לא כך הדבר, וראה הפסוק "משיח יכבש" - הינו כבש"ן א"ש שורפת "את כל העולם",

וחוץ מזה, מה אתה רוצה מאיתנו, למה אתה מספר לנו את זה, למה אתה מתאמץ כל קשה בגימטריאות והוכחות להוכיח שאתה כזה? אתה משיח! סע לדרך ותביא את הגאולה, אל תספר לנו שיש לך בעיה כספית ואתה זקוק לעזרתנו בנושא הזה. אברהם ציון.

“... וכל אלו הדברים (משית, גאולה, נבואות) וכיוצא בהן, לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו, שדברים שתומין הן אצל הנביאים, גם החכמים אין להם קבלה בדברים אלו, ... ועל כל פנים אין סדור הוויית דברים אלו ולא דקדוקיהן, עיקר בדת, ולעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות, ולא יאריך במדרשות האמורים בעניינים אלו וכיוצא בהן, ולא ישימם עיקר, שאין מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה, וכן לא יחשב הקיצין, אמרו חכמים: תיפח רוחם של מחשבי הקיצים (שמגלים כביכול מתי יבוא משית) אלא יחכה ויאמין בכלל הדבר.”

(רמב"ם, הלכות מלכים יב, ב').

תּאֵלֶכֶת ב...?.. *** 67:

מחילה שהנני מוסיף ומקוה שאיני גורע. יב"ק זה המעבר משערי הטומאה לשערי הקדושה. אז אם רוצים לעזור ליהודי מוטב שלא יישאר תקוע במעבר - פדיון 112 לפחות לקחת 113 ש"ח ולהצילו ממרה שחורה. "משיח זה אדם עם מודעות חברתית גבוהה. כזה שמרגיש את סבל הזולת על בשרו". (אלו דברי ג... בשאלה הקודמת).

נכון, אז למה לבזבז מילים בזה, העיקר בלימוד והבנת המוחין דקדושה של רבנו נחמן וזוכים ללב בשר - זה להרגיש את סבל הזולת על בשרו. תמוה בעיני העיקשות של כבוד הרב ציון בעניין, כל נביאי השקר ומשיחי השקר בכל הדורות לא הגיעו רחוק והשקר אין לו רגליים וממילא נופל. העיקר אנו נתקשר ונתחבר ונחיה באמת. נוסיף אור והחושך יעלם, זהו. וכן משיח הוא יגאל את עם ישראל בשקט, עיקר עבודתו התפילה, וכבר רמז לנו רבנו על החיגר ועל התם ועל הבעל תפילה וכל המעשיות הללו, כדי שנדע ונבין מה משיח, ואיך משיח, ונעשה אנו המוטל עלינו בעבודת השם, יש מספיק עבודה. מאת: ב... ד...

תּאֵלֶכֶת *** 67:

בעזרהי"ת

שלום ל- ב... ד...

חזק ואמץ על דבריך: "נוסיף אור והחושך יעלם, נעשה את המוטל עלינו בעבודת ה'".

אמת, עצה של תמימות ופשיטות כרצון רבנו ז"ל.

רבנו ז"ל אמר: "יכול הנדָּ לְקַמֵּט אֶת סִפְרֵי כְּפֵי רְצוֹנָהּ (לומר בו פְּרוּשִׁים כְּלִבְבָהּ), אִוְלָם אֵל תִּפְגַּע בְּסַעֲיָהּ קִטָּן שְׁבִשְׁלִחָן עָרוּף!" (שש"ק א-ג).

הגשר צר מאוד שעליו עלינו ללכת ולא לסטות ממנו ימין ושמאל כי

הוא זה, היא ההלכה, וכל סטייה ממנה היא נפילה לתהום שמעבר למעקה של הגשר. וכידוע רוב רובו של השולחן ערוך בנוי על פסיקות של הרמב"ם, ובמיוחד מה שמביא הרמב"ם הילכתא למשיחא. וכל גדולי הרוח וענקי הדורות שנפלו, עיקר נפילתם הייתה בגלל שפרצו את גדר ההלכה על פי פלפולים בים החכמה. כמו נביאי השקר ומשיחי השקר שהיו בהיסטוריה שלנו. כולם היו ענקי השכל ונפילתם הייתה בגלל שכלם.

ואומר עוד רבנו ז"ל, שצריך להיות בקי בהלכה ברצוא ושוב (ליקו"א ו), וכן ע"י למוד הלכה יהיה לו רגלים לעמוד עליהם יציב, בחינת ממשלה, שלא יוכלו להפיל אותו כלל (ליקו"א רפ"ו), ועוד הקפיד מאוד רבנו ז"ל על למוד הלכה בכל יום כמובא: 'וְעַל לְמוֹד הַפּוֹסְקִים הַזֹּהֵר (רבי נחמן) מְאֹד מְאֹד בְּיוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים. ... וְהוּא תְקוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל-יְדֵי חֻטְאִים נִתְעַרֵב טוֹב וְרַע, וְעַל-יְדֵי לְמוֹד פּוֹסֵק שֶׁמְבַרֵר הַכֶּשֶׁר וְהַפְּסוּל הַמֵּתֵר וְהָאֲסוּר הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הָרַע ... וְאָמַר: שֶׁכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מַחְיֵב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֵר, וְאִף אִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ פְּנָאֵי, יִלְמַד עַל-כָּל-פְּנִיִם אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן-עָרוֹף" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא ... כִּי צָרִיךְ לְלַמֵּד אֵיזָה דִין בְּ"שְׁלַחַן-עָרוֹף" בְּכָל יוֹם יוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו..." (שיהר"ן כ"ט).

לכן, גם אם ילמד האדם את כל התורה כולה, קבלה, חסידות, ויעשה כל העבודות כולם, חצות, התבודדות וכו', ובהלכה אינו בקי הרי עדיין מוחו מעורב בדמיונות הרבה, כי "לא עם הארץ חסיד" (אבות), ומפה תבין מדוע אני מתעקש להיות דבוק בהלכות שנפסקו ע"י שלחן ערוך רמב"ם וכו'.

ועוד אומר רבנו ז"ל: כְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב לְדַבֵּר בְּחִבְרוֹ... שֶׁהוּא יוֹשֵׁב וְדָן אֶת חִבְרוֹ וְצָרִיךְ לַהֲזַהֵר מִזֶּה מְאֹד, וְלַהֲסַתֵּפֵל עַל עֲצָמוֹ הַיָּטֵב אִם הוּא רְאוּי לָזֶה לְשֹׁפוֹט אֶת חִבְרוֹ, "כִּי הַמְּשֻׁפֵּט לְאַלְקִים הוּא" (דברים א'), כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ לְבַדּוֹ רְאוּי לְשֹׁפוֹט אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רז"ל (אבות ב):

'אל תִּדְוֶן אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמְקוֹמוֹ, וְמִי הוּא שֶׁיִּכּוֹל לִידַע וְלִהְגִּיעַ לְמְקוֹם חֲבֵרוֹ, כִּי אִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל כֵּן הוּא לְבַדּוֹ יִתְבָּרַךְ יִכּוֹל לְדוֹן אֶת הָאָדָם, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ בַּעַל הַרְחָמִים (לִיקוּ"ת א).

ועוד אומר רבנו ז"ל: וְהַעֲנִין הוּא עֵמֶק מְאֹד, אֵיךְ שׁוֹאֲלִין כָּל אָדָם (את דעתו לגבי אדם אחר), כִּי בְּכָל הַדְּבָרִים וְסִפּוּרִים שֶׁאָדָם שׁוֹמֵעַ, יִמָּצָא שָׁם דְּבָרִים גְּבוּהִים וְרָמִים, וְצָרִיךְ לִזְהַר בְּזֶה מְאֹד, לְבָלִי לְגַמַר הַדִּין (ולהביע דעתו לגבי אדם מישראל), עַד שֶׁיִּשְׁנֶה וְיִשְׁלֹשׁ, כִּי הוּא סִכְנַת נַפְשׁוֹת וְהַדְּבָרִים עֲתִיקִים (לִיקוּ"א קי"ג).

אז מה אתה מתפלא עלי שאני לא רוצה להביע דעתי על אדם אחד שאיני מכיר, כי מי אני לשפוט אדם מישראל ובמיוחד שאני לא מכיר אותו, וכל זאת רצונך שאעשה על סמך דבריהם של ד... ושל ג... שגם אותם אני לא מכיר.

והרי רבנו ז"ל ציווה ללמוד תורה רפ"ב בלי סוף פעמים, ועיקר התורה שם:

"צָרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמור, צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וְלִמְצָא בּוֹ אִיזָה מַעֲט טוֹב, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַמַּעֲט אֵינּוּ רָשָׁע, וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁמוֹצֵא בּוֹ מַעֲט טוֹב, וְדָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּאַמַּת לְכַף זְכוּת, וְיִוְכַל לְהַשִּׁיבוֹ בַּתְּשׁוּבָה".

ודע, שגם המשיח יחזיר את כל העולם בתשובה ע"י הסוד הזה של למוד זכות, כי יש בזה סוד עצום.

אברהם ציון.

בס"ד

לכב' הרב שלום וגמר חתימה טובה!

אני בחור כבן 28 (אי"ה בעוד חודש). נכה, הסובל מבעיות נפשיות הכי קשות וגם ממספר בעיות בריאות.

חיי, עד כה לפחות, היו מאוד, אבל מאוד קשים. היום, החלטתי שאני רוצה לחזור בתשובה. אם כי "חזרה בתשובה" זהו מושג בעיניי. אני רוצה להתקרב לקב"ה בכל דרך אפשרית מבחינתי. מאוד התחברתי למשנת חסידות ברסלב וכמובן שהתקרבותי לדת תלווה, אם וכאשר, בקריאת ספרי רבי נחמן זצ"ל ועל פי משנתו. (אגב, אמי שתהיה בריאה ותבדל לחיים ארוכים, ילידת טומשפיל, עיירה בסמוך לברסלב). אני עומד גם לפני שינוי בחיים וכנראה בקרוב אעבור מ... שם אני מתגורר מאז היותי ילד רך, לאילת. כך שאני רוצה להתחיל מחדש הכול הכל.

כבר שנים שאני מניח תפילין (מודה אני, נטילת ידיים, תפילות השחר, קריאת שמע ו-18, תהילים, ברכות ועוד). אך זה לא מספק אותי, אני רוצה הרבה יותר. הבעיה שלי היא המחלה הנפשית. קשה לי להתמודד איתה. היא מסיחה לי את הדעת, אני לא יכול, פשוט לא יכול, להסתגל למסגרת ולמשהו מוגדר. מה היית מציע לי לעשות, אילו צעדים? ומהיכן להתחיל?

בתודה מראש וגמר חתימה טובה,

...

נ.ב. האם יש סניף של חסידות ברסלב, או מישהו שמרכז אנשים כמוני באילת?

*** 68:

בעזרהי'ת.

שלום ש...

הצעד הראשון הוא לשנן את דברי רבנו ז"ל: "יֵאוּשׁ אִינוּ בְנִמְצָא אִין יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כִּלְלִי". כוונתי ברצינות, חזור על המשפט הזה, נגן אותה אם תרצה עד שיטרטר לך במוח.

אומר לך את העצה שעל פי הבנתי היא הסם חיים המתאים לעניינך, מתוך ארון התרופות של רבנו ז"ל. הבנתי תסתור את הבנתך, כי לפי דעתך איך שאתה נוהג כיום היא הדרך, ע"כ אני מסתפק אם תקבל את העצה. ועצה הניתנת לזולת ואינה יוצאת לפועל היא בחינת 'זרע לבטלה', כי העצה היא טיפת מוח. לכן אצמצם מאוד את טיפי השכל של רבנו ז"ל שאעביר אליך.

הדבר היחידי שהייתי משאיר מהדרך בה אתה הולך: ... תפילין, מודה אני, נטילת ידיים, תפילות השחר, קריאת שמע ו-18, תהילים, ברכות. רק שבהמשך הזמן תצטרך לשנות את הגישה למצוות הנ"ל. כי בתורה יש גם סם המוות כדברי חז"ל. ומה שכתבת 'ועוד' איני יכול להתייחס אליהם ואולי בהם טמונה הבעיה, כמו כן שאר הרעיונות שעלו על דעתך אינם מועילים לרפואתך.

רפואתך היא השמחה!!!

הנקודה המרכזית המונעת אותך מהשמחה היא הזלזול בעצמך, בעיניך הנך נחשב אפס. עליך להסתכל על עצמך באותם עיניים שבה רואה אותך בוראך הקב"ה.

אתה יצירה נפלאה שייצר הפלא העליון יתברך, ובעיניו אתה יחיד ומיוחד, אין עוד בכל הבריאה עוד יצירה כמותך, כי "הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִינוֹ עוֹשֶׂה שְׁנַי פְּעָמִים דְּבָר אֶחָד כִּי אֶפְלוּ גְלִגְלִים אִין זֹאת הַנְּשֻׁמָּה נְתַגְלִגְלַת פְּעַם שְׁנַיָּה כְּמוֹת שְׁהִיא" (שיהר"ן נ"ד).

מפה והלאה להביאך לתיקון הנ"ל הדרך סלולה בתורת רבנו ז"ל.
אברהם ציון.

הפס ** 68:

בס"ד.

כב' הרב הנכבד, ראשית אני מודה לך מקרב לך על עצותיך אשר נפלו
על אוזניים קשובות, ושוב גמר חתימה טובה!

לעצם העניין. אני מודע היטב שהבעיה העיקרית שלי, הינה מחסור
בשמחת חיים. כמו כן אינני אפיקורס ומודע למשנתו של רבי נחמן זצ"ל
שמדבר על שמחה כעל שורש קיומנו כאן. השאלה המתבקשת כיצד
להגיע לאותה שמחה? אהיה גלוי ואפרט לך מה מעיק עליי.

ראשית המצב הבריאותי/נפשי. כשאתה סובל ממחלת נפש קשה, כמו
דיכאון קליני ומחשבות אובססיביות, קשה מאוד, עד בלתי אפשרי
(לעיתים), "להרים את עצמך" ולהיות השולט על מצבך ולא הנשלט.
כאן האמונה שלי בקב"ה "מחזיקה אותי עם הראש מעל המים" ובכל
זאת אני מוצא את עצמי הנשלט בעל כורחי.

אני בן יחיד, להורים גרושים. ואמי שתהיה בריאה ותבדל לחיים ארוכים
בס"ד, היא יותר חשובה ויקרה לי ממני עצמי. לראות אותה מדוכאת
גם כן, זה כמו חץ בלב, בלשון המעטה. גם המצב הכלכלי שלנו לא
מזהיר, דבר שמונע מאיתנו הרבה. אני נכה ואמי מתפרנסת מ-4 אלף
ש"ח (ממוצע) ומשכנתא של יותר מ-2000 ש"ח רובצת עלינו. אין לי
חברים. השגרה שלי זה 4 קירות. ולא, אני לא מרחם על עצמי, אני
פשוט כנה איתך ומבהיר את המציאות בה אני חי.

ובכל זאת אני נלחם, חורק שיניים ונושך שפתיים ונלחם ונאבק. כאשר
החרב והמגן שלי זה הקב"ה. אז איך בתוך כל המציאות העכשווית הזו,
אני יכול (ואני מאוד רוצה, בשיא הכנות) להגיע למצב של שמחה? זו

השאלה המרכזית.

נ.ב. נדרתי להפסיק לעשן בשבת ואני הוספתי מס' מצוות ומשתדל לעשות את זה בשמחה, כמו שכתוב ב"ליקוטי עצות".

הפסוק *** :68

בעזרהי'ת.

שלום ש...

אי אפשר לשער את הייסורים העוברים עליך, אעפ"כ אני ממש מעריך מאוד את הסתכלותך על החיים ואיך אתה בכל זאת מחזיק מעמד ומחזק עצמך, חזק ואמץ ויישר כוח גדול.

דע שלרבנו ז"ל יש כזה כוח נפלא שהוא יכול בתורתו לגאול אפילו את האדם הכי הכי מדוכא (כמוני), ולהעלותו לעולם שכולו טוב כולו שמחה. המרחק אינו גדול לשם, כי השכל הזה והתרופה הזו כבר נמצאת וכתובה בדברי תורתו, ומה שנשאר זה רק לקחת אותה ולהפנים אותה. עיין בסיפור של השבעה קבצנים, מעשה יום השישי, ושם רבנו ז"ל מגלה שהבת מלך נפגעה מעשרה מיני חיצים מורעלים בכל סוגי העצבות שיש בעולם, והרפואה שלה זה השמחה "ואני רופא אותה".

מכל זה אני רוצה לומר לך, שהגלות הכללית של האנושות כולה (ולא רק אתה), היא הגלות לתוך העצבות, כך דברי רבנו ז"ל שגלות השכינה היא גלות הלב לתוך העצבות, והגאולה היא השמחה. וכל האנושות צריכה את הגאולה הזו והוא כבר דאג לרפא את כולם, בתנאי שייקחו את התרופות שלו.

להוי ידוע שאי אפשר לקחת תרופה במינון גבוה בבת אחת כדי לרפא בבת אחת, אלא מעט ועוד מעט וכו', וצריך רק סבלנות ואורך רוח ובינתיים לא להתייאש. אני מבטיח לך שאם תיקח את התרופות של רבנו ז"ל עוד אזכה ליראות אותך רוקד בשווקים וברחובות. אבל זכור

בלי פילוסופיות, פשוט לקחת את העצות של רבנו ז"ל ליישם אותם, להתמיד בהן ולא להפסיק באמצע הדרך מטעם שאינך רואה תוצאות. זכור גם באנטיביוטיקה לא רואים תוצאות אלא עד גמר המנה.

אני נותן לך ידידי את כל הזמן שבעולם, מתי שתרצה בכל עת וזמן לפנות אלי לשאול להתייעץ וכו' וכו' אני איתך לאורך כל הדרך. ההצלחה שלך היא ההצלחה שלי השמחה שלך היא השמחה שלי. כך לימד אותנו רבנו ז"ל, שמי שמשפיע לזולת אליו בא אור חוזר.

זכור אם לא תציית לעצות של רבנו ז"ל או שתעשה אותם 'בערך' רק לצאת ידי חובה, אזי זה לא יעבוד, והמסקנה תהיה שח"ו טוב לך במקומך.

תתחיל ללכת יום יום בלי להפסיד אפילו יום אחד למקום פנוי מבני אדם, (שדה, יער, ים, גן ציבורי, וכדומה) תתייחד עם הקב"ה תשתדל לדבר עמו, כל מה שעולה בדעתך. ספר לו את לבך כפי שמספרים לפני אוהב. תשתדל לעשות זאת בשעה קבועה, ואם אפשר בלילה כשהעולם שקט ונח, מינימום שעה אחת. ואפילו אם אין לך מה לדבר איתו, שב בשקט ותחשוב עליו.

תוך שלוש שבועות תתחיל להרגיש קצת שיפור במצב רוח אם תתמיד בזה כנ"ל. ואז תכנס בך הערכה לכלי הזה הנקרא התבודדות ותדע שיש לך כבר קצה חבל להגיע איתו לתכלית.

בהצלחה וספר לי מה קורה איתך בינתיים.

אגב, האם כבר קיימת את העצות מהאימייל הקודם: "הצעד הראשון הוא לשנן את דברי רבנו ז"ל - "יֵאוּשׁ אִינוּ בְּנִמְצָא אֵין יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כִּלְלִי"?

אברהם ציון.

הַפֶּשֶׁת *** 68:

בס"ד

ראשית תודה על התייחסותך! דבריך בהחלט מעודדים ומפיחים רוח חיים. אני מודע להיותי אדם לא בריא בסיטואציה לא פשוטה, אך עצם הקרבה שלי לבורא עולם, אין זה כדי לצאת לידי חובה. נכון שיש בזה מן יראת שמיים, אך הכול נולד מלכתחילה ובא מאהבה. על אף שאני טרוד מדי יום ביומו, אני מחזיק מעמד בזכות האמונה ולכן לעניות דעתי אני אכן מממש את המצווה: "אין ייאוש בעולם". בשל דבריו של רבנו ז"ל, אני לא מתייאש. עובדה כי לא הלכתי לחפש את עצמי ואת מקומי בעולם הזה במקומות מגונים, שזה לעיתים קרובות לצערי הפתרון שמוצאים אנשים אבודים. נשארתי אדם בעל ערכים, לא נכנעתי לכולם החומרי, המכני והמלאכותי של היום ופיניתי מקום בלב לקב"ה.

לגבי ההתבודדות. אני אכן מקיים את המצווה הזו. אם כי עד כה זה היה בגדר "פה ושם". אני אעשה השתדלות לאמץ את עצתך.

כמו שלבטח שמת לב, אני חדש פה באתר. ואם לשמחתי הגענו למצב של קיום שיחה, ברצוני לשאול, האם את השיעורים שלך ניתן לשמוע דרך האינטרנט. כי אני ממש ממש "צמא" לשמוע לפחות פעם בשבוע שיעור של חסיד ברסלב. ובשנה הבאה, בלי נדר, אם תהיה לי את האפשרות הכלכלית בעזרת השם, אני מקווה להיות באומן.

ולסיום, אני שמח לבשר לך שהוספתי מצוות נוספות, אותן אני מקיים כבר כמה ימים. לאחר התפילין אני קורא את כל התהילים של אותו היום, את התיקון הכללי וברכות לבריאות, פרנסה, שמירה וכו'.

שוב, אשמח אם תענה לי לגבי האזנה לשיעורים.

בברכה ותודה גדולה,

הַפֿעַק *** 68:

בעזרהי'ת.

שלום ש...

אני לא יכול לתאר לך את השמחה שאתה גורם לי בדברייך, אני פשוט המום מהמהירות שהקב"ה מוביל אותך אל הגאולה, לא עוד הרבה זמן ואתה רוקד משמחה עד שלא יישארו לך שום משקעים מהעבר, אני לא יודע בזכות מה, אבל הקב"ה אוהב אותך מעל ומעבר לאהבה הרגילה, אלא לאהבה שמעל הדעת כמובא בדברי רבנו ז"ל.

צמצם את ההתלהבות ותשתדל אתה בעצמך להנמיך את עצמך כדי שלא יהיה בבחינת ריבוי אור ששובר ח"ו את הכלים. כוונתי לומר, שברגע שיתחיל להאיר לך אור רבנו ז"ל אור השמחה, אני מפחד שתכנס לאופוריה ותאבד ח"ו את ה'צפון', לכן אני מבקש ממך צמצם את עצמך כי מאוד מאוד, בקרוב תזכה לשמחה שהיא מעל הדעת והשכל.

השתדל לצפות בשיעורי הוידיאו באתר כי שם גנוזה כל תורת הגאולה והשמחה.

בינתיים צפה בשיעורים שבאתר זה עד שנחדש את השיעורים ואקווה שנפגש פנים בפנים.

גמר חתימה טובה.

אברהם ציון.

הַפֿעַק *** 68:

בס"ד

שוב, דל אוצר מילותיי בכדי להודות לך מקרב לב על התייחסותך ועל העידוד החם.

גם לי מתחשק עד מאוד להיפגש איתך פנים אל מול פנים ולדעתי זה אפשרי. קראתי שאתה מעביר את שיעוריך בהוד-השרון ואני כתושב

ה... אגיע בלי נדר ובעזרת השם לפגוש אותך.

ואני אכן מצמצם את עצמי, כפי עצתך. אני מאוד משתדל להכניע עד כדי ביטול כללי את הגאווה והכבוד. להיות אדם טוב (דרך ארץ קודמת לתורה) עם כל הסובבים אותי, לא להיכנע לתכתיבי העולם החומרי של היום וכו'. כאחד שמכיר את עצמו, אם ארגיש טוב יותר בעזרת השם, אני לא חושב שאאבד את הצפון, כיוון שחשוב לדעת מאיפה אתה בא ויהי מה.

בינתיים אני מאחל לך יהודי יקר, גמר חתמה טובה!

ש...

הַפֶּנַח *** 68:

כבוד הרב היקר!

אני כותב לך מייד עם צאת הצום. תחילה, אני חש צורך לספר לך איך עבר עלי יום הכיפורים. בערב הצום, הייתי בבית הכנסת הגדול של ה... עם חבר קרוב, לשמחתי ידעתי להתפלל את מרבית התפילות ונמלאתי בתחושה נהדרת, תחושה שנבעה מכך שהיית חלק מן המניין וידעתי להתפלל. לאחר שחזרתי מבית הכנסת, שכבתי לי בחדר וקיימתי התבודדות בה סיפרתי לקב"ה מה מעיק עלי באופן כללי וביקשתי ממנו בקשות. אני חושב, תקן אותי אם אני טועה, שלקיים התבודדות כנה ביום הכיפורים זו מעלה שזכיתי לקיימה ועל כך אני מאושר.

ביום לאחר מכן, יום הכיפורים, נשארתי בבית. מייד כשניעורתי משנתתי קראתי כהרגלי את ברכות השחר. התפללתי שחרית של יום כיפור (קריאת שמע+18) קראתי תהילים של יום חמישי, את התיקון הכללי ומס' ברכות אותן אני קורא מדי יום. בגדול, היום הזה עבר עלי די בקלות. כמעט ולא הרגשתי רעב וכו'. רק קצת לחץ נפשי, אך עלי לקבל את היותי כמו שאני-אדם לא בריא ולכן אינני מתרגש מכך יתר

על המידה.

לא סיפרתי לך זאת בהתכתבויות הקודמות, אך גם אמא שלי לא הכי בריאה בנפשה. לקראת הצהריים, היא התחילה לבכות בכי מר, לדבר ולהאשים את כל העולם. זה היה כמו חץ בלב כי את אמא שלי אני אוהב יותר מעצמי והיא כל מה שיש לי בעולם הזה. מצב הכלכלי "הורג" אותה וזו הייתה הסיבה העיקרית להתפרצותה בבכי. אך לעניות דעתי, כאחד שלא בקיא בתורה ומצוות לעומק, אני חושב שבכי מר וכנה ביום כיפור, זה גם כן מעלה.

אני ממש לא יודע איך האם עברתי/עברנו את היום הזה בסדר על פי ההלכה, אבל לא אשקר, יש לי הרגשה טובה עכשיו, בתום דקות אחדות לאחר צאת הצום.

דבר שמפיה בי רוח טובה, זה שהחלטתי והתחלתי להתקרב לקב"ה ולמשנתו של רבי נחמן זצ"ל בעשרת ימי תשובה.

כמו שסיפרתי לך, החלטתי גם להפסיק לעשן בשבת, על אף זה שאני מעשן בשבת לא להנאתי אלא בגלל הלחץ הנפשי. אבל גם את זה אני מקבל בשמחה. כי צריך לתת משהו לקב"ה ולהוכיח לו אהבתי על יד צעד כלשהו ורצוי שיהיה משמעותי.

עכשיו אני קצת ב"דאון" נפשי, אם כי אני מאמין שמחר יהיה טוב יותר. אומר מודה אני, אטול ידיים, אתפלל ברכות השחר, אניח תפילין, אקרא את פרק התהילים של היום הולדת שלי, אקרא את התיקון הכללי ואת הברכות. אאמץ, לפחות אשתדל בכל כוחי ומאודי לאמץ, את המשפט "דרך ארץ קודמת לתורה" ואהיה בס"ד אדם טוב יותר לא רק עם הקב"ה, אלא גם עם הסובבים אותי ואדון את כולם, גם כאלה שלא אראה אותם בעין יפה, לכף זכות.

קל זה לא יהיה. אל אני מאמין שעם האמונה החזקה שלי, זה ילך. לעצם העניין. אולי אני חצוף משהו ואם כן אנא סלח לי. אך לבי נפתח

כלפיך, נפתח בתמימות. ארצה להיפגש איתך פנים אל פנים מתישהו לשיחה מעמיקה. אשמח אם תמצא לזה זמן. אמנם אין לי אוטו, אבל אם אתה בהוד השרון ואני ב... זו לא בעיה.

נ.ב: אשמח מאוד אם תעריך האם קיימתי את יום הכיפורים כהלכה. ולגבי הפגישה. אין זה צריך להיות מהיום למחר. הינך רב וזה אומר אדם עסוק. אני אשמח להיפגש איתך שלא במהלך שיעור, אלא לשיחה ב-4 עיניים. אני מרגיש שאני צריך שיחה מעמיקה. אם תוכל כמובן וזה לא יגזול מזמנך. גם אם לא תוכל, עקב סיבה זו או אחרת, אני אבין זאת ואקבל זאת בברכה.

הפנ * * * 68:

בעזרהי'ת.

שבוע טוב ידידי היקר.

עברת את כיפור מצוין ועוד יותר, כי הוספת את העצה הנפלאה של שיחה אישית בלשונך עם הקב"ה. עלה והצלח ותתחיל את השנה בהרבה שמחה.

תעודד את האמא ותשמח אותה בעיקר ע"י שתראה לה תמיד פנים שוחקות, כי עיקר הצער שלה נובע מזה שאתה עצוב.

טיפ: אל תזכיר יותר לא לעצמך ולא לאף אחד שאתה חולה בנפשך או אמך חולה. כי הדיבור יש לו כוח גדול, תאמר אני בריא ב"ה ותיראה איך הדיבור יוציא לפועל דברים, זה סוד אמיתי והשתמש בו.

אל תתרגש מה'דאון', כך היא הדרך ירידה ועליה, ירידה ועליה, עד סוף החיים.

אודיע לך על מועד הפגישה.

אברהם ציון

הַפֿענ *** 68:

כבוד הרב שלום ושבוע טוב!

האמת היא, שאני לא יודע למה אני שוטח את זה כאן, לפניך ולפני הקוראים. אולי בגלל שאני חייב להוציא את הרעל הזה מהבטן. וכיוון שאני אנונימי כאן, זה מקל עלי. אולי בגלל שמצאתי בכך אדם פשוט וטוב, מעבר להיותך אדם הנושא את התואר המכובד "רב". לא יודע. ממש לא יודע. אך אני חייב להיפתח ולפתוח את "הקופסה השחורה" שלי.

אמש, יום שישי והיום, עברו עלי ימים קשים מנשוא. אמש, בשעת לילה, כבר וכמעט יצאתי לשלוותא. איבדתי את עצמי. כאילו התנתקתי מהעולם. היה לי רע מאוד. ממש נחנקתי. מחשבות אובססיביות שלחצו עלי כאילו היו מלחציים, דיכאון מר ממר. התפוצצתי, התפרצתי, הייתי כהר געש. לא ידעתי מי ומה אני. אין לי מילים לתאר את מה שעבר עלי אתמול, וההמשך היום - לא היה מלבב במיוחד. אני עמוק בתוך הבור, במעמקים. לעיתים מרגיש כאילו הייתי לכפילו של איוב. הרגשתי עד כדי כך גרוע, שלקחתי סיגריות לעשן במהלך השבת ואני נשבע לך שזה לא היה בכדי ליהנות, אלא בכדי להירגע. זאת על אף שנדרתי לפני יום כיפור, בעת שהנחתי תפילין, שאני מפסיק לעשן בתמורה למה שאני הכי רוצה בעולם. אך לא יכולתי. כמו חולה שלא יכול בלי תרופה. אני מודה, עם כל הצער שבדבר, שהיום, באיזשהו מקום אני אדם מיואש, שמחפש את עצמו בעולם, רוצה לעום (2-לא ברור) את העולם הזה, אך מרגיש כי העולם הזה דוחה אותו. אני רוצה לחיות והאמונה היא הדבר העיקרי שמחזק אותי, אך אני מרגיש זר בעולם, כועס על העולם ה"לא נקי" של היום.

כבוד הרב, זה שהפרתי נדר מעיק עלי. אך מכיוון שזה היה לפני יום כיפור ובכיפור נוכחתי בתפילת כל נדרי, מקווה שזה בסדר. בכל מקרה, סיפרתי לקב"ה בהתבודדות שקיימתי, ממה נבע הצעד הזה.

אני לא מוצא בי דרך. אני לא יודע מה לעשות. אני לא יודע מאיפה ולאן. אני מרגיש כאילו הייתי ציור של עיפרון שמוחקים אותו עם מחק. והכי חורה לי שאני גורם צער לאמא שלי. ואני לא יודע מה לעשות. להתאשפז אני לא רוצה. ומאידך, אני לא מוצא את עצמי "בעולם הפתוח". מילא אני, אך אמא שלי יותר יקרה לי ממני עצמי, אני אוהב אותה יותר מעצמי וכשאני רואה את הצער שלה, הרבה מזה בגללי, זה כמו חץ בלב. זה הורג אותי בעודי בחיים. כי הייתי מוכן לתת לה את החיים.

אני אוהב מאוד את בורא העולם. מאוד מאוד. ספק אם הצדיקים הכי גדולים היום מרגישים קרובים אליו כמוני. כשאני מדבר איתו, אני כמעט ונוגע בו. אני מרגיש שאני פורש כנפיים, עף מתוך גופי ומתיישב על ברכיו. כבן אומלל ומסכן אל אביו. אני אוהב אותו ויהי מה!!! עד יומי האחרון... אבל איך אחיה?! מה יהיה עלי?! מילא אני, אבל אמא שלי. אני בן יחיד לה, היא גרושה, אין לנו אף אחד בעולם. אני לא גדול בתורה, לא אדם מלומד, ולכן אני מרשה לעצמי לאמור שעד מתי?! הייסורים שלנו, שעוברים הן מעלי והן מעל אמי, מאז היינו עוברים בבטן (עברנו כל אחד חיים קשים מנשוא), לא נגמרים. קשה לי כבוד הרב, אני "גמור". אני רק רוצה לראות את מכתב התשובה, מה יש לך לומר. כי אין לי עם מי לדבר, עם מי להתייעץ. ואני כבר "מתפוצץ".

ש...

הפני *** 68:

בעזרה"ת

שבוע טוב ש...

"שבע יפול צדיק וקם" - זו הדרך, אי אפשר לקבל את התיקון בז'בנג' וגמרנו. אתה מטפס קצת ונופל, ושוב מטפס יותר גבוה ממקודם ושוב נופל וכו' וכו', כך מתנהל התיקון. והנפילה היא דבר נפלא כדי שלא

יתפוצצו לנו המוחין. הנפילה מצמצמת אותנו ומחזירה אותנו למציאות - להיות בן אדם אנושי ולא מלאך.

אני מבקש ממך מאוד לעזור לי: צמצם עצמך!!! ציית לדברי אלה אע"פ שאולי אינך מבין אותם. אשתדל להסביר עצמי, כי לפי דעתך אתה מאוד מצומצם ואין לך יותר לאן להצטמצם.

כל השבר העובר עליך נובע מחוסר סבלנות, ואני מבין אותך, אתה רוצה כבר לצאת מהחושך שהנך שרוי בו שנים על גבי שנים, לאור החדש, אבל דע שהמהירות והפיזיות וחוסר הסבלנות גורמים להחמיר את הבעיה ולהתרחק מהתיקון. התיקון שלנו מתנהל לאורך שבועים או שמונים שנה, ולפעמים לאורך של שלוש ארבע גלגולים, דהיינו לאורך של חמש מאות שנה. לכן עליך להבין שתיקון כזה רציני לא יכול להתנהל בפיזיות.

ואמר מוהרנ"ת:

שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׁאָמַר שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו בְּדַאי יִזְכֶּה בְּסוּף לְבֹא בְּזֶה הָעוֹלָם לְמַה שְׁצָרֶיךָ. וְאָמַר שְׁאֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לִּי זֹאת חֹס וְשָׁלוֹם בְּשׁוּם פֶּעַם לְקַח מִמֶּנִּי אִיזָה אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי בְּאֲמָצֵעַ. כְּלוּמַר רַק כָּל אֶחָד יֵאָרֶיךָ יָמִים וְשָׁנִים, וְיַחֲיֶה בְּדַאי וְיִתְיַגֵּעַ וְיַחְתֵּר חֲתִירָה אַחַר חֲתִירָה, עַד אֲשֶׁר יִזְכֶּה לְבֹא לְעִנְיָנוּ וְלְמַדְרַגְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא צָרֶיךָ לְבֹא בְּזֶה הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָא.¹

הנה לפניך הבטחה מרבנו ז"ל שבגלגול אחד כל אחד מהמתקרבים אליו יזכה לתיקון. ואתה רוצה תיקון בין לילה?! צמצם עצמך!!! ואם לא, אין מי שיוכל לעזור לך.

כוונת הצמצום היא לתת למוח מנוחה, לכן הוספת לימוד רק תזיק, ולהיפך, אתה צריך למעט בפעולות שמעמיסות על השכל. ובשביל זה הנך חייב להיות עסוק בעבודה פיזית גופנית קשה כדי שכל המוח יתרכז בחומר, וזו תהיה לו מנוחה, כל אלה העצות של רבנו ז"ל, לכן ציית ותמצא לך איזה עבודת כפיים ותהיי לך מנוחה למוח, ולא משנה אם יש

בה משכורת או לא, המטרה היא לתת למוח לנוח כדי שיתרפא מהפעמים שבו.

אם תקבל דברי אלה תיראה שתוך כמה ימים הנך מרגיש יותר טוב. אבל אם תסמוך על שכלך שיאמר לך מה פתאום שזה יעזור, ולמה ואיך וכו', אזי תתרחק מהתיקון.

אני מעריך אותך כנשמה חשובה אצל הקב"ה שאסור לה ללכת לאיבוד, עוד יצא ממך דבר גדול בהתקרבות להקב"ה. אך לעת עתה, אתה חייב לנהוג בדרך הצמצום כדי לרפא מוחך לפני שתתחיל להטעין אותו ברוחניות.

שוב, עצור את המהירות, צמצם את ההתלהבות, האט את תנועותיך, כמה שיותר להיות איטי ויציב ולא לרוץ, כמ"ש 'אם רץ שכלך שוב לאחור'.

מקווה שתציית ותבשר אותי שמצאת עבודה פיזית, כי לפני שאתה יוצא מהכלא של הארבע קירות שאתה חיי בהם, אי אפשר להתקדם.

שמע לעצתי ידידי ותינצל!!!

אברהם ציון

הַפְּסָק *** 68:

אתה כל כך צודק, אתה פגעת "בול". בימים האחרונים רצייתי עוד ועוד, עד שהרגשתי מעמסה כבדה ומזה בא הדיכאון ו"ההתפוצצות". ככל שהתקרבותי הרגשתי טוב ושמח עם זה, אך גם מעמסה ועול כבד, לא אשקר לך.

כנכה, אני מנוע מעבודה פיזית. (אני נכה לא רק בגלל הבעיות הנפשיות). אך בוודאי אמצא עיסוק כלשהו שירפה ממני את המתח. בינתיים, אני אמשך להתפלל ואקווה לטוב. מעיק עלי עניין הנדר, אך היה יום כיפור ונוכחתי בתפילת כל נדרי (נדרנא לא נדרי) וגם הסברתי לבורא עולם

את עצמי. גם עכשיו, עת אשכב למיטתי, אקיים התבודדות. זה מקל עליי לדעת שמישהו שומע ומקשיב, ומבין לשם שינוי. בגדול, אני לא מרגיש טוב ומילא, אך אני גם לא יודע מה לעשות. אך אצמד לעצותיך ואתן למח שלי להתרפא. אני יודע שהוא פצוע. תודה לך,

הַפֶּנַח *** 68: (לאחר מספר ימים).

כבוד הרב שלום!

היום נרגעתי מעט, אם כי המרירות עדיין ניכרת.

ממחר, עת אקום אי"ה בבוקר, אני רוצה לפתוח מן דף חדש. אני מקבל בהכנעה את הבעיות שלי וממה שאני סובל, שיהיה מה שהשם רוצה שיהיה. אבל אני רוצה להירגע קצת, לשמוח עד כמה שניתן ולחיות את היום ללא טרדות. לגבי העבודה הפיזית עניתי לך. חוץ מזה, איך אתה מציע לי לנהוג ומה אתה מציע לי לעשות, כדי להתחיל את הדף החדש הזה כדי לרפא את המח, כמו שיעצת לי?

הַפֶּנַח *** 68:

בעזרהי'ת.

שלום ש...

חזור לקרוא את כל האשכול הזה מתחילתו עד סופו ותרשום לך בצד את כל העצות למעשה, וזה בדיוק מה שאתה צריך לעשות. בינתיים הנך שואל ושואל ולמעשה אינך מתחיל לקחת התרופה. אל תתחיל ממחר בבקר את הדף החדש אלא עכשיו תתחיל. קיים את העצות כפשוטו ואל תסמוך על הרעיונות שהמוח שלך מציע לך לעשות, כי הרי המוח הזה צריך טיפול והוא לא רלוונטי, במקרה זה שים אותו בצד לטיפול אצל רבנו ז"ל, דהיינו אל תעבוד איתו, אל תחשוב איתו, עזוב

אותו לנוח בלי שום מחשבות, זה ייתן לו רפואה ומנוחה לנפשך. בינתיים קח בהלוואה את המוח של רבנו ז"ל תעשה מה שהמוח שלו אומר עד שיגמור לטפל לך במוח שלך.

דע שהבעיה שאתה מדבר עליה, היא הבעיה של כל בני אנוש, רבנו ז"ל אומר² כל אדם צריך לרפא נפשו. כל אדם צריך לבנות את מוחו מחדש, לשכוח את כל הפרמטרים שהוכנסו בו מעת לידתו ולהתחיל להכניס את הנתונים שרבנו ז"ל מכניס. בפעם הראשונה שמוהרנ"ת הגיע ללמוד אצל רבנו ז"ל, אע"פ שהוא כבר היה גאון בתורה, רבנו ז"ל אמר לו זרוק את השכל שלך, כלומר שכח את כל הנתונים שעליהם תִּכְנַת השכל שלך ותקבל ממני שכל חדש, וכן כך עשה מוהרנ"ת. השכל של רבנו ז"ל הוא השכל של האושר של הגאולה, השכל של משיח, השכל שנקרא אורייתא דעתיקא סתימאה.

שוב, אל תחשוב בשכל שלך תן לו לנוח, תתעסק בעניינים גשמיים, גופניים ולא בענייני שכל, כלומר בעניינים שיאמצו לך את המחשבה, גם בספרי הקודש אל תלמד בינתיים, רק תעסוק בתפילות, תהלים כפשוטו בלי לאמץ המוח. ובינתיים קיים את העצות. ומבטיח לך אם תנהג כך, לא תהיה מדרגה ששייכת לשורש נפשך שרבנו ז"ל לא יביא אותך אליה. רק אתה אל תעזור לרבנו ז"ל לפי מה שעולה במוחך, אל תסמוך על זה, אע"פ שנדמה לך שזה יסייע לעצה של רבנו ז"ל, תהיה בראש קטן, מה שאמר רבנו ז"ל תעשה בלי להוסיף או לגרוע דבר. ואע"פ שאתה לא רואה תוצאה, חכה עד שהתרופה תעשה פעולתה. כי רבנו ז"ל אמר, יש דיבור שלי שיעשה פעולתו רק אחרי כמה שנים.

חג שמח. אברהם ציון.

יש אנשים, שאי אפשר לעלות להם פנימיות
התורה הצריק לרפואתו, כי אם יאמרו לו
התורה בעצמה כמו שהיא, ימות פלי ספק,
על-כן ההכרח להאביש לו פנימיות התורה
בדברי תורה אחרים, או בספורי דברים
חיזוניים, למען יוכל לקבל הרפואה הנלוה

שם. (לקוטי מוהר"ן ח"א קס"ד)

רציתי לשאול לגבי ליקוטי תפילות, הרי זה ספר של רבנו הקדוש, נכון? קניתי אותו לא מזמן, ויש בו יותר מדי התייחסויות לאני העצמי, כלומר יש שם מילים וביטויים שמדברים בעיקר על עצמי כמו: חנני, עזרני, עוזר לי, וכמעט אני לא מוצאת ביטויים הקשורים לכלל עם ישראל, למשפחה שלי, וזה נורא קשה לי וקצת מעצבן.

*** 69:

שלום רב.

באמת עוררת סקרנותי לבדוק זאת.

נתתי למחשב לסרוק בספר 'ליקוטי תפילות' אחר מילים כמו "עמך ישראל", "רחם עלינו", "ישראל עמך", "חננו", "עזרנו", בלשון רבים, ומצאתי 250 ביטויים כאלה. ולא ניסיתי לחפש עוד.

אני מאמין, אם קצת סבלנות, תתפללי את התפילות בכוונה ותמצאי עוד הרבה התייחסויות לזולת. חוץ מזה הכי פשוט שבזמן שהנך קוראת את התפילה, תאמרי את כל הלשונות של היחיד בלשון רבים, ותכווני בזה בשביל הרבים.

דאגתך לזולת מעידה על אהבת ישראל הטמונה בך.

יהי רצון שיתקבלו כל התפילות שהנך מתפללת על עם ישראל.

תהיי ברוכה לה.

שבת שלום.

אברהם ציון.

שלום רבנו הנכבד!

ברצוני לשאול האם קיים נוסח ברכה עבור מספר אנשים (קבוצת ספורט שנקלעה למשבר?)

ברצוני להסיר באמצעות הברכה את הגזירות ולברכם להצלחה.

אשמח אם תכוון אותי איך לעשות כן.

התודה מראש ותזכה למצוות!!!

*** 70:

בעזרהי'ת.

שלום רב.

אתה חייב, קודם כל, לגלות לי על איזה קבוצה מדובר. אולי הקבוצה

שאתה רוצה בהצלחתה היא תטפס לראש הטבלה על חשבון הקבוצה

שלי... ואיך אתה רוצה שאגלה לך את סוד ההצלחה?

על כל פנים, תפילה מהלב בתמימות ובפשיטות מועילה להכל.

אברהם ציון.

ספר רבנו רבי נחמן:

...היה רוח סערה גדולה בעולם שהפך את כל העולם, ובלבל את כל העולם כלו, ואחר הרעש והבלבול שנתבלבלו כל העולם, ישבו עצמן בני העולם לעשות להם מלך. וחקרו מי ראוי לעשותו מלך, ואמרו באשר שעקר הוא התכלית, על כן מי שהוא משתדל ביותר בהתכלית, הוא ראוי להיות מלך. והתחילו לחקר מהו התכלית, והיה ביניהם עשר פתות:

פת אחת אמרו, שיפת-תאר ראוייה למלך, כי עקר התכלית שיהיה העולם מישב, ומאחר שהיפת-תאר מעוררת תאנה זו לישוב העולם, על-כן יפת תאר ראוייה למלך.

פת אחרת אמרו, שעקר התכלית הוא שמחה. והלכו ומצאו ערל אחד בכתנת בזוי כדרכו, ונשא בקבוק יין-שרף, והיה שמש מאד (כי היה שפור מאד). וראו שאין לו שום דאגה, על-כן השיג את התכלית, וקבלו אותו למלך עליהם.

פת אחרת אמרו, שעקר התכלית הוא להשיגים על עצמו באכילה ושתיה לגדל האיברים, כי מאחר שיש לו איברים גדולים - יש לו חלק יותר בעולם והוא ראוי להיות מלך.

פת אחת אמרו, שעקר התכלית הוא כבוד, והלכו ומצאו קבצן זמן אחד, שהיה עור ועקם ואלם, ומאחר שהיה רודף אחר הכבוד ועוסק בתכלית - זה האיש ראוי להיות מלך.

(ע"פ מעשה י"ב מבעל תפילה בסיפורי מעשיות)

שלום לרבנו הצדיק הקדוש רבי אברהם.

שהשם יתברך יאיר לנו את אורו של רבנו דרכך. אתה עושה עבודה נפלאה. יש לי שאלה קשה שמעמידה אותי מול שני דברים חשובים.

1. שלום בית.

2. השבת.

למרות שאני לא נשוי עדיין, אני משתדל לשמור שבת, ולשמור את הברית.

יש לי חברה כבר 5 חודשים ואני רוצה להתחתן איתה, במשך 5 החודשים האחרונים היא שמרה איתי שבת, לאחרונה היא קצת התעייפה מזה והיא רוצה קצת לצאת לטייל (שזה אומר לנסוע ברכב לפעמים). לי קשה מאד להסכים איתה, אבל בגלל שזה כל כך קשה לה, ואני יודע שאהבה ושלום בית (גם אם אני לא נשוי) זה דבר חשוב מאוד, אבל קשה לי לוותר על השבת.

למרות זאת הסכמתי שמדי פעם בימים יפים נצא לטייל וחוזק מהנסיעה נשמור שבת בשאר הזמן, והיא לעומת זאת הסכימה לבוא איתי ביום שישי לבית הכנסת (למרות שהיא לא הולכת בדרך כלל).

הרב, הדבר שאני רוצה בעצם הוא עצה איך להראות לה את הכיף בלשמור שבת, לא בכוח ולא כמשהו שאסור. איך אפעל במצב כזה שאני יודע שהאמת היפה היא לשמור שבת, והיא חושבת אחרת.

מה לעשות תן לי עצה שתתאים לי ולה בבקשה.

השם ישמור אותך.

באהבה. ...

*** 71:

בעזרהי'ת.

שלום ל...

תשובה זו אני כותב למקרה שלך דווקא, ואני מציין זאת שהקוראים האחרים לא ילמדו מזה למקרה אחר שדומה לזה. כי בעניין זה התשובה יכולה להיות שונה מאחד לשני עד מצב שיהיו שתי תשובות סותרות. אני מדגיש שאני עונה למקרה שלך דווקא, עם העניין שלך דווקא, ועם בת זוגך דווקא, ולא לאחרים. כלומר אם היית מישוהו אחר והיא הייתה מישוהי אחרת, התשובה הייתה שונה לחלוטין.

חד משמעית: אתה שומר שבת בתכלית, והיא שתעשה מה שהיא רוצה. אם תציית, לפי התגובה שלה בחודש הקרוב יתבהרו לך הרבה עניינים חשובים.

אברהם ציון.

נ.ב ריבוי השבחים שהנך משבחני לעיל אינם אמת לכן צמצם.

שלום כבוד הרב!

ידוע לי שכאשר יש לבן אדם מקרה לילה הוא חייב לעשות 310 טבילות וזה הוא בעצם התיקון לזה. השאלה שלי היא האם רבנו התכוון לקרוא את התיקון הכללי לאחר 310 טבילות, או שהוא פשוט אמר לטבול ולא משנה כמה טבילות. ואם אפשר הייתי רוצה שתפרט לי בקשר לתיקון הזה קצת יותר, ואיפה בדיוק נכנס פה התיקון הכללי בנושא הזה.

תודה מראש. או...

*** 72:

בעזרהי'ת.

שלום או...

לי לא ידוע שרבנו ז"ל קבע דווקא ש"י (310) טבילות, אלא אלו דברי האריז"ל. מי שמאמין בדברי רבנו ז"ל יודע מעלת וערך התיקון הכללי שבאמת מתקן הכול בקלות, בלי שום עבודות קשות של שטות ושיגעון, רק תאמין שזה מתקן. על כל פנים, רבנו ז"ל ציווה לילך למקווה כפי שמצוטט פה מדברי תלמידו מוהרנ"ת:

כתב רבי נתן: "הזהיר לאנשיו שפשיקרה להם מקרה בלתי טהור, חס ושלום, שילכו תכף ומיד למקנה לטבל כי על ידי המקרה, חס ושלום נעשה מה שנעשה, על כן טוב מאד שקדם שמתחיל להעשות מזה איזה דבר, חס ושלום, שיקדים עצמו האדם ויטבל ויטהר עצמו. והזהיר מאד לבל יתפחד האדם מזה כלל, כי הפחד והדאגות והמרה שחורות בענין זה מזיק מאד מאד, בפרט אחר שגלה אלו העשרה קפיטל תהלים, המסגלים לתקון חטא זה, והם: ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז ק"ן כמבאר בספרים הנדפסים כבר. אז אמר: שמי שיזכה לקיים זאת, לומר אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל באותו היום שיקרה לו, חס ושלום, אזי בודאי יתקן חטאו ושוב אל ידאג כלל. גם היה מתלוצץ מאלו החסידים והיראים, שפשמגיע להם איזה הרהור אזי הם מתפחדים שלא יבואו לידי מקרה, ומחמת זה הם רגילים בהתר מחמת פחד, שלא יבואו לידי מקרה, והוא ז"ל היה מתלוצץ מזה. ועקר פונתו היה שהאדם צריך לבלתי להתפחד ולהתירא כלל מדברים פאלו, ולבלי לחשב מחשבות כלל בענין זה, רק יהיה כגבור חיל לעמד כנגד תאותו, ויסיח דעתו מזה לגמרי, ואל יתפחד כלל. וה' הטוב בעיניו יעשה עמו מה שהוא יתברך חפץ".

אברהם ציון.

שלום רב.

אני חוזרת בתשובה. ורציתי לשאול באילו תפילות נשים מחויבות?
שאלה נוספת שרציתי לשאול היא, איך מגיעים ליעוד שלנו בחיים, איך
אפשר לדעת שאתה עושה את מה שאתה צריך לעשות בעולם הזה?
ח...

*** 73:

בעזרהי'ת.

שלום.

"לכתחילה טוב שנשים יתפללו בכל יום תפילת עמידה של שחרית
ומנחה, ואם יתפללו רק תפילה אחת ביום - יצאו ידי חובתן. טוב שתפילה
זו תהיה תפילת שחרית כדי לפתוח היום בתפילה.

הנהוגות להסתפק בברכות השחר וברכות התורה - יש להן בדוחק על
מי לסמוך. אבל נשים המטופלות בילדים רשאיות לכתחילה לצאת ידי
מצוות תפילה בברכות השחר וברכות התורה" (פניני הלכה).

ואמר רבי נחמן מברסלב שלא יעבור על האדם יום אחד בלי התבודדות.
למצוא לו מקום פנוי מבני אדם, יתבודד שם עם הקב"ה וידבר אתו
תפילה מהלב מה שעולה על דעתו ולבו, יספר לו את כל לבו וחפצו.
ותפילה זו עולה על הכול. ועל זה אמר: "התבודדות מעלה גדולה
ועליונה מעל הכול".

ריבוי ההתבודדות יביא אותך לדבקות וחיבור להקב"ה, עד שהוא ימלא
את לבך ודעתך ותגיעי לאהבת ה' שזו המעלה הגדולה מעל הכול. וזה
היעוד של כל בני האדם, להגיע לאושר הנצחי, לחזור לגן עדן האבוד

שנאבד לנו בחטא אדם הראשון. ודעת לנכון שהגן עדן זו השמחה התמידית שיכולה למלא את חיי האדם, ועל זה אנו עמלים בעבודת ה', להגיע לאושר והשמחה הזו. ועיקר מה שנותן לאדם אושר ושמחה זה חזרה למקור שממנו הוא בא לעולם, היינו להקב"ה. ולחזור אליו, היינו להיות מחובר אליו ובעיקר ע"י דבור, אהבה, אמונה ושמחה.

יתכן שכרגע דברים אלה לא ברורים לך, אבל עם הזמן וריבוי הלימוד תביני שזה הייעוד שלנו.

אברהם ציון.

הַתְּבוּדָה הַזֹּאת הוּא מְעַלָּה אֶת הַיּוֹנֵה וְדוֹלָה מִן
הַכֹּף דְּהַיְנוּ לְקַבֵּל אֶל-כָּל-פְּנֵי שָׂעָה אֹ
יוֹתֵר לְתְּבוּדָה לְבָדוּ הָאֵלֵה חֹדֵר אֹ בְשָׂדֵה,
וּלְפָרֵשׁ שִׁחְתּוֹ הַיְנוּ לְהֵינן קוֹנוֹ בְּטָעוֹת
וְאִמְתָּאוֹת הַדְּקָרֵי חוֹן וְרָצוּי וּפְיוֹס, לְקַבֵּל
וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתִרָה, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו
לְעֲבוּדָתוֹ בְּאֵמֶת (לְקוֹטֵי מוֹהֲרֵי חַיִּים כ"ה)

הַפֶּנַח *** 73:

תודה רבה, הבנתי את דבריך, ומה בנוגע לתרומה לזולת?
אין לכל אחד תפקיד שהוא אמור לבצע על מנת לתרום מעצמו לאנשים.

הַפֶּנַח *** 73:

בעזרהי'ת.

שלום רב.

אני מבין את צימאונך למצוא טעם וסיבה (ייעוד) לזה שאת נמצאת בעולם הזה, אין תסכול גדול יותר מזה שאדם לא מממש את עצמו. הרגשת הריקנות והחיסרון שבלב היא מהטעמים המרים של הגיהינום. אך עלייך לדעת, שכל ייעוד שיהיה מה שיהיה, הוא ייתן נחת רוח רגעית לאדם, הוא ימלא אותנו תיקווה ושמחה לעת עתה, ולבסוף ירגיש שוב: זה לא זה. הדבר היחידי שיכול למלא את האדם זה הדבקות במקור חיותו בהקב"ה, בשורש שלו, חיבור למקום שממנו הוא בא. יתכן שמלים אלו קשות להשגה מבחינתך, אבל אם תתמידי בחיפוש אחר האלוקות, אחר הקב"ה שמלוא כל הארץ כבודו, ולית (אין) אתר פנוי מינה (ממנו), אז תרגישי את העונג הנפלא והמיוחד של אהבה ערגה וכיסופים להתחבר אל הבלתי נודע. המפתח לכל זה, לקבוע עת קבוע בכל יום להתבודד עם הקב"ה, להיות איתו לבד, ולפתח את הקשר איתו. קשר של אהבה, קשר של דיבור, מקום שאפשר לבוא אליו ולספר את כל הלב.

וכל זה אינו סותר שום מצווה ממצוות התורה שתכליתן להביאנו לכל מה שכתבתי לעיל. לכן בודאי שעלינו לנהוג בחסד ורחמים עם הזולת, לגמול חסדים ולהשפיע אהבה על כל העולם.

אברהם ציון.

שלום רב.

כבוד הרב, אני סובלת כבר הרבה זמן ממחשבות שפשוט כופות את עצמן עליי, זה בעיקר דברים מהעבר, אירועים לא נעימים, כעסים, צער על העבר, חרטה, אשמה, קשה לי למחול לאחרים ולעצמי, בקיצור אני מהלכת עם איזה מטען על גבי ונורא קשה לי להשתחרר ממנו למרות רצוני העז.

אשמח לקבל ממך עצה.

א...

*** 74:

בעזרהי'ת

שלום רב לך.

ראשית עלייך לדעת שרוב רובם של בני העולם סובלים מהמחשבות שעליהן את מספרת. ולמה אני אומר לך זאת, כדי לשמחך ולעודדך שתדעי שאת לא בודדה במערכה. הבעיה אינה איזה דבר חדש שנפל רק עלייך, ואין מי שיודע כיצד להתמודד איתו, אלא המצב הזה מוכר וידוע, הוא מה שנקרא הגלות - גלות הנפש שנמצאת שבוייה בתוך הקליפות האלה, המחשבות הזרות. ולגאולה של נפשנו אנו מצפים כבר אלפי שנים. מצפים שיבוא הגואל שיגלה לנו את הדרך כיצד לגאול את נפשנו מהצער הזה שעליו את מספרת, הצער שמוכר לי מקרוב מאוד, צער שעבר עלי שנים רבות, וברוך ה' זכיתי להיגאל ממנו בזכות תורתו של הנחל נובע מקור חכמה, רבי נחמן מברסלב שאמר שתורתו היא הגאולה - היא תגאל את נפשותינו מהגיהנום שעליו סיפרת.

על כן, אין לך ממה להתייאש, יש פיתרון, ואפשר להגיע לגאולה הזו. ובודאי תביני מרחוק, איזה כיף זה להיות משוחרר מהכפייה הזו של אותו 'אחד' שמטרטר לנו במוח ומקלקל לנו את טעם החיים, את האושר והשמחה שנמצא סביבנו בהישג יד, קרוב קרוב מאוד.

אך עלייך לדעת, שזה ה'פרוייקט' של החיים של כל אחד ואחד מאיתנו - להיכנס לגן עדן שמתחיל כבר בעולם הזה. כי רבנו ז"ל אמר: הגן עדן והגיהנום וכל הש"י (310) עולמות (מדרגות של אושר) - הכול הוא בלב. כלומר כדי להגיע לתיקון הנפלא הזה, אנו צריכים להתמקד בתיקון הלב והמח שלנו, כי שם נמצא הקלקול (שנגרם לאנושות ע"י חטא אדם הראשון), כלומר, הבעיה אינה כה מסובכת, אין צורך לתקן את העולם שמחוץ לנו, כל התיקון הוא בפנימיותנו, בלי שיש צורך לעשות דבר אצל העולם.

עם כל זה, היות ואנו צריכים לעבוד על עצמנו, הדבר קשה מאוד, כי המלחמה היא נגד עצמנו. אנו צריכים להלחם בטבע שאיתו נולדנו, נגד הגנים שעל פיהם אנו מתפקדים - לשנות את מהותנו, וזה אפשרי. תאמיני לי, משתלם אפילו להשקיע מאמץ של כל שנות חיינו כדי להגיע לתיקון הזה, כי העונג שזוכים לו אח"כ אי אפשר לתאר, פשוט שווה להשקיע כל החיים תמורת זה. ובמיוחד שאם זוכים כבר בחיים לעונג הזה, זה יהיה קרש קפיצה לחיים מאושרים גם בעולם הבא אחרי זה העולם, ולהיפך להיפך ח"ו.

הקדמה זו היא עזרה ראשונה בשבילך שתוכלי קצת להשתחרר מהצער, ולהתחיל - אם תרצי - לצעוד לאט לאט בדרך העולה בית אל, היינו אל חיים של טעם ושמחה.

נתחיל עם עצה פשוטה, אמיתית וברורה שתעקור ממך את כל המשקעים מהעבר שעליהן את מצטערת.

אומר רבי נתן:

'צריך האדם להאמין באמונה שלמה, שכל מה שעבר עליו בכל יום

ובכל שעה ובכל עת מיום היוולדו ועד יום מותו, הכול הוא רק סיבובים מה' יתברך (כלומר הכול נעשה על ידו בלי יוצא מן הכלל, בלי שהייתה לך אפשרות לשנות את מה שקרה), וכל זה כדי שיזכה האדם להשגת אלוקות (כלומר, לידע שהוא מנהיג את העולם באופן פרטי במטרה נפלאה להביאנו לתכלית האושר הנצחי).

אם תתחילי לשנן לעצמך את העצה הזו שוב ושוב, לידע שכל מה שקרה היה מוכרח לקרות, ואת וכל מי שהיה איתך בקשר היה מופעל ע"י ה' יתברך - כבר תיגאלי מהעבר.

קחי העצה הזו ותעשי עליה "שיעורי בית" עד שיהיה לך בטבע ברור שאכן זו האמת.

כמובן שלהפנים את השכל הענק הנ"ל זה קשה מאוד, ועל זה יש עוד הרבה עצות ודרכים להגיע לזה, ועל כן תתחילי לנסות להפנים את זה, ובהמשך אם תישארי בקשר, אגלה לך עוד מעצותיו הנפלאות של רביז"ל. בהצלחה רבה ושבת שלום.

אל תצטערי גאולתך קרובה בעזרהי'ת.

אברהם ציון.

הַפֶּק *** 74:

אני מודה לך מאוד, עודדת את רוחי, בקשר ל"שיעורי בית" שנתת לי, אני אשתדל לעבוד על זה באמת, זה לא קל, הרבה פעמים אני גם אומרת לעצמי שאם לא הייתי נופלת לכעסים וטינה וכו' אז הייתה לי יותר ברכה בחיים. ואני אשמה בזה שאני הורסת לעצמי את כל הטוב בחיים וכו', אבל אני אשנן לעצמי דיבורים של אמונה כמו שהצעת לי, ואשמח לקבל ממך דיבורים נוספים.

תודה ושבוע טוב!

הַפְּתָח *** 74:

בעזרהי'ת.

שבוע טוב.

אני יודע כמה קשה להשיג את השכל הנ"ל, לכן אתן הסבר נוסף.
כתבת: "...שאם לא הייתי נופלת לכעסים וטינה וכו' אז הייתה לי יותר
ברכה בחיים ואני אשמה בזה..."

לא היית יכולה לא ליפול לכעסים וטינה וכו' ואינך אשמה בזה, כי כל
מה שקרה בכל רגע בחייך היה מושגח על ידי ה' יתברך עם כוונה
להביאך לתכלית. ורק בדרך זו תגיעי לתכלית.

צירפתי לינק שבו תוכלי לשמוע שיעור שיעזור לנפשך לשמוח. אמנם
כל השיעורים באתר עוסקים בדרך אל הגן עדן, אבל בחרתי משהו
ספציפי. כמו כן אני ממליץ לך לצפות או לשמוע גם לסיפור 'אבידת
בת מלך'.

שבוע טוב.

אברהם ציון.

הַפְּתָח *** 74:

שלום כבוד הרב.

מחזקים אותי הדברים שאתה אומר, אני אקשיב גם לשיעור ושוב, תודה
רבה.

(לאחר תקופה) הַפְּתָח *** 74:

בעזרהי'ת.

שלום.

רצוני לשמוע הטוב ממך. האם יש איזה שיפור במצב הרוח שלך?

אל תחששי להטריחני, כי צערי גדול בצער הזולת, ושמחתי משותפת בשמחתם.
אברהם ציון.

תלובה *** 74:

שלום רב.

יש שיפור קל בהרגשתי, אני בבוץ הזה לא מעט זמן והתקליט השרוט במוחי התנגן לו שוב ושוב ללא שליטה, וגם כשקמתי לאחר הנפילות, אחרי תקופה של חודשים ספורים, נפלתי לבוץ שוב. וכשאני אומרת נפלתי, אני מתכוונת לנפילה רצינית, עצבות עמוקה, מתחים, חרדה, ולכן אני כ"כ מצטערת שהגעתי למצבים כאלה שיכולים למוטט את כל החיים, וצער על אותן טעויות טיפשיות, שאפילו קיבלתי אזהרות לפני כן לא לעשות אותן, וזה גרר את כל הסבל הנ"ל.

עקב אותן עליות וירידות, הגעתי לפעמים למצב של ייאוש, שאולי אין בכוחי כבר לשנות את חיי ולצאת מהבוץ.

אני מודה לך מאוד על ההתעניינות במצבי והנכונות לעזור, והדברים שאתה כותב אכן מעודדים ומשפיעים.

הפנ *** 74:

בעזרהי"ת.

שלום רב.

הכלל והעיקר לא להתייאש.

הזוהר הקדוש אומר: מאן נצח? מאן דאחיד מנא קרבא בידי" (מי המנצח? מי שעדיין אוחז את כלי הנשק ביד). אל תרימי ידיים. לאט לאט תנצחי ותגיע לחיים מאושרים ונפלאים. ברור לך שהדרך ארוכה, כמו שאת אומרת שזו בעיה של הרבה שנים, אעפ"כ דעי, שדווקא בגלל שהרבה

שנים את במצב הזה, דווקא כך יש לך כוחות עצומים להתגבר ולנצח, כי בוודאי השנים חישלו אותך נפשית. אבל העיקר לא להתייאש, כי זה יגרום ח"ו להפסד, כאילו כל השנים לא עשו בך שום רושם ולא העלו אותך בשום מדרגה. דעי כי בוודאי עלית הרבה הרבה מדרגות רוחניות, אבל הבעיה שאינך מבחינה בהם, כי את מרוכזת בכאב. אמר דוד המלך "אשרי הגבר אשר תייסרנו...ותורתך תלמדנו...". הייסורים נותנים דעת לאדם, דעת ששום למוד מתוך הספרים לא יכול לזכות להבנה כזו. אם צפית בשיעור "אבדת בת המלך" שמעת איזה ייסורים של כל כך הרבה שנים עברו על המשנה למלך עד שהגיע למטרה.

תמתני בסבלנות קיימי את העצות של רבנו ז"ל ולאט לאט תתחילי להבחין שבעצם את חיה בגן עדן, רק שאינך מבחינה בזה.

שימי לב לדבר חשוב מאוד. ברוחניות, אע"פ שצריך לעמול שנים על גבי שנים כדי לזכות לטוב, אעפ"כ בכל יום ויום ובכל שעה ובכל דקה יש התקדמות מסוימת שאת הכיף שלה מרגישים מיד, וההרגשה הטובה המיידית נותנת חשק לעמול עוד ועוד.

בהצלחה שבת שלום.

אברהם ציון.

תלפיה *** 74:

שלום רב.

התחברתי לדברים שכתבת. אני לא רוצה להיכנע לייאוש, פשוט הרגשתי שאין לי כבר כוח.

אני אשתדל לקיים את העצות ולהפיק את הטוב שאני יכולה מהמצב הזה.

תודה רבה ושבוע טוב!

וּלְהַכְרִיזֵה בְּכַח הַמְצָמָה הוּא אֶל-יְיָ שְׁחִינֹת יְיָ.
שְׁחִינֹת (הַשֵּׁשׁ יָמֵי): "בְּיַד הַבְּרִיאִים אֶצְמָה" וְיָיִו הַיָּוֵו
שְׁחִינֹת שְׁחִינֹת שְׁחִינֹת (שְׁחִינֹת יָמֵי): "וְשְׁחִינֹת בְּכַח אֶשְׁבִּיעַ
יְיָ" (אֶשְׁבִּיעַ אֶתְּךָ מִן הַיָּמֵי אֶשְׁבִּיעַ)

שלום רב!

אני נשואה ברוך ה' כבר שנתיים, ויש לי בעיה שמטרידה אותי מאד, העיסוק של בעלי. ב"ה אני שמחה מאד שהוא עובד, ובאמת אני סומכת עליו, אבל יש לי חששות שגורמות לי לעצבות, בעלי עובד ב"ה במרכז מסחרי בעיר והוא לפי מה שאני מבינה כל פעם שאני הולכת לאיזור, נשים מעירות לי הערות. היום לדוגמא קיבלתי הערה מאישה בחנות ליד: "מה את אשתו של פלוני, הוא עושה לנו פה שמח" וכדו....

הרב אני חוזרת בתשובה ב"ה כבר 3 שנים ואני כל כך משתדלת להיות אישה צנועה וטובה. אני שמה כיסוי ראש מלא, ב"ה אני בהריון ושמנתי נורא מההריון וכשאני רואה שנשים צעירות ונאות ורזות ממני מגיעות לחנות של בעלי עם פאות ארוכות ויפות, או שיוצא לי שמספרים לי עליו, מפריע לי שאני רואה אותן עם פאות הולכות אליו ואני משמינה מההריון, אני מרגישה רע אני יודעת ב"ה שתודה רבה לקב"ה, באמת מיליון פעם תודה רבה שאני בהריון, אין כמו הקב"ה בעולם, אבל אני מרגישה רע עם עצמי. היום לדוגמא בכיתי כל היום (אני לא טיפוס קנאי), אבל קשה לי להיות צנועה שאני יודעת מה הולך שם באזור עבודתו של בעלי (הרב שלא תטעה אנחנו גרים בעיר דתית), הלוואי, הייתי רוצה שבעלי לא ידבר אם נשים וישמור על העיניים, אני מבקשת כל יום מהקב"ה ומדליקה נר לצדיק שבעלי יהיה צדיק וישמור על נישואינו, אבל נורא קשה עם כל הפריצות והפאות שבחוץ. כל פעם שאני רואה אותן עם הפאות והחצאיות הקצרות כל הביטחון העצמי שלי יורד, אני מרגישה שאני מתרחקת ממנו בגלל זה, קשה לי לדבר איתו. זה מגעיל אותי אחרי שאני רואה את כל הסירחון באזור, ואם אני מעירה לו הערה הוא עונה לי - "תפסיקי כבר להעיר לי הערות אני שונא

שאת מעירה לי..."

בגלל זה הרב, אני מעדיפה לשתוק ולבכות בצד ולא לספר לו מה שיש לי בלב, מה אני אעשה הרב?

בבקשה תנסה לעזור לי ותייעץ לי... לתשובתך המהירה אודה!!

*** 75:

בעזרהי'ת.

שלום רב.

כפי שאת מספרת נישואיך עלו יפה, אתם מתפרנסים בכבוד, חזרתם בתשובה, ב"ה את בהריון וכו'.

העצבות שלך נובעת בגלל דמיון שמא יש לבעלך עסקים עם נשים אחרות. אני קורא לזה דמיון היות שאין לך שום ראיה לעניין כזה ח'ו, ורק הדיבור של כמה שוטים ושוטות עושה עלייך רושם, מדאיג אותך ומכניסך לעצבות. את מתחילה להשוות את צורתך לצורה של הרזות, והפאות הארוכות וכו' ולפי דעתך את נראית לא טוב וכו', וכל זה הוא דמיון.

דעי, שגם לגברים יש רגש. כאשר הגבר רואה איך שהבטן של אשתו הולכת וטופחת הוא מתחיל להתמלא רגש של אהבה לאשתו, ולתינוק העתידי, הוא מדמיין את עצמו כאבא שמשחק עם התינוק, הערכה ואהבה לאשתו גוברת, הלב מתמלא שמחה ועוד ועוד ועוד.

כל זה נסתר מעינייך, ואת חושבת שהתהליך של ההריון בעיני הגבר זה רק קלקול הצורה של אשתו. את טועה והמדמה משטה בך.

התחזקי באמונה הרבה, תאמיני שכל מה שקורה הכול מה' יתברך, פתחי פיה ודברי איתו יתברך על כל מה שעובר עלייך ותיראי נפלאות.

אל תאמיני למחשבות העוברות לך בראש כי הן באות לשבור אותך. תלמדי זכות על בעלך, תחשבי שהוא בעל טוב ונאמן ואל תציירי אותו

באופן שלילי. וכפי שתציירי אותו כך הוא יהיה באמת, לכן היזהרי לא לצייר אותו בדמיונך כלא נאמן ח'י' וכר'.

חזקי עצמך באמונה בעצמך שאת חשובה ויקרה מאוד לבעלך. כמו כן חזקי את אמונתך שבעלך הוא אדם טוב ויקר, אוהב ואחראי.

בכלל את חייבת להתחזק באמונה בהקב"ה. ואמונה זו תביא אותך לאמונה בעצמך ואמונה בבעלך.

שמרי על קשר בעת הצורך. כי אני יודע שזו מלחמה קשה לנצח את כוח המדמה.

בהצלחה ובשרות טובות.

אברהם ציון.

הָאֲדָם צָרִיק שְׂיֵהֶיָה לֹא אִמְנֵנָה בְּעֲצָמוֹ עֵדָם הוּא
חָבִיב בְּעֵינָי הַשֵּׁם יִתְפָּרֵק, כִּי לִפִּי עֲדָת טוֹבָתוֹ
עַל הַשֵּׁם יִתְפָּרֵק עַם הוּא עֲדוּף וְחֹסֵב בְּעֵינָיו

יִתְפָּרֵק: (שיה"ר"ן ק"מ).

כבוד הרב שלום,

אני בת 15...

אני כבר סובלת מספר שנים מהפרעה הנקראת OCD כאשר הכמה ימים האחרונים הם הימים היותר קשים מבחינת הא.ס.ד (אוסודי) שיצא לי אי פעם לחוות.

הא.ס.ד שלי הוא בענייני הדת, עם דגש כבד על כל עניין השבועות הנדרים ההתחייבויות וכו'.

הרבה דברים בעניין הזה מציקים לי, אבל כרגע יש משהו אחד עיקרי שמאוד מאוד מטריד אותי:

לדודה של אמא שלי היה סרטן השד, ולפני משהו כמו חצי שנה אני התחייבתי שאני אקרא כל יום תפילה להחלמת בריאותו של האדם החולה (כל פעם אני אעשה בתורות. נגיד אם היום קראתי עבור האישה עם הסרטן, מחר אתפלל עבור הבחור שעומד ליד הדלת, אותו בחר קרוב משפחה, מחר עבור הדוד וכדומה)..

ב-30 לדצ' יום שלישי, שבתו תלמידים רבים בשל נפטרה ז"ל האישה (קרובת משפחה מאוד קרובה שלי).

את ההתחייבות שאני אקרא במשך כל יום תפילה עבור החולה לא קיימתי, ושאלתי היא האם קרה משהו לאותה גברת שנפטרה ביום שלישי ה-30 לדצמבר בגללי, בגלל שהפרתי את התחייבות??

בכלל מאוד חשוב לי לדעת מתי שבועה היא דבר של התחייבות וכדומה, האם אכן נחשבים כשבועה או הבטחה או נדר - התחייבות.

שאלה נוספת היא, מה ההלכה בעצם אומרת לאנשים שיש להם כל מיני בעיות בריאותיות למשל, האם עליהם מקילים, הדת מקלה יותר?

מה אני יכולה לעשות כדי שהשבועות שלי לא תחשבנה לשבועות, או הבטחות נדרים או התחייבויות.

ו.... במידה ואני רוצה לבטל התחייבות, האם אני יכולה לעשות את זה בצורה עצמאית?

כבוד הרב, התשובות לשאלות הללו מאוד חשובות והשאלות מאוד מטרידות אותי, תודה על הסבלנות, סליחה על הבלבול ועל אורך המכתב.

*** 76:

בעזרהי'ת.

שלום רב לצדיקה.

אני שמח מאוד לשמוע על צדיקים כמוך שיש בדור. אין דבר נפלא יותר מלדאוג לסבלו של הזולת ואת עושה זאת בצורה הכי נפלאה, להתפלל ולבקש מאבינו אב הרחמן להועיל ולסייע למסכנים, ה' אוהב אותך ויגמול לך בשכר טוב.

אל לך לחשוש ממה שקבלת עלייך את ההנהגה הזו להתפלל לרפואת החולים, זו מצווה גדולה ומגיע לך שכר ולא להיפך. הנהגה זו אינה נדר או שבועה אלא פשוט רצון טוב של לב רגיש ורחמן לעזור לאחרים, שה' הטוב יעזור גם לך בכל מה שאת צריכה.

מצידנו אנו צריכים להשתדל להתפלל על החולים, ואם קרה שמישהו נפטר, עלינו לדעת שהקב"ה אב הרחמן יותר מאיתנו, ואם הוא החליט לא לרפא את האדם כפי שביקשנו ממנו, זה הכי טוב לאותו אדם לצורך תיקונו הנצחי. מה' לא יוצא רע רק טוב, וגם מה שניראה לנו לא טוב, מצד האמת הנצחית זה לטובתנו, רק שאין שכלנו יכול להבין זאת, רק לעתיד לבוא.

חזקי ואמצי צדיקה ותמשיכי במעשים הטובים שלך ותראי איך הקב"ה

יסייע בידך בכל ענייניך.

קחי הכול בקלות ותביני שאנו רק בני אדם ואין אנו יכולים להיות מושלמים. לכן כל מעשינו לא בשלמות ויש לנו כל מיני נפילות ושטויות שאנו עושים והקב"ה מבין אותנו, כמו שאנו מבינים את השטויות שעושה התינוק. לכן אל תחפשי לעשות כל דבר בשלמות ולדקדק שיהיה הכי טוב. גם הרבה פחות מהכי טוב זה מצוין ומקובל אצל הקב"ה. כי אמרו חז"ל אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו, אלא הוא מתייחס יותר למה שהולך בליבנו ובכוונותינו, ולא במה שיוצא דרכנו.

חזקי ואמצי. שמח להתכתב איתך, לכן ספרי לי מידי פעם מה עובר עלייך ואשתדל לייעץ לך את העצות הכתובות בספרי רבנו ז"ל כדי שתגיעי לחיים מאושרים ושלווים ללא שום פחד, ועם בטחון עצמי חזק. מתפלל להצלחתך.

אברהם ציון.

הַפֿע *** 76:

כבוד הרב שלום,

קיבלתי את תגובתך באימייל ואני מאוד מודה לך על תשובתך היא עזרה לי מאוד.

רציתי קודם כל להתנצל על כך שלא הצגתי את השאלה בפורום, בע"ה אני אעשה זאת להבא.

דבר נוסף שרציתי לאמר זה שאני מצטערת על חוסר הסדר בהודעה, ההודעה נכתבה ממש מאוחר בלילה, ולא הייתי מרוכזת.

אני מתנצלת אם אני קצת מציקה, אבל חשוב לי להבהיר זאת שוב, האם זו לא אשמתי שקרובת משפחה שלי נפטרה?

הרי אני נשבעתי שאני אקרא עבודה תפילה במשך כל יום, והפרתי את השבועה הזו.

זה לא קרה בגללי???

כמו כן אשמח אם תענה לי על השאלות הבאות:

1. מתי ע'פ ההלכה שבועה או נדר נחשבים לשבועה או נדר? אם לדוגמא אני אומר "אני נשבעת ששתיתי היום מים" (דוגמא שטחית אני יודעת...) האם זה יחשב לי כשבועה?

2. יש לי OCD רציתי לדעת האם לדת יש משהו לומר בנוגע לשבועות ונדרים בכל הנוגע לאנשים 'חולים'.

3. האם יש איזשהי תפילה שאני יכולה לומר כדי ששום שבועה שלי או נדר, לא יחשבו? אם כן מהי? והיכן אני יכולה למצוא אותה?

4. מותר לקרוא תהילים אחרי שקיעת השמש?

5. האם חובה להתפלל לכיוון המזרח? או שיש רק תפילות מסוימות שחובה לאמרו לכיוון זה?

6. צריך לעשות נטילת ידיים לפני תפילת שמע גם בלילה או רק בבוקר?

7. כאשר אני שוטפת את הידיים לפני שאני אומרת שמע ישראל, אני נוגעת בידיית של הדלת כדי לפתוח אותה, ואז זה יוצא שהידיים שלי שוב מתלככות, ואז שוב אני שוטפת וחוזר חלילה..

האם מספיקה פעם אחת ששטפתי ידיים? האם הלכלוך של הידיית יכול לעבור לידי?

8. בזמן תפילותיי אני לא תמיד מרוכזת, לפעמים אני חושבת על דברים "אסורים" ואז אני מתחילה לקרוא את התפילה מחדש, האם זה נחוץ או לא?

9. דבר נוסף שמעיק עליי לא פעם הוא, שאני ממש מתעצלת להתפלל. אני מרגישה שאני עושה את זה כי אני חייבת ולא כי אני רוצה, ואני פוחדת שה' יכעס עלי, כי זה לא שאני לא אוהבת אותו, פשוט יש דברים 'מפתים' יותר לעשות חוץ מלהתפלל.

10. האם אני יכולה לקרוא תפילה ולהקדיש אותה עבור מישהו אחר?

תודה רבה רבה על עבודת הקודש שאתה עושה, אני מאוד מאוד מעריכה את זה.

וסליחה על עודף השאלות.

שיהיה רק טוב, י..

הַפֶּנַח *** 76:

בעזרהי'ת

שלום צדיקה.

אל תזלזלי בעצמך, את כותבת בצורה מאוד ברורה ובלשון קולחת ומסודרת עד שעולה על דעתי שמתאים לך לעסוק בכתיבת שירים וסיפורים ותצליח בזה מאוד.

כלום לא קרה בגללך.

עלייך לדעת שכל מה שקורה בעולם בכללות ובפרטות ובפרטי פרטות הכול נעשה ע"י הקב"ה בהשגחה פרטית ולטובת האדם. זו האמונה שצריך כל יהודי להפנים, ועל ידי זה יגאל מכל צרותיו וייסוריו.

את לא גרמת לה למות, כי לכל אדם יש תאריך לידה ותאריך פטירה (מלשון להתפטר), תאריך הלידה הוא תאריך הפטירה שלו מעולם הבא כדי להגיע לעולם הזה, ולהיפך, תאריך הפטירה שלו בעולם הזה הוא תאריך הלידה שלו לעולם הבא.

חיברתי לך תפילה:

"ריבונו של עולם, אבי אב הרחמים.

הריני מתנה תנאי, שכל הנדרים והשבועות שאדור או אשבוע מעתה ועד עולם, הרי הן בטלות ולא קיימות, ואין כוונתי באמת להישבע או לנדור אלא הן בגדר פליטת פה. לכן שיהיו נחשבות לפניך כמבוטלות כביטול החמץ קודם חג הפסח.

ויהי רצון מלפניך ה' אלוקי, שתתקן את נפשי, ושאפסיק להיות כל כך

קפדנית לרצות לעשות כל דבר בשלמות. ותן לי ביטחון עצמי להאמין, שבעצם כל מה שקורה זה ממך ואתה דואג לכל ושומר שכל דבר יהיה כרצונך.”

התנאי הזה שבתפילה מועיל (אם תאמיני לי), אחרי שתאמרי את התנאי הזה כל מה שתדרי – באופן שאת רגילה לנדור - הרי זה נדר סרק ומבוטל. כמוכן שאין זה מבטל את הצורך לעשות התרת נדרים שעושים כל שנה בערב ראש השנה ובערב יום כיפור.

4. תהלים מותר לקרוא מחצות לילה ועד שקיעת השמש. תיקון הכללי, שהם עשרה פרקי תהלים שהציע רבנו ז"ל לקרוא, את יכולה לקרוא בכל עת.

5. רק בתפילת עמידה (שמונה עשרה) עומדים עם הפנים לכיוון מקום המקדש בירושלים. ואם אין אפשרות, אפשר לעמוד לכל כיוון ולכוון הלב לשם.

6. נטילת ידיים לא עושים לפני "שמע". נטילה עושים פעם אחת בבוקר אחרי שנת הלילה. וכל פעם שהולכים לסעוד סעודה שיש בה לחם.

7. ה'ליכלוך' שעל ידיה הדלת וכיוצא בזה, לא פוסל את נטילת הידיים. אלא רק לכלוך ממש, למשל, לכלוך הבא כאשר נוגעים במקומות המכוסים שמתחת לבגדים. ואפילו לכלוך של צבע (לצבעי), או השחור שעל ידי המכונאי, לא פוסל הנטילה אם אינו מקפיד.

8. יש לקרוא אותיות התפילה כפשוטו מילה אחר מילה בלי לעשות שום כוונות, אלא פשוט לקרוא ולנסות להקשיב למילים, וזהו. אם הצלחת מה טוב ואם לא ממשיכים את התפילה איך שהיא, וביום שאחר התפילה שלא הייתה כל כך טובה, תצטרף לתפילה יותר טובה של מחר ותפעל. או שהיא תצטרף לתפילה של מישוהו אחר ותפעל.

9. לכתחילה טוב שנשים יתפללו בכל יום תפילת עמידה של שחרית ומנחה, ואם יתפללו רק תפילה אחת ביום - יצאו ידי חובתן. במקרה שלך, או במקרה של נשים המטופלות בילדים, רשאיות לכתחילה לצאת

ידי מצוות תפילה בברכות השחר וברכות התורה בלבד (פניני הלכה).
10. מותר להקדיש תפילה לאחרים ואף יש בזה מצווה, אמרו חז"ל: כל המתפלל על חברו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה.
תמידי לדבר עם הקב"ה בשפתך הפשוטה כמו שמדברים עם חבר.
ספרי לו את כל לבך וכל מצוקותייך. תבקשי ממנו פתרון ועצה איך להתגבר על הקשיים הנערמים לך בדרך, תהיי איתו בקשר הדוק ותראי איך שתזכי לרפואה שלמה.
אל תקטלגי את עצמך כחולה ב ocd ובכל מיני שמות שהמציאו למחלות.
כי זה מגביר את הבעיה. עלייך לדעת שכולנו כל בני אדם פגומים בנפשם באיזה שהוא דבר (כעס, דאגה, עצבות, פחד בטחון עצמי וכו') וכו'), ואמר רבנו ז"ל כל אדם צריך לרפא נפשו, כי נפש כולנו נפגמה בחטא אדם הראשון, וריפוי הנפש הוא הגאולה של כל העולם.
אשמח לעזור בכל אשר אוכל.
בהצלחה.
אברהם ציון.

הַפֵּן *** 76:

וואו,
האמת שאין לי מילים!!!!
אני פשוט לא יודעת איך להודות לך..
חסכת לי כ"כ הרבה לחץ וחרדה.
אני באמת באמת באמת מודה לך, בשמי ובשם ההורים שלי, שסיפרתי להם על מה שענית לי וגם הם מוסרים לך תודות רבות.
שוב תודה על הכול.
...'
יש לי שאלה נוספת ברשותך,

אמרת ששום דבר לא פוגם בנטילת הידיים אלא אם כן זה לכלוך שבא כאשר נוגעים במקומות המכוסים שמתחת לבגדים.

שאלתי היא כזו, במידה ואני, או מישהו נגע באותן המקומות, ואז נגע בידית, ואז עשה נטילת ידיים, ופתח את הדלת כאשר הוא נגע באותה ידית, האם אותה ידית נחשבת למלוכלכת, האם היא מבטלת את נטילת הידיים?

תודה.

המשק *** 76:

בעזרהי'ת.

שלום.

רק כאשר הידיים שלך נוגעות ממש בטינופת עצמה צריך נטילה. אברהם ציון.

המשק *** 76:

שלום כבוד הרב, ושבוע טוב.

רציתי לשאול מספר שאלות:

1. בני האדם חוטאים כ"כ הרבה, למה ה' לא משמיד אותנו? (אני שואלת בשיא הרצינות).

2. גם הבגדים צריכים להיות נקיים?

3. תוכל בבקשה לתת לי את מס' ו/או את הכתובת של הישיבה. תודה רבה רבה.

...

הַפֶּנֶק *** 76:

בעזרהי'ת.

שלום צדיקה.

1. הקב"ה ברא את העולם כדי להיטיב לבריותיו ולא להשמידם. ואע"פ שיש חטאים גדולים, התשובה קדמה לעולם כי לולא התשובה לא היה קיום לעולם, כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. צריך ללמד זכות על בני אדם כי כולם זקוקים לרחמים. וסוף סוף כולם יגיעו לתיקון, להיות טובים בשלמות ולזכות לבוא לעולם הבא ולהיות במחיצתו של הקב"ה.

2. בדרך כלל הבגדים והידיים של כולם תמיד נקיות. ואז לא צריך שום נטילה. רק במקרה ונגעת בצואה צריך שטיפה בסבון (וצריך עיון, ודי למבין תשובה זו). וכן אם הבגד מלוכלך בצואה צריך להחליפו לפני התפילה.

בהצלחה גדולה

אברהם

תַּאֲוָה לַאֲנִי (מאת ש...):

הרב מרגש לקרוא את התשובות, שה' ייתן לך כוח להמשיך ולהשפיע לעם ישראל, ולצדיקה שואלת השאלה, שה' יאיר לך בכול דרכיך שתצליחי לעבוד אותו בשמחה בשלווה ובאמונה גדולה, אשריך. ש...

הַפֶּנֶק *** 76:

כבוד הרב שלום,

קודם כל תודה לך על תשובתך המהירה, המתחשבת והמפורטת. התלבטתי רבות אם לכתוב או לא לכתוב, והחלטתי שאין לי מה להפסיד.. אני מקווה.

כבוד הרב, אני מרגישה שאני יוצאת מדעתי!!
עניין הנקיות פשוט לא נותן לי מנוח, אני מרגישה מזוהמת, מרגישה
שכל מה שמסביבי מזוהם, אני מרגישה שאני מזוהמת את הכול,
והתחושה הכי קשה היא שאני מרגישה שאני חוטא המון.

הפס ** * 76:

בעזרה'ת.

שלום צדיקה.

חובה עלי להודיעך שההצלחה תלויה באמונה, כלומר רק אם תאמיני
לדברי למה שאני מייצג אותך מתוך חכמת התורה שהיא חכמת הנפש
הרוח והנשמה של כל סוגי בני האדם בעולם, כמו כן היא חכמת הנפש
של החי, הצומח והדומם. לכולם יש נפש וכו' שעל פיה ההתנהגות של
בעלי החיים של הצומח ואפילו של הדומם, מה שנקרא התנהגות החומר,
ומה גורם לו להתנהג כך או כך.

אל תתפלאי שאני כותב לך כך, ותאמרי לעצמך, בודאי שאני מאמינה
לדבריך. אין הדבר כך כפי שתיווכחי. כי לעומת דברי והעצות של
התורה יעמוד השכל הפרטי שלך, שירצה להבין את הטעם של כל עצה,
ו'איך' זה יעזור, ולמה כך או כך, וזה לא ניראה הגיוני 'וכו' וכו', שכל
זה ימנע ממך את רפואת נפשך, כי לא תרצי לקיים את העצות כי זה
יתנגש בהגיוןך כנ"ל, וגם נגד הרגש שלך, נגד רצונותייך, נגד הרגלייך
וכד'. אבל אם תצליחי לנצח את כל הנ"ל ותקיימי את העצות, תזכי
לטעום את הגן עדן את החיים המאושרים עוד בחיך.

אברהם ציון.

אומר רבי נחמן:

מי שאינו שומע ומצית לדברי חכמים אמתיים
הוא יכול להשתגע, כי עקר השגון
של כל המשגים הוא רק מחמת שהוא אינו
מצית ושומע לדברי הפעלי שכל. כי המשג אט
היה שומע מצית לדברי אחרים שהם הפעלי שכל
בודאי לא היה משג כלל, כי אף-על-פי שכל
רוח שטות ושגון שלו נדמה לו בקרוב אמור
שהוא צריק לילק קרוצ ולהתעלל באשפה וכיוצא
בזה מדרכי השטות ושגון, אף-על-פי-כן מאחר
שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריק לצוות בן,
אט היה מבטל דעתו נאד דעת הגדול ממנו
בחכמה, בודאי היה מתבטל כל השגון שלו.
ומצא שער השגון הוא רק מחמת שהוא אינו
רובה לשמע ומצית לדברי חכמים, והבן הדבר

היטה (סיחות הר"ן סי"ג).

כבוד הרב יש לי שאלה שאני רוצה שתענה לי עליה.
אני יודע כמה העברה חמורה (פגם הברית) ושמעתי 1000 הרצאות על
זה של הרב דניאל זר, של הרבה רבנים.
אני לא מבין איך אפשר לתקן את העוון הזה, איך?? אני לא מבין, אני
שומר חודש ואז שוב נופל. מה זה עזר ששמרתי חודש על הברית??
כאילו מה שמרתי, ובסוף אני נופל הורס הכול, כל מה שעשיתי, כל
המצוות שלי, אני הורס אותם בידיים שלי, אז מה עוזר שאני מנסה
לשמור על הברית תקופה, ואז שוב נופל ושוב. אני מתחיל
להתייאש. מה עושים כבוד הרב??
...

*** 77:

בעזרהי'ת.

שלום נ...

אלמד עמך את דברי חז"ל בקשר ליוסף הצדיק עם פוטיפרה אשת ר'ר
המרצחים" של פרעה מלך מצרים, ונבין מדוע יוסף, ורק הוא נקרא
"צדיק".

יוסף נמכר לסוחרים ישמעאלים ע"י אחיו. הסוחרים היו בדרכם למצרים
ליום היריד הקבוע. הם מציגים את יוסף למכירה בשוק העבדים.
פוטיפרה יוצאת באותו יום לשוק על מנת למצוא לה משרת - עבד.
עיניה צדות את העלם בן השבע עשרה, יפי התואר, ומיד מצווה להביאו
לביתה.

יוסף משועבד לגברת, אינו יכול לברוח לשום מקום, יום ולילה נמצא

בבית עם אותה יפֿיפֿייה ששמה עיניה בעלם הצעיר.

”וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה תֹאֵר וַיְפֵה מְרֹאֶה: וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֵּשֶׂא אִשָּׁת אֲדוֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׁכַבְהָ עִמִּי: וַיִּמָּאן”...

אמרו חז”ל: שלוש פעמים בכל יום הייתה מחליפה בגדים כדי לגרותו. בגדים שלבשה בבוקר לא לבשה בצהרים, ובגדים שלבשה בצהרים לא לבשה בערב.

”פעם בחוץ פעם ברחובות ואצל כל פנה תארוב, שאלה ואמרה חמיתון ליוסף (ראיתם את יוסף), והחזיקה בו ונשקה לו, שנאמר ותתפשהו בבגדו, העזה פניה ותאמר לו שכבה עמי: כי אין האיש בביתו הלך...” ואעפ”כ וימאן... בחור צעיר שדמיו חמים ואעפ”כ וימאן...

כך זה נמשך במשך שנה, יום יום. איזה צער.... איזה סבל....

”וַיְהִי כַהַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מִלֹּאכְתּוֹ, אִ”ר יוֹחֲנָן: מִלְּמַד, שִׁשְׁנֵיהֶם לְדַבֵּר עֲבִירָה נִתְּכוּנוּ. וַיָּבֵא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מִלֹּאכְתּוֹ ... לַעֲשׂוֹת צִרְכּוֹ עֲמָה נִכְנַס. וְאִין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת ... אוֹתוֹ הַיּוֹם יוֹם חֶגֶם הִיָּה, וְהִלְכוּ כּוֹלֵן לְבֵית עֲבוּדַת כּוֹכְבִים שֶׁלֵּהֶם, וְהִיא אִמְרָה לְהֵן חוֹלָה הִיא, אִמְרָה: אִין לִי יוֹם שְׁנִיזְקָק לִי יוֹסֵף כִּיּוֹם הַזֶּה”.

כך זה נמשך יום יום, עד אותו יום, שכבר החליט לבוא אליה, אינו יכול לעמוד יותר בסבל והייסורים האלה. וכאשר היה עמה וכמעט הגיע לעניין (עיין עין יעקב בפירוש הרי”ף) ניראה לו בדמיון אביו, ואמר לו: ”יוסף, עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם, רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות?”

מיד, ”וַיַּעֲזוֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה” - ברח משם בלי הבגדים. ואמרו חז”ל: אעפ”כ יצאו ממנו עשר טיפות, שתיקונם היו בעשרה הרוגי מלכות בימי רבי עקיבא וחבריו (כמובא בכתבים).

ועכשיו אני שואל אותך: למה יוסף ניקרא צדיק, הרי כל המעשה סוף סוף נעשה במידה זו או אחרת?

אלא הטעם למה ניקרא צדיק, כי הוא לא נשבר ולא התייאש מכל מה שקרה. למרות שעבר עליו מה שעבר, הוא ניסה, השתדל להתחמק ממנה, לא הלך... סוף סוף הוא אדם ולא מלאך וקרה מה שקרה. אבל נצחנונו היה שלא התייאש, פתח דף חדש והתחיל שוב להתקרב להקב"ה. וכל זה בא מגודל אמונתו בהקב"ה, הוא ידע והבין שכל מה שעבר עליו היה מהלך של הקב"ה כדי לזכך אותו, לחשל אותו ולהביאו להיות מלך במצרים. גם אם תיפול אלף פעמים, קום ופתח דף חדש ותאמין שכל מה שקורה זה מהלך של הקב"ה ואי אפשר להבין למה דווקא כך הוא רוצה. בהצלחה.

אברהם ציון.

כָּל הַגָּדוֹל בְּיַזְכְּרוֹ וְיִצְרוֹ גָּדוֹל בְּמַנְּוֹ (סְפָרָה נֵב)

עַל-יְדֵי עֲנָוָה גָּדוֹל בְּמַנְּוָה, וְזוֹכָה לְשִׁמְרַת

הַבְּרִית (לקיט"י מסב"ן ח"א ק"ל).

בס"ד.

לפני השאלה - עדות: באמת העצות של הרב פועלות בעניין רפואת הנפש ב"ה. הנני כבר שנים בדרך של רבנו נחמן עם התבודדות, שולחן ערוך, אומן, רבנים, לימוד ספרי רבנו בעיון וכו'... כמוכן שהייתה התקדמות. אבל גם הייתה עבודה מזיקה ולא נכונה שפגעה באחרים ובי. לרוגע הנפשי לא הגעתי מכל זה, לא שמחתי בחלקי והיה לי רע עם עצמי. כעת שהוסרו ממני כל כך הרבה מתחים ובלבולים נפשיים הנני מרגיש סוף סוף בריאות ומנוחה עם דעת חזקה.

דעו כל הסובלים בנפשם יש רפואה אמיתית ופועלת פלאים, שמעו לרבי אברהם, ופתאום יום אחד תראו שהכול עבר כלא היה. נכון, עדיין יש הרבה פגמים בעיקר בלב לתקן אבל ברוגע ובישוב הדעת ב"ה. ובכן, לשאלה:

לאחר אומן השנה רבנו האיר לי ביותר שבכלל הלב שלי לא בשימוש. מה עושים, יש שם אבן, מתבודד כבר הרבה שנים, אין רגש, איך אפשר בלי לב?

גם הבת הבכורה ככה מאופקת, הכול דרך השכל בזהירות. תמיד זה היה ככה גם האמא ז"ל הייתה ככה.

הרב אומר לדבוק בשם ע"י ללכת במידותיו. איך אפשר, אלו מדות של לב - חסד, רחמים וכו'?

רבנו מאיר שהכול תלוי בלב, אבל מה עושים שאין?

...

*** 78:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי. שמחתי לשמוע הטוב ממך שיש שינוי לטובה במהלכי נפשך.

דע, שכל הוא קר ויבש, לב הוא חם ורגיש. וזה לעומת זה. ככל שתשתמש יותר בשכל הקר, כך פחות תשתמש ברגש שבלב שזה הנקרא מיתת הלב, לב אבן.

אומר רבנו ז"ל: כי צריכין לשמור מאד את הזיכרון, שלא ייפול לשכחה, בחינת מיתת הלב ועיקר הזיכרון הוא לזכור תמיד בעלמא דאתי - בהקב"ה (ליקו"א נ"ד). כלומר ככל שתפעיל יותר את הלב שהוא משכן האמונה, כך תתחיל להחיות יותר את הלב. חזק עצמך יותר ויותר באמונה הפשוטה - בלי שכל, לידע שהכול מושגח ממנו יתברך והוא מולך ושולט על כל מהלכי האדם והבריאה, בכללות ובפרטות. השכל האנושי לא יכול להבין דבר זה, לכן השימוש במכשיר שנקרא שכל כדי להבין את מהלכי ה' יתברך בבריאה, זה רק מזיק, לעומת זאת להאמין אמונה תמימה בלי שכל, זה דבר נפלאה וחזק.

במילים אחרות, תניח השכל בצד אל תשתמש בו, ותתחיל לעבוד רק עם הלב. אמונה פשוטה עד שיתחיל הלב לחזור לחיים. אח"כ, ב"ה, תוכל להגיע לקו האמצעי שהוא הדעת - חיבור החכמה עם האמונה - השכל עם הלב, שזו השלמות, אבל בינתיים לך קיצונית, רק עם הלב ובלי שכל לגמרי.

סלח לי שקשה עלי הכתיבה והדיבור, אני במוחין דקטנות דקטנות, לכן אולי לא ברור מה שכתבתי. לא נורא הכול בידי ה' הטוב, וגם מצב זה הוא הכי טוב, ועוד יבואו ימים יותר ויותר מאירים באור השכל, בינתיים אני מקבל את הייסורים באהבה, כי בודאי מפי עליון לא תצא הרעה.

בהצלחה. אברהם ציון.

הַנַּק *** 78:

תודה על העצה הטובה!

כהבנתי: המוח פגום ואין לב, האמונה הפשוטה תקין.
האם זה טוב שכעת עובד בתיכנות שצריך לרכז המחשבה?
גם מלבד זה לא יודע לעשות כלום מקצועי. וגם אשתי יהיה קשה לה
לרדת ברמת חיים.

אולי דווקא התיקון בעבודה הזו, לא יודע איך?

האם הרב ממקומו רואה איזה פתח לחרות?

המון תודה על הכול.

הַנַּק *** 78:

בעזרהי"ת.

בהצלחה בעבודה החדשה.

מקווה שסוף סוף תצליח לתת למח לנוח ותפסיק להפעיל אותו. אמנם
זה עדיין לא ברשותך אך בעזרת ה' יתברך תגיע לזה.

ממש צר לי לראותך סובל כל כך מהמחשבות המטרידות, תמעיט
מהלימוד ועסוק יותר ויותר בתהלים וליקוטי תפילות.

אברהם ציון.

הַנַּק *** 78:

הלימוד היומי הוא:

כ 15 דקות: גמרא בלי רש"י, רק עם פירוש פשוט כמו שטיינזלץ כזה.

כ 10 דקות: שולחן ערוך כסדר. רק מחבר והגהה.

כ 20 דקות ליקוטי מוהר"ן בעיון. לומד תורה נבחרת במשך כמה
חודשים.

כ 5 דקות ליקוטי מוהר"ן בקביעות, עובר כסדר על הספר מהתחלה

לסוף.

מה ניתן להמעיט מהנ"ל?

הַפְּסִיק *** 78:

בעזרהי"ת

תפסיק עם כל הנ"ל ממש, עד שאומר לך לחזור לסדר הזה. תתחיל למלא הזמן בתהילים וליקוטי תפילות בנחת. אברהם ציון.

הַפְּסִיק *** 78:

קיבלתי באהבה.

מה עם שמיעת השיעורים המוקלטים של הרב, שומע אותם בד"כ ברכב ובהפסקות קצרות ביום העבודה?

הַפְּסִיק *** 78:

בעזרהי"ת.

תנוח גם מזה, וגם מהקושיות, וגם מההרכבות של דברים, וגם עם ריבוי האפשרויות, וסוגי האפשרויות וכו' וכו'. פשוט, וזהו. ההבדל בין פשוט למורכב: מורכב זה דבר הבנוי עם הרבה איברים, כלומר הוא מורכב מעוד ועוד. ריבוי האפשרויות שמעלה השכל (שכולם אמיתיות), הוא הרכבה ועוד הרכבה על הדבר הפשוט. הפשוט הוא ה'אטום' שעליו מורכבים פרוטונים וכו'. הפשוט זה רק הדבר עצמו כמו שהוא, בלי תוספות. למשל במקרה דנן: שמעת ממני להפסיק ללמוד, הפשט של להפסיק ללמוד - זה להפסיק ללמוד. המוח שלך התחיל לברר לגבי הדברים המורכבים על השכל הפשוט הנ"ל. האם זה כולל גם את זה וזה וזה?.. כי הרי רבנו ז"ל אמר כך?.. ובתורה כתוב כך וכו'?

יש משל נאה מוכר מחיי הצבא, ששם מתברר מי מהחיילים פשוט ומי חכמולוג עם שכל מורכב. כאשר מקבלים פקודה: "ב 2 בלילה, כל המחלקה לעמוד בשורה מחוץ לאוהלים". המוח הפשוט יוצא ב 2 בלילה ועומד שם. החכם שואל: האם צריך לצאת עם החגור או בלי החגור, עם הנשק ובלי הנשק וכו'.

תקרא או תשמע את הדבור כמו שהוא בפשיטות. אם לא צויין: "תפסיק ללמוד חוץ מ... או כולל את...". וכו', - תפסיק ללמוד בלי שאלות.

בהצלחה.

אברהם ציון.

הַפְסִיק *** 78:

ב"ה שנתן בי כוח לשאול ולקבל תשובות נאמנות, מודה לרב מאוד שמוכיח אותי כראוי וחושף בי טעויות. הרב, שאלה גם בשם אשתי, לאחר שנודע לה שכעת צריך להפסיק מלימוד: יש לנו מנהג מדי כמה ערבים בשבוע לשבת יחד בסלון, או מול המחשב ולשמוע שעור מוקלט בתורת רבנו מפי הרב או אחרים לפי בחירתה.

וכן נוהגים אנו בשבת בסעודת היום, ללמוד יחד בספר "בגן האמונה" וכל זה עונג לנו.

מה נעשה כעת הרב?

הַפְסִיק *** 78:

בעזרהי'ת.

אשתך תמשיך ללמוד כמנהגכם הטוב, ואם תרצה תספר לך מה התחדש לה פה ושם.

ואם עונג שבת לכם לשוחח על הא ודא - תשוחחו.

אל תיבהל, כל העניין של הצמצום הוא זמני.
אתה מוכרח להגיע למוח מיושב, ולא סוער ומבולבל. מוח שקט, נקי.
אברהם ציון.

הַפְּנִי *** 78:

תודה על התשובה,
מה עם ללמוד סעיף אחד לפחות משולחן ערוך ביום כסדר, כפי עצת
רבנו?

הַפְּנִי *** 78:

בעזרהי'ת.
לפני ברכת המזון צריך להגיד: "הלכה: מים אחרונים חובה" - תצא בזה.
אברהם ציון.

הַפְּנִי *** 78:

בעניין ריצת המחשבות שהיום שלחת הודעה.
מאז שהתחלתי לעסוק בתורה לפני 8 שנים ועד היום, הכי קשה לי
לשמור על המחשבה. בעת שאני מנסה לעקוב בחומש אחר הקריאה של
הש"ץ, כאשר קוראים בתורה בציבור. עד כה תפילות לא עזרו מאומה,
או שנרדם, או שעובר לחשוב על עניין אחר. בהפטרה כבר הרבה יותר
טוב.
מה כבוד הרב רואה פה?

אָנוּ צְרִיכִים אֶבְאֵי אֵילֵךְ בְּחֻכְמוֹת וַחֲקִירוֹת
רַק בְּאַמוּנָה אֶבְדּוּ, כִּי אַמוּנָה הוּא דָבָר
חֻזֵק מְאֹד, וְאֵלֵי כִּשְׁהוּלֵךְ בְּאַמוּנָה אֶבְדּוּ
בְּאֵי אֵלֵי לוֹכֵה אֶבְחוּנֵת רְצוֹן שֶׁהוּא
אֶמְצֵא אֶבְאוּ מַחֲכָמָה (שיהר"ן ל"ב)

הַפֶּנַּק *** 78:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

תוותר על הכול, ואל תרצה כלום, כפי דרגתו של החרש (סיפורי מעשיות מעשה י"ג יום ב), כי הרצונות הן החסרונות...

"ואמר להם (החרש): עתה אני נותן לכם במתנה שתהיו כמוני, שתחיו חיים טובים כמוני. כי בתחילה ברכתי אתכם בזה, ועתה אני נותן לכם חיים טובים שלי - במתנה גמורה לדרשה, ואתם סוברים שאני חרש? אין אני חרש כלל! רק שכל העולם כלו אינו עולה אצלי לכלום שאשמע החיסרון שלהם, כי כל הקולות - כולם הם מן חסרונות, כי כל אחד ואחד צועק על חסרונו, ואפילו כל השמחות שבעולם - כולם הם רק מחמת החיסרון, ששמח על החיסרון שחסר לו ונתמלא. ואצלי, כל העולם כלו אינו עולה לכלום שיכנסו באזני החיסרון שלהם, כי אני חי חיים טובים שאין בהם שום חסרון. ויש לי הסכמה על זה שאני חי חיים טובים מן המדינה של עשירות. וחיים טובים שלו הוא, שהיה אוכל לחם ושותה מים"

אברהם ציון.

הַפֶּנַּק *** 78:

בהמשך שיחתי עמך על התבודדות.

כתבת לי בפורום בכמה שאלות שעיקר הדרך לבוא לאמונה פשוטה, ללב רגיש - לגן עדן, זה ע"י התבודדות - לעשות את השם חבר אמיתי ע"י שיחה פשוטה כאיש אל חברו.

והריני מאמין בדרך זו וגם ראיתי שהיא עובדת מאוד, יותר מכל דבר אחר.

כמה דמיונות ושטוטיים, רצונות פסולים ובלבולים, זכיתי להסיר ממני

ע"י ההתבודדות. אם זאת כפי שציינתי, הרב, בפורום בנושא זה, ליכי עדיין קשה ולא רגיש כלל מרוב עוונות.

הרב אינני מבין כלל בדברים הללו, אך זה מה ששמעתי שהעוונות ופגם הברית בפרט גורמים למיתת הלב. ומה לעשות פגמתי בברית המון שנים על גבי שנים מאז ילדות שהייתי בקיבוץ חילוני עד שנכנסתי בדרך התורה לפני כשמונה שנים. ומי יודע מה פגמתי בגלגולים קודמים שככה עברו עלי חיי. אבל, יש את רבנו וההתבודדות מתקנת. ושמתי לב שכאשר אני לבד במקום שאפשר לדבר בקול רגיל לא בלחש, אז הדיבור זורם.

הבעיה שבביתי אין שם אפשרות לצאת לשדה או ליער, רק בלילה בסלון מדבר בלחש. לכן ברצוני להקים בקתה קטנה בגינת ביתי שאוכל שם לדבר חופשי עם השם. אבל אשתי קשה לה עם זה, יש לה כל מיני טיעונים: "אם הלב שלך לא נפתח עד כה עם אומן וכל מה שאתה עושה, מדוע אתה חושב שזה יעזור?... לאחרים גם אין.. יש לך עיניים גדולות, כל פעם אתה רוצה משהו אחר ולא מסתפק, ומה תרצה אחרי זה?... למה הלב שלך לא נפתח שאתה מסתכל עלי או על הילדים שלך?..."

והצרה הכי גדולה, הרב, שאומר לה, אשתי זה עושה אני בשביל שיש לי לב אכן ורוצה להרגיש משהו בחיים האלו, גם אותך גם את הילדים. אז היא נפגעת מאוד ואומרת מה אתה חי איתנו, ולא מרגיש אותנו. והיא צודקת הרב, מה לעשות איזה מילכוד.

אתה מבין הרב, מצבי על הפנים ויש תיקון, אבל אז מתגלה אמת שפוגעת באחרים. והרב, אינני כלל איש דברים שיודע להחליק את הדיבור ולהמתיק, אני אומר את המצב ביובש.

האם לשכוח מהבקתה?

הַפֶּק *** 78:

בעזרהי'ת.

שלום רב לידידי היקר.

חזק את עצמך באמונת חכמים על כל מה שיגידו לך, ואע"פ שזה סותר את השכל שלך. מה שאמר רבנו ז"ל לזרוק השכל, פירושו לזרוק את כל ידיעותיך. כי האופן שבו קבלת את האינפורמציה מלימוד התורה שלמדת עד היום, הוא באופן של: "לא זכה- סם המוות" כדברי רז"ל. לכן אל תהיה יודע כלום. רק כל דבר חדש מה שאתה שומע באופן שבו אתה לומד היום (סם חיים), אותו תאמץ. ואם הוא סותר לך את ידיעותיך הישנות זרוק את הישן ואל תעמיד אותו בהשוואה לחדש, כי תיווצר לך סתירה בין הדברים ובלבול במוח.

שמעת, לדברייך, "שהעוונות ופגם הברית בפרט גורמים למיתת הלב". בדברי חז"ל אלו אתה מאמין, אבל בדברי חז"ל שאמרו: תשובה מתקנת הכול, ובדברי רבנו ז"ל שתיקון הכללי מתקן הכול, בזה אינך מאמין. כי השכל שלך מפריע לך לקבל את דברי חז"ל, כי לא ניראה לך הגיוני שתיקון כל כך פשוט יתקן הכול. הרי מי גילה לך בכלל שפגם הברית עושה נזק?... חז"ל, הם גם אמרו מהו התיקון!!!

אָמַר לוֹ הָאָדָם יֵעָר: חָדַל לָךְ לְרַדֵּף אַחֲרֵי הָעוֹנוֹת! פִּי אֵין זֶה בְּהַמוֹת כָּלָל, רַק הָעוֹנוֹת שֶׁלָּךְ הֵם מוֹלִיכִים אוֹתָךְ כִּי דֵי לָךְ כָּבֵר קִבְּלָתְ אֶת שֶׁלָּךְ, הֵינּוּ הָעֲנֵשׁ שֶׁלָּךְ כָּבֵר קִבְּלָתְ, וְעַתָּה חָדַל לָךְ מִלְרַדֵּפֶם עוֹד בּוֹא עִמִּי וְתִבּוֹא לְמָה שֶׁיֵּאֱוֹת לָךְ (מעשה מבן מלך וכן שפחה).

חדל לך ידידי לתלות ייסוריך בעוונות, כי כבר קבלת את שלך, בוא עמי, היינו תאמין לי ותבוא למה שיאות לך. אבל אם תאמין לדמיונות שלך שמוליכים אותך כך, תמשיך להסתבך ביער החיים (עיין בסיפור). עדיף שתתלה את ייסוריך בדברי החכם (משלי) "פִּי אֶת אֲשֶׁר יֵאָהֵב ה' יוֹכִיחַ וְכָאֵב אֶת-בֶּן יִרְצֶה.

תרבה בהתבודדות, עד שתכנס בך האמונה שבאמת יש ה' בעולם

שמשגיה. ואז תדבר איתו בקול רם ולא בלחש, שלא תחשוש לכבודך שמא יחשבו שאתה מטומטם ומדבר עם האוויר.

תשתדל להלחם בכבודך המדומה, כי באמת אין לך שום כבוד, כי כל כולך מופעל על ידי ה' יתברך, אז על מה מגיע לך כבוד? תשתדל לעשות מעשים שלפי דעתך זה לא מכבודך כדי שתזכה לתשובה אמיתית, כדברי רבנו ז"ל: ישמע בזיונו ידום וישתוק. כמו למשל, לעזור לאשתך בשטיפת כלים וריצפה או בשאר הדברים שלדעתך אינם מכבודך.

תרבה במעשים כנ"ל שיורידו לך את כבודך המדומה ואז תתפטר מהעול של קליפת הדמיונות הרובצת עליך ותצא מהמלכוד. המלכוד שבו אתה נמצא, זה שאינך חופשי, כל כולך נמצא בשליטת קליפת הכבוד, הנך מפחד לעשות מעשים ולהשתחרר מפני הדאגה מה יגידו עלי - זה גיהינום. תציל עצמך!!!

אל תחשוש לכבודך. "כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֱלֹהִים שָׁרָה שָׁמַע בְּקוֹלָהּ". תתחיל להתייעץ עם אשתך ולציית לדבריה. אל תחשוב שהנך מורם מעליה בגלל שהנך חכם (מהנדס תוכנה וכד'). כי הרי לימד אותנו רבנו ז"ל: " מַה יְהִיָּה כְּשֶׁתְּהִיָּה חָכָם מִמֶּנִּי? הֲלֹא אֲזִי תְּהִיָּה שׁוֹטָה, פִּי מָה אֲנִי נֹחֵשֵׁב?! וְכִשֶׁתְּהִיָּה חָכָם מִמֶּנִּי, אֲדַרְבָּא, אֲזִי תְּהִיָּה שׁוֹטָה! " - כל החכמות אינם כלום, כמו שאמר רבנו ז"ל: אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְּבַר קָטָן וְאֲצֵלִי אֲמוּנָה הוּא דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחֲקִירוֹת כָּלֵל, רַק בְּפִשְׁטוּת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים וְהַהַמּוֹן עִם הַפְּשָׁרִים מְאִמִּינִם.

ציית ידידי לכל העצות הנ"ל, ואם תהיה לך סבלנות תיראה שכל ההרגשות הנפלאות מה שאתה מספר שהיו לך עד עכשיו, אינם כלום לעומת מה שתזכה. רק אל תתייאש, תפעל לתקן את חלקך מה שקבלת מחטא אדם הראשון ותזכה לכל טוב.

אברהם ציון.

הַפֶּנַח *** 78:

תהילת ה' ידבר פי.

הייתה לי שיחה נפלאה הלילה בסלון עם הבורא יתברך - בקול דיבור רגיל ולא בלחש.

בהתחלה לאחר שקראתי תגובת הרב מיד רציני להגיב ולכתוב לו שהבעיה שלא מדבר בקול זה בגלל שלא רוצה להעיר את בני הבית משנתם. כי זה היה פשוט לי, והשם יתברך עשה שזה לא ייכתב בשאלה, כי באמת זו לא הבעיה האמיתית כפי שדמיינתי בטעות.

בחסדו יתברך, המתנתי ואמרתי אין לסמוך על הבנתי, אלא פשוט לקבל את דברי הרב שככה זה.

וכפי שיעץ התייעצתי עם אשתי שתחייה, ושאלתי אותה מה לעשות עם הדיבור. ואמרה לי שאפשר לדבר בקול, זה לא יעיר אף אחד. אבל עדיין היה קשה לי, כי אמרתי אפילו אם אומרת כך, הרי עם אתחיל לדבר בקול, כל הזמן בתוך השיחה אחשוש שמא..... וזה יפריע לשיחה.

ואז השם שם בליבי מחשבה מנצחת: ברגע שתבוא לך בתוך השיחה איתי מחשבה כזו - על זה ששומעים אותך אנשי הבית, מיד תדבר איתי על זה בדיוק - איך אתה מרגיש כעת עם המחשבה הזו, וכל מה שעובר עליך אז. וכך עשיתי, הרב, וזה עבד, תהילה לאל, וכל פעם שהחשש בא מיד דיברתי על זה וזה נעלם ונשכח והשיחה זרמה כנהר המתגבר.

שנוכח לנצח כולנו במלחמה האמיתית הנצחית.

המון תודות לרב על העצות הטובות.

צריק שיצורר שמחה של מצוה על עצמו, הינו
שישמח על-ידי שיזכר שזכה להתקרה אהב
יתברך וזכה להתקרה לצדיקים המקרבין אותו
אהבם יתברך, ועל-ידי השמחה לו הוא משר
הקלפה ונכנס למדרגה שניה (לקוטי מוהר"ן ח"א כ"ה).

הַפֶּנַק *** 78:

בס"ד

בשבת וארא האחרונה נלחמתי הרבה עם המחשבות הרעות שכל הזמן אומרות לי "אין לך זה... וחסר לך כך... ואתה כל כך מוגבל... כל מיני כפירות ודמיונות וכו'". מה שעשיתי, זה בכלל לא להתייחס, ולנסות לעשות את שלי, וב'ה בסוף היום השם יתברך הראה לי איזה דבר שהמדמה הרע עושה לי כל הזמן, ואין לי שום עצה מה לעשות נגד: לפני שבא במודעות שלי שהוא יורה עלי מחשבות רעות (ואז בד"כ זה נעלם), הוא כמו מדבר אלי מאחור לאיזה נקודה שנאנסת לשמוע לו - לדבריו הרעים, ואז בחסדי השם יתברך, המודעות שלי מתעוררת להתקפה הזו וזה נפסק. אבל כבר הצליח להחליש, ונשאר איזה הרגשה רעה מההתקפה.

הרב, בדרך הזו הוא יכול למשל, במשך שעה שאני מול המחשב בתוך הקידוד, להזרים לי הרהורים רעים מאחורה, ופתאום אני מתעורר ושם לב ששעה שלמה הסתובבו לי מחשבות רעות במוח.

מה עושים?

הַפֶּנַק *** 78:

בעזרהי"ת.

שלום.

מה עושים?

אני לא יודע איך להסביר לך. כי בכל דרך שאני מנסה להסביר לך אתה מבין אותי כפי שאתה רוצה להבין, על פי שכלך, ולפי מה שאתה רוצה שיובן לך. אני נותן לך עצה א', לפי דעתך אינה מתאימה, ולכן אתה מפרש אותה ב' וחושב שאני אמרתי ב', ואתה גם בטוח שאני אמרתי ב', ואתה מקיימה כב'.

אני ממש במלכוד.

מודה ומתוודה לא הצלחתי איתך. אתה נמצא נעול על פס מסוים, טס עליו במהירות ועושה 'לופ' סביב אותו פס. וכל מה שאני מציע לך להוציאך מה'לופ' אינו עוזר, אתה חוזר לאותו פס. כי כאמור אתה רוצה להסביר את העצות לפי הבנתך, שכוונתי כך או כך, וכוונת רבנו ז"ל כך או כך.

כל זה דומה לדוקטור חולה שבא להתרפא אצל חברו הדוקטור השני, כי הרי גם הוא דוקטור וגם הוא מבין ויודע ברפואה, ולכן אינו יכול לתת לו עצה, כי הוא מבין את הדוקטור כפי שהוא רוצה להבין על פי ידיעותיו ברפואה (בליקו"א תורה קס"ד עיין שם).

זה מתיש ואין לי כוח.

הרי בשיחה האחרונה שנפגשנו אמרתי לך מה לעשות, ואתה דחית זאת כי לפי דעתך זה לא לפי כבודך המהולל הרם והנישא, כי הנך דוקטור גדול ומבין ברפואת נפשך. דחית אותי בקש, שאתה אדם עסוק ואין לך זמן וכו'.

ראה מעלתו של חברך שקיים את העצה ולא חש על כבודו. ואילו אתה היכן אוחז? ואע"פ שעל פניו כבודו של חברך בעולם המחשבים יותר חשוב כמהנדס, ואתה לא. לו היה יותר קשה לקיים העצה.

אל תתייאש.

הסבל הוא גם גורם מסייע לקבל את השכל. אם לא דרך השכל אז דרך הרגליים, העיקר שלא תתייאש.

אחרי כל העצות, שלפתי לך עצה נפלאה שהיא בבחינת תרופת פלא, אך לא לקחת אותה.

אברהם ציון.

פֿענ *** 78:

בס"ד

לכבוד הרב היקר!

העצה להפצה היא נפלאה ונכסף אני לקיימה מאוד, בע"ה אקיימה.

הרב, אינני יודע יותר, האם לקבל את כל הביזיונות באבחנת מצבי ולשתוק. עד כה שתקתי באהבה כי מאמין שזה תיקון גדול.

מעולם לא אהבתי את מקצוע המחשבים. נכנסתי לשם במקרה כי חיפשתי עבודה זמנית ולבסוף נשארתי כי זה הביא כסף טוב. אבל השם יתברך וכל מי שמכיר אותי יודע שתמיד רק רציתי להיות איזה סתם שומר מבנים כזה, או איש אדמה פשוט. כי כבר התנסיתי בזה ושם מצאתי שמחה. אך מה לעשות הבית שלי לא מוכן לזה.

ואין לי שום התנשאות על אשתי. חוץ מפרנסה ולנהוג ברכב אינני עושה כלום בבית, מפני שברוב הדברים אני נכשל, ואשתי ב"ה היא אשת חיל נבונה מאוד והיא מנהלת הכול.

הרב, על מה איש פגום כמוני יתנשא. גם בצוות פיתוח בעבודה אני הכי חלש וקשה לי להתרכז ולזכור.

לא יודע, אולי הכוח הרע מסתיר את האמת הזו ממך, ומציג אותי כאיזה "יודע".

הרב, שאני שואל אותך שאלה, זה באמת ממקום שאני לא זוכר כלום, ולא מבין כלום ממש, היות שכל הזמן מראים לי כמה שהשכל פגום והכול דמיונות.

פֿענ *** 78:

בעזרהי"ת.

שום אמת שלך לא מוסתרת ממני, ממך מוסתרת האמת. מה שאתה רוצה להיות למטה למטה שומר מבנים, זו הגאווה הכי גדולה, ואינך מצליח

להבין אמת זאת.

עד עכשיו שתקת כי כבודך שאף להסביר לך שאתה מבין בדיוק את התנהלותי אתך, ואינך יודע שהנך מדמיין ואינך מבין אותי כלל. ולמה פגום מתנשא? כי כך הטבע, שהנמוך שואף למעלה למעלה, כי כל חיותו מהגדלות. שמע לעצתי ותרפא נפשך. אתה חייב דחוף לרדת מטה מטה בגדלות כי זה גבול השיגעון. הפצה יומית, שעה ביום לבקש צדקה, יחזיר לך את המוחין. אברהם ציון.

הַפְּנֵה *** 78:

בס"ד.

זכיתי להפיץ כבר מספר ימים ברצף וזה עושה לי מאוד טוב. מה שכתבת על שרצון של הגדלות שולט בי, זה כה מדויק ושורשי, אני רואה בחיי שכל מה שהשכל אמר לי לעשות זה לתכלית הרגשת הגדלות, רק שלרוב זה מוסווה בכל מיני סיבות אחרות. וכמו שכתבת שמה, שגורם לגדלות זה ראיית הפגמים, זה אצלי מאז שזוכר עצמי כילד עם הורים גרושים, שכל כמה ימים עובר מבית של אבא עם המשפחה החורגת לבית של אמא עם המשפחה החורגת, ובכל בית מרגיש את החיסרון שלי ביחס לאחים החורגים. עם הייתי שמח בכל החסרונות הרבים, אולי לא היה מה שיפעיל את הרצון לגדלות. כי כרגע כל הזמן באוטומט, בלי לשים לב לכך, רוצה לראות עצמי באיזה הצלחה, כי הפגמים בלתי נסבלים. תודה לך הרב מאוד שאתה מראה לי את זה כל הזמן, איך זה מושל בי.

הַפֶּק *** 78:

בעזרהי'ת.

שלום ידידי.

מתוך דבריך נשמע טון של צער.

אל תצטער ידידי, כל מה שעבר עליך מהילדות ועד עתה, הכול זה מעשה הקב"ה שכך הנהיג אותך לטובתך. כי רק בדרך שהעביר אותך, כך תגיע לתכליתך הנצחית. לכן שמח בזה, קבל באהבה, ואל תרחם על עצמך כאילו נדפקת בחיים.

זכור! דווקא כפי שעבר עליך תגיע לדבר נפלא, להכיר את הקב"ה, לידע ממנו, להדבק בו ולחיות את העונג של גן עדן עוד בחיך.

בסיפור "אבדת בת המלך", רבנו ז"ל סיפר את הייסורים הקשים שעברו על המשנה למלך, שהם אלה שזיכו אותו לבסוף למצוא את אבידתו - את בת המלך שנאבדה.

תתמיד בהפצה למרות הקושי, ותיראה איך שזו תרופת פלא ממש, שתעקור ממך את כל המשקעים שממירים לך את החיים.

אל תתייאש, תתמיד עד הניצחון, כי בסוף תנצח!!!

אברהם ציון.

הַפֶּק *** 78:

כבוד הרב שלום!

תודה המון על עצת ההפצה זה עושה לי טוב.

אמרת לי לאחרונה על להיות בביטול בזמן ההפצה. האם תוכל להסביר איך מפיצים בביטול?

רוב תודות.

הַפֶּתַח *** 78:

בעזרהי'ת.

שלום נ...

תתמיד בתפקיד הקבצן וזה יפעל על נפשך עד שתגיע לביטול.
ביטול, זה לא דבר שמסבירים בשכל, איני יכול להגיד לך לעשות כך
או כך ואז אתה בביטול, בדיוק כמו שאי אפשר להסביר לך מה לעשות
כדי להיות ענו. כי אם אומר לך תלבש בגדים בזויים, תשב למטה, תלך
על ארבע וכדומה, זה לא ענו, זה שקר. להיות מבוטל וענו, זה לא
פעולות חיצוניות, זה בפנמיות הנפש. לכן זרוק הקושיות, זרוק השכל
וכל ההסברים ההגיוניים, תמשיך בתפקיד הקבצן ותיראה נפלאות.
אברהם ציון.

רַבֵּנוּ צַעֲקָה מֵעֲמֻקַּת הַלֵּב: אֶל תִּיאֲשׁוּ עֲצָמָם!!!

(שיהר"ן קנ"ג)

בס"ד.

כבוד הרב שלום,

כאחד שאמו ילידת איזור ברסלב, כאחד שסבו קבור שם, ועוד משושלת המשפחה, תמיד עניינה אותי תורת החסידות הזו.

התעמקתי מעט והתעורר בי הרצון לשאלך שאלה, אולי מעט מסובכת. "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד", זו הסיסמא של החסידות. אם כך, איך כבודו מסביר את התופעה הנקראת בלשון רפואית "דיכאון", שהיא מאובחנת כמחלה ממש ככל המחלות כולן?

ראי לציין שאינני מתכוון לאנשים הלא מאמינים, אלא דווקא כאלה שכן. גם הדתיים ממש.

הם מאמינים בה' אמונה פשוטה ותמימה, ללא כל צל של ספק ותנאי. הם מתפללים מעומק הלב ואפילו יודעים שיש תיקונים, מבחנים וניסיונות בעולם הזה ושהכול מאיתו יתברך ושלכל דבר יש סיבה, גם אם היא אינה מובנת לנו. ובכל זאת הם עצובים לעיתים קרובות, ללא שום סיבה ממש. עוסקים ברפואות ונוטלים כדורים.

אודה לך על פרשנותך ועצתך הכיזד לנהוג לאדם במצב כזה.

אני מודה לך מראש על תשובתך.

*** 79:

בעזרהי"ת.

שלום.

אני באמת לא מבין איך יכול להיות שאדם שמאמין באמונה פשוטה ותמימה בה' יהיה בדיכאון. ועוד יותר קשה לי להבין איך מי שיועד

שהכול מאיתו יתברך לטובה, ולכל דבר סיבה וכו' - יהיה עצוב. ההסבר היחידי שעולה על דעתי שהם רק מדברים ומדקלמים את האמונה אבל היא אינה מופנמת אצלם. ואל תתפלא על זה כי הרי אמרו חז"ל: "מה גרם לצדיקים שיתבזבו שולחנם לעתיד לבוא? קטנות אמונה שהיה בהם". הנך רואה שאפילו צדיקים יכולים להיות בעלי אמונה קטנה. מי שמרבה בהתבודדות האמונה נכנסת בכל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, הוא הופך להיות מאמין אמיתי. כל טוב. אברהם ציון.

הפסוק *** 79:

בס"ד.

במחילה ממך,

הפוטולוגיה, משמע הבחנה רפואית, טוענת כי דיכאון היא מחלה ככל המחלות. למשל כשלאדם כואב הגב, אינו יכול להתכופף, כשאדם סובל מיתר לחץ דם, אסורים לו מאכלים מלוחים וכו'. הדיכאון כמחלה פשוט מתעוררת אצל בני אדם וכמו לכל המחלות, גם לה תופעת לוואי משלה. בין היתר עצבות.

אולי אני מטעה אותך. בוא לא נקרא לזה דיכאון, אלא מחלת נפש. יש לא מעט מחלות כאלה לצערי, דיכאון, מחשבות אובססיביות, כפיזון, סכיזופרניה, פסיכוזה וכו'.

בוא נעזוב לרגע את המושג דיכאון, כאילו לא הזכרנו אותו מלכתחילה. בואו ניקח לדוגמא את תופעת הפסיכוזה/סכיזופרניה. אדם יש לו שכל ישר, הגיון, אך כשבא לו ההתקף, המחשבות הטורדניות הופכות אותו לנשלט ולא השולט. דיכאון ועוד, אלה רק תופעות לוואי של "המכה הגדולה". כמו רעידות אדמה קטנות המלוות אחת כזו גדולה. לא עלינו. אני מניח שאפשר לפרש את זה על פי האמונה כתיקון והסברה הזו

מקובלת עלי, כיוון שאני אדם מאמין.
פשוט מעניין אותי לדעת כיצד מתייחסת לכך היהדות ותורת חסידות
ברסלב בפרט.

אחד הרבנים מזרם חב"ד אמר לי: "ה' הוא זה שקבע את המחלה, לכן
ה' אינו מצפה מאדם חולה/נכה, את מה שמצפה מאדם בריא". האם יש
סיבות מקלות לאנשים שאינם בריאים, במקרה שלנו, בנפשם.

האם זה כמו שלאדם חולה מותר לשבור את הצום ביום כיפור, לשם
נטילת תרופות וכו'?

כבודו עונה תשובות מחכימות, ואילו אני נשען על הנכתב: "מכל מלמדי
השכלתי".

לכן אני אמנם מתנצל שאולי אני מסבך אותך בשאלה לא פשוטה, אך
מעניינת אותי מאוד דעתך. מה גם שהנושא אקטואלי מאוד, כיוון
שמחלות הנפש הינם היום המחלות הנפוצות.

בברכת שבת שלום,

"עם ישראל חי"

דבֿר *** 79:

בעזרהי"ת.

שלום.

אני לא עונה לך תשובות מחוכמות, כי אני עצמי חולה בנפשי כמו כל
האנושות, ולכן מכיר שפלותי. רבי נתן (תלמיד רבנו ז"ל) אמר: כל
העולם משוגעים וגם אני, אבל ברוך ה' מצאתי אחד בריא בנפשו וממנו
אני לומד איך להיות בריא.

אחרי שאדם הראשון חטא בעץ הדעת טוב ורע הוא השתגע ממש, וכל
המחלות נפש שהזכרת נפלו עליו, והוא הוריש אותם בגנים לכל
תולדותיו, לכן אני ואתה וכל האנושות חולים כל אחד בחולי הנפש.
יש שאצלו ניכרת יותר הפרנויה, אצל אחר הדומיננטי הוא תאוות ניאוף

- לבוא על זכרים, בהמות חיות ועופות, ואצל אחר הדומיננטי הוא כעס ושיגעון, ואצל אחר דיכאון כמו שסיפרת אצלך.

המצב הזה בלשון התורה וחז"ל ניקרא גלות, גלות הנפש של האיש הישראלי, והגאולה היא גאולת הנפש מכל החולי הנ"ל.

למשל יש שחולה בחולי שנקרא שיגעון גדלות שמביא לידי חמולוגיה, עד שאתה מדמיין שאתה מבין ויודע את המעשה של הקב"ה בעולם, כלומר לך נידמה שאתה מבין את מהלכי הקב"ה. זה חולי ענק, והחולי הגדול יותר מזה שאינך יודע שאתה חולה, שנדמה לך שאתה בריא וחכם.

אם תהיי לך ענווה, ולא תקבל דברי כפגיעה אישית, ולא תיעלב מדברי אלה, ותסכים להתחיל לשמוע את דרכי הרפואה לחולי הנפש, אז תזכה בזכות רבנו הקדוש, שהוא רופא חולה כל הנפשות לגאולת הנפש. שתזכה לשמחה אין סופית שעד שתהיי מאושר בכל רגע ורגע, אבל אם חס ושלום תתגבר בכ מידת הגאווה, אזי האימייל הבא שלך יקשקש לי במוח עוד איזה פלפול של הבל, כדי להגדיל כבודך הפגוע.

תצליח אחי ושבת שלום.

אברהם ציון.

שלום רב.

הייתה לי חברה קרובה במשך כמה שנים, במהלך הקשר היו דברים שהפריעו לי אצל אותה חברה. למשל שהיא נוהגת להעליב. ודיברתי איתה על כך והיא אמרה שהיא תשנה את זה, אבל זה לא השתנה. וגם אם היא כבר לא תעליב, אין לי כבר רצון להיות חברה שלה בגלל זה.

הבעיה היא שהפסקת הקשר מצידי גורמת לה לצער רב, כי היא מאוד קשורה אליי, האם עליי להתחשב בה ולהמשיך את החברות, או להתחשב ברצון שלי להפסיק את הקשר, כי הוא לא עושה לי טוב?
ח...

*** 80:

בעזרהי'ת.

שלום.

דעי שאצל כל אדם יש מידות טובות ומידות רעות. וכל אחד קיבל את החיים כדי להזדכך ולתקן את עצמו, ואין הדבר יכול להיעשות בין לילה.

זכרי, כמה קשה לך להתמודד עם הדברים שצריכים תיקון אצלך. למדי זכות על חברתך השתדלי לסייע לה לתקן עצמה, ואל תיקחי ללב את העלבונות, כי לדעתי, אם אתן חברות טובות אין כוונתה לפגוע בך, אלא פשוט קשה לה להתגבר על אותו כוח פנימי שמוציא מפיה בעל כורחה את מה שהיא דוברת.

זכרי כלל! אי אפשר להוכיח ולתקן אחרים בדרך של 'הערות' והדגשת השלילי שבזולת, אלא הדרך היא בדרך חיבה ואהבה, עם חיוך על הפנים, ואז הדברים מתקבלים.

נסי למשל לומר לה אחרי הביזיון: "אני בטוחה שאת אוהבת אותי ואינך מתכוונת ברצינות להעלבה שיצאה מפוך".

אברהם ציון.

שלום כבוד הרב!

אם אני בחורה חוזרת בתשובה, ובחור שהכרתי שואל אותי לגבי עברי - אם שמרתי על עצמי, האם זה באמת עניינו? כי כבר הבן אדם עשה תשובה, לדעתי, זה בינו לבין בורא עולם, אך האם ההלכה אומרת שעליי לספר לו, או שמא לא לענות?

...א

*** 81:

בעזרהי'ת.

שלום.

אל תתרגשי מהשאלות שאת נשאלת, כי יתכן שהוא מנסה לברר את עברך כדי 'להתעסק' איתך.

נכון, מי שחוזר בתשובה אמיתית מאהבה, אזי כל עברו שיהיה מה שיהיה נחשב לו כזכות, כדברי חז"ל: "זדונות נהפכים לזכויות".

על כל פנים יש פגיעה מסוימת בגאווה הגברית כאשר האישה שאיתה הוא קשור יש לה קשר ח'ו עם אחרים, ואפילו אם היה לה קשר בעבר זה פוגע בו, ואולי מצד זה הוא מנסה לברר עברך.

תהיי חכמה, אל תשקרי, אבל תסבירי לו בטוב טעם שהתקשרת בעבר לבחור על מנת לאהוב ולפתח קשר שיוביל לנישואין ולבניית בית כדרכו של העולם החילוני.

בודאי היום אחרי החזרה בתשובה הבנת שהדרך שבה מנסים להכיר ולאהוב אחד את השני היא איננה דרך הנכונה, כי עובדה שאחר כמה

שנים של חברות ואהבה כביכול, נמאס לאחד מהשני. ובאמת הזרך של התורה היא הזרך, כי היא באה ע"י אמונה ובטחון. כלומר, אחרי שמכירים ונפגשים כמה פעמים ומוצאים אחד בשני איזה נקודה אחת טובה שאותה אני אוהב אצל הזולת (בלי להתייחס לצדדים השליליים) - אז סומכים על הקב"ה באמונה ובביטחון שיהיה בסדר ומתחננים. ועל פי רוב הסטיסטיקה הוכיחה שהנישואין האלה מוצלחים ונוצרת אהבה אמיתית שאינה תלויה בדבר.

וזה שבזמן האחרון התחילו להתפרק חיי הנישואין גם אצל חלק מהחרדים, זה נובע משום שהם אימצו להם את השיטה החילונית הקורצת להן מעל דפי השבועונים העיתונים ושאר כלי התקשורת.

תהיי חזקה! אל תתפתי לשטויות והבטחות שווא, תמשיכי להיות צנועה כי אין יופי אצילי יותר מאשר הצניעות. התחזקי באמונה בהקב"ה שהוא האמת הטוטאלית ואליו צריכים להתחבר ולהתקשר לנצח נצחים. דברי עם הקב"ה את רצונותייך וכיסופייך ובקשי ממנו שיראה לך את הזרך הנכונה בכל עניין ועניין ושיזמן לך בחור עם אמונה אמיתית וישרה, ובעל לב טוב, העולה על כולם.

מברך אותך.

אברהם ציון.

שלום כבוד הרב,

אני בתקופה של נפילה באמונה, והחלטתי ברוך ה' להתחיל לעשות התבודדות כל יום שעה. כבר במשך שבועיים וחצי הצלחתי להתמיד בדבר, אך אני לא רואה שיפור, הלב שלי לא נפתח ואני לא מצליחה

לדבר עם ה' מהלב, אני מרגישה שמה שאני עושה מזויף, ויש הרבה קולות בראש שאומרים לי שאין בזה שום טעם. מתי כבר יפתח לי הלב? מתי אזכה לשמוע את הקב"ה עונה לי, כמו שתמיד מתארים אנשים שעשו התבודדות. האם להמשיך לעשות את זה למרות שאני לא מרגישה טעם אמיתי ולא להתייאש? תודה.

*** 82 :

בעזרהי'ת.

שלום צדיקה.

אני מבין בצערך שאינך מרגישה עדיין שום הרגש בהתבודדות. אבל תאמיני לי, אם תתמידי בזה בסוף תזכי לחוות את החוויה הנפלאה הזו של דבקות בהקב"ה, שלא תסכימי להחליף זאת בשום תענוג אחר. תודי להקב"ה שהביא עלייך נפילה כזו שהביאה אותך להתחיל להתבודד עם הקב"ה, להיות מחוברת אליו לדבר אליו ולהרגיש את הטעמים הנפלאים שיש בזה.

אל תשברי, החזיקי מעמד תתמידי בזה, ובסוף תברכי אותי.

אברהם ציון.

שלום רב.

בזמן האחרון אני חולם חלומות עם צבעים של כחול ותכלת, במיוחד אנשים שצבע עיניהן בצבעים הנ"ל. אני גם מרגיש לא טוב.

מה אפשר לעשות כדי לשפר את המצב?

ר...

:83 ***

בעזרהי'ת.

שלום.

אני מתפלא למה אתה מרגיש לא טוב מחלומות נפלאים כאלה. הרי הצבע של הכחול והתכלת מורה על החכמה האלוקית. כמו שאמרו חז"ל, למה הציצית בתכלת, כי התכלת דומה לשמים והשמים לכסא הכבוד.

כל טוב.

אברהם ציון.

תני בשם רבי מאיר: 'וראיתם אותה' - מאיד
שכל המקיים מצות ציצית כאילו מקבל פני
שכינה. מאיד שהתכלת דומה לים והיא דומה
לצפיית וצפיית דומין לרקיע ורקיע דומה
לכסא הכבוד והכסא דומה לספיר (ירושלמי ברכות א).

שלום כבוד הרב !

אני כ"כ מקווה שתוכל לתת לי תשובה, אני פשוט כ"כ מבולבלת. הייתי רשומה באתר (מציאת הזיווג) ובגלל שאין לי תמונה הכרטיס שלי הוסר. אך לפני כן הכרתי בחור מאוד נחמד פה באתר נפגשנו פעמיים, והוא מצא חן בעיני מאוד, אך טעיתי וסיימתי תקשר. הרגשתי שאולי הוא עוד אוהב מישהי מעברו, למרות שהוא לא ילך איתה כי היא אינה דתייה, והרגשתי שאני תקועה שם. וגם כי הוא לא רצה שאני אלך בדרך של ברסלב ואני בלי רבנו אני כלום, אז סיימתי את זה. בינתיים הכירו לי בחור נחמד שעד עכשיו הרגשתי שהוא הזיווג שלי, וממש משמים מחברים ביננו, רק שההרגשה היא שהוא לא מעוניין, כי כל הזמן הוא נוסע לאחותו בצפת ואנחנו נפגשים רק שהוא חוזר למרכז אחת לשבועיים, במקרה הטוב.

אני לא יודעת מה לעשות. אני מתפללת ומבקשת מהשם שיראה לי ת'דרך, הלב שלי מבולגן. אני אומרת אולי טעיתי עם הבחור מהאתר ועכשיו אני תקועה פה, ואיני יודעת היכן אני עומדת. מה לעשות? אני מפחדת לאבד אולי ת'אחד הנצחי שלי.

אל...

***** 84 :**

בעזרהי'ת.

שלום .

תהיי בטוחה שאת הזיווג שלך, וכן כל מה ששייך לך, אף אחד לא יצליח לקחת, ומה שלא שלך לעולם לא תוכלי להשיג אותו, לכן עלייך

להיות רגועה ובטוחה, להיות צוהלת ושמחה תמיד, להאמין שהקב"ה יהיה בעזרך ויביא לך את שלך בדיוק.

לדעתי אל תנתקי את הקשר עם הצפתי, חכי לראות לאן זה זורם. ומצד שני תירשמי שוב לאתר עם תמונה. אל תפני אל אף בחור באתר אלא רק תחכי בסבלנות שייפנו אלייך, ואז ניראה מה קורה ולאן הקב"ה מוביל.

היי עמי בקשר וספרי לי חדשות טובות.
אברהם ציון.

שלום כבוד הרב .

אני בת 25 וחוזרת בתשובה כבר 3 שנים - תודה לאל, אך בשנה האחרונה איבדתי את האמונה, את החיות, את הטעם המתוק הזה של התשובה שליווה אותי בהתחלה, את האמונה, נפלתי לזקנה - כמו שרבנו אומר, איבדתי ת'אמונה, אני עדיין כלפי חוץ בחורה דתייה ומשתדלת להתחזק אבל מה הטעם? אני רק נראית אבל חסר לי הלב. היה לי אותו פעם, אך איפה הוא? מה עליי לעשות ...

חשבתי אולי ללכת למדרשיה - למרות שנראה לי שזה לא כ"כ לגילי, וגם קצת קשה יהיה לעזוב ת'עבודה. ואולי יש לך מדרשיה להמליץ לי תודה.

...א

*** 85 :

בעזרה'ית.

שלום לך.

מבין טוב טוב את הערגה שלך להרגשות הנפלאות של אהבה כיסופים לאין סוף יתברך, אהבה שממלא את הלב בשמחה שהיא מעל הדעת, עד שהלב רוצה לפרוץ ממקומו ולעוף למעלה למעלה...

כל בעל תשובה אמיתי שבא להתקרב בתמימות ובפשיטות זוכה לאור הנפלא הזה, אך עם הזמן נכנסות בו חוכמות, לימודים, שכליים וכו' שמטעים אותו לחשוב שהם יקרבו אותו יותר ויותר לאור הנפלא הזה, אבל באמת הם רק מרחיקים אותו מהתמימות והפשיטות וממילא מהאושר הזה.

לכן אמר רבנו ז"ל :

"גם חכמות אינם כלום, רק תמימות ופשיטות גם בתמימות אסור להיות שוטה, אבל אף-על-פי-כן חכמות אין צריכים כלל... גם אין טוב להיות זקן הן חסיד זקן, והן צדיק זקן, זקן אין טוב, כי צריך רק להתחדש בכל יום להתחיל בכל עת מחדש."

אם כן עצתך להתחיל מחדש.

תאמרי לעצמך אין לי שום ידיעות והבנות בענייני התשובה (ובאמת תשכחי), היום זה היום הראשון שלי שחזרתי בו בתשובה, ועכשיו אני מתחילה לקיים את העצות של רבנו ז"ל בפעם הראשונה בחיי.

זכרי את החוויה הנפלאה, כדאי להשקיע כל מאמץ שיידרש כדי לחזור לעונג הנפלא הזה, לכן אל תתייאשי אם עדיין לא תרגישי כלום, זה דבר שבונים אותו לאט לאט. כמו שאומר רבנו ז"ל, שזה מה שנקרא בנין ירושלים - בנין הלב.

ובכן עצתי שתקבעי לך זמן קבוע במקום קבוע להיפגש עם הקב"ה. כדאי להשתדל שהזמן והמקום יהיו כאלה שיסייעו לעורר את הלב, כמו נוף, שמים, ובעיקר שקט. שקט שלא יפריעו בני אדם להתייחד עם הקב"ה באהבה עד כלות הנפש.

אני נוהג להיעזר ב'שיר השירים' ולקרוא משם את מילות האהבה והערגה להקב"ה כפי שאהוב פונה לאהובתו הנמצאת במרחקים. כמו כן אני נעזר בספר תהילים שבו דוד פונה להקב"ה בכיסופים עד אין סוף, כמו כן 'ליקוטי תפילות' של רבי נתן, וגם אני מדבר בשפה הפשוטה שאני ממציא.

בקיצור העיקרון ברור. לחדש את הקשר עם אהוב לבך, לשכוח את העבר ולהתחיל דף חדש. ולחדש את הקשר הוא בדיוק כפי שמחדשים את הקשר בין שני בני אדם אוהבים. במילים, במעשים לטובת האהוב, למלא רצונו בשמחה, לעשות לו טוב על הלב.

בלי חוכמות ושאלות של הבל, .. כגון "הקב"ה יודע מה אני חושב וכדומה, תדמיני אותו כמו אהוב, כמו שאומר הזוהר הקדוש על הפסוק במשלי "נודע בשערים בעלה": כל חד כפום דמשער בליביה - כל אחד לפי הערכת הלב שלו כך הוא מדמיין את הקב"ה.

תתחילי בעצה הזו, ולאחר זמן תספרי לי איך התחדש קשר האהבה ומשם יש עוד לימודים נפלאים איך להתחבר ולהדבק בהקב"ה עוד ועוד עד אין סוף...

ואומר מוהרנ"ת:

כי צריך כל אדם להאמין באמונה שלימה שכל מה שעובר עלי ובכל יום ובכל עת ובכל שעה מיום הולדו עד יום מותו, הכול הוא רק סיבובים מאיתו יתברך כדי שיזכה להשגות אלוקות לדעת ולהכיר אותו יתברך. (היינו להדבק בו באהבה ובאמונה) כי רק בשביל זה נברא ואין שום תכלית אחר חוץ מזה.

לכן כדאי לעשות הכול כדי לזכות לתכלית הנפלאה הזו שזכית כבר לטעום קצת מטעמה.

בהצלחה ושבת שלום.

אברהם ציון.

"טעמנה כי טוב סחרה" (פסיכא) - הינו תכר
כשטועמין טעם התורה של הצדיק האמת, שוב
"לא יכפה בליפה נרה", הינו אף-על-פי
אחר-כך ימנע ולא יתקרב אפיו ויהיה
רחוק ממנו (שנהו בחינת ליפה וחסק), אף-
על-פי-כן לצואם יאיר לו אור התורה,
שטעם קצת ממנה בהיותו אצלו (פיקוטי מוהר"ן קמא

רפ"ה)

תם ונשלם חזק א', הצנרת ה' יתברק,
ושנלכה הצנרתו ית' להדפסת החזק'ים הבאים

¹ (חיי"מ שב)

² (ליקו"א ע"ד)